

STORTINGET

Dokument 15:16

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 2251–2400

11.–25. juni 2020

Innhold

2251.	Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. jobben som oljefondssjef, besvart av finansminister	11
2252.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. Norges fullskalaprosjekt på CCS, besvart av olje- og energiminister	12
2253.	Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. smitteutbrudd i Indre Østfold, besvart av helse- og omsorgsminister.....	13
2254.	Fra stortingsrepresentant Nina Sandberg, vedr. standpunkt karakterer for IB-elevne, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	14
2255.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. politiattest for yrkesgrupper som er i kontakt med barn, besvart av barne- og familieminister	15
2256.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. jernbanesektoren, besvart av samferdselsminister	15
2257.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. Forsvarets evt. bruk av overvåkningsutstyr fra kinesiske Hikvision, besvart av forsvarsminister.....	17
2258.	Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. fylling av bensin, besvart av justis- og beredskapsminister	18
2259.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. gyldig pass, besvart av justis- og beredskapsminister	19
2260.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. å være først på plass ved ulykker, besvart av justis- og beredskapsminister.....	20
2261.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. at bedrifter blir omfatta av støtte- og kompensasjonsordninger, besvart av finansminister	20
2262.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. å hindre lovendringer som kan legitimere barneekteskap i Somalia, besvart av utenriksminister	22
2263.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. bekymring overfor utbyggingen på Castberg, besvart av arbeids- og sosialminister.....	23
2264.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. tilgang til covid 19-test, besvart av helse- og omsorgsminister.....	24
2265.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. evaluering av seksårsreformen i skolen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	25
2266.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. regjeringens fullmakt til å «stenge ned landet» på nytt på grunn av smitteutviklingen vedr. Covid-19 utbruddet, besvart av helse- og omsorgsminister.....	26
2267.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. det nye nasjonale barnehagetilsynet, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	28
2268.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. nasjonal strategiplan mot antibiotikaresistens, besvart av helse- og omsorgsminister.....	28
2269.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. nasjonal plan for rehabilitering for alle som har fått covid-19, besvart av helse- og omsorgsminister.....	29
2270.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. smitteøkningen fra 15. juli og frem til nå, besvart av helse- og omsorgsminister.....	30
2271.	Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. gjenåpning av tidligere nedlagte fengsler for å avhjelpe situasjonen med lang soningskø, besvart av justis- og beredskapsminister	31
2272.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. kamptrening for 3. divisjonslag, besvart av helse- og omsorgsminister.....	32
2273.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. faglige råd fra Folkehelseinstituttet (FHI) under Covid-19 pandemien, besvart av helse- og omsorgsminister	33
2274.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. å fjerne installasjoner og plugging av brønner når feltene stenges, besvart av olje- og energiminister	34
2275.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. oversikt over antallet statlige arbeidsplasser, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	35
2276.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. dagpenger, besvart av arbeids- og sosialminister	37
2277.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. å lyse ut Kvitsøykontrakten i sommer, besvart av samferdselsminister.....	38
2278.	Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. flyttingen av Veterinærhøgskolen, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	39
2279.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. byggingen av produksjonsskipet ved utvinningen på feltet Johan Castberg, besvart av olje- og energiminister.....	39

2280.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. funn og utvinning av Warka og Slagugle, besvart av olje- og energiminister	40
2281.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. støtteordninger, besvart av finansminister.....	41
2282.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. samfunnsøkonomiske analysen om Akson, besvart av helse- og omsorgsminister.....	42
2283.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. tilgang til smittevernustyr i sykehus og kommuner, besvart av helse- og omsorgsminister.....	43
2284.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. å DNA-teste asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsminister.....	44
2285.	Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. kompensasjonsordningen for næringslivet, besvart av finansminister.....	45
2286.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. et utvalg om koronasituasjonen, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	47
2287.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. rovfugltrekk, besvart av olje- og energiminister	47
2288.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. fergeavløsningsordningen i Austevoll kommune, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	48
2289.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. lensmannskontor, besvart av justis- og beredskapsminister	49
2290.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. veganisme, besvart av barne- og familieminister	50
2291.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. barnehagelærer- og lærerutdanningen, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	51
2292.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. at serveringssteder må slutte å selge alkohol klokken 24.00, besvart av næringsminister	53
2293.	Fra stortingsrepresentant Sveinung Stensland, vedr. tilgang på analysekapasitet for Covid-19 i Helse Fonna ved Haugesund sjukehus, besvart av helse- og omsorgsminister	54
2294.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. prosessen med å åpne for kystcruise langs Norgeskysten med Hurtigruta, besvart av helse- og omsorgsminister	55
2295.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. Covid-19-situasjonen i Bergen, besvart av helse- og omsorgsminister.....	56
2296.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. den norske humanitære støtten til Libanon, besvart av utenriksminister	58
2297.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. omsorgsdager, besvart av arbeids- og sosialminister..	59
2298.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. store investeringer innen samferdselssektoren, besvart av samferdselsminister.....	59
2299.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage), besvart av helse- og omsorgsminister	60
2300.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. utstedergodtjørelsen, besvart av samferdselsminister	61
2301.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. døde i Al-Hol leiren i Syria, besvart av utenriksminister	61
2302.	Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. å bekjempe uønsket og ulovlig isolasjon av innsatte, besvart av justis- og beredskapsminister	62
2303.	Fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vedr. et godt soningstilbud for kvinner i Bergensområdet, besvart av justis- og beredskapsminister	63
2304.	Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. fysiske sikringstiltak rettet mot muslimske menigheter og moskeer, besvart av justis- og beredskapsminister	64
2305.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. skjenketidene, besvart av helse- og omsorgsminister	64
2306.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. uhensiktsmessige konsekvenser av karenperioden i AAP, besvart av arbeids- og sosialminister.....	65
2307.	Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. Corona, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	66
2308.	Fra stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk, vedr. pleiepenger, sykepenger, uføretrygd eller AAP, besvart av arbeids- og sosialminister.....	67
2309.	Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. PCR-maskin til Haugesund sykehus, besvart av helse- og omsorgsminister	68

2310.	Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. innkrevningssystemet for bompenger i Ryfast, besvart av samferdselsminister	69
2311.	Fra stortingsrepresentant Siv Jensen, vedr. munnbind til personer med dårlig økonomi, besvart av helse- og omsorgsminister.....	70
2312.	Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. bistandsbudsjettet i RNB, besvart av finansminister.....	70
2313.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. opplevelsesbransjen koronatiltak, besvart av næringsminister.....	71
2314.	Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. at alle som har hatt koronaviruset får god behandling og oppfølging i etterkant, besvart av helse- og omsorgsminister	72
2315.	Fra stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes, vedr. forslag om endring i lov om registrering av regjeringsmedlemmers verv og økonomiske interesser, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	73
2316.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. retten til gratis videregående opplæring, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	74
2317.	Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. tros- og livssynssamfunn, besvart av barne- og familieminister.....	75
2318.	Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. forskriften om fri havneleie for norske og utenlandske orlogsfartøy, besvart av samferdselsminister	76
2319.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. spørsmål knyttet til endret ansvarsforhold som en følge av eventuelle endringer i Plan- og bygningsloven § 2-3, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	77
2320.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. pendlerne som rammes av bompengekostnadene, besvart av samferdselsminister	78
2321.	Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. dagpenger, besvart av arbeids- og sosialminister	78
2322.	Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. dagens situasjon på flyruta Røros-Oslo, besvart av samferdselsminister.....	79
2323.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. reglene for maksimalhastighet for bilkjøring med tilhenger med brems, besvart av samferdselsminister.....	80
2324.	Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. sikkerhet i busser, besvart av samferdselsminister	81
2325.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. støtte til ladestrøm for skip, besvart av klima- og miljøminister.....	82
2326.	Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. bruk av munnbind, besvart av samferdselsminister	83
2327.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. IB-elevs karakterberegning, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	84
2328.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. regnskapsførsel i barnehager, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	85
2329.	Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. karakterer basert på landbakgrunn, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	86
2330.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. 67 000 som ikke har fått beregnet dagpenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	86
2331.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. framtidig oljepris, besvart av olje- og energiminister	87
2332.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. å etablere ny fagskole for brann- og redningspersonell, besvart av justis- og beredskapsminister.....	88
2333.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. strukturen på dei regionale lufthamnene, besvart av samferdselsminister.....	89
2334.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. rutekutt på strekninga Ørsta/Volda-Oslo, besvart av samferdselsminister.....	89
2335.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. antall soldater og stillinger i Heimvernet, besvart av forsvarsminister	90
2336.	Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. folk i arbeidsfør alder som er i arbeid, besvart av finansminister.....	90
2337.	Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. brukerpas innen hjelpemiddelformidlingen, besvart av arbeids- og sosialminister.....	91
2338.	Fra stortingsrepresentant Tore Storehaug, vedr. jaktkvotane på steinkobbe i Østfold, Vestfold og Telemark, besvart av fiskeri- og sjømatminister	92

2339.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. at direktoratet for e-helse har latt PwC-konsulentene skreddersy en konkurranse verdt 75 millioner kroner, besvart av helse- og omsorgsminister.....	93
2340.	Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. kontroll ved grensen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	94
2341.	Fra stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen, vedr. saken om pasienter som har fått sin helsejournal publisert på hjemmesidene til offentlige sykehus, besvart av helse- og omsorgsminister.....	95
2342.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. tilskott til drift av nasjonale ressursmiljø på integreringsfeltet, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	96
2343.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. å unngå kollektivtransport til skole, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	96
2344.	Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. mottak av kvoteflyktninger, besvart av justis- og beredskapsminister.....	97
2345.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. eventbransjen, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	98
2346.	Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. at NAV kan leie inn studenter eller private selskap for å få raskere saksbehandling, besvart av arbeids- og sosialminister	99
2347.	Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. en oppdatert sammenstilling av kostnadene for utbygging av ny E8 inn til Tromsø for henholdsvis østre og vestre trasé, besvart av samferdselsminister	100
2348.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. overprising av smittevernutstyr, besvart av næringsminister.....	101
2349.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. Norsk reiseliv i krise, besvart av næringsminister.....	102
2350.	Fra stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal, vedr. fergeprisen, besvart av samferdselsminister.....	102
2351.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. innreisende personer fra gule land, besvart av helse- og omsorgsminister.....	105
2352.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. spytt-testing for å teste for koronasmitte, besvart av helse- og omsorgsminister.....	106
2353.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. rekruttering og læring i arbeidet med testing, besvart av helse- og omsorgsminister.....	107
2354.	Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. kompensert for ekstrakostnader knyttet til test-virksomhet, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	108
2355.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. ånde beredskap for å kunne teste 5 % av sine innbyggere i uken, besvart av helse- og omsorgsminister	108
2356.	Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. smittesporing, besvart av helse- og omsorgsminister.....	109
2357.	Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. logg over hvem som er tilstede på større samlingssteder, besvart av helse- og omsorgsminister	110
2358.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. helikopter i ulvejakt, besvart av klima- og miljøminister.....	111
2359.	Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. å la Flytoget frakte lokale pendlere mellom sine stasjoner i Oslo og Viken, besvart av samferdselsminister.....	112
2360.	Spørsmålet ble trukket.....	113
2361.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. ALS-pasienter, besvart av helse- og omsorgsminister.....	113
2362.	Fra stortingsrepresentant Masud Gharahkhani, vedr. Drammen skisenter, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	114
2363.	Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. sikkerheten på Riksvei 13 i Suldal, besvart av samferdselsminister.....	115
2364.	Fra stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski, vedr. juridisk betenkning fra advokatfirmaet Arntzen de Besche om Finansdepartementets intruksjonsadgang overfor Norges Bank, besvart av finansminister	116
2365.	Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. ekstraavgifter som følge av koronasituasjonen i skolene, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	116
2366.	Fra stortingsrepresentant Hadia Tajik, vedr. valet av ny leiar for NBIM, besvart av finansminister	117
2367.	Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. 3528 lovbrudd fra oljeselskapene de siste 15 årene, besvart av klima- og miljøminister.....	120

2368.	Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. oppfølgingen av anmodningvedtaket om å øke de ideelle tilbydernes andel i barnevernet, besvart av barne- og familieminister	121
2369.	Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. endringer i politidistriktets struktur, besvart av justis- og beredskapsminister	121
2370.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. krise- og incestsenteret i Follo, besvart av barne- og familieminister	122
2371.	Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. avslag på foreldrepenger på feil grunnlag, besvart av barne- og familieminister	123
2372.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. identitetstvil i en utlendingssak dreier seg om relasjon mellom foreldre og barn, besvart av justis- og beredskapsminister	124
2373.	Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. at gresk kystvakt utsetter flyktninger for ny livsfare, besvart av utenriksminister	124
2374.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. fedrekvoten, besvart av barne- og familieminister	125
2375.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. reguleres og bygges mer bolige, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	126
2376.	Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. flytting til distriktene pga. korona, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	127
2377.	Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. styrke Økokrims arbeid mot alvorlig miljøkriminalitet, besvart av justis- og beredskapsminister	128
2378.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. endra kommunikasjons-praksis i helsforetaka, besvart av helse- og omsorgsminister	129
2379.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. kompensasjonsordning til matfestivalene, besvart av kultur- og likestillingsminister	130
2380.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. Rv 13 Rødsliane, besvart av samferdselsminister	130
2381.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. reiselivsnæringa, besvart av næringsminister	131
2382.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. havbruksnæringen, besvart av fiskeri- og sjømatminister	132
2383.	Fra stortingsrepresentant Terje Halleland, vedr. straffegjennomføringskapasitet, besvart av justis- og beredskapsminister	133
2384.	Fra stortingsrepresentant Willfred Nordlund, vedr. responstiden for politiet i Nordland, besvart av justis- og beredskapsminister	133
2385.	Fra stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar, vedr. krav på fulltids barnehagetilbud fra kommunen for foreldre i samfunnskritiske funksjoner, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	134
2386.	Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. nettleien selskapene kan ta av forbrukerne, besvart av olje- og energiminister	135
2387.	Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. å styrke bemanningen ved føde- og barselstilbudet, besvart av helse- og omsorgsminister	136
2388.	Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. nasjonale retningslinjer for at sykepleierstudentene ikke mister muligheten til å fullføre utdanningen i koronatiden, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	137
2389.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. billettsalgsløsninger/tjenester som Dialog.exe for kulturhus og kinoer, besvart av kultur- og likestillingsminister	138
2390.	Fra stortingsrepresentant Nina Sandberg, vedr. hvordan krisepakken til studenter er fordelt, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	139
2391.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. at venstresiden forsvarer vold mot politi og meningsmotstandere, besvart av justis- og beredskapsminister	141
2392.	Fra stortingsrepresentant Ingalill Olsen, vedr. to kommersielle flyruter fra Finnmark til Tromsø som legges ned, besvart av samferdselsminister	142
2393.	Fra stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen, vedr. den uavklarte situasjonen knyttet til politihus på Elverum, besvart av justis- og beredskapsminister	142
2394.	Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. E16 Kongsvinger – Slomarka, besvart av samferdselsminister	143
2395.	Fra stortingsrepresentant Petter Eide, vedr. en effektiv og rettferdig håndtering av de gjenstående sakene fra NAV-skandalen, besvart av justis- og beredskapsminister	143

2396.	Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. førskandalen i norsk økologisk landbruk, besvart av landbruks- og matminister	145
2397.	Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. tjenester på trafikkstasjonene, besvart av samferdselsminister.....	146
2398.	Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. skjenkestoppen kl 24.00, besvart av helse- og omsorgsminister.....	147
2399.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. oppfølging av Kassasystemloven, besvart av finansminister.....	148
2400.	Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. initiativ ovenfor fylkeskommunene og transportoperatørene for å sikre at retningslinjene i smittevernveilederen for skolen også blir overholdt på skoleskyssen, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	149

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (2251 - 2400) for sesjonen 2019-2020**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Amundsen, Per-Willy (FrP)	2299, 2342, 2347
Andersen, Karin (SV)	2259, 2284, 2301, 2372, 2373
Bjørndal, Fredric Hølen (A)	2261, 2334
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	2255, 2313, 2340
Bjørnstad, Sivert (FrP)	2251
Bruun-Gundersen, Åshild (FrP)	2341
Christoffersen, Lise (A)	2326, 2337
Eide, Petter (SV)	2304, 2377, 2395
Engen-Helgheim, Jon (FrP)	2344
Fagerås, Mona (SV)	2291, 2316, 2318
Fylkesnes, Torgeir Knag (SV)	2257, 2294, 2315
Gharahkhani, Masud (A)	2362
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	2281, 2285
Greni, Heidi (Sp)	2322
Grung, Ruth (A)	2274, 2325, 2382
Gulati, Himanshu (FrP)	2359
Hagebakken, Tore (A)	2354
Halleland, Terje (FrP)	2383
Haltbrekken, Lars (SV)	2252, 2279, 2331, 2367
Hansen, Øystein Langholm (A)	2310
Hjemdal, Silje (FrP)	2292, 2295, 2305, 2374, 2391, 2396
Hoksrud, Bård (FrP)	2319, 2397
Huitfeldt, Anniken (A)	2327
Jensen, Siv (FrP)	2311
Kaski, Kari Elisabeth (SV)	2276, 2364
Kjerkol, Ingvild (A)	2270, 2273, 2351, 2352, 2387
Klinge, Jenny (Sp)	2289, 2290, 2332, 2369
Knutsen, Eigil (A)	2399, 2400
Leirtrø, Kirsti (A)	2298, 2300
Lerbrekk, Solfrid (SV)	2263, 2306, 2308
Liadal, Hege Haukeland (A)	2272, 2361, 2389
Listhaug, Sylvi (FrP)	2312, 2314
Lyngedal, Åsunn (A)	2275, 2349, 2350
Lysbakken, Audun (SV)	2262, 2266, 2321
Moflag, Tuva (A)	2353, 2356
Moxnes, Bjørnar (R)	2296, 2348, 2363
Myhrvold, Ole André (Sp)	2253
Myrli, Sverre (A)	2323, 2394
Mørland, Tellef Inge (A)	2355, 2357
Navarsete, Liv Signe (Sp)	2333, 2335
Njåstad, Helge André (FrP)	2286, 2288, 2375, 2376
Nordlund, Willfred (Sp)	2280, 2384
Nævra, Arne (SV)	2256, 2287, 2324

Olsen, Ingalill (A)	2392
Pollestad, Geir (Sp)	2380, 2381
Sandberg, Nina (A)	2254, 2390
Sandtrøen, Nils Kristen (A)	2336, 2393
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	2345, 2368
Solberg, Torstein Tvedt (A)	2309
Steffensen, Roy (FrP)	2267, 2277, 2328, 2398
Stensland, Sveinung (H)	2293
Storehaug, Tore (KrF)	2338
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	2260, 2265, 2343, 2365
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	2317
Søttar, Hanne Dyveke (FrP)	2307, 2329, 2385
Tajik, Hadia (A)	2366
Toppe, Kjersti (Sp)	2264, 2282, 2283, 2378
Trettebergstuen, Anette (A)	2379
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	2320
Wiborg, Erlend (FrP)	2258, 2278, 2346, 2386
Wilkinson, Nicholas (SV)	2268, 2269, 2339, 2370, 2388
Øvstegård, Freddy André (SV)	2297, 2371
Aasen-Svensrud, Maria (A)	2271, 2302, 2303
Aasrud, Rigmor (A)	2330, 2358

STORTINGET

Dokument 15:16

(2019–2020)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 2251

Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad

Besvart 13. august 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Er det etter Finansdepartementets syn et brudd på sentralbankloven at sentralbanksjefen ikke opplyste departementet om at Tangen skulle fortsette som hovedeier i AKO-systemet om han skulle få jobben som oljefondssjef?

BEGRUNNELSE:

I finanskomiteens høring i sak Dokument 9:1 (2019-2020) Brev til Stortinget fra Norges Banks representantskap om ansettelse av ny daglig leder av Norges Bank Investment Management (NBIM), gjorde lederen av Representantskapet for Norges Bank, Julie Brodtkorb, det klart at Representantskapet anså det som et brudd på sentralbankloven §1-6 hvis departementet ikke hadde blitt orientert om at Tangen ønsket å fortsette som hovedeier i AKO om han ble tilsatt som sjef for oljefondet. Dette er en alvorlig konklusjon.

Sentralbanklovens paragraf 1-6 omhandler bankens plikt til å informere departementet om saker av viktighet.

Det har tidligere kommet frem at departementet og sentralbanksjefen har diskutert aktuelle kandidater til stillingen og krav som stilles til den. Sentralbanksjef Øystein Olsen, bekreftet dette i samme høring, og uttrykte samtidig at han ikke kunne huske at et eventuelt eierskap i AKO-systemet hadde blitt drøftet i samtalen(e) med departementet. Olsen uttrykte imidlertid klart at dette ikke er å anse som et brudd på sentralbankloven.

Svar:

Det er Norges Bank som har ansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), jf. sentralbankloven § 2-13 første ledd.

Det følger av forarbeidene til sentralbankloven, Prop. 97 L (2018-2019) Lov om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) punkt 6.4, at departementet:

skal kunne komme med innspill til kvalifikasjonskravene som blir lagt til grunn i forbindelse med utlysningen av stillingen som daglig leder av bankens forvaltning av SPU

bør bli orientert om aktuelle kandidater før hovedstyret fatter endelige beslutning.

En slik dialog mellom Finansdepartementet og Norges Bank må ses i lys av at oppgaven med å forvalte SPU er delegert til banken i henhold til mandat for forvaltningen av SPU fastsatt av Finansdepartementet med hjemmel i lov om Statens pensjonsfond § 3 annet ledd og § 10 første ledd. I forvaltningen av SPU er Norges Bank underlagt Finansdepartementet.

Departementets vurdering er at sentralbankloven § 2-13 første ledd medfører at Stortinget har lagt oppgaven med å ansette daglig leder for bankens forvaltning av SPU til Norges Banks hovedstyre, uten noen form for instruksjonsmulighet for overordnede statsorganer i forbindelse med ansettelse av leder for bankens forvaltning av SPU. Departementets vurdering er at både ordlyden i bestemmelsen og særlig dialogen mellom departementet og Norges Bank som er omtalt i forarbeidene klart anviser en slik forståelse. Den instruksjonsadgangen som ellers gjelder

for forvaltningen av SPU, gjelder dermed ikke innenfor rammen av sentralbankloven § 2-13 første ledd.

Videre mener departementet at § 2-13 første ledd uttømmende regulerer den dialogen som skal være mellom departementet og Norges Bank i forbindelse med ansettelse av daglig leder. Departementet mener derfor at sentralbankloven § 1-6 om Norges Banks plikt til å informere departementet om saker av viktighet, ikke er relevant.

Ved at hovedstyret har eneansvaret for ansettelsen, og loven anviser at departementet kun bør bli orientert om aktuelle kandidater, vil det etter departementets vurdering rettslig sett være opp til Norges Bank hva den anser som relevant å informere departementet om i tilknytning til de mest aktuelle kandidatene.

Finansdepartementet ble i den aktuelle saken gitt anledning til både å komme med innspill til kvalifikasjonskravene i stillingsutlysningen og departementet ble orientert om aktuelle kandidater før hovedstyret fattet sin beslutning 24. mars 2020, jf. også svar 27. april på ditt spørsmål nr. 1392. Departementets vurdering er dermed at Norges Bank i sakens anledning ikke har brutt sentralbankloven.

Tilleggssvar:

17. august 2020

Oppfølging av svar på spørsmål nr. 2251 til skriftlig besvarelse .

Jeg viser til mitt svar 12. august 2020 på stortingsrepresentant Sivert Bjørnstads spørsmål om det etter Finansdepartementets syn

«er et brudd på sentralbankloven at sentralbanksjefen ikke opplyste departementet om at Tangen skulle fortsette som hovedeier i AKO-systemet om han skulle få jobben som oljefonds-sjef.»

I mitt svar uttalte jeg blant annet:

«Departementets vurdering er at sentralbankloven § 2-13 første ledd medfører at Stortinget har lagt oppgaven med å ansette daglig leder for bankens forvaltning av SPU til Norges Banks hovedstyre, uten noen form for instruksjonsmulighet for overordnede statsorganer i forbindelse med ansettelse av leder for bankens forvaltning av SPU. Departementets vurdering er at både ordlyden i bestemmelsen og særlig dialogen mellom departementet og Norges Bank som er omtalt i forarbeidene klart anviser en slik forståelse. Den instruksjonsadgangen som ellers gjelder for forvaltningen av SPU, gjelder dermed ikke innenfor rammen av sentralbankloven § 2-13 første ledd.

Videre mener departementet at § 2-13 første ledd uttømmende regulerer den dialogen som skal være mellom departementet og Norges Bank i forbindelse med ansettelse av daglig leder. Departementet mener derfor at sentralbankloven § 1-6 om Norges Banks plikt til å informere departementet om saker av viktighet, ikke er relevant.

Ved at hovedstyret har eneansvaret for ansettelsen, og loven anviser at departementet kun bør bli orientert om aktuelle kandidater, vil det etter departementets vurdering rettslig sett være opp til Norges Bank hva den anser som relevant å informere departementet om i tilknytning til de mest aktuelle kandidatene.

Finansdepartementet ble i den aktuelle saken gitt anledning til både å komme med innspill til kvalifikasjonskravene i stillingsutlysningen og departementet ble orientert om aktuelle kandidater før hovedstyret fattet sin beslutning 24. mars 2020, jf. også svar 27. april på ditt spørsmål nr. 1392. Departementets vurdering er dermed at Norges Bank i sakens anledning ikke har brutt sentralbankloven.»

Departementet har for å få belyst det juridiske rammeverket ytterligere, bedt et eksternt advokatfirma om å vurdere om overordnede statsorganer har rettslig adgang til å instruere hovedstyret i Norges Bank i dets arbeid med å ansette daglig leder av bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland, herunder i avtaleforholdet mellom Norges Bank og Nicolai Tangen.

Departementet tar sikte på å oversende vurderingen i løpet av morgendagen.

SPØRSMÅL NR. 2252

Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 17. august 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

I forbindelse med Norges fullskalaprojekt på CCS innkalte Statsråden til møte med CCS-aktørene i juni. Her ble de anbefalt å søke EUs Innovasjonsfond om økonomisk bidrag til de ulike prosjektene. I så store og viktige

prosjekter er det en stor fordel at vertslandets regjering gir prosjektene politisk og økonomisk støtte hvis de skal vinne frem.

Hva gjør statsråden for at de omtalte prosjektene skal vinne frem i konkurransen om støtte, og vil det legges frem en plan som viser når og hvordan denne støtten kommer?

BEGRUNNELSE:

Realisering av ulike CCS prosjekt i Norge er sentralt for å få ned klimautslippene i Norge. Støtte fra EUs innovasjonsfond kan bidra til å sørge for at det skjer. Dessverre er det slik vi har oppfattet det, uklart hvorvidt regjeringen vil, og hvordan den vil støtte en slik søknad, som vil konkurrere med mange andre store europeiske prosjekter om støtten. Det er derfor nødvendig å få avklart om regjeringen vil gi en slik støtte, når avklaringen om dette kommer, og hvor-

vidt regjeringen er innstilt på en høyere finansiering enn minimumsfinansieringen.

Svar:

Regjeringen har en ambisjon om å realisere en kostnads-effektiv løsning for fullskala CO₂-håndtering i Norge, gitt at dette gir teknologiutvikling i et internasjonalt perspektiv. Vi tar sikte på å kunne å legge frem grunnlag for investeringsbeslutning for Stortinget i forbindelse med statsbudsjettet for 2021. Da vil vi også komme tilbake til spørsmålet om støtte ved eventuelle søknader til EUs Innovasjonsfond.

SPØRSMÅL NR. 2253

Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 18. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden på bakgrunn av siste dagers smitteutbrudd i Indre Østfold ta initiativ til igjen å stenge grensa mot Sverige?

BEGRUNNELSE:

Indre Østfold kommune har den siste uka stått i flere smitteutbrudd der man ifølge lokale smittemyndigheter kan spore smittens opprinnelse til personer som har vært i Sverige.

Indre Østfold kommune har som følge av dette oppfordret myndighetene til igjen å stenge grensa.

Svar:

Regjeringen mener det er behov for å minske risikoen for import av smitte til Norge uten å stenge grensene. Å stenge grensene vil få store konsekvenser for mange arbeidsplasser i Norge.

Flere land og regioner i Norden har de siste ukene hatt økt smitte og det er derfor gjeninnført karanteneplikt for flere land og regioner. Videre har regjeringen endret slik at alle land som tidligere ble definert som grønne, nå skal være gule. Dette for tydeliggjøre at alle utenlandsreiser er forbundet med smitterisiko, selv reiser til land der Norge ikke krever karantene ved innreise. Den klare anbefalingen er å unngå alle unødvendige reiser til utlandet.

Videre har regjeringen besluttet å etablere testsentre på utvalgte flyplasser, grenseoverganger og havner i hele Norge. Staten dekker kostnadene knyttet til etablering og drift av disse testsentrene.

All helsehjelp i Norge – smittevern inkludert – er som hovedregel basert på frivillighet. Testing ved ankomst vil dermed være frivillig, og vi håper flest mulig vil benytte seg av det.

Helsedirektoratet samarbeider allerede med relevante kommuner og helseforetak for å få dette til. De anslår at det kan være aktuelt å opprette rundt 14 slike teststasjoner i første omgang, men behovet vil variere med trafikken over grensen.

Vi følger smittesituasjonen i både i Norden og Europa nøye, og vi iverksetter flere tiltak for å hindre importsmitte til Norge.

SPØRSMÅL NR. 2254**Innlevert 12. august 2020 av stortingsrepresentant Nina Sandberg****Besvart 20. august 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Hvorfor foretok ikke politisk ledelse i Kunnskapsdepartementet seg noe for å sikre at IB-elevene kunne søke med likest mulig utgangspunkt som andre videregående elever i årets spesielle opptak til høyere utdanning, og hvordan vil departementet framover håndtere IB-elevenenes sak for å minimere de uheldige konsekvensene de er påført?

BEGRUNNELSE:

25. mars avgjorde Kunnskapsdepartementet at alle skriftlige eksamener i videregående avlyses, men at elevene likevel får vitnemål. Som følge av koronapandemien skulle elever i norsk videregående skole få søke opptak til høyere utdanning basert på standpunkt karakterer.

Statsråd Asheim uttalte i en pressemelding 21. april at han er opptatt av at alle skal ha likest mulig utgangspunkt for å søke seg til høyere utdanning.

Norske videregående elever på International Baccalaureate (IB) fikk derimot et helt annet utgangspunkt for å søke. Ledelsen i International Baccalaureate Organisation (IBO) bestemte at som følge av koronakrisen skulle eksamensresultater fastsettes ut fra historiske data fra tidligere elevkull og skriftlige innleveringer. Et flertall av IB-elevene opplevde å bli satt betydelig ned i karakter, og mente at avgangskarakterene ikke var riktige. Mens andre norske elever fikk vitnemål med standpunkt karakterer, ble IB-elevene tildelt karakterer ut fra algoritmer, og forskjellsbehandlet på en måte som jevnt over svekket deres muligheter for opptak. Kunnskapsdepartementet ba om en redegjørelse fra IBO, men gjorde ellers ikke noe for å sikre disse elevene likebehandling før opptaket.

Nå fastslår Datatilsynet at IB-karakterene er uriktige, som elevene selv mente. Karakterer er avgjørende for videre studier og karriere, og det er helt grunnleggende at de fastsettes på en troverdig og rettferdig måte.

Ifølge advokatfirmaet Lund & Co fantes det innen eksisterende regelverk åpning for å sikre IB-elevene mulighet til å konkurrere på lik linje med andre videregående elever. Advokatfirmaet mener at den algoritmiske karakterfastsettingen ville vært ugyldig etter forskrift til opplæringslova 5 3-25 fjerde ledd, og at IB-elevenenes «predicted grades» burde kunne legges til grunn som tilsvarende standpunkt karakterer.

Datatilsynet varsler at de vil pålegge IB-organisasjonen å sette nye standpunkt karakterer for elevene. Saken burde fått en politisk løsning før opptaket ble gjennomført. Nå er spørsmålet hva Kunnskapsdepartementet vil

gjøre for å ivareta IB-elevenenes videre muligheter, i en ekstraordinær situasjon.

Svar:

International Baccalaureate (IB) er en egen form for videregående opplæring som følger opplæring bestemt av den internasjonale stiftelsen The International Baccalaureate (IBO). I Norge kan fylkeskommunale videregående skoler og skoler godkjent etter friskoleloven tilby IB. Det er den enkelte skole som søker IBO om å få opprette et slikt tilbud.

IBO besluttet tidlig i vår å avlyse alle eksamener for alle sine elever over hele verden pga. koronasituasjonen. IB-elever har dermed ikke fått fastsatt karakterer på vanlig måte denne våren. Karakterene er fastsatt på samme måte for IB-elever over hele verden og elevenes Diploma eller Certificate er utstedt av IBO. Norske utdanningsmyndigheter kan ikke endre eller sette til side gyldige vitnemål eller diplom.

Jeg forstår at usikkerheten omkring hvilke metoder IBO har brukt for fastsetting av karakterer skaper en uheldig og frustrerende situasjon for dem det gjelder. På bakgrunn av dette sendte Kunnskapsdepartementet 17. juli et brev med spørsmål om hvordan IBO har fastsatt karakterene i år. Også Datatilsynet har henvendt seg til IBO om dette, og tilsynet har også sendt et forhåndsvarsel til IBO om at tilsynet legger opp til å treffe vedtak om at IB-karakterene må rettes.

Mandag denne uken gikk IBO ut med informasjon om at de vil utstede nye vitnemål til årets avgangselever basert på elevenes egne prestasjoner. Jeg er glad for at elevene har blitt hørt og at de nå får vitnemål som bedre dokumenterer deres faktiske kompetanse i de ulike fagene. Søkerne vil bli vurdert på bakgrunn av sine nye vitnemål og Kunnskapsdepartementet ser på hvilke muligheter vi har for å gi dem opptak til norsk høyere utdanning denne høsten. Vi er sent i opptaket nå og de aller fleste studieplassene er fylt opp. Jeg kan derfor ikke garantere at alle vil få plass. Jeg vil også presisere at ingen som allerede har fått en studieplass vil miste denne.

SPØRSMÅL NR. 2255**Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 18. august 2020 av barne- og familieminister Ida Lindtveit Røse****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for regelverket knyttet til krav til attest for personer som organiserer treningsvirksomhet for mindreårige som ikke skjer i regi av frivillige organisasjoner eller i samarbeid med det offentlige, og oppfølging av den interdepartemental arbeidsgruppas forslag til lov- og forskriftsendringer?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med Stortingets behandling av Opptappingsplan mot vold og overgrep, fattet Stortinget følgende anmodningsvedtak:

"Stortinget ber regjeringen vurdere behovet for å kreve politiattest for yrkesgrupper som er i kontakt med barn, men som ikke faller inn under særlovgivningen."

Høsten 2018 opprettet Barne- og likestillingsdepartementet en interdepartemental arbeidsgruppe, som skulle gi sin faglige vurdering av behovet for regelverksendringer på tvers av sektorer.

Arbeidsgruppen løfter frem en rekke forslag til endringer. Det foreslås blant annet at hjemmel til å kreve politiattest ved organisert treningsvirksomhet omgjøres til en skal-bestemmelse, og at det innføres hjemmel til å kreve politiattest for organisert treningsvirksomhet for

mindreårige som ikke skjer i regi av frivillige organisasjoner eller i samarbeid med det offentlige.

Lag og foreninger tilknyttet større organisasjoner er som regel underlagt egne regler om barneomsorgsattest. Det er viktig å sikre at alle organiserte fritidstilbud er et trygt og godt sted for barn og unge.

Svar:

Etter politiregisterforskriften § 34-1 kan det kreves politiattest for person som skal utføre oppgaver for frivillige organisasjoner som innebærer et tillits- eller ansvarsforhold overfor mindreårige eller personer med utviklingshemming. Etter politiregisterforskriften § 34-13 kan det utstedes politiattest til personer som skal drive organisert treningsvirksomhet for barn i samarbeid med det offentlige.

Ved organisert treningsvirksomhet for mindreårige som ikke skjer i regi av frivillige organisasjoner eller i samarbeid med det offentlige, er det i dag ikke hjemmel til å kreve politiattest. I arbeidsgrupperapporten som det er vist til i spørsmålet ble det foreslått å innføre krav om politiattest for denne typen organisert treningsvirksomhet.

Rapporten har vært på høring fra Barne- og familiedepartementet, og det arbeides med oppfølgingen av høringsen.

SPØRSMÅL NR. 2256**Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 24. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

I Aftenposten 20.6.20, uttaler statsråden om jernbaneanbudene at «de tre første pakkene har ført til 12 mrd. kroner i innsparing». Statsråden sammenlikner summene for anbudsvinnerne med summene for direktetildeling til NSB/Vy historisk, og ikke i forhold til hva Vy kunne kjøre strekningene for i framtida.

Kan statsråden dokumentere de 12 mrd. når dette forholdet tas med, og fratrukket utgiftene til reformen, nye

lederlønninger, utbyttekravet til Vy og alle utgiftene som Vy tidligere hadde, som tilbyderne nå ikke har?

BEGRUNNELSE:

Det er avgjørende viktig at Stortinget har viktige fakta på bordet når så samfunnsviktige og kostbare beslutninger skal tas som innen jernbanesektoren. Tallet 12 mrd. kroner har etablert seg som en «erklært sannhet» i regjerings-

partiene, og nåværende statsråd har arvet dette fra tidligere statsråd.

(<https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/vy-tog-skal-gi-dei-reisanda-eit-betre-tilbod-pa-bergensbanen-og-vossabanen--og-vil-betale-staten-22-mrd.-kroner-for-a-fa-fa-gjere-detkoyre-tog/id2681561/>).

Når slike tall oppgis, er det selvsagt av stor betydning at man ikke sammenlikner epler og pærer, men tall med samme forutsetninger i bunnen. Dette er elementært i en redelig, faktabasert debatt.

Jernbanereformen har splittet opp ansvaret for jernbaneforvaltningen her i landet i en rekke selskaper. For å få full oversikt over nettoresultatet av jernbanereformen, måtte vi selvsagt hatt tall for hva omstillingen og oppsplitting av ansvar har kostet – og vil koste i framtida. Dette regnestykket og noen års evaluering burde vært på plass før statsråden kategorisk slår fast innsparte milliarder. Mange jernbanekyndige mener det stikk motsatte av statsråden; det vil bli langt dyrere å drive jernbanen etter reformen.

Svar:

Hensikten med konkurranseutsettingen av persontogtrafikken er å gi de reisende et bedre tilbud til en lavere kostnad for det offentlige, samt å stimulere til innovasjon og videreutvikling av togproduktene for å gjøre de enda mer attraktive for de reisende.

I forbindelse med konkurranseutsettingen av persontogtrafikken har Jernbanedirektoratet laget detaljerte beregninger for gevinstrealisering over trafikkavtalenes løpetid. Beregningene inkluderer også innsparinger ved inngåelse av nye direktetildelte trafikkavtaler med Vygruppen gjeldende fra og med 2018. For perioden 2019 til 2031 har Jernbanedirektoratet beregnet en gevinst fra nye trafikkavtaler, både de direktetildelte og konkurranseutsatte, på om lag 13 milliarder kroner, etter at det har blitt tatt høyde for kostnadsendringer for togoperatørene som følge av Jernbanereformen. Av dette kan i overkant av 12 milliarder kroner tilskrives konkurranseutsatte trafikkavtaler. Det er disse beregningene som ligger til grunn for min og tidligere statsråd Jon Georg Dales referanse til 12 milliarder kroner i innsparinger ved konkurranseutsettingen av persontogtrafikken.

Beregningene er relativt kompliserte, og her følger en nærmere forklaring som svar på stortingsrepresentantens anmodning om dokumentasjon. For å gi et helhetlig bilde, tar jeg også med beregningene for de direktetildelte trafikkavtalene:

Jernbanedirektoratet har tatt utgangspunkt i Vygruppens vederlag i 2017. Dette vederlaget er så justert for forventet trafikkvekst, generell prisvekst, samt kostnadsøkninger og endringer som følge av jernbanereformen, herunder økt vederlag til både Norske tog og Entur i forhold til det disse funksjonene kostet før selskapene ble

skilt ut fra Vygruppen. Direktoratet har også tatt hensyn til at kjørevegsavgiftene har økt betydelig siden 2017, og at Bane NOR nå dekker 80 prosent av kostnadene ved planlagt avvikstransport, samt økningen i lav sats for merverdiavgift som ble innført i 2018. Dette justerte vederlaget betegnes i det videre som referansevederlaget.

Referansevederlaget ble benyttet av direktoratet for å beregne besparelsen av å inngå nye direktetildelte trafikkavtaler med Vygruppen gjeldende fra og med 2018. Jernbanedirektoratet har beregnet at de nye trafikkavtalene med Vygruppen, hhv. 2018-avtalen (utløp 31.12.18) og gjeldende 2019-2022-avtale, innebærer en besparelse for staten på om lag ni prosent sammenlignet med referansevederlaget.

Videre har Jernbanedirektoratet i sine beregninger fremskrevet Vygruppens vederlag i 2019 med en reell inntektsvekst på en prosent årlig for å kunne sammenligne statens kostnader til kjøp av persontransporttjenester for de ulike togproduktene før og etter konkurranseutsetting. Det er altså lagt til grunn at det ville vært en gradvis reduksjon i vederlaget til Vygruppen også etter 2019, slik det påpekes i spørsmålet. Dette er sammenligningsvederlaget for beregning av gevinst fra konkurranseutsettingen.

For trafikkpakken 1, 2 og 3 har Jernbanedirektoratet lagt til grunn avtalt vederlag i hele avtaleperioden, inklusive maksimal oppnåelig bonus, ved sammenligning med sammenligningsvederlaget. Sammenligningen viser en forskjell som for nevnte trafikkpakker summerer seg til ca. 12 milliarder kroner for perioden 2020-2031.

Stortingsrepresentanten viser til «alle utgiftene som Vygruppen tidligere hadde, som tilbyderne nå ikke har». Slik trafikkavtalene er bygd opp, dekkes de aller fleste kostnadene knyttet til produksjon av persontransport med jernbane av togoperatørene. Dette inkluderer leie av rullende materiell fra Norske tog, kjøp av salg- og billetteringstjenester fra Entur, vedlikehold av rullende materiell og kjørevegsavgifter. Norske tog og Entur dekker således alle sine jernbanerelaterte kostnader gjennom inntekter fra togoperatørene. Endringer som følge av utskillelsen av Norske tog og Entur, samt økte kjørevegsavgifter og endret dekning av kostnader til planlagt avvikstransport, ble håndtert i forbindelse med overgangen til nye direktetildelte trafikkavtaler i 2018. Utover dette mener Jernbanedirektoratet at det ikke er oppgaver og kostnader av betydning for togoperatørene som har blitt overført til andre som følge av reformen og at sammenligningen dermed gir et riktig bilde av nevnte forskjell i samlet vederlag mellom direktetildelte og konkurranseutsatte trafikkavtaler.

Stortingsrepresentanten refererer videre til «nye lederlønninger». Jeg legger til grunn at togoperatørene har innbakt lederlønningene i sine tilbud. Norske tog og Entur på sin side skal dekke sine lederlønninger gjennom vederlagene de får fra togoperatørene. Disse kostnadene

ligger med andre ord til grunn for togoperatørens avtalte vederlag.

Jeg gir stortingsrepresentanten rett i at slike beregninger nødvendigvis må bygge på visse forutsetninger, for eksempel en videreføring av avtalt vederlag i ny direktetildelt avtale med Vygruppen. Samtidig er det viktig å understreke at trafikkavtalene vi nå inngår er nettokontrakter, det vil si at det er vinnende togoperatør som har ansvar for de inntekter og kostnader de har lagt til grunn i sine tilbud, samt å levere de tilbudsforbedringene de har forpliktet seg til i trafikkavtalene.

Innsparingene ved ny direktetildelt avtale ble beregnet å være om lag 913 mill. kroner for årene 2019 til 2022. Vygruppen har opplyst om at de i kostnadsberegningen for ny trafikkavtale la til grunn en kostnadsbesparelse på 8,4 prosent, hvorav mesteparten ble tatt ut i løpet av 2019. En stor andel av Vygruppens historiske utbytte kommer fra eiendomsutviklingen, som nå er overført til Bane NOR Eiendom.

Når det gjelder «utgiftene til reformen», vil vi vise til Prop 1 S (2019-2020), pkt. 7.4.2 «Jernbanereforma og ge-

vinstar». Her beskrives det at regjeringen har utarbeidet en overordnet gevinstrealiseringsplan for jernbanereformen, som inneholder et kvantitativt mål om å redusere kostnader frem mot 2026. I planen er det lagt opp til en netto samlet gevinst på 4,5 mrd. frem mot 2026. Beregnede reformkostnader på 1 mrd. i årene 2014-2018 er da trekt fra. Av de åtte identifiserte gevinstene i reformen, er fire prissatte:

- Reduserte utgifter til kjøp av persontogtjenester
- Reduserte utgifter til forvaltning, drift og vedlikehold av infrastruktur
- Reduserte byggekostnader
- Bedre eiendomsforvaltning gjennom å samle all jernbaneiendom

Som beregningene i dette svaret viser, har gevinstene fra det første gevinstområdet, Reduserte utgifter til kjøp av persontogtjenester, langt oversteget de opprinnelige gevinstanslagene og bidrar derfor til målet med reformen; å oppnå mer jernbane for pengene.

SPØRSMÅL NR. 2257

Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 19. august 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Danmarks forsvarsminister Trine Bramsen krever nå en redegjørelse om Forsvarets bruk av overvåkningsutstyr fra kinesiske Hikvision. Selskapet har bla bidratt til omfattende brudd på menneskerettighetene overfor Uigurene.

Bruker det norske Forsvaret utstyr fra Hikvision?

Svar:

Forsvarsmateriell, Forsvaret ved Forsvarets logistikkorganisasjon (FLO) og Forsvarsbygg har gått gjennom sine systemer, og har opplyst at de ikke har registrert produkter fra Hikvision. Det er heller ikke etablert noen avtaler med Hikvision.

SPØRSMÅL NR. 2258

Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 27. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Synes statsråden det er greit at bensinstasjonene reserverer kr. 1 500 i opptil en uke fra folks bankkort ved fylling av bensin?

BEGRUNNELSE:

Bits (bank- og finansnæringens infrastrukturselskap) har pålagt alle aktørene i bensinstasjonsbransjen den såkalte AFD-rutinen. Den går ut på at bankene reserverer et beløp som er satt til 1 500 kr fra kundens kort. Selv om man fyller for langt mindre vil fortsatt beløpet kunne være reservert og dermed utilgjengelig for forbrukerne i opptil en uke.

Svar:

I gjeldende finansavtalelov er beløpsreservasjoner ikke særskilt regulert. Det betyr at det i dag er opp til bankkunden og banken å avtale hva som skal være tillatt med hensyn til å reservere et beløp på bankkundens konto. Etter min mening gir gjeldende regler ikke en tilfredsstillende løsning. Jeg nevner også at det er kommet nye regler på europeisk nivå av betydning for praksisen med beløpsreservasjoner på bankkundens konto. I Prop. 92 LS (2019-2020) med forslag til ny finansavtalelov heter det i punkt 27.1 om det reviderte betalingstjenestedirektivet (EU) 2015/2366:

«I tilfeller der beløpet som skal betales, ikke er nøyaktig kjent på det tidspunktet betaleren godkjenner og gir samtykke til betalingstransaksjonen, kan det reserveres et beløp på betalerens konto. Formålet med reservasjonen er at betalingsmottakeren skal kunne være sikker på at betaleren har tilstrekkelige midler, og at beløpet vil bli betalt når betalingstransaksjonens fulle beløp blir kjent. Slike reservasjoner finner sted på grunnlag av en betalingstransaksjon som iverksettes av eller gjennom betalingsmottakeren i forbindelse med en kortbasert betalingstransaksjon, for eksempel når en gjest sjekker inn på et hotell og det reserveres et beløp som sikkerhet for betaling av hotelloppholdet. Artikkel 75 nr. 1 i det reviderte betalingsstjenestedirektivet bestemmer at det er betalerens betalingstjenesteyter som skal reservere midler på betalerens konto, og at slike beløpsreservasjoner bare skal finne sted om «betaleren har gitt samtykke til det nøyaktige beløp som skal reserveres».

Beløpsreservasjon var ikke regulert i det første betalingstjenestedirektivet, og bakgrunnen for de nye reglene om beløpsreservasjoner kommer frem i fortalens avsnitt 75 i det reviderte betalingstjenestedirektivet:

«Formålet med dette direktiv er å styrke forbrukervernet ved kortbaserte betalingstransaksjoner der det nøyaktige transaksjonsbeløpet ikke er kjent på det tidspunkt betaleren gir sitt samtykke til å gjennomføre betalingstransaksjonen, for

eksempel på ubemannede bensinstasjoner, i bilutleieavtaler eller ved hotellbestilling. Betalerens betalingstjenesteyter bør kunne reservere midler på betalerens betalingskonto bare dersom betaleren har gitt sitt samtykke til det nøyaktige beløp som skal reserveres, og disse midlene bør frigis uten unødig opphold når opplysninger om betalingstransaksjonens nøyaktige beløp er mottatt, og senest umiddelbart etter at betalingsordren er mottatt.»

Plikten til å frigi reserverte midler slik fortalen beskriver, fremkommer i direktivets artikkel 75 nr. 2.

I forslaget til ny finansavtalelov §§ 4-9 og 4-10 er det etter dette foreslått nye regler som har til formål å styrke forbrukervernet ved kortbaserte betalingstransaksjoner der det nøyaktige transaksjonsbeløpet ikke er kjent på det tidspunktet betaleren gir sitt samtykke til å gjennomføre betalingstransaksjonen, for eksempel på ubemannede bensinstasjoner, i bilutleieavtaler eller ved hotellbestilling. Betalerens betalingstjenesteyter vil etter forslaget kunne reservere betalingsmidler på betalerens betalingskonto bare dersom betaleren har gitt særskilt samtykke til at et nøyaktig beløp kan reserveres på kontoen. Videre går forslaget ut på at midlene skal frigis straks opplysninger om det nøyaktige transaksjonsbeløpet er mottatt, og senest umiddelbart etter at betalingsoppdraget er mottatt. «Særskilt samtykke» er kun ment å angi at det ikke dreier seg om det samme samtykket som gis for å iverksette betalingstransaksjonen.

Prop. 92 LS (2019-2020) om ny finansavtalelov er for tiden til behandling i justiskomiteen på Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 2259**Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 17. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

En stor gruppe barn og voksne lever i Norge med en begrenset oppholdstillatelse, jf. utlendingsloven § 38 femte ledd, fordi de ikke har klart å fremlegge gyldig pass fra hjemlandet. Lovgiver har understreket at det ikke vil være heldig å etablere en omfattende praksis med slike begrensede tillatelser, fordi det skaper usikkerhet og kan være integreringshemmende.

Hvor mange får tillatelse uten begrensninger etter § 38 eller opphevet begrensninger gitt etter § 38 femte ledd – uten at det er fremlagt gyldig pass?

BEGRUNNELSE:

I sitt svar på skriftlig spørsmål (Dokument nr. 15:1956 (2019-2020)), skriver justis- og beredskapsminister Monica Mæland at utlendingsmyndighetene gir en begrenset tillatelse når de mener det er mulig å fremskaffe pass eller tilsvarende legitimasjon.

Terskelen for at forvaltningen skal akseptere at det er umulig å skaffe pass er svært høy. Det foretas ingen rimelighetsvurdering eller vurdering av om kravet til å fremlegge pass er urimelig byrdefullt. Hensynet til barnets beste tillegges ikke nok vekt i vurderingen (NOAS, Norsk Folkehjelp og Redd Barna, Barn uten pass, 2020).

Begrensede tillatelser er et stor hinder for integrering for personer som skal bo i Norge. Uten gyldig legitimasjon ekskluderes barn og voksne fra full samfunnsdeltakelse. Egen bankkonto er som regel en forutsetning for å kunne ta lønnet arbeid, og også for anskaffelse av førerkort. Bank-ID gir tilgang til viktige rettigheter og plikter. Mangel på legitimasjon gjør det vanskelig for barna å delta i fritidsaktiviteter eller være med på skoleturer til utlandet, og hindrer dem i å leve et liv på samme måte som norske barn.

Svar:

For å få en oppholdstillatelse i Norge forutsettes det som hovedregel at søkeren kan dokumentere egen identitet. Utlendingsmyndighetene legger i utgangspunktet til grunn de opplysningene søker selv gir om egen identitet, og som kan bekreftes med pass eller andre offisielle reise- eller legitimasjonsdokumenter med tilstrekkelig notoritet, utstedt av myndighetene i hjemlandet.

Dersom søkerens identitet ikke er sannsynliggjort, skal søknaden i de fleste sakstyper avslås. Det er gjort unntak for dokumentasjonskravet i tilfeller hvor utlendingens

hjemland mangler en fungerende sentraladministrasjon, eller det av andre grunner er umulig å fremskaffe originalt gyldig pass eller annen tilsvarende legitimasjon med tilstrekkelig notoritet.

At den klare hovedregel er at utenlandske borgere som søker opphold i Norge skal dokumentere sin identitet med mindre det ikke er mulig eller vil være sterkt urimelig å kreve at slik dokumentasjon fremskaffes, har også blitt fremhevet av lovgiver. I forarbeidene ble det samtidig påpekt at problematikken med identitetstvil og dokumentløshet er en utfordring for landene som mottar asylsøkere.

De som får en tillatelse på grunnlag av § 38 i utlendingsloven har ikke beskyttelsesbehov, og kan som utgangspunkt kontakte sitt hjemlands myndigheter for å skaffe dokumentasjon på identitet. De vil derfor kunne få en begrenset tillatelse i påvente av at de får fremskaffet slik dokumentasjon. Utlendingsmyndighetene vurderer muligheten for å fremskaffe dokumentasjon på identitet, og gir begrenset tillatelse i saker hvor de mener det faktisk er mulig å fremskaffe pass eller tilsvarende legitimasjon. I 2019 ga Utlendingsdirektoratet om lag 95 tillatelser i medhold av § 38. Om lag 60 var begrenset i påvente av dokumentert identitet.

Mange personer som får en begrenset tillatelse klarer å dokumentere identiteten sin etter hvert, og får da en ordinær oppholdstillatelse. I 2019 fikk i overkant av førti prosent opphevet begrensningene da de fornyet oppholdstillatelsen sin. Det vil si at om lag 385 ordinære oppholdstillatelser ble gitt i medhold av utlendingslovens § 38 til personer som inntil da hadde hatt en begrenset tillatelse. Hvilke dokumenter den enkelte har fremskaffet for dokumentasjon har vi ikke tilgjengelig statistisk over, og hva slags dokumentasjon som kreves vil også kunne variere ut ifra hva som var grunnlaget for begrensningen. I noen tilfeller vil fremleggelse av pass være tilstrekkelig for å oppheve begrensningen, mens det i andre tilfeller vil være en helhetsvurdering av forholdene i saken.

Jeg har forståelse for at det er mange praktiske utfordringer for dem som har en begrenset tillatelse i påvente av dokumentert identitet. Det er både i den enkeltes og myndighetenes interesse at denne gruppen får ordinære tillatelser så raskt som mulig dersom forutsetningene for dette er til stede. Samtidig minner jeg om at nettopp fordi identiteten vår i dag er nøkkelen til det meste av både offentlige og private tjenester er kravene vi stiller til identitetsfastsettelsen viktigere enn noen gang.

SPØRSMÅL NR. 2260**Innlevert 12. august 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 18. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Brannmann i Bjønneroa opplever å være først på plass ved ulykker 10 av 10 ganger, og direktør i DSB mener vi må komme til bunns i hvorfor det er blitt slik og sikre brann og redning har rett kompetanse og utstyr til å håndtere dette om trenden fortsetter, skriver Oppland Arbeiderblad 12. august.

Hva mener statsråden er årsaken, og hvordan bør det kommunale brannvesenet bli kompensert for ekstra arbeidsbelastning og nye oppgaver utover brannslukking og redning?

Svar:

Brann- og redningsvesenet er en viktig og etterspurt ressurs som er til stede der folk bor og ferdes og som gir rask bistand når folk trenger hjelp – uansett når på døgnet en brann eller annen ulykke oppstår.

Brann- og redningsvesenet er et kommunalt ansvar. Staten styrer kommunene gjennom lov og forskrift, og oppgavene til brann- og redningsvesenet følger av brann-

og eksplosjonsvernloven § 11. Det følger av loven § 12 at leder av brann- og redningsvesenet (brannsjefen) har ledelsen av brannbekjempelsen, skadestedsledelsen ved andre ulykkessituasjoner inntil ledelsen overtas av politiet, og har ordensmyndighet inntil politiet kommer til stedet. Etter loven kan kommunene legge andre oppgaver til brann- og redningsvesenet så langt dette ikke svekker brann- og redningsvesenets lovpålagte oppgaver. Det er derfor kommunene selv som vurderer hvilke andre oppgaver de har kapasitet til å utføre. De lovpålagte oppgavene har ikke vært endret siden 2002.

Samtidig er jeg gjort oppmerksom på at utviklingen går i retning av at flere etater ønsker bistand fra brann- og redningsvesenet og at enkelte opplever denne dreiningen av oppgaver som problematisk.

I Granavolden-plattformen fremgår det at regjeringen vil gjennomgå beredskapskapasiteten i kommunene, inkludert rollefordeling mellom brannvesen, politi og helsevesen. Oppfølging av dette punktet vil bli omtalt i den kommende stortingsmeldingen om samfunnssikkerhet.

SPØRSMÅL NR. 2261**Innlevert 12. august 2020 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 21. august 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Har statsråden vurdert eller vil vurdere grep for å sikre at bedrifter som starta opp i 2020, men før koronasituasjonen, og som dermed ikkje har omsetningstal å vise til, blir omfatta av støtte- og kompensasjonsordningar?

GRUNNGJEVING:

Fleire gründerbedrifter starta opp i januar-februar 2020, utan å kunne vere klare over korleis koronasituasjonen ville påverke omsetninga. Slike bedrifter har ikkje tal frå 2019, og kan dermed ikkje dokumentere omsetningssvikt. Det er gjerne heller ikkje tale om noko særleg til omsetning frå oppstartsmånadane i januar og februar,

omsetninga har vore venta å stige utover våren og sommaren 2020. Samtidig er det liten tvil om at mange av desse opplever betydeleg omsetningssvikt samanlikna med eit tenkt normalår. Utgiftene er i mange høve òg som i eit normalår, og vanskeleg å skalere ned, som lån, husleige og andre faste utgifter.

Svar:

Regjeringen innførte en rekke økonomiske tiltak i møte med virusutbruddet og de fleste virksomheter ble omfattet av en eller flere av ordningene, for eksempel den midlertidige kompensasjonsordningen for næringslivet (også omtalt som den midlertidige tilskuddsordningen for fore-

tak med stort omsetningsfall), lånegarantiordningen, tilskuddsordningen for selvstendig næringsdrivende, lønnsstøtteordningen eller andre, næringsrettede ordninger.

I kompensasjonsordningen for næringslivet beregnes støtte basert på omsetningsfall.

Metoden for å beregne omsetningsfallet søker å ivareta hensynet til vekstbedrifter. For foretak som var eldre enn et år i støttemåneden, beregnes omsetningsfallet med utgangspunkt i omsetningen i samme måned året før, justert for en vekstfaktor. Denne vekstfaktoren er endring i omsetningen fra januar og februar 2019 til januar og februar 2020. Vekstfaktoren gjør at bedrifter som har vokst mye etter den sammenlignbare måneden året før, får beregnet omsetningsfall utfra et høyere nivå enn uten denne faktoren, noe som gir et større beregnet omsetningsfall. Vekstfaktoren ble inkludert i beregningen for å ivareta hensynet til nyoppstartede bedrifter og foretak i vekst.

For foretak som er yngre enn ett år i støttemåneden, beregnes omsetningsfallet på grunnlag av omsetningen i januar og februar 2020. Nyoppstartede bedrifter uten omsetning i januar og februar 2020 vil ikke være støtteberettiget i denne tilskuddsordningen, fordi de ikke har grunnlag å beregne omsetningsfall ut fra. Dersom kompensasjonsordningen skulle beregnet omsetningsfallet med utgangspunkt i forventet eller budsjettert omsetning, ville det innebåret en betydelig endring av ordningen. Støtteordningen er notifisert i ESA som kompensasjon for tapt omsetning som følge av covid-19-utbruddet, og det ville ikke la seg gjøre å finne objektive kriterier for å beregne bortfall av omsetning i foretak som ennå ikke har hatt omsetning. Forvaltningen av ordningen er allerede svært ressurskrevende og legger beslag på mye kapasitet hos Skatteetaten.

Oppstartsbedrifter som hadde lav eller ingen omsetning før virusutbruddet kan eventuelt benyttet seg av en eller flere av de andre ordningene som ble innført i møte med virusutbruddet. For eksempel lånegarantiordningen, dersom kriteriene for å motta støtte er oppfylt. I tillegg har Innovasjon Norge flere ordninger tilpasset nye gründere. I en tiltakspakke for gründere og unge vekstbedrifter som regjeringen la frem 27. mars (vedtatt i Stortinget 31. mars) ble ordningene Innovasjonstilskudd og etablerertilskudd under Innovasjon Norge styrket med til sammen 2,6 mrd. kroner. I tillegg ble lånerammen for innovasjonslån økt med 1,6 mrd. kroner, til 3 mrd. kroner. Det ble dessuten bevilget 50 mill. kroner til en tilskuddsordning for private innovasjonsmiljøer, og 300 mill. kroner til et rentestøttefond som kan gi bedrifter rammet av krisen betalingslettelse gjennom utsettelse i rentebetalinger for eksisterende eller nye innovasjonslån. Rentestøtte kan også gis til bedrifter i forbindelse med finansiering av utviklingsprosjekter i en tidlig fase.

Etablerertilskudd treffer gründere og oppstartsbedrifter med innovative forretningsideer som har markeds- og vekstpotensial, men redusert tilgang til egenkapital. Styr-

kingen av tilskuddet med 500 mill. kroner gjør at Innovasjon Norge kan støtte flere gründerbedrifter, og maksimal støtte per prosjekt ble økt fra 0,7 mill. kroner til 1,5 mill. kroner. Etablerertilskudd kan suppleres med ordningene Oppstartslån og Risikolån, som vil gi økte muligheter til å utløse privat kapital.

Innovasjonstilskudd er innrettet mot små og mellomstore vekstselskaper med utviklingsprosjekter som vil kunne skape ny aktivitet i bedriftene og hindre unødvendige permitteringer. Midlene skal stimulere produkt- og tjenesteutvikling, strategi- og kompetanseutvikling, investeringer nødvendig for å gjennomføre eller utnytte resultater av innovasjonsprosjekter, tilrettelegging for utviklingsaktiviteter og –prosjekter, og bedriftsnettverk. Ordningen skal insentivere til at utviklingsprosjekter kan gjennomføres til tross for resultatvikt og likviditetsutfordringer.

Innovasjonslån kan anvendes til delfinansiering av investeringsprosjekter som handler om nyetablering, nyskaping, omstilling, internasjonalisering og utvikling. Økt låneramme vil gi lånetilgang til bedrifter med stort potensial som vanskelig vil få dekket sine finansieringsbehov i markedet, selv med statens risikoavlastning til bankene. Likviditetslån kan også gis innenfor rammen.

Tilskuddsordningen for private innovasjons- og gründermiljøer skal avhjelpe disse miljøene slik at de kan opprettholde sine tilbud til oppstarts- og vekstselskaper selv om leieinntekter fra disse virksomhetene bortfaller.

At nye ideer kan vokse frem, er viktig for vår fremtidige vekstevne og velferd. Jeg håper at mange nye og innovative bedrifter som ikke hadde kommet ordentlig i gang med aktivitet før krisen, får nytte av en eller flere av ordningene for vekstbedrifter som er beskrevet her.

SPØRSMÅL NR. 2262**Innlevert 12. august 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 20. august 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Vil Norge engasjere seg overfor somaliske myndigheter for å hindre lovendringer som kan legitimere barneekteskap i Somalia?

BEGRUNNELSE:

Somalias parlament har et lovforslag til behandling som tar sikte på å styrke landets lovgivning når det gjelder seksuelle overgrep. Ifølge rapporter i media er krefter i parlamentet i ferd med å endre forslaget i en helt annen retning, slik at barneekteskap legaliseres. Tvangsekteskap og seksuelle overgrep mot barn er et betydelig problem i Somalia, og en slik lovendring vil være et stort tilbakeslag for kampen for jenters rettigheter. Både FN, Sverige og Danmark har gitt tydelig uttrykk for bekymring.

Svar:

Norge har gjennom flere år vært engasjert i å støtte arbeidet med å få på plass en lov mot seksuelle overgrep (Sexual Offences Bill) i Somalia. Jeg er bekymret over utviklingen de siste ukene der det opprinnelige forslaget til loven ser ut til å være lagt til side og et nytt lovforslag er lansert.

Det nye lovforslaget (Law on Sexual Intercourse Related Crimes) fanger ikke opp hele rekkevidden av seksuallovbrudd. Noen av hovedbekymringene rundt dette lovforslaget er at det tillater barneekteskap, ikke dekker vold i hjemmet samt strider mot internasjonale rettslige normer om etterforskning og dermed gjør straffeforfølgelse vanskelig.

Dette nye lovforslaget ble forrige uke stoppet av parlamentsrepresentanter som nektet å godkjenne agendaen der forslaget skulle behandles. Det var primært takket være sterk mobilisering fra det somaliske sivilsamfunnet. Hva som vil skje framover med både det opprinnelige og det nye lovforslaget er for tiden uavklart.

Norge har et tett samarbeid med likesinnede internasjonale partnere til Somalia og vi har uttrykt vår bekymring over denne saken. Norge tok opp spørsmålet om loven og brudd på parlamentariske prosedyrer i et bilateralt møte med parlamentspresidenten i underhuset under et besøk til Mogadishu i mars i år. Nordiske land har også bedt om et møte med parlamentspresidenten for å blant annet uttrykke vår bekymring.

Somaliske sivilsamfunnsorganisasjoner er svært veldig aktive i denne saken. Sivilsamfunnsorganisasjoner har bedt det internasjonale samfunn om å engasjere seg, men

de fremhever samtidig at budskapet om loven må komme fra somalierne selv. Norge vil derfor fortsette å lytte til somaliske aktører som arbeider for å få loven tilbake til behandling i parlamentet i sin opprinnelige form.

Norge har et bredt engasjement mot barneekteskap. Barneekteskap er et alvorlig brudd på menneskerettighetene, uansett hvor i verden det forekommer. Det siste tiåret har andelen jenter utsatt for barneekteskap globalt blitt redusert, men det er fortsatt rundt 12 millioner jenter under 18 år som giftes bort hvert år. Jeg er bekymret for at forekomsten av barneekteskap kan øke som følge av covid-19.

Ansvaret for å opprettholde menneskerettighetene og eliminere skadelige skikker hviler på hvert lands regjering. Vi tar derfor opp utfordringene med myndighetene i de landene hvor skadelige skikker er utbredt.

Regjeringen prioriterer disse utfordringene høyt og lanserte en egen strategi for å bekjempe skadelige skikker i oktober 2019. For arbeidet med strategien er det satt av 760 millioner kroner for perioden 2020-2023. Strategien har som premiss at den grunnleggende utfordringen for å bekjempe skadelige skikker er full likestilling mellom kvinner og menn. Strategien har to hovedspor:

Det ene er å styrke bistanden gjennom globale programmer i regi av FN målrettet mot skadelige skikker, støtte til norske frivillige organisasjoners arbeid på dette området, samt å integrere innsatsen i bistand til utdanning, helse, likestilling og menneskerettigheter.

Det andre sporet er å forsterke Norges politiske pådriverrolle for bekjempelse av skadelige skikker på internasjonale arenaer hvor normer og retningslinjer fastsettes. Dette er særlig viktig innen FN i fora som Menneskerettighetsrådet, Kvinnekommisjonen, Befolkningskommisjonen og FNs generalforsamling.

I 2019 organiserte Norge en konferanse om seksuell og kjønnsbasert vold i humanitære kriser der Somalia var med-vert. Arbeidet med å sikre oppfølging av forpliktelsene fra denne konferansen pågår. Norge vil fortsette å jobbe for at Somalia får en lov som i størst mulig grad følger internasjonale konvensjoner og gir vern om kvinners og jenters rettigheter.

SPØRSMÅL NR. 2263**Innlevert 12. august 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 19. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

I E-24 fra 11. august uttrykker Petroleumstilsynet bekymring overfor utbyggingen på Castberg. Likevel så har vi fått opplyst at Petroleumstilsynet ikke har vært på befaring der siden april 2019.

I lys av de siste årenes erfaring med problemene rundt Goliatutbyggingen på norsk sokkel, hva vil statsråden gjøre for å forhindre at en ny utbygging med store sikkerhetsutfordringer for arbeiderne, ala det vi så i Goliatutbyggingen, skjer igjen på norsk sokkel?

BEGRUNNELSE:

I brev av 7. august til regjeringen uttrykker Bellona stor bekymring om problemene knyttet til utbyggingen på Castberg. De opplyser at Petroleumstilsynet ikke har vært på befaring på verftet hvor byggingen skjer siden april 2019. I lys av at lønnsomheten på feltet hele tiden har vært et spørsmål, og de store sikkerhetsutfordringene dette kan få for arbeiderne så ønsker vi å få klarhet i dette.

Svar:

Representantens spørsmål omhandler delvis Olje- og energiministerens ansvarsområde og svaret er derfor utarbeidet i samarbeid med Olje- og energidepartementet.

Johan Castberg-utbyggingen var gjenstand for en grundig behandling i Stortinget, jf. Prop. 80 S (2017-2018) og Innst. 368 S (2017-2018), før Olje- og energidepartementet godkjente Plan for utbygging og drift av Johan Castberg-feltet 28. juni 2018. Olje- og energidepartementet har siden fulgt opp Stortingets beslutninger knyttet til saken.

Det er oljeselskapene i rettighetshavergruppen for utvinningstillatelse 532 som Johan Castberg-feltet ligger i, som utvikler, gjennomfører, tar de kommersielle beslutningene og har ansvaret for at utbyggingsprosjektet er innenfor de rammene myndighetene har satt. Dette betyr blant annet at de er ansvarlig for at den aktuelle utbyggingsplanen følges, at utbyggingen gjennomføres på en sikker og forsvarlig måte og i henhold til de rammene myndighetene har satt. Selskapene har sterk økonomisk egeninteresse av sikker og forsvarlig prosjektgjennomføring.

Petroleumstilsynet fører tilsyn med at petroleumsnæringen ivaretar sitt ansvar og videreutvikler et høyt sikkerhetsnivå. Staten fører et omfattende tilsyn med næringen i alle faser av virksomheten, men like fullt er det virksom-

hetene som er ansvarlige for sikkerheten. Myndighetenes oppfølging kommer i tillegg til – og ikke som en erstatning for – virksomhetenes egen oppfølging.

Petroleumstilsynet vurderer kontinuerlig sin oppfølging og virkemiddelbruk, og som et resultat av utviklingsarbeidet etter Meld. St. nr. 12 (2017-2018) Helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten, har etaten styrket sin innsats også mot prosjekter i tidlig fase. Petroleumstilsynet har videre i 2018/2019 gjennomført et kunnskapsprosjekt - en utredning av feltutbyggingsprosjektene på Goliat, Aasta Hansteen og Ivar Aasen. Utredningen inneholder mange gode lærepunkter både for oljeselskapene, leverandørene og myndighetene knyttet bla. til utfordringer i tidlig fase.

Petroleumstilsynet har opplyst meg om at de har god kjennskap til problemområdene knyttet til bygging av J. Castberg innretningen. De har så langt gjennomført til sammen 10 tilsyn før og etter godkjent plan for utbygging og drift (PUD), deriblant et tilsyn på verft i Singapore i 2019. Petroleumstilsynet har tett oppfølging av Equinor og deres ansvar for å sikre at nødvendig reparasjonsarbeid på skroget blir ferdigstilt på verft med høy kvalitet, før innretningen blir installert på feltet. Det har vært møter mellom Petroleumstilsynet og Equinor om saken, senest nå i august 2020. Her har Petroleumstilsynet etterspurt Equinors egne vurderinger av årsakene til kvalitetsavvik på sveisene og deres fremdriftsplaner. Petroleumstilsynet er også representert med observatør i Castberg lisensen.

SPØRSMÅL NR. 2264**Innlevert 12. august 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 21. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden redegjøre hvorfor det har sviktet totalt når det gjelder testkapasitet i kommunene, på tross av at regjeringen før sommeren lovet en formidabel økning i testkapasitet slik at alle kommuner skulle kunne teste 5 % av innbyggerne i løpet av en uke, og kan regjeringen redegjøre for hva som nå konkret gjøres for å sikre at alle som ønsker å teste seg, slipper å vente dagevis på å få tilgang til covid 19-test?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har tidligere uttalt at tre forhold måtte være på plass for å kunne åpne samfunnet kontrollert; Det er god smittesporing, trygg isolering av syke og mulighet for testing av alle med symptomer. Nå viser det seg at smittesporing-appen måtte avvikles fordi personvernet ikke ble ivaretatt og at langt i fra alle med symptomer får teste seg. Media sin oversikt over testkapasitet i de store byene avslører en ekstrem stor avstand fra faktisk testkapasitet og regjeringens målsetting om 100 000 tester i uken, det vil si inntil 5 % av innbyggerne. Veldig mange opplever nå å ikke komme gjennom på telefon til helsetjenesten, og må vente i dager for å få teste seg dersom man til slutt kommer gjennom og får svar. Dette er uakseptabelt siden situasjonen var varslet, vi er fremdeles i en pandemisituasjon, og kommunen har hatt relativt god tid til å bygge ut testkapasitet. Det er uforståelig at regjeringen ikke har hatt kontroll på testkapasiteten i landet, og at det tilsynelatende kommer som en overraskelse at testkapasiteten er så lav som den er. NRK kunne den 11/8 melde at Norges tre største byer er veldig langt fra å klare kravet på 5 prosent, og Oslo sin kapasitet er 0,7 prosent. Mange byer har nå oppstart av studier, med mange studenter som selvsagt ønsker å teste seg dersom de har symptomer. Men de opplever at systemet for testing nærmest er brutt sammen. Dette er til syvende og sist et politisk ansvar å sørge for at innbyggerne på en rask og enkel måte skal kunne teste seg under en pandemi. Det er uholdbart at regjeringen og helsemyndighetene nå bare ber folk om å teste seg, uten å ta ansvar for at det faktisk er mulig.

Svar:

Jeg må innledningsvis understreke at jeg er grunnleggende uenig i representantens beskrivelse av kommunenes innsats for å bygge opp kapasiteten for testing med "sviktet totalt". Gjennom sommeren hadde kommunene nød-

vendig kapasitet til å teste og spore i tråd med strategien. Når vi fikk flere lokale utbrudd i august og vi samtidig endret testkriteriene slik at folk med mistanke om at de var smittet kunne be om å få testet seg uten å ha henvisning fra lege økte etterspørselen etter tester seg betydelig. De fleste kommunene har håndtert dette godt, selv om det har vært krevende. I enkelte kommuner, spesielt de største har dette resultert i en ventetid for testing som har vært for langt. Dette gjelder spesielt Oslo.

Byrådet i Oslo har erkjent at de ikke var godt nok forberedt, men tok også umiddelbart ansvar for dette og har nå gjort en betydelig innsats for å utvide tilbudet og redusere ventetiden. kommunal- og regionalministeren og jeg hadde møte med de store kommunene, noen spesielt berørte kommuner og KS om dette temaet 20. august. Mitt inntrykk fra møtet er at alle kommunene gjør nå en stor innsats for å nå målet om å kunne teste 5 prosent av befolkningen i løpet av en uke. I møte var det viktig å trygge kommunene på at regjeringen vil kompensere kommunene for deres covid-19 relaterte kostnader og understreke betydningen av at kommunene ikke baserer test- og sporingsaktiviteten på å kun omdisponere personell fra egne helse- og omsorgstjenester, men også rekrutterer eget personell til dette. Helsedirektoratet redegjorde i møte for flere muligheter for å sikre tilstrekkelig tilgang på personell til disse oppgavene.

Oppfølgingen av TISK-strategien i kommunene er helt sentral dersom vi skal kunne ha kontroll på epidemien og slå ned lokale utbrudd.

Vi må ha respekt for de utfordringene kommunene står i. Samtidig har vi fra helsemyndighetenes side hele veien vært tydelige på betydningen av å få gjennomført nødvendig testing i kommunene. For å sørge for at kommunene var sitt ansvar bevisst ba Helsedirektoratet kommunene 1. februar om å rapportere på status for smittevern- og pandemiplaner og om å oppdatere dette planverket for å møte covid-19 pandemien. Av rapporteringen fremgikk det at om lag 25 prosent av kommunene hadde mangelfulle eller ikke oppdaterte smittevernplaner. Den rapporterte svikten i kommunens smittevernplaner, ble våren 20 gjentagende ganger fulgt opp av Helsedirektoratet i møter med fylkesmennene med smittevern- og beredskapsveiledning i samsvar med krav til kommunen i smittevernloven, sivilbeskyttelsesloven og helseberedskapsloven.

Helsedirektoratet ba kommunene i april om å etablere økt prøvetakingskapasitet for diagnostikk for SARS-Cov-2 tilsvarende et nivå på testing av 5 prosent

av kommunens innbyggere ukentlig. Den økte prøvetakingskapasiteten i kommunene skulle etableres gjennom en grad-vis opptrapping. Kapasiteten for prøvetaking av 5 prosent av egen befolkning ukentlig skulle være etablert innen utgangen av mai. Helsedirektoratet presiserte senere sitt krav i brev at 7. mai 2020. Der ble det lagt til grunn at testkapasiteten skulle stå i forhold til den aktuelle smittesituasjonen. Helsedirektoratet viste til at FHI hadde beregnet at en prøvetakingskapasitet på om lag 1,5 prosent av befolkningen ukentlig trolig ville dekke behovet for de fleste kommuner. Helsedirektoratet påpekte likevel at det var viktig å sikre en fleksibilitet i organiseringen, slik at man kan øke eller redusere prøvetakingskapasiteten etter behov.

I brev at 3. juli fra Helsedirektoratet om operasjonalisering av TISK ved covid-19 i kommunene la direktoratet til grunn at kommunene skal ha et bemanningssystem tilpasset det til enhver tid gjeldende testbehovet. Bemanningssystemet skulle fra august 2020 gjøre det mulig, i en ekstraordinær situasjon, å skalere opp til en kapasitet tilsvarende testing av 5 prosent av de som bor/oppholder seg i kommunen 1 uke.

Kravene til kommunens beredskap for og kapasitet til testing og smitteoppsporing, er fulgt opp av Helsedirektoratet i ukentlige møter med fylkesmennene og i ukentlige rapporteringer fra kommunene fra juni 20 til dags dato. Helsedirektoratet viser til at rapporteringen viser at de fleste kommunene har etablert testkapasitet som angitt av direktoratet i brevene av 24.4 og 3.7.20 og at mange kommuner har tilstrekkelig testkapasitet. Kommunene har imidlertid hele veien hatt utfordringer med tilgjengeligheten på personell. Helsedirektoratet har derfor eta-

blert et helsepersonellregister der over 7000 ledig personell har registrert seg og er til bruk for kommunene.

Testing av 5 prosent av befolkningen i en kommune, krever både testkapasitet i kommunene og analysekapasitet i laboratoriene tilsvarende 5 prosent av befolkningen. Det har vært den praktiske prøvetakningen i enkelte kommuner som har vært utfordringen nå i begynnelsen av august. RHF-ene rapporterer at de har kapasitet for å analysere prøver fra 5 prosent av befolkningen ukentlig.

Erfaringene fra de siste ukene har medført forsterkede føringer fra Helsedirektoratet. For å sørge for tilstrekkelig med testpersonell framover, ga Helsedirektoratet 17.8 fylkesmennene og kommunene tydelige styringssignaler om straks å få på plass testkapasitet på 5 prosent av befolkningen per uke. Per 18.8 rapporterte alle kommuner med over 20.000 innbyggere til Fylkesmennene om sin reelle testkapasitet. Rapporteringen viser at mangelfull testkapasitet i det vesentlige en utfordring begrenset til våre største byer som Oslo, Trondheim og Tromsø. Utfordringer for å nå 5 prosent kapasitet er tilgang til personell og logistikk knytte til prøve-taking, forsendelse av prøver mm. Det arbeides i hele landet for å bedre testkapasiteten og Helsedirektoratet følger utviklingen tett.

Folkehelseinstituttet har vært og er svært sentrale i arbeidet med smitteoppsporing. De har laget veiledningsmaterieell og har bistått flere kommuner i smittesporingsarbeidet. Folke-helseinstituttet arbeider nå med å opprette et eget smittesporingsteam som raskt vil være på plass. Teamet skal understøtte kommunenes arbeid med smittesporing framover slik at kommunene løser oppgaven mest mulig effektivt.

I august styrker vi også TISK-arbeidet ved etablering av teststasjoner ved grenseoverganger.

SPØRSMÅL NR. 2265

Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 18. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Stortinget vedtok i 2018 at regjeringen skulle få på plass en evaluering av seksårsreformen i skolen.

Hvor langt er evalueringen kommet, når kan vi vente oss en konklusjon og framlegg av funnene, samt når og hvordan skal dette komme førsteklasingene og lærerne ved skolestart til gode?

Svar:

Jeg er opptatt av at de yngste barna skal trives, lære og ha det trygt og godt på skolen. Derfor er det viktig at vi har kunnskap som gjør at vi kan legge godt til rette for dette.

I tildelingsbrev til Utdanningsdirektoratet for 2019 ba Kunnskapsdepartementet Udir om å følge opp Stortingets vedtak om evaluering av seksårsreformen. Udir lyste ut oppdraget om å evaluere seksårsreformen første

gang høsten 2019. Det kom ingen tilbud som tilfredsstilte kravene til kvalitet, og direktoratet avlyste derfor konkurransen etter en faglig vurdering. De lyste ut på nytt våren 2020, og OsloMet fikk tildelt oppdraget juni i år.

Evalueringen som OsloMet nå er i gang med, er organisert som et treårig prosjekt, med rapporteringer gjennom hele prosjektperioden. Prosjektet til OsloMet tar utgangspunkt i en helhetlig tilnærming for å belyse de yngste barnas skolehverdag. De vil undersøke hvordan de yngste barna ivaretas i skolen i dag, og hvordan praksisen er i tråd med anbefalinger fra tidligere forskning. De undersøker også i hvilken grad intensjonene som lå bak vedtaket om skolestart for seksåringer er ivaretatt i dagens skole.

Stortinget har også bedt regjeringen utarbeide en kunnskapsoppsummering om de yngste barna. Denne ble ferdigstilt sommeren 2019 og ble brukt som kunnskapsgrunnlag i utviklingen av de nye læreplanene i fagfornyelsen. I de nye læreplanene er utforskning, lek og læring gjennom lek tydelig inne på de første trinnene. Dette vil komme både elever og lærere til gode allerede denne høsten. Hvordan evalueringen fra OsloMet vil komme elever

og lærere til gode, må vi komme tilbake til når rapportene foreligger.

Tilleggssvar 3. november 2020:

I tillegg til svaret på spørsmålet om evalueringen, ble det i svaret skrevet:

”Stortinget har også bedt regjeringen utarbeide en kunnskapsoppsummering om de yngste barna. Denne ble ferdigstilt sommeren 2019 og ble brukt som kunnskapsgrunnlag i utviklingen av de nye læreplanene i fagfornyelsen. I de nye læreplanene er utforskning, lek og læring gjennom lek tydelig inne på de første trinnene.”

Ved en inkurie er tidspunkt for når kunnskapsoppsummeringen var ferdigstilt blitt feil. Selve kunnskapsoppsummeringen var ferdig høsten 2018, og den ble brukt av læreplangruppene da de utviklet nye læreplaner. I svarbrevet til Stortinget ble det ved en feiltakelse oppgitt datoen for publiseringen av en artikkel om oppsummeringen på Kunnskapssenter for utdanning. Jeg beklager dette.

I et svar på spørsmål til skriftlig besvarelse om de yngste barna i skolen fra samme representant 16. august 2019, nr. 2072, ble for øvrig tidspunkt for ferdigstillelse av kunnskapsoppsummeringen oppgitt korrekt.

SPØRSMÅL NR. 2266

Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 21. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvis regjeringen finner det nødvendig å «stenge ned landet» på nytt på grunn av smitteutviklingen vedr. Covid-19 utbruddet, mener regjeringen den har fullmakt til å gjøre dette uten å fremme proposisjon for Stortinget og hvilke tiltak mener regjeringen den i så fall har fullmakt til å iverksette og hvilke tiltak har regjeringen ikke fullmakt til å iverksette?

BEGRUNNELSE:

Nedstengningen av Norge ble gjort av regjeringen og myndighetene med fullmakter hjemlet i smittevernlovens §§ 7-12 og 4-1. Fullmaktene som disse bestemmelsene gir adgang til er tydelig begrenset av en henvisning til fare ved opphold. Etter § 4-1 heter det «...når det er avgjørende å få satt tiltak i verk raskt...», og etter § 7-12 heter det «...på grunn av disse forhold er fare ved opphold...». I mars opplevde Norge en eksplosiv smittesituasjon som

var såpass akutt at det var ingen tvil om at regjeringen og myndighetene hadde adgang til disse fullmaktene. Nå er imidlertid situasjonen helt annerledes, med en negativ utvikling de siste ukene. Regjeringen har skaffet seg nødvendige hjemler til å fastsette noen regler om innreise, isolasjon og karantene gjennom midlertidige endringer i smittevernloven. Men disse gjelder ikke tiltak som nedstengning av virksomheter (skoler, barnehager), stenging av kommunikasjon, forbud mot møter og sammenkomster etc.

Svar:

Systemet i smittevernloven innebærer at loven gir flere utvidete fullmakter ved sykdommer som er definert som allmennfarlig smittsom sykdom. Covid-19 er definert som en allmennfarlig smittsom sykdom etter smittevernloven. Ytterligere fullmakter etter loven trer inn når en situasjon defineres som et alvorlig utbrudd av allmennfarlig smitt-

som sykdom. Det skal mye til for at disse fullmaktene utløses, og hensynet til å beskytte samfunnet og forebygge mot smitte i en krisesituasjon begrunner de inngripende reglene og de vide fullmaktene. Loven stiller krav som skal sikre at tiltakene ikke er mer inngripende og ikke varer lenger enn nødvendig.

Det som har kjennetegnet tiltakene regjeringen har satt i verk er at det har vært nødvendig å handle raskt. Det har derfor vært helt nødvendig å kunne benytte fullmaktenene som ligger i smittevernloven. Tiltakene det gis hjemmel til i smittevernloven griper inn i menneskerettigheter og grunnlovsbestemte rettigheter. Det er adgang til å gripe inn i slike rettigheter dersom nærmere bestemte krav er oppfylt. De grunnleggende kravene til smitteverntiltak fremgår av § 1-5. Kravene skal vurderes ved iverksettelse av smitteverntiltak, og utgjør begrensninger i tillegg til vilkårene som følger av den enkelte bestemmelse i loven. Smittevernloven forutsetter løpende justering av tiltakene etter hvert som situasjonen utvikler seg for å sikre at de grunnleggende kravene er oppfylt. Bestemmelsen inneholder blant annet krav til at det gjøres en vurdering av nødvendighet og proporsjonalitet av tiltak etter loven, slik det er forutsatt i flere relevante menneskerettigheter.

De grunnleggende kravene til smitteverntiltak må vurderes ut fra den kunnskapen man har om situasjonen på det tidspunktet beslutninger fattes. Det innebærer at de grunnleggende kravene må vurderes på ny etter som kunnskapen og situasjonen endrer seg.

Smittevernloven gir hjemmel for mange av smitteverntiltakene som er iverksatt for å bekjempe utbruddet av covid-19. Vi håndterer et nytt og ukjent virus med usikker smittsomhet og smitemåte, og det har vært nødvendig med mange ulike tiltak. Vi kan heller ikke med sikkerhet på nåværende tidspunkt si hvordan situasjonen vil utvikle seg og hvilke smitteverntiltak vi må ta i bruk fremover. Jeg mener også at beredskapslovgivningen i minst mulig grad bør endres når vi står midt i en pandemi vi ikke kjenner rekkevidden av.

Tiltakene helsemyndighetene satte inn fra 12. mars 2020 ble innført som umiddelbare tiltak, i en usikker situasjon der vi verken hadde full oversikt over smittespredning, alvorlighet eller konsekvenser av utbruddet. Tiltakene ble iverksatt av Helsedirektoratet, departementet og regjeringen, og i tillegg har en del kommuner iverksatt egne tiltak. I håndteringen av covid-19-pandemien har i hovedsak seks typer tiltak vært benyttet. Dette er 1) Hygieneiltak som hyppig håndvask og renhold, 2) Tidlig oppdaging og isolering av smittede, 3) Oppsporing og karantene av nærkontakter av smittende, 4) Færre reisende fra områder med epidemisk spredning som reisefrådringer eller -forbud, samt innreisekarantene, 5) Redusert kontakthypighet i befolkningen, blant annet gjennom råd om avstand og strengere tiltak som stenging av virksomheter, arrangementer mv., og 6) Inngripende beskyttelses-

tiltak for beboere i heldøgnspleie- og omsorg, pasienter på sykehus og andre i høyrisikogruppen.

Den særlige fullmakten for Kongen til å gi bestemmelser av lovgivningsmessig innhold i smittevernloven § 7-12 som har blitt benyttet for blant annet isolering av bekreftet syke personer og smittekarantene. Når fullmakten til å fastsette forskrifter med hjemmel i § 7-12 benyttes, skal regjeringen legge frem et lovforslag for Stortinget snarest mulig. Slikt lovforslag trenger ikke legges fram dersom bestemmelsene i forskriften er opphevet innen 30 dager etter at de er meddelt Stortinget. Fra 27. mars til 27. mai var kravet om å fremlegge lovforslag suspendert i tråd med koronaloven. I juni vedtok Stortinget en midlertidig lov om en ny og tydeligere hjemmel i smittevernloven § 4-3 a. Denne lovendringen skal fremover i tid sikre et klart hjemmelsgrunnlag for isolering og begrensninger i bevegelsesfriheten mv. for bekreftet smittede personer og for personer som kan antas å være smittet. Disse tiltakene anses nødvendig gjennom hele pandemien, og var tidligere hjemlet i § 7-12.

Covid-19-pandemien antas å vare i flere år og vil være en trussel mot folkehelsen frem til vi har oppnådd tilstrekkelig immunitet i befolkningen. Dette kan skje enten gjennom en vaksine alene, eller i kombinasjon med sikker kunnskap om immunitet som følge av gjennomgått sykdom. Regjeringen ønsker framover å holde pandemien i landet under kontroll slik det er beskrevet i Langsiktig strategi og plan for håndteringen av covid-19-pandemien og justering av tiltak fra 7. mai. Målet er at sykdomsbyrden skal være lav, og at antallet pasienter er håndterbart i helse- og omsorgstjenesten.

Vi må imidlertid være forberedt på å kunne slå ned lokal eller nasjonal oppblussing av smitten. Regjeringen har derfor utarbeidet en beredskapsplan som gir et grunnlag for raske beslutninger og riktig respons ved økt smittespredning. Beredskapsplanen tar utgangspunkt i gjeldende regelverk og rammene i Nasjonal helseberedskapsplan. Hvordan smitteverntiltakene faktisk iverksettes og i hvilket omfang må vurderes konkret ut fra den aktuelle smittesituasjonen og oppdatert kunnskap. Målet er å være forberedt på å iverksette tilstrekkelige smitteverntiltak, men også å unngå tiltak der kostnadene er store og smitteverneffekten liten. Det må tilrettelegges for å oppdage lokale utbrudd og større trender så tidlig som mulig. Effekter og kostnader av ulike smitteverntiltak må i så stor grad som mulig være kjent slik at vi er forberedt på å iverksette smitteverntiltak ved behov lokalt, regionalt og nasjonalt.

SPØRSMÅL NR. 2267**Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 18. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Mange barnehager har opplevd uklare og feilaktige beskjeder fra kommunale barnehagemyndigheter og tilsyn. Dette har alvorlige konsekvenser for de private aktørene.

Når kan vi forvente at det nye nasjonale barnehagetilsynet iverksetter sin virksomhet?

Svar:

Jeg viser til at Stortinget i juni 2020 vedtok at det skal opprettes et nasjonalt tilsyn for økonomiske forhold for private barnehager, jf. Innst. 302 L (2019–2020) og Prop. 96 L (2019–2020).

Tilsynsansvaret skal legges til Utdanningsdirektoratet og lokaliseres til Molde. Utdanningsdirektoratet får ansvaret for tilsyn med bestemmelser i barnehageloven kapittel V og tilhørende forskriftsreguleringer. Direktoratet får også veiledningsansvaret for de delene av regelverket som tilsynet med økonomiske forhold forvalter.

Det er anslått at det nye økonomitilsynet i starten bør ha om lag 20 medarbeidere, og på sikt om lag 30 årsverk, for å ivareta oppgaven på en god og forsvarlig måte. Kun-

skapsdepartementet og direktoratet er nå i gang med å forberede overføringen av tilsynsoppgaven fra kommunene til nasjonalt nivå. Rekruttering og tilsetting av leder og medarbeidere starter høsten 2020. Videre vil arbeidet med å få på plass nye digitale verktøy som er avgjørende for en effektiv forvaltning av tilsynsoppgaven, også starte høsten 2020. Kunnskapsdepartementet har prioritert 10 mill. kroner i 2020 til å starte oppbyggingen av det nasjonale tilsynet.

Det er viktig at overføringen av ansvaret fra kommunene til direktoratet skjer på en forsvarlig og smidig måte. Det legges til grunn at kommunene beholder ansvaret for å føre økonomisk tilsyn med og å veilede de private barnehagene helt frem til oppgaven overtas av direktoratet, og det forutsettes tett og god dialog med kommunene både før og etter overføringen.

Det er per i dag ikke mulig å si når det nasjonale tilsynet kan overta tilsynsansvaret, men arbeidet har høy prioritet både i Kunnskapsdepartementet og i Utdanningsdirektoratet, og jeg er opptatt av at det skjer så raskt som det er praktisk mulig og forsvarlig.

SPØRSMÅL NR. 2268**Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 21. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil regjeringen utarbeide en ny nasjonal strategiplan mot antibiotikaresistens?

«Stortinget ber regjeringen utarbeide en ny handlingsplan mot antibiotikaresistens i helsetjenesten, med mål om redusert bruk av antibiotika og bedre diagnosesystemer. Planen bør også ha verktøy for bedre smittevern når sykdommer kommer fra utlandet.»

BEGRUNNELSE:

Den nasjonale strategien mot antibiotikaresistens skal sluttet om fem måneder.

Bruken av bredspektret fra 2018 til 2019 har økt. Både lokalt og på sykehus.

SVs forslag, sammen med Ap og Sp fikk ikke flertall på Stortinget. Jeg viser til forslaget for hva SV mener vi bør ha etter 2020:

Svar:

Den nåværende nasjonale strategien mot antibiotikaresistens omfatter både humanhelse, dyrehelse, fiskehelse og miljøspørsmål. Strategiens hovedmål er å redusere den totale bruken av antibiotika og opprettholde ansvarlig antibiotikabruk i alle sektorer, øke kunnskapsgrunnlaget

og at Norge skal være en internasjonal pådriver for å motvirke antibiotikaresistens.

Det er utarbeidet egne sektorspesifikke handlingsplaner som er underlagt den tverrsektorielle nasjonale strategien. Vi har blant annet utarbeidet en egen handlingsplan mot antibiotikaresistens i helsetjenesten med det mål å redusere antibiotikabruken i befolkningen med 30 prosent innen utløpet av 2020.

Godt smittevern bidrar til bedre pasientsikkerhet og er en forutsetning for å begrense utbrudd og spredning av smittsomme sykdommer i helsetjenesten og samfunnet. Slik er godt smittevern også avgjørende for å håndtere utfordringen med antibiotikaresistens. Regjeringen lanserte derfor i november 2019 en handlingsplan for et bedre smittevern med det mål å redusere helsetjenesteassosierte infeksjoner. Også denne handlingsplanen faller inn under den nasjonale strategien mot antibiotikaresistens.

Antibiotikaresistens er et raskt voksende problem i verden og utgjør en alvorlig trussel mot global helse. Verdens helseorganisasjon (WHO) har slått fast at dette er en av de største helsetruslene verden står overfor. Dersom den globale resistensutviklingen ikke begrenses, risikerer vi en fremtid hvor infeksjoner som i dag regnes som ufarlige, igjen kan bli et alvorlig helseproblem og en hyppig dødsårsak. Vi vil derfor utarbeide en tverrsektoriell nasjonal strategi mot antibiotikaresistens også for den kommende strategiperioden.

Jeg har på bakgrunn av dette gitt Folkehelseinstituttet i oppdrag å lede en tverrsektoriell ekspertgruppe som skal oppdatere rapporten Antibiotikaresistens – kunnskaps-hull, utfordringer og aktuelle tiltak. Den nye rapporten skal danne kunnskapsgrunnlaget for arbeidet med en ny tverrdepartemental strategi mot antibiotikaresistens.

SPØRSMÅL NR. 2269

Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 20. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil regjeringen lage en nasjonal plan for rehabilitering for alle som har fått covid-19, og mer ressurser for å bygge opp rehabiliteringsløp for dem, for å ikke ta ressurser ut fra andre rehabiliteringsgrupper som også trenger rehabilitering etter andre skader?

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til spørsmål nr. 2216 fra meg om:

”Hvilke planer har regjeringen for god rehabilitering for alle som har fått covid-19, både de som har vært på sykehus og de som ikke har vært innlagt.”

Helseministeren svarte ikke på spørsmålet om hvilke planer regjeringen har for god rehabilitering. Helseministeren viser til lokale planer i ”sykehus og flere private rehabiliteringssentre”. Vi vet at mange kommuner og sykehus har problemer med ressurser. Flere andre land har nasjonale planer for rehabilitering etter covid-19, med flere penger på bordet for planen.

Jeg håper at regjeringen vil utarbeide en nasjonal plan, og ikke skyve ansvaret over til kommuner og sykehus.

Svar:

Jeg viser til mitt svar 13.august, hvor jeg redegjorde for styrkingen av budsjettene til sykehus, kommuner og forskning med bakgrunn i koronapandemien. Jeg viste også til konkrete tiltak for behandling av covid-19-pasienter, både i kommuner og sykehus, samt igangsatte forskningsprosjekter om behandling, oppfølging og langtidskomplikasjoner ved covid-19-sykdom.

Heldigvis er det mange pasienter som gjennomgår covid-19 sykdom uten å ha behov for kontakt med helse- og omsorgstjenestene, da sykdommen forløper relativt ukomplisert. For de som har behov for helsehjelp, er det utviklet tilbud om lungerehabilitering mange steder, både i kommuner og offentlige sykehus og i private sykehus og rehabiliteringsinstitusjoner.

Hvis norsk eller internasjonal forskning viser spesielle utfordringer innen rehabilitering, som vi i dag ikke har et tilstrekkelig tilbud om, er det naturlig å vurdere spesifikke tiltak i samarbeid med fagpersoner i helse- og omsorgstjenesten.

I mitt svar 13. august sa jeg at det er usikkert om intensivbehandling ved covid-19 gir andre helseutfordringer enn intensivbehandling ved andre tilstander. Jeg la vekt på behovet for å lære mer og dele kunnskap med andre

land. Helsedirektoratet følger studier i andre land tett. De vil raskt kunne justere eksisterende veileder for rehabilitering, habilitering, individuell plan og koordinator hvis covid-19-pasienter har behov for egen spesialisert rehabilitering, utover det som finnes i dag.

Arbeidet med et vitenskapelig grunnlag for pleie, behandling og rehabilitering av covid-19-pasienter er et vik-

tig tema også i andre land. Norske og internasjonale erfaringer og forskning vil være grunnlaget for at fagpersoner og helsemyndigheter eventuelt kan endre tilnærmingen til behandling og rehabilitering for denne aktuelle pasientgruppen.

SPØRSMÅL NR. 2270

Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvor stor andel av smitteøkningen fra 15. juli og frem til nå kan spores til importsmitte, dersom en også medregner den lokale smitteøkningen som er et resultat av nærkontakter med innreisende (indirekte importsmitte) – og hvor mange nordmenn og utlendinger har ankommet Norge fra henholdsvis røde og grønne (nå gule) land etter 15. juli?

BEGRUNNELSE:

Etter en tid med stabilt lave tall har det de siste tre-fire ukene vært en økning i antall meldte tilfeller. Folkehelseinstituttet melder om at smitte i hovedsak er i forbindelse med reiseaktivitet og lokale utbrudd. Den økte reiseaktiviteten gir økt import av smitte, både fra røde og grønne/gule land, i hovedsak fra røde land.

Svar:

Gjennom meldingssystemet for smittsomme sykdommer (MSIS) har vi oversikt over alle laboratoriebekreftede tilfeller med covid-19. Det kan imidlertid være forsinkelser i opplysninger om smittested og smittesituasjon til MSIS, og Folkehelseinstituttet mangler opplysninger om smitteland for omtrent en tredjedel av de meldte tilfellene. Slike opplysninger oppdateres i MSIS når de foreligger.

Jeg legger her til grunn tilgjengelig informasjon om utenlandssmitte fra tilfeller meldt til MSIS i forbindelse med smittesporinger i forbindelse med fly- og fergereiser og utbrudd i Norge.

Sverige og Danmark vurderes på regionsnivå, men i tallene nedenfor legges det til grunn at hele Sverige er rødt og hele Danmark er gult. Dette fordi Folkehelseinstituttet

ikke har oversikt over hvilke områder den smittede har befunnet seg i.

I min besvarelse til Stortinget datert 12.08.2020 (Dokument nr. 15:2195 (2019-2020) på tilsvarende spørsmål beskrev jeg situasjonen fra 22. juni til 2. august. Jeg vil derfor nå beskrive situasjonen for uke 32 og 33 (3.-16. august).

I uke 32 og 33 var det 73 % av de meldte tilfellene som hadde kjent smitteland. Av disse hadde 75 % blitt smittet i Norge og 25 % hadde blitt smittet i utlandet. Andelen smittet utenlands gikk opp fra 22 % i uke 32 til 29 % i uke 33. Av de 131 som var registret smittet i utlandet i uke 32-33, var det 26 personer som hadde vært i land som på innreisetidspunktet var unntatt karantene («gule land»), og 105 personer hadde reist i land som krever karantene ved innreise til Norge. I uke 33 var det 112 personer som foreløpig mangler informasjon om smitteland i MSIS.

Folkehelseinstituttet har enkelte eksempler på sekundære tilfeller og mindre utbrudd som har oppstått rundt personer som opprinnelig ble smittet i utlandet. I flere situasjoner har importtilfeller ført til flere tilfeller blant husholdsmedlemmer og tilsvarende nære kontakter etter hjemkomst. Dette inkluderer klynger i Frogn (4 tilfeller), Harstad (6 tilfeller), Nordre-Follo (4 tilfeller), Oslo (6 tilfeller), Sarpsborg (4 tilfeller), og Sveio (flere enn 20 tilfeller). Av disse var 3 klynger knyttet til reise til røde land, mens 2 var knyttet til land som var grønne/gule under reisen, men nå er røde, og 1 var knyttet til reise til et grønt/gult land. I tillegg var utbruddet ved Hurtigruta sannsynligvis forårsaket av smitte fra en ansatte som ble eksponert før ankomst til Norge. I andre eksempler er det mistanke om at det første tilfellet kan ha vært smittet i utlandet, men det har ikke vært mulig å bekrefte det.

Det har vært en økende trend i antall innrapporterte flyvninger hvor det har vært passasjerer som i etterkant (symptomdebut eller testresultat innen 48 timer etter

flyvning) har testet positivt for covid-19. Det er innrapportert ca. 113 flyvninger i perioden 01.07.2020 til 18.08.2020, hvorav i 93 av disse hadde Norge ansvar for oppfølgingen. Informasjon om de andre flyene (de som lander i andre land) formidles til de relevante helsemyndigheter. 24 av disse er innenlands flyvninger og 69 har opprinnelse utenlands. Av disse 69 flyene kom 29 fra land unntatt karanteneplikt, og 45 fra land med karanteneplikt. I den siste uke (10.-17. august) har smittesporing blitt gjennomført etter 19 reiser, hvorav 13 var fra røde land. Smittesporing etter flyreise har vært nødvendig oftest med reisende fra Kosovo (minst 19 tilfeller), Polen (minst 12 tilfeller) og Spania (minst 9 tilfeller). Majoriteten av innrapporterte innenlands flyvninger er i forbindelse med overgang fra fly fra utenlands og videre reise innenlands.

Folkehelseinstituttet er blitt informert om passasjerer på flere ferger fra Danmark til Norge som har vært symptomatisk under reisen og senere har testet positivt for covid-19. Noen av personene hadde reist i andre europeiske land (Tyskland og Polen) før retur til Norge via Danmark. Mellom 29. juli og 14. august har 8 personer med covid-19 vært på ulike seilaser mellom Danmark og Norge mens de var symptomatiske eller i inkubasjonsperioden. Ingen flere tilfeller har blitt oppdaget etter turene.

Framover vil Folkehelseinstituttet systematisere tilgjengelig informasjon om primært tilfeller for større klynger som er varslet etter sannsynlig smittested (smittet i Norge, smittet utenlands, ukjent smittested).

SPØRSMÅL NR. 2271

Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud

Besvart 19. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Et samlet storting har bedt regjeringen vurdere gjenåpning av de tidligere nedlagte lavsikkerhetsfengslene.

På hvilken måte vil statsråden følge opp dette vedtaket om å øke kapasiteten i kriminalomsorgen?

Representanten stilte det samme spørsmålet som tilleggsspørsmål i den ordinære spørretimen 27. mai i år. Jeg svarte at jeg har satt Kriminalomsorgsdirektoratet i gang med et arbeid for å se på det Stortinget ba om.

Regjeringen vil komme tilbake til saken på egnet måte.

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med behandling av proposisjon 111 L før sommeren ba et samlet storting regjeringen om å vurdere gjenåpning av tidligere nedlagte fengsler for å avhjelpe situasjonen med lang soningskø. Situasjonen med soningskøen er dessverre ikke blitt bedre siden den tid, i dag står det 1153 straffedømte i kø for å sone. Det er grunn til å tro at den reduserte kapasiteten knyttet til lavsikkerhetsplasser kan skape problemer med å frigjøre kapasitet også på høysikkerhets plasser. I tillegg er det kun 55 % belegg på bruk av lenker, altså rett i overkant av halvparten av den totale kapasiteten.

Svar:

Spørsmålet viser til anmodningsvedtak nr. 593 fra 19. mai 2020:

«Stortinget ber regjeringen gjennomgå samtlige av de nedlagte fengslene og vurdere gjenåpning av disse for å kunne avvikle den stadig økende soningskøen.»

SPØRSMÅL NR. 2272**Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva er årsaken til at statsministeren ikke er villig til å se på alternative gjennomføringsmåter for kamptrening for 3. divisjonslag og nedover i divisjoner inne f.eks. håndball og fotball?

BEGRUNNELSE:

Under partilederdebatten torsdag 13.8 sa Statsministeren at 3. divisjonslag spiller mot hele landet innen sin idrett og vil være fare for å bringe smitte inn i regioner med lite smitte. Under pandemien har vi som befolkning måtte finne nye løsninger på mange utfordringer. 3. divisjonslag og nedover er ofte spillere fra 16 år og oppover mot "old boys" spillere. Det ligger et stort folkehelseperspektiv på spill om en ikke kan se på alternative måter å avholde idrettserien på. Det går absolutt an å forholde seg til regioner og avholde serien på den måten slik at kamptrening og folkehelse blir en viktig sak også for Regjeringen. Altså også for idretten legges til rette for alternativ gjennomføring. Konsekvensene om ikke Regjeringen legger opp til alternative løsninger er at idretten vil miste mange talenter og folkehelsen blir dårligere. Men verst blir ulikheten mellom proff/elite og de som spiller i lavere divisjoner. Dette er alvorlig konsekvens av dagens politikk.

Svar:

Regjeringen vedtok 7. mai 2020 en langsiktig strategi og plan for håndtering av covid-19-pandemien og justering av tiltak med mål om at smittespredningen skal være under kontroll. En gradvis og kontrollert gjenåpning av samfunnet – inkludert idretten, er nødvendig for å kunne følge smitteutviklingen og vurdere effekten av tiltak som grunnlag for justeringer.

Idrett er viktig for den enkelte, for folkehelsen og for samfunnet. Trening innen organisert idrett har derfor vært tillatt siden 7. mai for grupper på inntil 20 personer så lenge avstands anbefalingen på minst 1 meter mellom personer kan overholdes. For gjenåpning av normal idrettsaktivitet er barn og unge gitt førsteprioritet, og deretter næringshensyn som gjelder overfor toppidrettsutøvere som har idrett som sitt hovedvirke.

Innen breddeidrett for barn og unge under 20 år, er det der nærkontakt er nødvendig for normal aktivitet gitt unntak fra avstands anbefalingen i forbindelse med trening fra 1. juni og fra avstandskravet ved gjennomføring av konkurranser fra 1. august innenfor samme idrettskrets

eller samme region der region brukes som geografisk avgrensning. Seriespill i toppfotballen ble gjenåpnet fra 16. juni, og det ble da gjort unntak fra avstands anbefaling og avstandskrav i forbindelse med hhv trening og konkurranse innen all toppidrett.

I møte med norsk idrett mandag 10. august ble det varslet at gjenåpning av breddeidretten for voksne over 20 år må settes på vent inntil en ny totalvurdering av smittesituasjonen i samfunnet foreligger første uken i september. Norsk idrett ble samtidig gitt anledning til å komme med innspill til sine prioriteringer for gjenåpning når situasjonen tillater det. Forslaget fra NIF og de ulike særforbundene til plan for en faseinndelt gjenåpning av kontakttrening for voksne over 20 år i breddeidretten ble oversendt 11. august 2020 og vil kunne være et viktig verktøy i vurderingen videre av en gjenåpning av denne delen av idretten.

Det er imidlertid viktig å få en gjennomgang av smitteutviklingen i samfunnet før det gjøres en ny vurdering, og der idrettens eget forslag til faseinndelt gjenåpningsprosess vil bli lagt til grunn.

SPØRSMÅL NR. 2273**Innlevert 13. august 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 27. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Mener helseministeren at Folkehelseinstituttet (FHI), som øverste fagorgan ved en pandemi, har blitt tilstrekkelig involvert – og har fått gode nok muligheter for å komme med faglige råd – i forbindelse med åpningen av cruiseturisme under Covid-19 pandemien?

BEGRUNNELSE:

FHI skal gi faglig bistand, råd, veiledning om smittevern, og valg av smitteverntiltak til hele helsetjenesten og samfunnet. Filternyheter har avdekket at FHI i forkant av åpningen for cruiseturisme i manglende grad fikk utøve denne rollen:

- 9. juni ble FHI bedt om å være blant deltakerne på et møte med justisministeren og helseministeren. FHI ble ikke spurt om råd i dette møtet. 10. juni bestemte regjeringens korona-utvalg at det snart skulle åpnes for kystcruise langs norskekysten.
- 18. juni fikk FHI tilsendt helsedepartementets utkast til veileder for kystcruise langs norskekysten. Med bakgrunn i den korte fristen erkjenner de at de kun fikk muligheten til å sette seg inn i deler av innholdet.
- 1. juli fikk FHI et hasteoppdrag fra krisestaben i Helsedepartementet via beredskapsstaben i Helsedirektoratet om mulige lettelser i reglene mtp. behovet for å nekte ilandstigning fra kystcruise for alle om bord dersom utenlandsk mannskap eller passasjerer fortsatt omfattes av innreisekarantene. Vurderingen konkluderte med risiko for smitte og behovet for å holde på innreisekarantene.
- Regjeringen etterspurte aldri noen risikovurdering fra FHI når det gjaldt spørsmålet om det burde åpnes for cruiseturisme under pandemien.

Svar:

I sitt spørsmål, og gjennom begrunnelsen for dette hvor det særlig vises til fremstillingen i Filter nyheter, synes representanten å legge til grunn at arbeidet som ledet frem til åpningen av kystcruise på Svalbard og langs norskekysten, har vært preget av uforsvarlig hastverk. Dette skal særlig ha skjedd ved at Folkehelseinstituttet ikke skal ha fått anledning til å komme med faglige råd inn i dette arbeidet.

Jeg er ikke enig i dette.

Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet var tungt involvert i arbeidet med Veileder for reiselivet på Svalbard

knyttet til turisme under Covid-19 utbruddet 2020. Denne veilederen har siden den ble fastsatt medio mai 2020, sammen med regulering gjennom covid-19-forskriften § 10a som trådte i kraft fra og med 1. juni 2020, inngått i reguleringen av reiselivsaktivitet på Svalbard. I arbeidet med denne veilederen tok man blant annet utgangspunkt i veileder fra Folkehelseinstituttet om forsvarlig drift i virksomheter med én-til-én-kontakt som frisører, kroppsspleie m.v., og utkast til veileder ble forelagt Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet for kvalitetssikring før den ble fastsatt.

Regjeringen åpnet 12. juni 2020 også for at det kunne gjennomføres kyst- og ekspedisjonscruise på og rundt Svalbard. Slik virksomhet skulle skje innenfor den overordnede reguleringen fastsatt i covid-19-forskriften § 10a, og i tråd med en særskilt utarbeidet veileder for slik virksomhet; Veileder for ekspedisjonscruise (kystcruise) på og rundt Svalbard under covid-19 utbruddet 2020. I likhet med ovennevnte veileder for reiselivsaktivitet på Svalbard, inneholder denne nye veilederen svært strenge regler for å sikre at kystcruisevirksomhet på Svalbard skal skje på en smittevernfaglig forsvarlig måte. Både Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet var tungt inne i arbeidet med utvikling av denne veilederen.

Da regjeringen 21. juni 2020 endret covid-19-forskriften slik at det ble åpnet for kystcruise langs norskekysten, skulle slik virksomhet skje i tråd med en særskilt utarbeidet veileder; Veileder for kystcruise langs norskekysten under covid-19-epidemien 2020. I arbeidet med denne veilederen la man til grunn det arbeidet som allerede hadde blitt gjort både i forbindelse med Veileder for reiselivet på Svalbard knyttet til turisme under Covid-19 utbruddet 2020 og Veileder for ekspedisjonscruise (kystcruise) på og rundt Svalbard under covid-19 utbruddet 2020. Det var derfor ikke behov for like grundig gjennomgang av denne nye veilederen fordi den i stor grad baserte seg på de to veilederne som allerede var fastsatt.

Hurtigruten har selv erkjent at de ikke på en god nok måte fulgte regelverket og relevante veiledere ved kystcruiset med Roald Amundsen. I forlengelsen av dette har Fylkeslegen i Troms og Finnmark startet gransking av Hurtigrutens håndtering av smitteutbruddet på Roald Amundsen. Smitteutbruddet på skipet etterforskes også av politiet for å avklare om selskapet eller enkeltpersoner har brutt relevant regelverk. Jeg mener det da er uheldig dersom det nå forsøkes skapt et inntrykk av at det som har skjedd med Hurtigruten skyldes hastverksarbeid fra myn-

dighetenes side ved utarbeidelse av aktuelt regelverk og veiledere.

SPØRSMÅL NR. 2274

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 24. august 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Oljeoperatørene har ansvar for å fjerne installasjoner og plugging av brønner når feltene stenges. Nedstengingskostnadene varierer mellom 5 og 15 % av totalkostnadene. Plugging av brønner varierer fra 50 mill. til flere hundre mill. og det er over 2 000 brønner som ikke er permanent plugget. Det antydes at de store operatørselskapene ønsker å trekke seg ut og overlate ansvaret til mindre aktører.

Hva gjør ministeren for å sikre at operatørene oppfylle sine forpliktelser og ikke overlater regningen og miljøøkonomier til fellesskapet?

Svar:

Norsk petroleumsvirksomhet er regulert gjennom lover og forskrifter som innebærer at alle sentrale aktiviteter i alle faser av petroleumsvirksomheten krever tillatelser, samtykker og godkjenninger fra myndighetene. Systemet bidrar til å gi myndighetene god styring og kontroll med petroleumsvirksomheten, fra leting etter petroleumforekomster, utbygging og utvinning til avslutning av virksomheten. Regelverket forvaltes av flere deler av myndighetsapparatet, inklusive Olje- og energidepartementet og Oljedirektoratet, Arbeids- og sosialdepartementet og Petroleumstilsynet, samt Klima- og miljødepartementet og Miljødirektoratet.

Aktørene står for den operasjonelle virksomheten innen leting, utbygging, drift og avslutning, og har ansvaret for å følge opp at krav i regelverket følges. Myndighetene fører tilsyn med selskapenes aktivitet. Dette gjelder også for plugging og forlating av brønner. Brønner som tas ut av produksjon for godt skal i henhold til gjeldende regelverk plugges permanent for å sikre dem mot framtidige lekkasjer.

Det skal legges frem en avslutningsplan før en utvinningstillatelse utløper eller oppgis, eller bruken av en innretning endelig opphører. Planen skal bl.a. omfatte forslag til nedstengning av produksjon, disponering av

innretninger, samt plugging og forlating av brønner som på det tidspunktet ikke allerede er plugget og forlatt. Myndighetene skal behandle planen og fatte vedtak om disponering. Rettighetshaver i en utvinningstillatelse som inneholder et petroleumsfelt er forpliktet til å sørge for at vedtak om disponering blir gjennomført.

Rettighetshaverne i enhver utvinningstillatelse er solidarisk ansvarlige overfor staten for økonomiske forpliktelser som følger av petroleumsvirksomhet i henhold til tillatelsen. Dette gjelder også de kostnader som er forbundet med gjennomføringen av myndighetenes vedtak om disponering. Solidaransvaret innebærer at dersom en rettighetshaver skulle misligholde sin andel er øvrige rettighetshavere ansvarlige for også å dekke hans forholdsmessige andel av kostnadene.

Dersom hele eller deler av en tillatelse overdras, følger det av petroleumsløven at den som overdrar sin deltakerandel vil være subsidiært økonomisk ansvarlig overfor både de øvrige rettighetshaverne og staten for kostnadene ved gjennomføring av disponeringsvedtaket. Et oljeselskap som selger samtlige utvinningstillatelser eller samtlige aksjer i det norske rettighetshaverselskapet, vil forbli subsidiært ansvarlig for kostnader knyttet til disponering av de innretninger, herunder brønner, som eksisterte på overdragelsestidspunktet. Det vil kort sagt si at ansvaret inntreder dersom ny rettighetshaver misligholder sin betalingsforpliktelse knyttet til gjennomføring av disponeringsvedtaket.

Jeg mener dette systemet legger godt til rette for at rettighetshaverne oppfyller sine forpliktelser på dette området, at hensynet til havmiljøet er godt ivaretatt og at ikke rettighetshaverne overlater kostnadene ved disponering og plugging og forlating til fellesskapet.

SPØRSMÅL NR. 2275**Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal****Besvart 21. august 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Kan statsråden legge frem oversikt over antallet statlige arbeidsplasser i hvert fylke i 4. kvartal 2013 og 2019, oversikt over hvert fylkes relative andel av alle statlige arbeidsplasser i Norge i 2013 og 2019, og utviklingen i statlige arbeidsplasser i de enkelte kommunene i Nordland?

BEGRUNNELSE:

Bladet Vesterålen skrev 9. august at staten fortsetter å trekke seg ut av regionen.

Da statsminister Erna Solberg besøkte Vesterålen signaliserte hun langt fra noen satsing på statlige virksomheter i distriktet. Ifølge bladet Vesterålen begrunnet hun det med behovet for en effektiv stat. Da er det interessant å vite om det som skjer er en effektivisering av staten eller en omfordeling av statlige arbeidsplasser mellom regionene.

Svar:

Det er riktig at regjeringen jobber for en mer effektiv stat. Nødvendige strukturendringer, blant annet politireformen og reformer i Skatteetaten, er eksempler på hvordan regjeringen vektlegger dette. Slikt reformarbeid skal legge til rette for økt kvalitet og tilgjengelighet til statlige tjenester, uavhengig av hvor i landet man bor. Samtidig reduserer digitaliseringen behovet for fysisk tilstedeværelse og behovet for antall statlige ansatte enkelte plasser.

Jeg viser til to vedlagte tabeller over statlig sysselsetting som henholdsvis viser 1) antall sysselsatte, og andel av totalt antall sysselsatte, i 2013 og 2019, per fylke etter fylkesstrukturen i 2019, og 2) antall sysselsatte per kommune i Nordland fylke i perioden 2013–2019. Alle tall er per 4. kvartal respektive år. For å muliggjøre en sammenligning mellom 2013 og 2019, har vi her benyttet oss av tall fra SSBs oversikt over sysselsetting etter sektorer. I denne statistikken utgjør statlig sektor om lag 300 000 sysselsatte.¹ I denne inndelingen er sykehus og sykehustjenester inkludert. Sammen med offentlig administrasjon, politi, retts- og fengselsvesenet, forsvaret, forvaltning av trygdeordninger (NAV mv) samt universitet og høyskoler,

utgjør dette de store delene av staten. Statlig virksomhet innen kultursektoren, samferdsel og ulike forvaltere av eiendom samt forskningsinstitutter, utgjør en mindre del av sektoren.

Som tabell 1 viser, ble det flere statlige sysselsatte i de aller fleste av de gamle fylkene mellom 2013 og 2019. Veksten siden 2013 har likevel i større grad skjedd i publikumsrettede virksomheter, som sykehusene og universitet og høyskolene, til forskjell fra perioden mellom 2008 og 2013, da veksten i sektoren særlig kom i virksomheter innenfor offentlig administrasjon mv. (for eksempel direktorater).

I Meld. St. 5 (2019–2020) Levende lokalsamfunn for fremtiden— Distriktsmeldingen, viser regjeringen til at den statlige sysselsettingen har gått ned i deler av mindre sentrale områder i landet. I tillegg til nevnte strukture reformer og økt digitalisering, har regional statlig forvaltning også vært gjennom strukturelle endringer i de senere år, med færre regionale enheter med sterkere spesialisering, oppgavedifferensiering og etablering av fellestjenester. Regjeringen vil fortsette å videreutvikle effektive og moderne statlige tjenester som nyttiggjør seg teknologiske muligheter. Vårt mål er alltid bedre tjenester uansett hvor folk bor. Samtidig vet vi at staten er en viktig arbeidsplass i mange regionale arbeidsmarkeder, og regjeringen arbeider for at vi fortsatt skal ha en god fordeling av den statlige sysselsettingen rundt omkring i landet.

1 Ifølge SSB omfatter sektoren statlige enheter som forvalter et politisk og administrativt ansvar. Dette omfatter departementene med etater, helseforetakene (sykehus), BaneNor SF, Kulturinstitusjoner, bompengeselskaper, forsvar etc. Statlige virksomheter som ikke er omfattet av statistikken er statens forretningsdrift (eks. sykehusapotekene), statlig eide aksjeselskaper (eks. Equinor, Statnett, Mesta, Telenor, Siva SF, Statkraft SF, Banenor Eiendom AS etc.), Norges Bank og statlige låneinstitutter (Innovasjon Norge, Husbanken, Investinor AS). Selv om kirke og stat ble skilt i 2017 er kirken fremdeles med i statistikken.

Tabell 1. Antall sysselsatte og andel av totalt antall sysselsatte innenfor SSBs sektor Statlig forvaltning, 4 kvartal 2013 og 2019, per fylke etter fylkesstrukturen 2019.

Fylke	Antall 4k 2013	Antall 4k 2019	Andel 4k 2013	Andel 4k 2019
Østfold	10 573	11 471	3,7	3,8
Akershus	21 579	25 552	7,6	8,4
Oslo	69 122	73 668	24,4	24,2
Hedmark	10 517	10 713	3,7	3,5
Oppland	8 355	8 086	2,9	2,7
Buskerud	10 152	10 664	3,6	3,5
Vestfold	9 906	10 122	3,5	3,3
Telemark	6 983	6 851	2,5	2,2
Aust-Agder	4 439	4 558	1,6	1,5
Vest-Agder	7 741	8 715	2,7	2,9
Rogaland	16 848	18 789	5,9	6,2
Hordaland	28 619	31 539	10,1	10,3
Sogn og Fjordane	4 868	4 961	1,7	1,6
Møre og Romsdal	10 096	10 542	3,6	3,5
Trøndelag	29 584	32 785	10,4	10,8
Nordland	14 499	14 659	5,1	4,8
Troms	15 085	16 144	5,3	5,3
Finnmark	4 602	5 008	1,6	1,6
Totalt	283 568	304 827	100	100

Tabell 2. Antall sysselsatte innenfor SSBs sektor Statlig forvaltning, 4 kvartal i perioden 2013–2019. Per kommune i Nordland fylke.

Kommune	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Endring 2013-2019
1804 Bodø	6 128	6 101	6 108	6 166	6 213	6 405	6 434	306
1805 Narvik	1 299	1 309	1 397	1 387	1 369	1 381	1 371	72
1811 Bindal	7	10	10	7	7	3	6	-1
1812 Sømna	12	18	7	6	6	6	6	-6
1813 Brønnøy	630	652	627	620	619	627	612	-18
1815 Vega	10	12	7	13	6	9	4	-6
1816 Vevelstad	3	3	3	3	3	3	3	-
1818 Herøy	13	12	7	11	10	8	9	-4
1820 Alstahaug	678	688	712	732	722	720	759	81
1822 Leirfjord	37	24	15	6	10	6	8	-29
1824 Vefsn	720	714	744	763	700	743	669	-51
1825 Grane	23	18	17	14	11	8	6	-17
1826 Hattfjelldal	16	15	20	20	15	13	19	3
1827 Dønna	5	10	4	6	7	10	5	-
1828 Nesna	129	139	119	110	111	101	103	-26
1832 Hemnes	31	33	29	27	31	29	27	-4
1833 Rana	1 776	1 803	1 811	1 835	1 882	1 885	1 880	104
1834 Lurøy	10	7	6	8	9	7	7	-3
1835 Træna	8	7	6	6	7	6	4	-4
1836 Rødøy	10	7	7	11	12	11	12	2
1837 Meløy	60	56	55	57	62	64	65	5
1838 Gildeskål	26	24	22	20	22	20	18	-8

1839 Beiarn	12	11	17	14	14	12	9	-3
1840 Saltdal	76	75	75	83	70	67	69	-7
1841 Fauske	375	362	370	415	436	436	365	-10
1845 Sørfold	17	12	8	6	9	6	10	-7
1848 Steigen	42	41	29	26	29	27	25	-17
1849 Hamarøy	19	17	19	14	18	17	12	-7
1850 Tysfjord	37	43	39	37	32	26	29	-8
1851 Lødingen	81	72	74	59	59	52	52	-29
1853 Evenes	32	35	34	33	28	41	39	7
1854 Ballangen	24	19	16	20	18	16	21	-3
1856 Røst	5	3	4	3	3	5	3	-2
1857 Værøy	8	11	11	9	11	10	9	1
1859 Flakstad	8	7	10	8	5	3	3	-5
1860 Vestvågøy	484	485	466	473	462	482	488	4
1865 Vågan	185	187	179	172	159	169	189	4
1866 Hadsel	483	465	485	495	501	499	510	27
1867 Bø	38	39	23	22	18	16	21	-17
1868 Øksnes	33	28	35	36	29	21	31	-2
1870 Sortland	365	349	343	323	298	303	317	-48
1871 Andøy	379	383	360	344	337	329	307	-72
1874 Moskenes	8	7	9	8	4	9	8	-

SPØRSMÅL NR. 2276

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 25. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Vil regjeringen videreføre de midlertidige kriteriene for dagpenger (som 80 % lønnskompensasjon opp til 3 G, kutt i ventedager, lavere inngangskriterier på 40 % ledighet og 0,75 G i inntekt) og kompensasjonsordningen for lærlinger etter 1. november 2020?

BEGRUNNELSE:

Torsdag 14. august ble det endelig klart at regjeringen vil utvide permitteringsperioden til 52 uker fra 1. november.

Et bredt stortingsflertall stemte for en mer sosial og rettferdig profil på dagpengeordningen våren 2020. Dagens ordning med en bedre sosial profil og lavere inngangskriterier i dagpengeordningen er så langt ikke nevnt videreført av regjeringen etter 1. november 2020.

I Prop. 127 S (2019-2020) skrev regjeringen i vår:

"Regjeringen foreslår at øvrige midlertidige endringer i dagpengeordningen foreløpig videreføres, og at planen om ut-

fasing 1. november fastholdes. Regjeringen kommer med en ny vurdering av disse endringene etter sommeren."

Dersom ordningen ikke blir videreført etter 1. november vil mange oppleve å få lavere utbetalinger av dagpenger og de med aller lavest inntekt vil bli kastet ut av ordningen. Dette vil ramme de med lavest inntekt hardest.

Svar:

Som følge av koronakrisen ble det, som representanten viser til, innført flere midlertidige endringer i dagpengereguleringen. Endringene er dels gjort i forskrift 20. mars 2020 nr. 368 om unntak fra folketrygdloven og arbeidsmiljøloven i forbindelse med covid-19, som formelt gjelder tom. 31. desember 2020. Dels er de gjort i egne forskrifter med hjemmel i de alminnelige reglene i folketrygdloven kap. 4, og er gjort gjeldende tom. 31. oktober 2020.

Stortingets bevilgningsvedtak våren 2020 forutsetter at særreglene avvikles 31. oktober 2020. Samtidig har

regjeringen i Prop. 127 S (2019-2020) som det refereres til i spørsmålet fra representanten, sagt at vi løpende vil vurdere tiltak og særordninger basert på både smittesituasjonen og forholdene i arbeidsmarkedet. Disse vurderingene vil bli forelagt Stortinget på egnet måte.

Regjeringen vil som kjent, fremme en proposisjon til Stortinget med forslag om å øke dagpengebevilgningen,

slik at perioden med dagpenger under permittering og arbeidsgivers fritak fra lønnsplikt blir utvidet til 52 uker i løpet av en 18-månedersperiode. Dette bidrar til å hindre oppsigelser. Samtidig vil vi foreslå en arbeidsgiverperiode II etter 30 ukers permittering. Dette vil bidra til at arbeidsgiver da må revurdere behovet for fortsatt permittering, og til en bedre inntektssikring for de permitterte.

SPØRSMÅL NR. 2277

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 25. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Representanten Geir Pollestad sa både fra Stortingets talerstol og til Aftenbladet i forbindelse med dok. 8 om Rogfast at det forslaget som regjeringspartiene, Ap og Sp var enige om gjorde det mulig å lyse ut Kvitsøykontrakten i sommer.

Har Pollestad ikke forstått konsekvensene av enighet, eller er det andre årsaker til at kontrakten ikke er lyst ut?

sikte på at regjeringen skal kunne fremme en sak for Stortinget innen utgangen av 2020.

Svar:

Stortinget fattet 11. juni 2020 ved behandlingen av Dokument 8:108 S (2019-2020) om E39 Rogfast anmodningsvedtak nr. 679 med denne ordlyden:

”Stortinget ber regjeringen sørge for en rask fremdrift i prosjektet E39 Rogfast og at det i hovedsak videreføres basert på gjeldende vedtak i Stortinget. Dersom kostnads-gjennomgangen av prosjektet viser at det er nødvendig å endre styrings- og kostnadsrammen, skal regjeringen legge det frem for Stortinget så raskt som mulig og slik at fremdriften i prosjektet ikke blir unødig forsinket.”

Jeg er i gang med å følge opp Stortingets anmodning.

Det pågår nå en ekstern kvalitetssikring KS2 av prosjektet, der både finansieringsopplegget og kostnadssiden i prosjektet gjennomgås på nytt. Når resultatet fra kvalitetssikringen foreligger, vil jeg foreta en samlet vurdering av problemstillingene i saken.

Jeg ser det ikke som aktuelt å skulle igangsette prosjektet igjen før Stortinget har fått saken til vurdering etter dette. Tidsplanen for kvalitetssikringen er innrettet med

SPØRSMÅL NR. 2278**Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 25. august 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Vil statsråden bidra til at flyttingen av Veterinærhøgskolen utsettes til neste sommer som elever og ansatte ønsker?

BEGRUNNELSE:

Veterinærhøgskolen skulle flytte fra Oslo til Ås, men det ble utsatt pga. korona. Nå er planene at det skal skje ved nyttår. Studentene ønsker en utsettelse til neste sommer av flere grunner. Det å skape økt usikkerhet for elevene med tanke på leieavtaler som gjerne har flere måneder oppsigelsestid og midt i eksamenstiden er uheldig. I disse koronatider er det også uheldig om man øker pendlingen med ca. 400 studenter og flere ansatte mellom Oslo og Ås. Det nye bygget på Ås bør også få en god gjennomkjøring før innflytting.

Svar:

Jeg har forståelse for at det for studenter kan oppleves som en belastning å flytte midt i skoleåret, med de konsekvenser det kan medføre med tanke på pendling og bosituasjon.

Det har som kjent vært utfordringer i byggeprosjektet på Ås, men vi nærmer oss det tidspunktet der brukerne, Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (NMBU) og Veterinærinstituttet, kan overta det nye veterinærbygget. Dette bygget vil ha svært gode og moderne fasiliteter som vil styrke undervisning og faglig utvikling.

Det legges opp til å ta i bruk det nye veterinærbygget på Ås når det står ferdig. NMBU er klare til å ta imot studentene i de nye lokalene fra semesterstart i januar 2021. Det vil være lite hensiktsmessig, og lite effektiv bruk av ressurser, å la et ferdig bygg bli stående ubrukt over tid. Det ville også ha en vesentlig kostnadsside å drifte to campuser samtidig.

SPØRSMÅL NR. 2279**Innlevert 11. august 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 26. august 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

På nettstedet Upstream og i brev fra Bellona til statsråden av 7. august 2020 er det opplyst om store problemer med byggingen av produksjonsskipet som skal stå for utvinningen på feltet Johan Castberg. Problemene kan bety forsinkelser og økte kostnader.

Har statsråden fått opplysninger fra Equinor om slike problemer ved utbyggingen, og vil dette kunne bli et stort tap for Equinor og er det en fare for at prosjektet ikke vil bli lønnsomt for fellesskapet?

Svar:

Forvaltningen av petroleumssektoren bygger på de samme hovedprinsippene som forvaltningen av annen næringsvirksomhet i Norge. Det er oljeselskapene som fore-

står den daglige operasjonelle aktiviteten. Det påligger alle selskapene som deltar i et interessentskap et ansvar for at aktiviteten utføres på en god måte, herunder at den skjer innenfor de rammer myndighetene har satt gjennom lover, forskrifter og konsesjoner. Selskapene har sterk økonomisk egeninteresse av sikker, forsvarlig og vellykket prosjektgjennomføring. Det er således rettighetshaverne i utvinningstillatelsen som omfatter Johan Castberg-feltet som har ansvaret for å gjennomføre utbyggingen i tråd med utbyggingsplanen.

Myndighetene følger opp utviklingen i næringen og på norsk sokkel innenfor sine ansvarsområder. Det gjelder også selskapenes pågående utbyggingsprosjekter, inklusive Castberg-utbyggingen. Som del av dette gir Olje- og energidepartementet i sin budsjettproposisjon årlig en oppdatering av pågående utbyggingsprosjekter. Denne oppdateringen er basert på så oppdatert informasjon som

mulig fra de aktuelle selskapene. Jeg vil således i statsbudsjettet for 2021 komme tilbake til Stortinget med oppdatert informasjon knyttet til Castberg-utbyggingen.

Jeg vil videre vise til svar fra arbeids- og sosialministeren av 19. august 2020 på spørsmål nr. 2263 fra stor-

tingsrepresentanten Solfrid Lerbrekk, der det vises til at Petroleumstilsynet har tett oppfølging av Equinor og deres ansvar for å sikre at nødvendig reparasjonsarbeid på skroget til Castberg blir ferdigstilt med høy kvalitet på verft før innretningen blir installert på feltet.

SPØRSMÅL NR. 2280

Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund

Besvart 25. august 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Vil regjeringen stille krav om lokal aktivitet på land i Sandnessjøen og Brønnøysund ved behandling av PUD ved eventuelt drivverdig funn og utvinning av Warka og Slagugle, lisenser hvor det nå skal prøvebores?

BEGRUNNELSE:

Det vises til oppslag med Margunn Ebbesen i Brønnøysunds avis 11. august hvor hun garanterer for baskrav.

Svar:

Hovedmålet i petroleumspolitikken er å legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. En stor andel av verdiskapingen skal tilfalle den norske stat, slik at den kan komme hele samfunnet til gode.

Lønnsom aktivitet til havs er en forutsetning for lønnsomme arbeidsplasser på land. Derfor er det viktig at selskapene driver leting, utbygging og drift både sikkert og forsvarlig og uten unødvendige kostnader. Jeg legger til grunn at selskapene også fremover bruker konkurranse-dyktige lokale og regionale aktører i sin virksomhet.

Aktiviteten på norsk sokkel gir store muligheter for norsk leverandørindustri. Det er rundt 200 000 personer, over hele landet, som direkte er sysselsatt samt knyttet til etterspørselen fra petroleumsnæringen. Næringen er kompetansetung og teknologisk avansert. Mange norsk-baserte bedrifter, særlig de som er rettet mot driftsfasen, er mest konkurransedyktige inn mot norsk sokkel. Aktivitet hos disse henger derfor sammen med fremtidig aktivitet i hjemmemarkedet deres på norsk sokkel. Næringslivet også på Helgeland har store muligheter til å sikre seg oppdrag knyttet til virksomheten ved at vi viderefører en stabil, langsiktig petroleumspolitik. Som representanten,

er også jeg svært opptatt av at vi ser lokale ringvirkninger på land som følge av aktiviteten til havs i petroleumsnæringen. Det gjelder ikke bare eventuelt på Helgeland i forbindelse med funnene representanten nevner, men hele landet. Slik er det også i dag, og slik må det også være i fremtiden.

For regjeringen er det derfor viktig at det letes aktivt på kontinentalsokkelen slik at nye lønnsomme funn gjøres. Nye drivverdige funn er viktig for å opprettholde aktivitet i leverandørindustrien og for å bremse fallet i produksjon, verdiskaping og statlige inntekter fra norsk sokkel når produserende felt tømmes ut. Jeg håper derfor at selskapene gjør drivverdige funn på de prospektene representanten spør om.

I de tilfeller der leteboring på norsk kontinentalsokkel fører til drivverdige funn, vil rettighetshaverne jobbe mot en investeringsbeslutning. De må også utarbeide en utbyggingsplan, inkludert konsekvensutredning, der det blant annet skal redegjøres for de næringsmessige forholdene av utbyggingen. Det inkluderer en beskrivelse av de regionale og lokale ringvirkningene som utbygging og drift antas å ville gi, herunder hvordan det er tilrettelagt for kvalifisering av relevante lokale leverandører i utbyggings- og driftsfasen. Det skal synliggjøres hvilken kontakt rettighetshaver har hatt med lokalt næringsliv og relevante myndigheter. Slike utbyggingsplaner trenger godkjenning fra myndighetene.

Hvilke løsninger som er aktuelle ved funn og utbygging av de to prospektene representanten spør om, er ikke utredet til nå. Første skritt for selskapene er å avklare om det er lønnsomme ressurser i prospektene. Først deretter starter et arbeid med en utbyggingsplan til myndighetene. Jeg kan ikke forskuttere resultatet av behandlingen av en eventuell slik plan. Det jeg kan forsikre representanten om, er at departementet vil behandle den innenfor rammene av det regelverket som er etablert.

SPØRSMÅL NR. 2281**Innlevert 16. august 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 25. august 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvilke støtteordninger kan næringsdrivende som brått blir rammet av lokale restriksjoner og/eller midlertidige forbud for sin aktivitet benytte seg av, og vil statsråden vurdere endring av eksisterende støtteordninger og eventuelt nye støtteordninger for å ivareta forutsigbarhet for næringsdrivende?

BEGRUNNELSE:

Som følge av et lokalt utbrudd av korona, innførte Indre Østfold kommune på kort varsel tidligere i august omfattende smitteverntiltak. Blant annet ble alle arrangementer i kommunen avlyst i august. Serveringsstedene i kommunen er også omfattet av sterke restriksjoner. Det er tillatt med tilkjøring og henting av mat, men ikke lov med servering i lokalene. Næringsaktivitet i flere bransjer er midlertidig nedstengt, blant dem badeanlegg og treningssentre.

Blant næringsdrivende som rammes av midlertidig forbud mot sin aktivitet er også omreisende tivoli. Skandinavisk Tivolipark skulle åpne tivoli på Slitu i Indre Østfold samme dag som kommunen innførte de strenge smitteverntiltakene, men måtte pakke sammen igjen før de hadde åpnet. Også i Moss har koronautbrudd med påfølgende lokale smitteverntiltak medført at det samme tivoliet har måttet avlyse for august måned.

Fra næringsdrivende ulike steder i landet meldes det om betydelig usikkerhet knyttet til konsekvenser av lokale koronautbrudd som kan komme og hvilke kompensasjonsordninger man eventuelt vil kunne nyte godt av i tiden fremover. I tillegg til de ovenfor nevnte næringer/bransjer, gjelder det blant annet for kulturbaserte næringer, reiseliv og andre som planlegger større og mindre arrangementer.

Da kompensasjonsordningen for næringsdrivende ble innført, ble det gitt 90 prosent kompensasjon for unngåelig faste kostnader for næringsdrivende som ble stengt ned gjennom nasjonale smitteverntiltak. Næringsdrivende som stenges ned som følge av lokale smitteverntiltak i august vil maksimalt kunne få dekket 50 prosent av uunngåelige faste kostnader. For september vil man få null i kompensasjon, med mindre ordningen forlenges.

Svar:

Regjeringen har i møte med virusutbruddet innført flere brede nasjonale støtteordninger. Blant annet innførte vi

en midlertidig kompensasjonsordning for næringslivet, lånegarantiordningen, tilskuddsordningen for selvstendig næringsdrivende, lønnsstøtteordningen og flere andre, næringsrettede ordninger, for eksempel til kulturnæringen. Flere av ordningene har kommet på plass etter et godt samarbeid med partene i arbeidslivet og stortinget.

De midlertidige støtteordningene var viktig å få på plass raskt i den akutte fasen av virusutbruddet for å styrke likviditeten og unngå konkurser samt tap av arbeidsplasser. I Prop. 127 S (2019–2020) som ble fremlagt for Stortinget 29. mai uttrykte regjeringen at de omfattende støtteordningene måtte trappes ned i tiden som kommer og at tiltakene fremover måtte vris i retning av tiltak som gir insentiver til aktivitet. Stortinget sluttet seg til dette.

Før sommeren forlenget regjeringen den midlertidige tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall til august. Ettersom ordningen er basert på omsetningsfall kan den bidra til å svekke insentiver til omstilling og dermed redusere mulighetene for økt aktivitet. Disse insentivvirkningene blir mer alvorlig jo lenger kompensasjonsordningen består. Kompensasjonsordningen kan ikke, pga. regelverket om statsstøtte, innsnevres til å bare gjelde for enkelte regioner eller enkelte næringer. Stortinget har sluttet seg til at den midlertidige kompensasjonsordningen for næringslivet skal fases ut i august.

Samtidig har regjeringen allerede annonsert at permitteringsordningen utvides. Andre ordninger som er innført vil fortsette å vare en stund, som for eksempel lånegarantiordningen og ordningen for kultur og idrett. Tiltakene i regjeringens strategi for Norges vei ut av krisen; skape mer og inkludere flere, vil også virke positivt ut over høsten og vinteren.

I tiden fremover blir det viktig å tilpasse tiltakene til situasjonen vi befinner oss i. Aktiviteten har tatt seg opp, eller er på vei til å ta seg opp, i mange næringer, mens det fortsatt er enkelte næringer som er sterkt preget av smittevern og frykt for smitte. Regjeringen vurderer fortløpende behovet for eventuell videreføring av brede ordninger og næringsvise ordninger for næringer som fortsatt er sterkt preget av smitteverntiltak. Regjeringen vil særlig vurdere behovet for tiltak som kan støtte opp om vekst og omstilling i de næringene som er rammet. Regjeringen er i dialog med partene i arbeidslivet om den økonomiske situasjonen og behovet for tiltak.

Smitteutbrudd i enkelte miljøer og områder kan føre til innstramming i smitteverntiltak lokalt og eventuelt nasjonalt. Dersom smittesituasjonen først og fremst rammer avgrensede næringer eller geografiske områder, kan

det være mer hensiktsmessig med målrettede tiltak enn brede og omfattende økonomiske krisetiltak for hele økonomien.

Erfaringen fra den første fasen av krisen vil legge grunnlaget for mer tilpassede tiltak der det er behov. Jeg

viser i den sammenheng bl.a. til at Stortinget i juni sluttet seg til en ekstra bevilgning til kommuner som er særlig hardt rammet.

SPØRSMÅL NR. 2282

Innlevert 16. august 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden offentliggjøre alle rapporter i den samfunnsøkonomiske analysen om Akson, som Direktoratet for e-helse ikke har offentliggjort?

BEGRUNNELSE:

De samlede kostnadene med Akson, den kommunale journal- og samhandlingsløsningen, er beregnet til å koste 22 milliarder. Prosjektet har fått svært mye kritikk fra ulike aktører, som Legeforeningen, IT-fagmiljø og leverandører. Direktoratet for e-helse har i en samfunnsøkonomisk analyse beregnet samlede kostnader for Akson og anslår dem til å bli i overkant av 22 milliarder kroner. Den samfunnsøkonomiske analysen var et vedlegg til en hovedrapport om Akson som direktoratet publiserte i mars. Men Direktoratet for e-helse publiserte ikke dette, samt flere andre vedlegg, da rapporten ble lagt frem. Både Dagens Medisin og Legeforeningen har bedt om innsyn i analysen. Direktoratet har beregnet nytten av Akson til 25 milliarder. Legeforeningen mener at kostnadene er underestimert og at nytteberegningene er optimistiske og uten empiri og dokumentasjon.

Spørsmålsstiller mener det er avgjørende for det offentlige ordskiftet og den politiske behandlingen av saken at den økonomiske samfunnsanalysen blir offentliggjort.

Direktoratet har offentliggjort «overordnet samfunnsøkonomisk analyse».

Her <file:///C:/Users/iy13/AppData/Local/Temp/Vedlegg%20J%20Oppdatert%20samfunns%C3%B8konomisk%20analyse.pdf> Men de har ikke offentliggjort følgende:

E: Kontraktstrategi. Unntatt offentlighet, jf. Offentlegl. § 23 (1)

H: Kostnadsanalyse og finansiering. Unntatt offentlighet, jf. Offentlegl. § 13 (1) jf. Forvaltningsl. § 13 (1) første alt. Offentlegl. § 23 (1)

I: Usikkerhetsanalyse. Unntatt offentlighet, jf. Offentlegl. § 13 (1) jf. Forvaltningsl. § 13 (1) første alt. Offentlegl. § 23 (1)

L: Sikkerhetsarkitektur. Unntatt offentlighet, jf. offentliglova § 24 siste ledd

N: Overordnet risiko- og sårbarhetsvurdering. Unntatt offentlighet, jf. offentliglova § 24 siste ledd

Spørsmålsstiller ber om at disse analysene offentliggjøres.

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet fikk overlevert sentralt styringsdokument for Akson fra Direktoratet for e-helse 28. februar 2020. Dette dokumentet er publisert på Direktoratet for e-helse sine nettsider. Dokumentet består av et hoveddokument og en rekke vedlegg. Flere av disse vedleggene er unntatt offentlighet. Vedlegg J Oppdatert samfunnsøkonomisk analyse, som representanten viser til, er offentlig og publisert på direktoratets nettsider.

Unntak fra offentlighet er begrunnet i ulike bestemmelser i offentliglova (§§ 13, 23 og 24) og forvaltningsloven (§ 13). Lovhjemlene for unntak gjelder bl.a. forhold som vil kunne medføre at økonomien eller sikkerheten i tiltaket ikke vil kunne forvaltes forsvarlig dersom de offentliggjøres. For disse dokumentene har Direktoratet for e-helse også vurdert merinnsyn etter offentliglova § 11 og om det bør gjøres unntak for resten av dokumentet etter § 12.

Jeg har på bakgrunn av representantens spørsmål bedt Direktoratet for e-helse gjøre en ny vurdering vedrørende offentliggjøring av vedleggene. De har gjort følgende vurdering:

Vedlegg E Kontraktstrategi: Vedlegget er tidligere unntatt offentlighet i henhold til offentleglova § 23 første ledd, da offentliggjøring av opplysningene ble vurdert å kunne ha uheldige konsekvenser for gjennomføringen av fremtidige anskaffelser, blant annet ved at oppdragsgiveres forhandlingsposisjon undergraves. Det er gjort en ny gjennomgang og Direktoratet vurderer nå at flere opplysninger i dette dokumentet kan offentliggjøres. Dokumentet vil bli offentliggjort på ehelse.no.

Vedlegg H Kostnadsanalyse og vedlegg I Usikkerhetsanalyse: Vedleggene inneholder blant annet opplysninger om markedspriser mm. som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde og som derfor er underlagt taushetsplikt, jf. offentleglova § 13 første ledd og forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 2. I tillegg er vedleggene unntatt i henhold til offentleglova § 23 første ledd, da offentliggjøring vil kunne ha uheldige konsekvenser for gjennomføringen av fremtidige anskaffelser. Kostnadsanalysen gir detaljert innsikt i kostnadsestimaterne. Kommer dette ut i markedet kan det være skadelig for forhandlingsposisjonen ved fremtidige anskaffelser til hhv. den fremtidige tjenesteleverandøren for kommunal journalløsning, Norsk Helsenett SF og Direktoratet for e-helse. Usikkerhetsanalysen er unntatt offentlighet fordi den behandler de samme kostnadsestimaterne på et mer detaljert nivå enn det som er delt i hovedrapporten. Resultatene fra usikkerhetsanalysen og de viktigste driverne til usikkerhet er gjengitt i hovedrapporten. Dokumentene er unntatt i sin helhet med hjemmel i offentleglova § 12 bokstav c) da opplysningene som er unntatt fra offentlighet utgjør den vesentligste delen av dokumentene.

Vedlegg L Sikkerhetsarkitektur og Vedlegg N Overordnet risiko- og sårbarhetsvurdering er unntatt offentlighet

i henhold til § 24 siste ledd, da offentliggjøring av vedleggene potensielt vil kunne undergrave informasjonssikkerheten i løsningene eller arbeidet med å sikre disse mot datainnbrudd. Dokumentene er unntatt i sin helhet med hjemmel i offentleglova § 12 bokstav c) da opplysningene som er unntatt fra offentlighet utgjør den vesentligste delen av dokumentene. Direktoratet for e-helse har vurdert meroffentlighet for de ovennevnte vedleggene, men det er ikke funnet at hensynet til offentlighet veier tyngre enn hensynene som tilsier at opplysningene bør unntas.

Det ser for meg ut til at Direktoratet for e-helse har gjort en grundig vurdering av muligheten for å offentliggjøre vedleggene representanten viser til. Vurderingen er at om informasjonen i vedleggene som unntas offentlighet skulle bli kjent vil det potensielt ha en skadelig påvirkning på en ev. realisering av Akson, både med tanke på økonomi og sikkerhet.

Jeg vil minne om at investeringskostnadene for Akson ikke er unntatt offentlighet, og at dette omtales både i hoveddokumentet og i den eksterne kvalitetssikringsrapporten (KS2). Den overordnede vurderingen fra den ekstern kvalitetssikringen er at kostnadskalkylene fremstår som komplette og at kostnadsmodellen er gjennomarbeidet, konsistent og transparent. Med de gitte forutsetningene anbefales det i den eksterne kvalitetssikringen at investeringene styres innenfor en ramme på 9,2 mrd. kroner (Q2 2020-kroner) over perioden 2021-2030. Vedleggene som er unntatt offentlighet har inngått i den eksterne kvalitetssikringen.

Regjeringen har ikke tatt stilling til om og eventuelt hvordan Akson skal realiseres.

SPØRSMÅL NR. 2283

Innlevert 16. august 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kan statsråden informere om status for tilgang til smittevernutstyr i sykehus og kommuner, hvor mye midler som offentlige har brukt på import av smittevernutstyr siden koronapandemien inntraff og, informere om hvilke(t) land som det er importert smittevernutstyr i fra?

Svar:

Kommunene og helseforetakene har som kjent et selvstendig ansvar for å sørge for at de har nok utstyr for sine helsetjenester i henhold til kravene i helseberedskapsloven. Regjeringen har imidlertid sett nødvendigheten av å iverksette nasjonale tiltak for å sikre at helsetjenesten har tilgang til nok utstyr for å håndtere den pågående koronapandemien.

Det er i løpet av våren og sommeren kommet inn store mengder smittevernutstyr gjennom den nasjonale ordningen som Helse Sør-Øst RHF koordinerer. De har opplyst at det per uke 33 i 2020 er mottatt over 150 mill. smittevernartikler gjennom den nasjonale ordningen. Dette smittevernutstyret fordeles ut ukentlig med utgangspunkt i følgende fordelingsnøkkel:

- 70% RHF
- 20% kommune
- 10% reservelager

Det nasjonale reservelageret som er etablert blir benyttet ved ekstraordinære behov eller når spesielle situasjoner oppstår. Blant annet har man fra dette lageret gitt utstyr til det norske teamet som bistod helsetjenesten i Italia, Forsvaret, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet, Libanon og til enkelte kommuner som har vært i en prekær mangelsituasjon. Det er Helsedirektoratet som forvalter denne ordningen sammen med Helse Sør-Øst RHF.

For det smittevernutstyret som er anskaffet gjennom den nasjonale innkjøpsordningen er det betalt ca 2 mrd. kroner inkludert mva og fraktkostnader. Det er kjøpt inn smittevernutstyr fra Kina, Malaysia, Europa og Sverige, samt at det for enkelte typer utstyr er startet norsk produksjon.

Når det gjelder lagerstatus for smittevernutstyr i helsetjenesten så var den i uke 33 som følger:

Total lagerbeholdning i uke 33

	RHF	Kommune
Åndedrettsvern, FFP3	210 000	54 000
Åndedrettsvern, FFP2	630 000	300 000
Munnbind	46 mill.	15 mill.
Hansker	54 mill.	35 mill.

Visir/briller	1,7 mill.	500 000
Stellefrakk	500 000	580 000
Smittefrakk	4,2 mill.	1,8 mill.
Luer	4,8 mill.	880 000

I tillegg til dette kommer utstyr som nylig er mottatt og som foreløpig ikke er fordelt ut til helsetjenesten.

Det er gjort beregninger over forbruk gitt en smittetopp med et smittetall på 1,3 (basert på modeller fra Folkehelseinstituttet), og utstyret som er på lager vil kunne dekke forbruket ved en slik smittetopp i 2020 og over i 2021. Samtidig er det planlagt ytterligere leveranser denne høsten og tidlig neste år. Tilgangen på smittevernutstyr i helsetjenesten vurderes totalt sett som god. Kommende planlagte direkteleveranser, norsk produksjon og økt grossistlevering antas å gi en god utstyrsdekning i tiden framover.

Jeg vil avslutningsvis presisere at kommunene rapporterer om sin lagerstatus til Helsedirektoratet. Kommunene mottar utstyr gjennom den nasjonale ordningen i tillegg til egne ordinære anskaffelser. Fylkesmennene har en rolle i å fordele utstyr, og sikrer at områder med relativt mye smitte og pasienter får noe mer utstyr. Utstyrsdekningen varierer mellom de ulike kommunene og på enkelte utstyrs kategorier. Ved prekære mangelsituasjoner i enkelte kommuner blir det som nevnt tildelt ekstra utstyr direkte fra det nasjonale beredskapslageret. Man har fått rapportert at enkelte kommuner i den senere tid har hatt noe små volum av hansker, og dette vil det bli tatt hensyn til i fordelingen av denne utstyrs kategorien framover. Den nasjonale ordningen vil i tiden framover også motta store leveranser av hansker fra utlandet.

SPØRSMÅL NR. 2284

Innlevert 12. august 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 19. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Regjeringen er positiv til å DNA-teste asylsøkere for å avdekke juks i forbindelse med tilbakekallsaker og for å sikre identiteten ved familieinnvandring.

Er regjeringen like villig til å la asylsøkere som ønsker det, og som mangler godkjent pass, ta DNA-test som kan sannsynliggjøre identiteten sin?

BEGRUNNELSE:

SV har blitt gjort kjent med en sak hvor en asylsøker som har oppholdt seg i Norge i 12 år har fått varsel om utsendelse til Iran. Begrunnelsen for avslaget på søknaden er blant annet at han ikke har fremlagt gyldig pass og at utlendingsmyndighetene ikke tror han er fra Iran. Personen hevder å ikke ha identitetsdokumenter fra Iran, da han er født i Irak etter at familien flyktet dit.

Familien til vedkommende har fått opphold som kvoteflyktninger i Norge, og blant annet mor bor i Norge. Vedkommende ønsker å få tatt en DNA-test for å bekrefte at de er i familie, noen som kan bidra til å sannsynliggjøre at identiteten hans stemmer med de dokumentene han har lagt frem.

Svar:

En DNA-test kan være et effektivt virkemiddel for å få opplyst en sak best mulig og derved treffe korrekte avgjørelser. I en del tilfeller kan også en DNA-test avdekke uriktige opplysninger i en sak. I medhold av utlendingsloven kan det, på bestemte vilkår, pålegges parten og det antatte familiemedlemmet å avlegge DNA-test. En DNA-test klarer ikke i seg selv identiteten til den som blir testet, men dokumenterer en relasjon.

DNA-testing kan benyttes i alle saker etter utlendingsloven hvor en slik test er «nødvendig» for å fastslå om en familierelasjonen er reell. DNA-testing kan benyttes også i saker hvor det ikke foreligger en søknad, slik som i sa-

ker om utvisning og tilbakekall. Nødvendighetsvilkåret innebærer imidlertid at det må være sentralt for saksavgjørelsen om familierelasjonen eksisterer eller ikke. Det settes også grenser for personkretsen det er anledning til å pålegge DNA-test av, og hvilke personers DNA som kan sammenlignes med hverandre. Ikke alle familiemedlemmer kan pålegges DNA-test, og det avgrenses mot tilfeller hvor det vil være unødvendig eller uforholdsmessig å kreve en slik test. Dette vil blant annet være i tilfeller hvor personen ikke har hatt noen befatning med gjeldende eller forutgående utlendingssak. For øvrig er det ikke noe til hinder for at personer som ikke kan pålegges DNA-test på frivillig basis selv fremlegger en DNA-test.

I bakgrunnen for det skriftlige spørsmålet viser stortingsrepresentanten til en enkeltsak hvor fremleggelse av dokumentasjon på identiteten skal være noe av problemet. Jeg kan ikke gå inn enkeltsaker. Det er opp til Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda å vurdere relevansen av en eventuell DNA-test, og om vilkårene for å pålegge en slik er tilstede.

SPØRSMÅL NR. 2285

Innlevert 16. august 2020 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 24. august 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor mye er i sum tildelt gjennom kompensasjonsordningen for næringslivet p.t., hvor mye anslås det at det i sum vil tildeles for perioden mars til og med august, vurderer regjeringen utvidelse av ordningen og når vil i så fall regjeringen fremme forslag om dette?

Svar:

Kompensasjonsordningen for næringslivet (også omtalt som midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall) er en av en rekke støtteordninger og tiltak regjeringen har innført siden smitteutbruddet i mars 2020.

Per dags dato er det utdelt totalt i overkant av 5 mrd. kroner gjennom kompensasjonsordningen for næringslivet. Portalen er fortsatt åpen, og fristen for å søke om tilskudd for månedene juni, juli og august er 31. oktober 2020.

Da ordningen ble presentert i Prop. 70 LS (2019–2020), som ble lagt frem for Stortinget 3. april 2020, ble det med utgangspunkt i regnskapsdata for 2018 anslått at det kunne utbetales 10 – 20 mrd. kroner per måned under ordningen, og det ble bevilget 50 mrd. kroner for månedene mars, april og mai. I Prop. 127 S (2019–2020) som ble fremlagt for Stortinget 29. mai, ble kostnadsanslaget for mars, april og mai nedjustert til 10 – 20 mrd. kroner samlet for de tre månedene. Samtidig ble ordningen forlenget til og med august, og på usikkert grunnlag ble støtten for juni, juli og august anslått å utgjøre 5 – 10 mrd. kroner samlet.

At utbetalingene gjennom ordningen er blitt betydelig mindre enn først antatt skyldes trolig i hovedsak at aktiviteten har tatt seg raskere opp enn fryktet i mars. Stor grad av åpenhet om støttebeløp kan også ha spilt en rolle. På kompensasjonsordningen.no presenteres fortløpende en oversikt over utbetalinger fra ordningen, både samlet sett og beløp per mottaker. Åpenhet om støttetildeling er viktig for ordningens legitimitet og etterlevelse, og bidrar trolig til å redusere misbruk av ordningen. Offentliggjøring av tilskuddsmottakere, sammen med innhenting

av opplysninger fra Regnskapsregisteret og private retts-

subjekter, kan ha ført til at noen foretak har valgt å ikke søke.

Utbetalinger i kompensasjonsordningen per 24. august:

Oppsummering		
Måned	Totalt tildelt	Mottakere
mars 2020	1 651 362 304 kroner	25 845
april 2020	1 991 225 288 kroner	25 006
mai 2020	1 324 007 306 kroner	11 406
juni 2020	168 474 330 kroner	1 774
juli 2020	58 657 659 kroner	817

Figur 1 Oppsummering fra kompensasjonsordningen.no per 24. august 2020

Kompensasjonsordningen var viktig å få på plass raskt i den akutte fasen av krisen for å styrke likviditeten og unngå konkurser samt tap av arbeidsplasser. I Prop. 127 S (2019–2020) uttrykte regjeringen at tiltakene fremover måtte vris i retning av tiltak som gir insentiver til aktivitet, jf blant annet proposisjonenes pkt. 1.3:

«(...) I akuttefasen av krisen ble det iverksatt kraftfulle økonomiske tiltak for å motvirke inntektsbortfall for bedrifter og personer. Å øke bruken av oljepenger under økonomiske tilbakeslag er i tråd med handlingsregelen. Alternativet til tiltakene ville vært flere konkurser, høyere ledighet og en mer langvarig nedgang i økonomien. Vi er nå over i en ny fase, der økonomien gradvis åpnes. De mest inngripende smitteverntiltakene lettes på, og aktiviteten i økonomien skal komme i gang igjen. Det vil fortsatt være sentralt å dempe økonomiske tap for enkeltindivider og bedrifter, og motvirke langvarig skade. Samtidig må det legges mer vekt på budsjetteffekter og insentiver til aktivitet og innsats. Vi skal fortsette å ta ansvar for kommende generasjoners handlefrihet. Vi har også i krisetid en plikt til å prioritere og vise nødvendig tilbakeholdenhet, slik at vi ikke skyver en for stor regning til neste generasjon.»

Regjeringen understreket videre i proposisjonen at de omfattende støtteordningene måtte trappes ned i tiden som kommer. Stortinget sluttet seg til regjeringens beslutning om at det ikke er bærekraftig at staten over en lengre periode gir omfattende støtte til næringslivet. Ettersom

tilskuddsordningen er basert på omsetningsfall kan den bidra til å svekke insentiver til omstilling og dermed redusere mulighetene for økt aktivitet. Disse insentivvirkningene blir mer alvorlig jo lenger kompensasjonsordningen består.

I tiden fremover blir det viktig å tilpasse tiltakene til situasjonen vi befinner oss i. Aktiviteten har tatt seg opp, eller er på vei til å ta seg opp, i mange næringer, mens det fortsatt er enkelte næringer som er sterkt preget av smittevern og frykt for smitte. Flere av tiltakene som allerede er innført vil fortsette å virke i tiden som kommer, som lånegarantiordningen og flere næringsvise ordninger. Regjeringen vil, i tett dialog med partene i arbeidslivet, i tillegg vurdere behovet for ytterligere ordninger som kan støtte opp om vekst og omstilling i de næringene som er rammet.

SPØRSMÅL NR. 2286**Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 24. august 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Når vil statsråden sette i gang utvalget?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med behandling av kommuneproposisjonen for 2021 var kommuneøkonomi i tilknytning til koronasituasjonen et stort tema. Mellom annet skulle regjeringen komme med løypemeldinger til stortinget om utviklingen utover høsten. Et utvalg der KS og sitter vil være et viktig organ for å se på situasjonen. Derfor var det overraskende å lese Kommunal-rapport denne uken der det kom fram at dette utvalget enda ikke er startet opp.

Svar:

Regjeringen oppnevnte i april 2020 en arbeidsgruppe med representanter fra kommunesektoren og Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Finansdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Samferdselsdepartementet samt Kunnskapsdepartementet. Arbeidsgruppen skal gå gjennom hvilke typer utgifter eller inntekter som blir påvirket av utbruddet av koronaviruset, både direkte og indirekte, og gi et anslag på hvor mye de ulike typene utgifter og inntekter utgjør.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet, som leder gruppen, hadde før sommeren bilateral kontakt med de ulike partene i arbeidsgruppen for å kartlegge hvilke kilder og beregninger som ligger til grunn for de ulike anslagene av hvordan virusutbruddet påvirker kommunesektorens merutgifter og mindreinntekter. Dette skal danne et grunnlag for det første møtet i arbeidsgruppen, som vil finne sted 27. august 2020.

Arbeidsgruppen skal være ferdig med sitt arbeid og levere endelig rapport innen 1. april 2021. Det er først neste år vi vil ha endelig oversikt over viktige forhold som f.eks. skatteinngang, kostnadsutvikling og samlede mindreinntekter og merutgifter i 2020. Frem til da vil arbeidsgruppen kunne gi løpende innspill til departementene, og det vil fortløpende bli vurdert om det er behov for én eller flere delrapporter underveis. Stortinget har bedt regjeringen komme tilbake til Stortinget i tilknytning til nysalderingen av statsbudsjettet for 2020 med en vurdering av behovet for kompensasjon til kommunesektoren i lys av ny informasjon både om merutgifter og inntektsbortfall i kommunesektoren, samt utvikling i skatteinngang og lønns-/prisutvikling, og om mulig gi en løypemelding i forslag til statsbudsjettet for 2021. Regjeringen vil følge opp dette, og arbeidsgruppens arbeid vil være et viktig innspill når regjeringen skal vurdere ytterligere tiltak.

SPØRSMÅL NR. 2287**Innlevert 16. august 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 26. august 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Skorveheia vindkraftprosjekt: Saksbehandlingsfeil hos Fylkesmannen har ført til at OED i 2015 har fått beviselig feilinformasjon og gitt avslag på klage fra Naturvernforbundet angående det nasjonalt viktige rovfugltrekket i området. Alt tyder på at dette er basert på et sviktende faktagrunnlag.

Vil statsråden sørge for at det ved ny gjennomgang av konsesjonen iht. stortingsvedtakene 19. juni 2020, blir

gjort nye registreringer og vurderinger av rovfugltrekket i området?

BEGRUNNELSE:

Departementet svarte på klage fra Naturvernforbundet på rovfugltrekket i brev den 30.4.2015.

Der heter det:

«Når det gjelder rovfugltrekk viser departementet til Fylkesmannens tilleggsuttalelse av 19. desember 2013 der det

vises til at Ecofact i sine undersøkelser har konkludert med at hovedtrekket av rovfugl går utenfor planområdet. Videre vurderer Fylkesmannen at planområdet ikke er kjennetegnet av formasjoner som skulle tilsi termikk som kan føre seilende rovfugl opp i turbinbladhøyde. Departementet viser for øvrig til NVEs vurdering, og finner at hensynet til rovfugl trekk ikke er til hinder for å gi konsesjon til Vindkraftverket..... Videre vurderer Fylkesmannen at planområdet ikke er kjennetegnet av formasjoner som skulle tilsi termikk som kan føre seilende rovfugl opp i turbinbladhøyde.»

Dette må betraktes som en ren saksbehandlingsfeil siden Fylkesmannen i sin høringsuttalelse 31.01.2020 innrømmer følgende:

«Vi ser også at Fylkesmannens uttalelse datert 19.12.2013 ikke var tilstrekkelig faglig

forankret. Områdets betydning for friluftsliv og områdets viktige økologiske funksjon for sårbare arter ble feilaktig nedgradert, og da spesielt termikkforholdene og rovfugltrekket. Til tross for at utbyggingsområdet ligger innenfor det som er Norges, og til dels Skandinavia, viktigste trekkområde for rovfugl, ble det i forbindelse med konsekvensutredningen ikke gjort nye tellinger av trekk i utbyggingsområdet. Det ble kun brukt tall fra et omfattende datagrunnlag fra Mønstremyr, ca. 1 km sørvest for Skorveheia.»

SPØRSMÅL NR. 2288

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 24. august 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Kan statsråden opplyse hva som ville vært årlig bidrag gjennom ferjeavløsningsordningen for en fastlandsforbindelse til Austevoll som avløser disse to sambandene?

BEGRUNNELSE:

Min hjemkommune Austevoll er Norges største kommune uten fastlandsforbindelse. I kommunen sin kommuneplan er ønske om fastlandsforbindelse nevnt og det aktuelle er å knytte seg på E39 - Hordfast. Finansiering av fastlandsforbindelse kan i stor grad gjøres gjennom ferjeavløsningsordningen da hele tre ferger kan bli overflødige på de to strekningene Hufthamar - Krokeide og Husavik - Sandvikvåg.

Ornitologiske undersøkelser viser at et av Norges viktigste rovfugl trekk står i fare ved realisering av dette vindkraftprosjektet.

Svar:

I Olje- og energidepartementet følger vi nå opp Stortingets anmodningsvedtak om vindkraft av 19. juni, og foretar en vurdering av hvorvidt behandlingen av gitte vindkraftkonsesjoner har fulgt energilovgivningen og forvaltningslovens krav. Departementets vedtak skal vurderes ut fra det lovverk som gjaldt på vedtakstidspunktet.

NVEs vedtak om godkjenning av miljø-, transport- og anleggsplan (MTA), detaljplan og konsesjonsendringer for Skorveheia vindkraftverk er påklaget, og er derfor til innledende klagebehandling i NVE i tråd med forvaltningsloven.

Hvis NVE ikke tar klagen til følge, skal saken behandles av departementet. Departementet vil gå gjennom og vurdere spørsmålene som er tatt opp om Skorveheia vindkraftverk når saken eventuelt er oversendt for klagebehandling.

Svar:

Ferjeavløsningsordningen gjelder for fylkeskommunale ferjesamband som blir avløst eller kortet inn av en bro eller undersjøisk tunnel som tilhører vegnettet. Ordningen gjelder bare for fylkeskommunale vegprosjekter, og det er kun fylkeskommunene som kan søke om å komme inn under ordningen. Størrelsen på de årlige ferjeavløsningsmidlene blir beregnet ut fra reduksjonen i tilskudd gjennom inntektssystemet når et ferjesamband blir avløst eller kortet inn av en bro eller tunnel. Avløsning av et ferjesamband vil gi en lavere verdi på kriteriet "normerte ferjekostnader" i båt- og ferjenøkkelen i inntektssystemet, mens det nye veinettet vil gi økt verdi for kriteriet "vedlikeholdsbehov fylkesvei" i veinøkkelen. Det årlige beløpet med ferjeavløsningsmidler blir altså beregnet som nettoeffekten av disse endringene i inntektssystemet.

Kriteriet "normerte ferjekostnader" blir beregnet i en kostnadsmodell utviklet av Møreforskning Molde, og fanger opp at kostnadene ved å drifte et ferjesamband

varierer med bl.a. sambandslengde, trafikkmengde og farvannstype. Kriteriet "vedlikeholdsbehov fylkesvei" blir beregnet av Statens vegvesen med kostnadsmodellen Motiv. Motiv-tallene vil variere med bl.a. veitype ("vanlig", tunnel, bro), veibredde, brotype, brolengde og trafikkmengde. Motiv-tallene kan i noen tilfeller utløse relativt store beløp i inntektssystemet, og har derfor vesentlig betydning for størrelsen på ferjeavløsningsmidlene.

Departementet har ikke informasjon om hvilke endringer en eventuell bro eller tunnel til Austevoll kommune vil innebære for Motiv-tallene, og kan derfor heller ikke beregne anslag på ferjeavløsningsmidler for prosjektet. Dette er informasjon som beregnes særskilt av Statens vegvesen på bakgrunn av detaljert informasjon om vegprosjektet fra fylkeskommunen.

Departementet har imidlertid tall for de normerte ferjekostnadene for sambandene Hufthamar - Krokeide og Husavik – Sandvikvåg, og i 2020 utløser disse sambandene totalt 88,7 mill. kroner gjennom inntektssystemet. Fratrekket for økt tilskudd gjennom kriteriet for fylkesvei innebærer at det årlige beløpet med ferjeavløsningsmidler vil være lavere enn dette, hvis fylkeskommunen søker om og får godkjent prosjektet som et fylkeskommunalt ferjeavløsningsprosjekt.

Kriteriedataene som brukes i inntektssystemet oppdateres årlig, og endringer i kriteriedata og/eller kostnadsnøkkelen kan gi endringer i beløpet et ferjesamband utløser i inntektssystemet og beregningen av ferjeavløsningsmidler.

SPØRSMÅL NR. 2289

Innlevert 15. august 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 21. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kva meiner justisministeren er årsaka til at det ikkje har kome på plass fleire patruljar etter at over 120 lensmannskontor vart nedlagte, og kva er planen til regjeringa no, oppbemanne dei lensmannskontora som står att etter reforma eller gjera andre grep?

GRUNNGJEVING:

Adresseavisen har i sommar skrive om statusen for politiet i Trøndelag etter politireforma, mellom anna i denne artikkelen frå 5/7: <https://www.adressa.no/pluss/nyheter/2020/07/05/Krever-at-statsr%C3%A5den-svarer-om-politipatruljer-22225392.ece>. Politimeisteren svarer avisa at han ikkje trur det har vorte fleire operative politifolk i politidistriktet. I politimeldinga som vart lagt fram i juni, kjem det også fram frå regjeringshald at auken i patruljar ikkje har stått til forventningane.

"Nedleggingen av lensmannskontorer har ikke resultat i den nødvendige økningen i synlighet og tilstedeværelse lokalt gjennom flere politipatruljer.", står det i politimeldinga. Dette stemmer med dei svara eg har fått frå skiftande justisministrar. Eg har levert skriftlege spørsmål om kor mange fleire patruljar som har kome på plass etter at over 120 lensmannskontor er nedlagte for å styrke beredskapen og gi meir nærpoliti, og svara har vore at regje-

ringa ikkje har tal på dette. I politimeldinga går regjeringa lenger når dei innrømmer at politiet faktisk ikkje har vorte tilstrekkeleg synleg og til stades gjennom fleire politipatruljar. Viss eg forstår det som står i politimeldinga rett, er dette for første gong ei klar innrømming av at det ikkje har kome på plass fleire patruljar.

Svar:

Jeg viser til mitt svar på representantens spørsmål nummer 1481, og svar mine forgjengere har gitt, hvor det påpekes at vi ikke har tilstrekkelig kunnskap om ressursdisponering og antall politipatruljer før reformen til å kunne sammenligne situasjonen før og nå.

Som det fremkommer i stortingsmeldingen om politiet (Meld. St. 29 (2019-2020) skal politiet ha kapasitet og kompetanse til å løse mer alvorlig kriminalitet som ofte skjer på nett og er uavhengig av folks bosted. Det er derfor nødvendig med større fagmiljøer sentralt i distriktene, og for eksempel et Nasjonalt Cybersikkerhetssenter (NC3) i KRIPOS. Nedleggingen av lensmannskontorer har imidlertid, som representanten referer til, ikke resultat i den nødvendige økningen i synlighet og tilstedeværelse lokalt gjennom flere politipatruljer. Regjeringen vil derfor styrke de geografiske driftsenhetene, som har ansvar for politioppgavene innenfor et geografisk område (lensmannskon-

tor og politistasjoner), mer enn de funksjonelle driftsenhetene på politidistriktnivå i årene som kommer.

Samtidig må vi nyansere hva et tilgjengelig og tilstedeværende politi er. Det dreier seg ikke om å være ansatt på et lensmannskontor eller åpningstidene til et lensmannskontor. Et tilgjengelig og tilstedeværende politi handler om å være til stede for å forebygge kriminalitet og for å håndtere kriminalitet, ulykker, pandemi, grensekontroll og naturkatastrofer.

Digitaliseringen, både av samfunnet generelt og kriminaliteten, krever også at politiet er til stede på andre måter enn ved tradisjonell patruljevirkosomhet. Det forventer befolkningen. Både nettpatruljer og annen tilgjengelighet på nett og telefon er viktig.

Antall tjenestesteder skal i utgangspunktet ligge på samme nivå de kommende årene. Eventuelle unntak er

aktuelt der det er lokal tilslutning til sammenslåing eller annen endring.

Regjeringen ønsker imidlertid en mer mobil og fleksibel tjenestestedstruktur. Politiet kan ha kontor i kommunale lokaler dersom politiet og en kommune blir enige om at det er hensiktsmessig. Politiet kan også dele arbeidssted med andre virksomheter, og skal blant annet delta i forprosjektet til den første pilot-kommunen for «Statens Hus». Dette er en modell der små og mellomstore avdelinger av statlige etater samarbeider tettere med hverandre og skaper større statlige fagmiljøer på mindre steder. Noen steder kan det også være hensiktsmessig med mobile kontorer i form av for eksempel et mobilt passkontor («passbuss») i Finnmark eller en mobil politipost som i Oslo. Slike løsninger kan bidra til at politiet kommer tettere på lokalbefolkningen når det er behov.

SPØRSMÅL NR. 2290

Innlevert 15. august 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 24. august 2020 av barne- og familieminister Ida Lindtveit Røse

Spørsmål:

Er statsråden enig i at veganisme defineres som et livssyn og at Norsk veganersamfunn dermed er berettiget til trossøtte, og dersom svaret er ja, ser statsråden at en slik tildeiling, som ligger langt utenfor hensikten med ordningen, kan bidra til å uthule oppslutningen om støtte til tros- og livssynssamfunn?

BEGRUNNELSE:

Viser til oppslag i Nettavisen 27. juli om at Norsk Veganersamfunn skal søke om statsstøtte som en livssynsorganisasjon. I uttalelser til den svenske nettsiden Anlib, gjengitt i Nettavisen 27. juli, sier Samuel Rostøl i Norsk Veganersamfunn:

«Det gjør at vi kan ta vekk medlemsavgiften, som er et hinder for mange unge mennesker, og at vi i større grad kan konkurrere med kjøttlobbyen.»

Svar:

Det er Fylkesmannen som etter gjeldende lovgivning, og med utgangspunkt i en konkret søknad, i første instans vurderer om en sammenslutning fyller vilkårene for tilskudd som livssynssamfunn, jf. lov 12. juni 1981 nr. 64 om

tilskott til livssynssamfunn (livssynssamfunnsloven). Dette inkluderer en vurdering av om sammenslutningen er å anse som et livssynssamfunn i lovens forstand. Barne- og familiedepartementet er klageinstans i slike enkeltsaker etter loven.

Etter ny lov 24. april 2020 nr. 31 om tros- og livssynssamfunn (trossamfunnsloven), som skal tre i kraft 1. januar 2021, er myndigheten til å treffe vedtak i saker om registrering av og krav om tilskudd til tros- og livssynssamfunn, lagt til departementet, jf. loven § 8 første ledd. Myndigheten kan delegeres videre, for eksempel til fylkesmennene. Barne- og familiedepartementet vil i så fall være klageinstans i slike saker.

Med bakgrunn i departementets rolle som klageinstans kan jeg ikke uttale meg i denne konkrete saken, og om hvorvidt Norsk veganersamfunn fyller vilkårene for tilskudd etter den gjeldende livssynssamfunnsloven eller registrerings- og tilskuddsvilkårene etter den nye loven om tros- og livssynssamfunn.

Det følger av ny trossamfunnslov § 1 annet ledd, som i hovedsak tar sikte på å videreføre gjeldende rett, at det med tros- og livssynssamfunn menes «sammenslutninger for felles utøvelse av tro eller livssyn». I Prop. 130 L 2018–2019 s. 253 utdypes dette. I første rekke er det tros- og livssynssamfunnenes konkrete aktiviteter som vil skille dem fra andre typer sammenslutninger. Tros- og livssynssam-

funn vil gjerne ha jevnlig sammenkomster for utøvelse eller utvikling av tro eller livssyn. Aktivitetene kan imidlertid ikke vurderes helt isolert, men må kunne knyttes til en tros- eller livssynsoppfatning. Ifølge proposisjonen vil

en livssynsoppfatning normalt kjennetegnes ved at den har et sammenhengende syn på menneskets plass i tilværelsen og sentrale etiske spørsmål.

SPØRSMÅL NR. 2291

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 28. august 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Kan ministeren si noe om hvordan mangfoldet i det norske samfunnet gjenspeiles i årets opptak til barnehagelærer- og lærerutdanningen og hvordan regjeringen arbeider for å sikre framtidig rekruttering av dyktige barnehagelærer- og lærerstudenter fra det omfattende kulturelle mangfoldet det moderne norske samfunnet faktisk utgjør?

BEGRUNNELSE:

Det er viktig at barnehagelærer- og lærerutdanninga i Norge gjenspeiler det etniske og kulturelle mangfoldet som ellers finnes i samfunnet.

Slik det er nå kan det synes som om studentmassen ved disse utdanningene ikke gjør dette. Studenter fra ulike innvandremiljøer og andre kulturelle bakgrunner enn den tradisjonelle norske er så og si fraværende ved de fleste utdanningsinstitusjonene.

Det samme kan sies å gjelde de vitenskapelige ansatte og undervisningspersonalet.

Dette er en problemstilling som bør utredes gjennom forskning, slik at det på et kunnskapsbasert grunnlag kan iverksettes mulige tiltak for å sørge for at mangfoldet gjenspeiles på en bedre måte.

Det er mange grunner til at dette vil kunne sies å være ønskelig.

For det første vil det kunne medføre at ferdig utdannet undervisningspersonell er bedre rustet til å møte det kulturelle mangfoldet som finnes i barnehage og skole.

For det andre vil det kunne føre til at flere barn vil møte undervisningspersonell med variert kulturell bakgrunn, noe som igjen kan motvirke en eventuell følelse av fremmedgjøring og marginalisering på individ- og gruppenivå hos barn.

For det tredje vil det kunne sikre en ytterligere framtidig rekruttering av dyktige barnehagelærer- og lærerstudenter fra det omfattende kulturelle mangfoldet det

moderne norske samfunnet faktisk utgjør. Motivasjonen til å søke denne typen utdanning blant ungdom med flerkulturell bakgrunn kan øke dersom det blir mer vanlig og synlig at det finnes undervisningspersonale med alle slags kulturelle bakgrunner i barnehage og skole. Det er grunn til å tro at det kan bli en god sirkel.

Svar:

Representanten Fagerås løfter frem et viktig spørsmål som regjeringen er opptatt av. Regjeringen har et mål at barn og unge med innvandrerbakgrunn må få et godt og likeverdig utdanningstilbud. Mangfold i arbeidslivet er også sentralt i regjeringsplattformen. Behovet for lærere med ulik bakgrunn dreier seg om flere forhold. Skolen skal speile mangfoldet i samfunnet, og trenger flinke folk med ulik bakgrunn.

Søker- og studenttall

Representanten spør om hvordan mangfoldet i samfunnet gjenspeiles i årets opptak til barnehagelærer- og lærerutdanningen. Opptaksstatistikken fra Samordna opptak gir informasjon om hvor mange av søkerne til høyere utdanning som er folkeregistrert som menn og kvinner, men kunnskap om etnisitet og kulturell tilhørighet for søkerne, registreres ikke. Statistisk sentralbyrå (SSB) samler imidlertid inn opplysninger for utvalgte utdanninger, om hvorvidt studentene har innvandrerbakgrunn. SSB har data frem til 2019 om både antall og andel lærerstudenter med innvandrerbakgrunn. Tall for 2020 publiseres senere.

Ifølge SSB utgjør innvandrere og norskfødte med innvandrerforeldre omtrent 18 prosent av Norges befolkning. Ideelt sett skulle andelen lærere med innvandrerbakgrunn være like stor. Det er fremdeles et arbeid som må gjøres for å komme dit, men heldigvis er utviklingen positiv.

Tall fra SSB viser at i 2019 var 16 prosent av de tilsatte i barnehagen innvandrere, norskfødte med innvandrer-

foreldre. Disse tallene omfatter også assistenter i barnehagen, uten barnehagelærerutdanning. I 2019 hadde 1295 av studentene på barnehagelærerutdanningen (BLU) innvandrerbakgrunn. I 2011 hadde 549 av studentene slik bakgrunn. Økningen fra 2011 til 2019 er på 135 prosent, dvs. 8 prosentpoeng, fra 7 til 15 prosent av alle studenter i utdanningen.

Ifølge SSB har 7 prosent av undervisningspersonalet i grunnskole eller videregående skole innvandrerbakgrunn. Andelen studenter i grunnskolelærerutdanningene (GLU) som har innvandrerbakgrunn, har økt, selv om den fremdeles er altfor lav. I 2019 hadde 619 GLU-studenter innvandrerbakgrunn. I 2011 hadde 254 av studentene slik bakgrunn. Økningen er på 143 prosent, dvs. 3 prosentpoeng, fra 3 til 6 prosent av alle studenter i utdanningen. Ifølge SSB utgjør studenter med innvandrerbakgrunn 8 prosent av studentene i lærerutdanning rettet mot hele grunnopplæringen. Praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) er den skolerettede lærerutdanningen med høyest andel studenter med innvandrerbakgrunn med 12 prosent i 2019.

I 2020 har 995 menn fått tilbud om studieplass i barnehagelærerutdanning (BLU), det høyeste noen gang. Økningen fra 2011 til 2020 er på nesten fem prosentpoeng, fra 15,5 prosent til 20,1 prosent. I absolutte tall er dette en dobling i løpet av ti år.

Til grunnskolelærerutdanning for trinn 1–7 (GLU 1–7) er det gitt tilbud til 411 menn, 21 flere enn i fjor, men 17 færre enn i 2018. Andelen mannlige søkere er 21 prosent i 2020. Dette er litt lavere enn i 2017 og 2018, men høyere enn tidligere år. I et tiårsperspektiv har antallet menn økt med 44 prosent, fra 285 i 2011 til 411 i 2020. Kjønnfordelingen blant søkere til GLU 5–10, lektorutdanning, og fag- og yrkesfaglærerutdanning, er tilfredsstillende. Andelen menn som har fått tilbud i disse tre utdanningene, er henholdsvis 39,8 prosent, 39,5 prosent og 46,1 prosent.

Regjeringens tiltak

Institusjonene som tilbyr lærerutdanning har et ansvar for å rekruttere til egne utdanninger. Regjeringen har understøttet dette arbeidet med mer enn 40 millioner kroner de siste tre årene. I 2018 tildelte Kunnskapsdepartementet 8 millioner kroner til lokale tiltak for rekruttering av lærerstudenter. Midlene ble gitt universiteter og høyskoler med føring om å prioritere menn og personer med innvandrerbakgrunn.

I 2019 innhentet departementet et kunnskapsgrunnlag om rekruttering av menn til GLU 1–7. Rapporten ble fulgt opp samme år med 5 millioner kroner til et nasjonalt arbeid for å bruke mannlige studenter som rollemodeller i rekrutteringsarbeidet til GLU. Arbeidet er ledet av Høgskulen på Vestlandet (HVL), som har lagt vekt på en tverrfaglig tilnærming, blant annet med bruk av drama. Skolebesøkene var forberedt og skulle pågå våren 2020, med intensivering frem mot søknadsfristen 15. april. Tiltaket måtte utsettes på grunn av covid-19-pandemien.

I juli 2020 ble oppdraget styrket med seks millioner kroner, og utvidet til å omfatte rekruttering av studenter med innvandrerbakgrunn. Rekruttering til barnehagelærerutdanning inngår nå i oppdraget. Det er gitt føring om samarbeid med andre universiteter og høyskoler, særlig universitetene i Nord-Norge, og aktører med ansvar for rekruttering av lærere til barnehage og skole. I oppdraget til HVL ligger det også å styrke kunnskapsgrunnlaget om rekruttering av lærere med innvandrerbakgrunn. Høgskolen går i gang så snart det lar seg gjøre.

Fra 2016 har regjeringen gitt midler til utvikling av studietilbud for kompletterende utdanning for flyktninger. Målgruppen er flyktninger som har bestått lærerutdanning fra hjemland utenfor EU/EØS-området. Studieplasser til samme formål inngår i tildelingen. Søkere som mangler godkjenning for å arbeid i norsk skole, blir prioritert. Det er nå 27 studenter i dette studieløpet ved OsloMet. Neste opptak er i januar 2021, og da tas det opp et større kull.

OsloMet og Universitetet i Agder (UIA) tilbyr også lærerutdanning for tospråklige lærere, rettet mot minoritetsspråklige studenter som også har gode norskerferdigheter. OsloMet har nå 29 studenter i løpet. I 2020 ble det uteksaminert 12 kandidater. UIA har 61 studenter på programmet og uteksaminerte våren 2020 69 kandidater. 27 kommuner er representert i utdanningen ved UIA, som har opptak neste gang i 2022. Denne lærerutdanningen gir generell kompetanse til å undervise i skolen i de fagene studenten tar i utdanningen, og i tillegg, kompetanse til å gi minoritetsspråklige elever undervisning på morsmålet, eventuelt tospråklig undervisning.

Regjeringen skal legge fram en strategi for et mer likestilt utdannings- og arbeidsmarked. Strategien skal vise regjeringens retning på politikken på disse områdene. Regjeringen har to hovedmål med strategien, flere menn inn i kvinnedominerte områder og flere kvinner inn i mannsdominerte områder. Blant de prioriterte innsatsområdene er flere menn i grunnskole og flere menn i barnehagesektoren. I august arrangerer Kulturdepartementet innspillmøter om disse temaene.

Det er innført gjennomgripende tiltak som skal bidra til å gjøre lærerutdanningene attraktive. Lærerutdanning på masternivå, høyere opptakskrav og ordninger for sletting av studielån skal bidra til å rekruttere sterkere søkere. Høye krav og utdanningens status har betydning for utdanningsvalgene, og kanskje spesielt for unge med innvandrerbakgrunn som tradisjonelt har søkt seg til yrker med høy status. Rammeplanene for grunnskolelærerutdanningene legger vekt på lærerkompetanse i et flerkulturelt og flerreligiøst samfunn, og kunnskap om barns utvikling, danning og læring i ulike sosiale, språklige og kulturelle kontekster. På samme måte skal barnehagelærerutdanningen tilpasses det økte mangfoldet i barnehagen. Utdanningen skal vektlegge betydningen av samarbeid, forståelse og dialog med barnas hjem og andre

instanser med ansvar for barns oppvekst. Rammeplanene stiller på denne måten krav om at utdanningene utformes slik at de også favner et studentmangfold.

Skoler og barnehager og deres eiere er også ansvarlig for bred rekruttering av arbeidskraft. Det må legges til rette for en inkluderende arbeidsplass som tiltrekker seg et mangfold av arbeidssøkere. Kunnskapsdepartementet

har etablert et nasjonalt forum der arbeidsgiver-, arbeidstaker- og interesseorganisasjoner for lærere og lærerutdanning, er parter. Tiltak for rekruttering av lærere er et prioritert område i dette forumet.

Jeg er opptatt av at lærerstudentene gjenspeiler mangfoldet i samfunnet og vil følge de pågående prosessene tett i tiden som kommer.

SPØRSMÅL NR. 2292

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 25. august 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Hvor mange arbeidsplasser forventer regjeringen forsvinner som følge vedtaket om at alkoholsalg må avsluttes klokken 24.00?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har vedtatt at serveringssteder må slutte å selge alkohol klokken 24.00. Etter spørsmålsstiller syn vil dette medføre store kostnader for en allerede presset bransje, og føre til flere hjemmefester. I denne sammenheng er det for øvrig på sin plass å påpeke at en stor del av smitten den siste tiden har kommet som en følge av slike hjemmefester, og at serveringsbransjen har gjort en solid innsats for å møte krevende smittekrav i en vanskelig situasjon.

Før et så inngripende tiltak med tvilsomme effekter innføres, går jeg ut fra at regjeringen har utarbeidet et konkret tallgrunnlag med konsekvensene dette vedtaket vil ha for serveringsbransjen og arbeidsplasser. Det vil være oppsiktsvekkende om regjeringen har foretatt et vedtak med så inngripende konsekvenser for serveringsbransjen dersom en tallfesting av de sannsynlige konsekvensene ikke foreligger.

Svar:

Etter oppblomstringen av smitte som vi har sett de siste ukene, ble det behov for å bremse gjenåpningen av samfunnet for å beholde kontrollen. Forbudet mot å servere alkohol ved serveringssteder etter midnatt, er et av flere tiltak som ble innført for å hindre at smitten kommer ut av kontroll igjen, slik at vi unngår en ny situasjon hvor vi må stenge ned samfunnet. Tiltaket er vedtatt i tråd med

smittevernfarende anbefalinger fra Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet.

Vedtaket om skjenkestopp ved midnatt er innført som en del av regjeringens langsiktige strategi for håndteringen av covid-19. Regjeringens strategi fremover er å håndtere covid-19-pandemien på en slik måte at vi til enhver tid har kontroll på smittespredningen. Denne strategien er i tråd med anbefalinger fra ekspertgruppen ledet av Steinar Holden, som er basert på samfunnsøkonomiske analyser av smitteverntiltak. Holden-utvalget peker på at et scenario hvor man lykkes med å holde smitten nede medfører betydelig lavere samfunnsøkonomiske kostnader enn et scenario hvor man tillater at smitten går gradvis gjennom befolkningen. For å holde kontroll over smittespredningen er det imidlertid behov for å ta i bruk målrettede virkemidler når smitten blusser opp. I vurderingen av virkemidler vektlegges smitteverneffekten opp mot blant annet sosiale og økonomiske konsekvenser. Forbudet mot skjenkestopp etter midnatt ble innført etter flere meldinger om at det, til tross for solid innsats i utelivsbransjen, har vært utfordrende å overholde avstandsreglene. Det har også vist seg at flere smittede den siste tiden har vært på utesteder. Ut fra en helhetsvurdering ble det derfor vurdert som målrettet og effektivt å gjeninnføre tiltak rettet mot denne bransjen.

Vi står fremdeles i en ekstraordinær og utfordrende situasjon. Som vi har erfart de siste månedene, er spredningen av covid-19 uforutsigbar. Regjeringen legger vekt på at håndteringen av covid-19 skal skje med et godt beslutningsgrunnlag. Samtidig er det utfordrende å gjennomføre nøyaktige beregninger av effektene av smitteverntiltak, fordi de må ta hensyn til usikre forhold som hvordan smittespredningen utvikler seg og tidshorisonnten for utvikling av vaksiner og effektiv behandling. Etter at situasjonen endret seg brått med økende smittetall, ble det behov for å

innføre tiltak raskt. Det har gjennom sommeren kommet flere meldinger om at det er utfordrende å overholde smitteverntreglene i deler av serveringsbransjen. Det ble

derfor vurdert som et bedre alternativ å innføre målrettede restriksjoner mot denne bransjen, enn å risikere å måtte stenge ned større deler av samfunnet igjen.

SPØRSMÅL NR. 2293

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Sveinung Stensland

Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva vil Helseministeren gjøre for å sikre raskest mulig tilgang på analysekapasitet for Covid-19 i Helse Fonna ved Haugesund sjukehus?

BEGRUNNELSE:

Det vises til brev fra ordførerne på Haugalandet med et felles krav til Helse Vest om å prioritere levering av analysemaskin til Haugesund sjukehus for å kunne analysere covid-19-prøver. Helse Fonna har for flere uker siden sagt at maskinen er bestilt, ordren er fakturert og levering blir i september.

Ordførerne sender kravet om umiddelbar leveranse fordi de mener de må vente på svarene på prøvene for lenge. Prøvene sendes nå til Stavanger og Bergen, og oppstår det større smitteutbrudd kan store lokale bedrifter risikere å sende mange i karantene i flere dager i påvente av svar.

Den siste tiden har man sett oppblomstringen av smitte i flere kommuner i dette området, noe som forsterker behovet for analysekapasitet.

I Helse Fonna finner man en stor maritim klynge med en rekke bedrifter og rederier som har stor virksomhet også internasjonalt. Bedrifter som Hydro, Equinor Kårst, Boliden, Aibel og Kværner er avhengig av stabil drift og personale døgnet rundt, noe som kan bli utfordrende om mange ansatte må i karantene.

Jeg vil gjerne vite hva helseministeren kan gjøre for å bidra til en raskest mulig etablering av nødvendig analysekapasitet i denne regionen, i tråd med det ordførere og næringsliv etterspør. Bedre tilgang på analysekapasitet her vil også avlaste sykehusene i Stavanger og Bergen.

Svar:

De regionale helseforetakene ble i foretaksmøte i april bedt om å legge til rette for økt testkapasitet bl.a. gjennom utvidet laboratoriekapasitet. Vi har nå en stående

laboratoriekapasitet til å kunne analysere prøver fra om lag 1,5 pst. av befolkningen hver uke. Folkehelseinstituttet har anslått at det kan oppstå behov for å kunne teste inntil 5 pst. av befolkningen hver uke. Vi har derfor bygget en beredskap for raskt å kunne analysere så mange prøver i uken dersom det skulle bli nødvendig.

Den samlede laboratoriekapasiteten fremkommer ved at vi bruker tilgjengelig kapasitet der vi har den. En stor del av den samlede kapasiteten er derfor konsentrert til storkapasitetslaboratoriene som er lokalisert ved landets seks universitetssykehus, herunder Stavanger universitetssjukehus og Haukeland universitetssjukehus. Dette er gjort i tråd med faglige råd, tilgjengelige personell, kompetanse og utstyr. Kapasiteten på analyse av koronatestere ved sykehuset i Haugesund er først og fremst bygd opp for sykehusets behov for analyse av prøver fra innlagte pasienter. En god del prøver må derfor sendes til Bergen og Stavanger for analyse.

Jeg har forstått det slik at prøvesvarene for pasienter på Haugalandet i enkelte tilfeller har tatt for lang tid. Det er selvsagt ikke bra; hverken for den som venter på svaret eller for næringslivet. Helse Vest undersøker hvorfor dette har skjedd og skal rydde opp i dette. Det er ikke nødvendigvis slik at det er den fysiske transportavstanden mellom prøvetakssted og laboratorium som er grunnen. Det kan også skyldes andre forhold. Jeg vil legge til at transport av prøver til bl.a. universitetssykehusene er en velprøvet logistikk som gjennomføres hver dag, også for andre prøver enn korona-prøver. Den som er testet vil finne svaret på analysen på helsenorge.no.

Helse Fonna har bestilt en maskin som skal øke analysekapasiteten lokalt. Maskinen ble bestilt på våren og skal etter planen være på plass i midten av september. Dette vil gjøre at flere prøver kan analyseres lokalt, herunder minske tiden som går med til transport av prøver. Ved behov skal da Haugesund sjukehus kunne analysere tester av opp til 1,5 pst. av befolkningen i området. Hvis det oppstår behov for testing av flere enn dette per uke vil

prøvene fremdeles måtte sendes til storkapasitetslaboratoriene.

SPØRSMÅL NR. 2294

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 27. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Viser til sak i blant annet Filter Nyheter 13.08, samt uttalelser fra FHI til NRK 13.08 og 14.08, om mangelfull faglig forankring i prosessen om å åpne for kystcruise langs Norgeskysten med Hurtigruta. Viser også til at helseministerens avviser enhver kritikk på Dagsnytt atten 13.08, og Klassekampen 11.08 om saken.

Mener Helseministeren at regjeringen og myndighetene har ført en god nok prosess og at ingen feil har blitt gjort?

BEGRUNNELSE:

I en sak av Filter Nyheter 13.08 kommer det frem følgende:

- Hurtigruta har seilt i rundt en måned uten godkjent smittevernplan.
- FHI har ikke fått vurdere om man i det hele tatt burde åpne for cruisetraffikk langs kysten.
- FHI har kun fått to timer på seg til å vurdere smittevernplanen for cruisetraffikk langs norgeskysten, og kun to-tre dager for smittevernplanen for Svalbardcruisene.
- Hurtigrutas plan var i praksis av en blåkopi av bransjens felles veileder, store deler av vedleggende er detaljerte planer for hvordan man håndterer utbrudd av norovirus, og planen var laget for et annet – mye eldre – skip en den som skulle brukes.
- Det var ingen andre krav til kontroll av mannskap som mønstrer på, enn egenerklæring fra mannskapet.

Dette gir grunnlag for en rekke uklarheter og spørsmål, som denne representantene mener bør belyses. Blant disse gjelder følgende:

- Hva er det smittevernfaglige grunnlaget for regjeringens beslutning 10. juni for at det skulle åpnes for kystcruise?
- Hvem tok beslutningen om at Hurtigruta fikk seile uten godkjente planer for smittevern?

- Hvem visste om beslutningen om at Hurtigruta fikk seile selv om smittevernplanen ikke var godkjent, og var politisk ledelse kjent med beslutningen?
- Finnes det flere virksomheter – også utenfor cruisenæringen og skipsfart generelt – som har fått tilsvarende unntak for virksomheten?
- Hvorfor har ikke FHI blitt bedt om å vurdere om det skulle åpnes for cruiseturisme langs Norgeskysten?
- Hvorfor har ikke FHI blitt grundigere inkludert i prosessen med å kvalitetssikre smittevernveilederen for kystcruise?
- Er vesensforskjellen mellom seilas til Svalbard og cruise langs Norskekysten helt ubetydelige, slik at man bare kan legge retningslinjer for seilas til Svalbard til grunn for cruise langs norgeskysten der det er større grad av av- og påstigning?

Svar:

I sitt spørsmål, og gjennom begrunnelsen for dette hvor det særlig vises til fremstillingen i Filter nyheter, synes representanten å legge til grunn at arbeidet som ledet frem til åpningen av kystcruise på Svalbard og langs norgeskysten, har vært preget av uforsvarlig hastverk. Dette skal særlig ha skjedd ved at Folkehelseinstituttet ikke skal ha fått anledning til å komme med faglige råd inn i dette arbeidet.

Jeg er ikke enig i dette.

Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet var tungt involvert i arbeidet med Veileder for reiselivet på Svalbard knyttet til turisme under Covid-19 utbruddet 2020. Denne veilederen har siden den ble fastsatt medio mai 2020, sammen med regulering gjennom covid-19-forskriften § 10a som trådte i kraft fra og med 1. juni 2020, inngått i reguleringen av reiselivsaktivitet på Svalbard. I arbeidet med denne veilederen tok man blant annet utgangspunkt i veileder fra Folkehelseinstituttet om forsvarlig drift i virksomheter med én-til-én-kontakt som frisører, kroppspole mv., og utkast til veileder ble forelagt Folkehelsein-

stituttet og Helsedirektoratet for kvalitetssikring før den ble fastsatt.

Regjeringen åpnet 12. juni 2020 også for at det kunne gjennomføres kyst- og ekspedisjonscruise på og rundt Svalbard. Slik virksomhet skulle skje innenfor den overordnede reguleringen fastsatt i covid-19-forskriften § 10a, og i tråd med en særskilt utarbeidet veileder for slik virksomhet; Veileder for ekspedisjonscruise (kystcruise) på og rundt Svalbard under covid-19 utbruddet 2020. I likhet med ovennevnte veileder for reiselivsaktivitet på Svalbard, inneholder denne nye veilederen svært strenge regler for å sikre at kystcruisevirksomhet på Svalbard skal skje på en smittevernlig forsvarlig måte. Både Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet var tungt inne i arbeidet med utvikling av denne veilederen.

Da regjeringen 21. juni 2020 endret covid-19-forskriften slik at det ble åpnet for kystcruise langs norskekysten, skulle slik virksomhet skje i tråd med en særskilt utarbeidet veileder; Veileder for kystcruise langs norskekysten under covid-19-epidemien 2020. I arbeidet med denne

veilederen la man til grunn det arbeidet som allerede hadde blitt gjort både i forbindelse med Veileder for reiselivet på Svalbard knyttet til turisme under Covid-19 utbruddet 2020 og Veileder for ekspedisjonscruise (kystcruise) på og rundt Svalbard under covid-19 utbruddet 2020. Det var derfor ikke behov for like grundig gjennomgang av denne nye veilederen fordi den i stor grad baserte seg på de to veilederne som allerede var fastsatt.

Hurtigruten har selv erkjent at de ikke på en god nok måte fulgte regelverket og relevante veiledere ved kystcruiset med Roald Amundsen. I forlengelsen av dette har Fylkeslegen i Troms og Finnmark startet gransking av Hurtigrutens håndtering av smitteutbruddet på Roald Amundsen. Smitteutbruddet på skipet etterforskes også av politiet for å avklare om selskapet eller enkeltpersoner har brutt relevant regelverk. Jeg mener det da er uheldig dersom det nå forsøkes skapt et inntrykk av at det som har skjedd med Hurtigruten skyldes hastverksarbeid fra myndighetenes side ved utarbeidelse av aktuelt regelverk og veiledere.

SPØRSMÅL NR. 2295

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Mener regjeringen at Covid-19-situasjonen i Bergen nå er så alvorlig at det ikke lenger er tid til å behandle forskrifter på demokratisk måte i bystyret, slik at terskelen for å omgå demokratiske spilleregler senkes?

BEGRUNNELSE:

Ifølge NRK har byrådet i Bergen nå innført en forskrift som innebærer at innbyggerne kan sanksjoneres etter Smittevernloven dersom de avholder private forsamlinger eller fester på over 20 personer.

Spørsmålsstiller mener det er problematisk dersom Korona-situasjonen skal skape en presedens som gjør at demokratiske institusjoner og spilleregler nå som en klar hovedregel kan settes til side – uavhengig av hvor alvorlig korona-smitten er lokalt i en enkeltkommune eller i Norge for øvrig.

Det er på det rene at kommunestyret kan iverksette denne typen forbud etter Smittevernlovens § 4-1 første ledd. Men her er det ikke et demokratisk by- eller kommunestyre som har igangsatt disse inngripende sanksjonsre-

glene for normal, menneskelig oppførsel. Denne typen ekstremt inngripende tiltak stiller ekstra strenge krav til demokratisk forankring.

Tilsynelatende har byrådet i denne saken benyttet en snever unntaksregel i smittevernloven der kommunelagen kan omgå kommunestyret i såkalte «hastesaker». Da by- eller kommunestyret i større kommuner normalt møtes minst en gang i måneden, er det klart at en omgåelse av ordinær saksbehandling og demokratiske spilleregler forutsetter en helt ekstraordinær smittesituasjon.

Spørsmålsstiller mener det er dypt bekymringsverdig om Korona-situasjonen på generelt grunnlag skaper en presedens for at demokratiske institusjoner og spilleregler på generelt grunnlag nå kan overkjøres, uavhengig av smittesituasjon eller skadepotensial.

Svar:

Utbruddet av covid-19 er definert som et alvorlig utbrudd av allmennfarlig smittsom sykdom etter smittevernloven. Dette medfører at samtlige regler i loven kan komme til anvendelse, blant annet kommunens adgang til å vedta

egne regler om smitteverntiltak. For kommuner som beslutter å innføre slike regler må det gjøres en selvstendig vurdering av om vilkårene i smittevernloven er oppfylt.

Kommunens og kommunelegens ansvar fremgår av smittevernloven §§ 7-1 og 7-2. Den enkelte kommune er selv ansvarlig for at egne smitteverntiltak er i samsvar med regelverket. Som det fremgår av kommuneloven § 2-1 er kommunene egne rettssubjekter som tar avgjørelser på eget initiativ og ansvar. Kommunene har viktige oppgaver i arbeidet med samfunnssikkerhet og beredskap.

Smittevernloven er en beredskaps- og fullmaktslov. Den gir nasjonale og lokale myndigheter hjemmel til å sette inn tiltak raskt når en beredskapssituasjon oppstår. Når det vurderes å iverksette et smitteverntiltak, må vurderingene ta utgangspunkt i situasjonen og tilgjengelig informasjon på vedtakstidspunktet. Kravene til å utrede konsekvenser og til nødvendighets- og helhetsvurderinger vil slå sterkere inn etter en viss tid når man får mer oversikt og en mer klarlagt situasjon. Smittevernloven er også en rettssikkerhetslov slik det fremgår av formålsbestemmelsen i § 1-1 tredje ledd. Hensynet til samfunnets interesser må veies mot enkeltmenneskets personlige integritet og rettsvern.

Tiltak etter smittevernloven skal oppfylle de grunnleggende kravene i § 1-5. For det første skal smitteverntiltak være basert på en «klar medisinskfaglig begrunnelse», for det andre være «nødvendig av hensyn til smittevernet» og for det tredje fremstå «tjenlig etter en helhetsvurdering». Utgangspunktet er at smitteverntiltak skal baseres på frivillighet og i forståelse med den som tiltaket retter seg mot. Tvangstiltak kan ikke brukes når det etter sakens art og forholdene ellers vil være et uforholdsmessig inngrep.

Det er kommunestyret som har myndigheten til å fatte vedtak etter § 4-1 første ledd. Kommunestyret kan etter § 7-1 sjettede ledd delegerer sin myndighet etter reglene i kommuneloven eller til et interkommunalt organ. I hastesaker kan kommunelegen etter § 4-1 femte ledd utøve den myndighet kommunestyret har etter bestemmelsen. Kommunelegens hastekompetanse skal sikre at det kan innføres tiltak «uten særlig forsinkelse som skader den interessen bestemmelsen skal beskytte».

Helse- og omsorgsdepartementet ga i vår ut en veileder I-4/20 som blant annet tar for seg rammene i smittevernloven og hvilke hensyn som etter loven skal vurderes. Veilederen gjaldt konkret om kommunale karantenevedtak, men inneholder flere punkter som er av relevans for andre kommunale vedtak. Fylkesmannen adgang til å kontrollere kommunale vedtak dersom særlige grunner tilsier det i tråd med kommuneloven kapittel 27. Lovlighetskontroll vil kunne avklare hvorvidt et vedtaket lovlig eller ikke.

Tiltakene som iverksettes må oppfylle vilkårene i smittevernloven. Smittevernloven § 4-1 første ledd bokstav a gir rettslig grunnlag for å innføre «forbud mot møter

og sammenkomster eller påbud om andre begrensninger i den sosiale omgangen overalt der mennesker er samlet». Bestemmelsen gjelder bare for allmennfarlige smittsomme sykdommer. Hovedvilkåret er at gjennomføringen av vedtakene enten er nødvendig for å forebygge overføring av en allmennfaglig smittsom sykdom, eller at slik overføring blir motvirket.

Om de enkelte vedtakene er lovlige eller ikke, er avhengig blant annet av utformingen og begrunnelsen. Når det skal iverksettes tiltak må vurderingen bygge på tilgjengelig kunnskap om smitterisiko og hvordan smitten kan begrenses, risikoen for smittespredning i de enkelte kommunene og når smitte oppstår. I situasjonen med covid-19 har det vært og er foreløpig fortsatt stor grad av usikkerhet og sykdommen synes å ha stor skadeevne. Dersom vedtaket ikke er nødvendig, skal det ikke settes i verk. Nødvendighetskravet følger også av § 4-1 femte ledd som forutsetter at det gjøres en løpende vurdering og når tiltaket ikke lenger er nødvendig, skal det straks oppheves eller begrenses.

Tiltakene må vurderes og begrunnes i lys av den konkrete situasjonen i den enkelte kommune. Kommunene har etter loven selvstendig kompetanse og kan fatte vedtak etter loven også der det er iverksatt nasjonale tiltak. Et kommunalt tiltak kan generelt være strengere enn nasjonale tiltak, men man kan ikke dispensere fra et nasjonalt tiltak med mindre det rettslig adgang til det.

SPØRSMÅL NR. 2296**Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 24. august 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Gjennom hvilke kanaler blir den norske humanitære støtten til Libanon sendt, hvordan er fordelingen i de ulike kanalene og hva gjør regjeringen på kort og lang sikt for å sikre en oppskalering av støtten til den frivillige og uavhengige sektoren i landet?

BEGRUNNELSE:

Norge har bidratt med 70 millioner til krisesituasjonen i Beirut. I tillegg er den norske bistanden til Libanon i 2020 på cirka 470 millioner. I en pressemelding fra Utenriksdepartementet sier ministeren at det nå er «viktig at alle drar i samme retning» og at «alle parter til å samarbeide om de store oppgavene fremover».

Aktører i det libanesiske sivilsamfunnet og internasjonale organisasjoner har advart om at støtten til Libanon ikke må kanaliseres via regjeringen og myndighetene, fordi de da vil forsvinne i korrupsjon og vanstyre. Det har også blitt påpekt, blant annet av Norsk Folkehjelp i Dagsavisen 7. august, at en for liten andel av midlene når frem til de små og uavhengige grasrotorganisasjonene som ikke bare er best i stand til å bruke midlene effektivt og til folkets beste. En styrking av disse aktørene er også en styrking av den frivillige og uavhengige sektoren i landet hvorfra en ny politisk bevegelse i stand til å reformere landet kan vokse fram. Her kan norske nødhjelps- og langsiktige bistandsmidler bidra til å bygge demokrati nedefra, dersom de kanaliseres riktig.

Svar:

Humanitære midler utgjør størstedelen av Norges støtte til Libanon. Disse midlene blir kanalisert gjennom frivillige organisasjoner, Røde Kors bevegelsen og FN-organisasjoner. Fordelingen mellom disse kanalene i utbetalte midler så langt i år er 32 % til frivillige organisasjoner, 11 % til Røde Kors-bevegelsen og 57 % til FN. Fordelingen mellom de ulike kanalene for humanitær støtte vil variere gjennom året og fra år til år, avhengig av hvilke organisasjoner som vurderes å være best i stand til å møte skiftende humanitære behov. Det kanaliseres ikke humanitære midler til myndighetene i Libanon.

Ekspløsjonene i Beirut 4. august forverret den allerede alvorlige humanitære situasjonen i landet. Regjeringen besluttet derfor et bidrag på 70 millioner kroner til Beirut-krisen for raskt å imøtekomme de omfattende behovene for medisinsk bistand, matvarehjelp og husly. Støt-

ten består av humanitære midler og stabiliseringsmidler og inkluderer medisinsk utstyr som ble distribuert via Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) tidligere denne måneden.

Organisasjonene som mottar norsk støtte samarbeider med ulike lokale humanitære partnere. Disse har en viktig rolle i å sikre en mest mulig effektiv humanitær innsats som når fram der behovene er størst, i tråd med de humanitære prinsippene og hovedmålene for den humanitære innsatsen, som er å redde liv, lindre nød og ivareta menneskers verdighet i humanitære kriser. Samarbeidet med lokale sivilsamfunnsorganisasjoner og valg av lokale partnere er derfor en viktig del av dialogen med organisasjonene når midler tildeles og følges opp.

I samarbeid med de norske organisasjonene som mottar humanitær støtte har UD utviklet en veileder for etterlevelse av de humanitære prinsippene, der samarbeidet med lokale organisasjoner i kriserammede land som Libanon står sentralt. Et styrket humanitært samarbeid med disse aktørene vil ofte både bidra til en mer effektiv og behovsrettet kriserespons og styrke samspillet med utviklingsinnsatsen, der langsiktige mål om et sterkt sivilsamfunn og demokratifremme står sentralt.

SPØRSMÅL NR. 2297**Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 25. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Etter nedstengningen av skoler og barnehager nasjonalt nullstilte regjeringen antall omsorgsdager, slik at foreldre som må være hjemme med barn ikke rammes økonomisk. Nå står vi i en situasjon med lokale utbrudd og lokale tiltak, der for eksempel Indre Østfold kommune har vedtatt å stenge barnehager og SFO én uke.

Vil regjeringen sørge for at familier i slike tilfeller også får flere omsorgsdager, samt vurdere å utvide antall omsorgsdager slik det er mulig for foreldre å holde barna hjemme ved også mindre tegn på sykdom?

Svar:

Med nullstillingen av kvotene med omsorgspengedager fikk alle ny helårskvote for siste halvår i 2020. På denne måten stiller alle likt – uansett hvor mange dager de mottok omsorgspenger i vår. Med de nye kvotene har alle familier minst 20 dager med omsorgspenger fra skolestart

og frem til jul. Dette vil være tilstrekkelig for de fleste – også tatt i betraktning at man skal være litt ekstra påpasselig ved små symptomer fremover.

Vi ser at det er lokale smitteoppblomstringer som i noen tilfeller fører til at skoler eller barnehager stenger helt eller delvis i perioder. Dette er forventet. En uke med stengt barnehage eller skole innebærer at fem dager med omsorgspenger er brukt. Familien har fortsatt minst 15 dager igjen til alminnelig sykdom hos barnet. Også i normale år er det noen familier som bruker opp hele kvoten med omsorgspengedager. De må da finne andre løsninger – enten det er hjemmekontor, feriedager, avspasering eller andre løsninger.

Ved mange eller lange lokale stengninger utover høsten, vil mange familier kunne komme i en vanskelig situasjon. Regjeringen følger situasjonen nøye, og vil raskt kunne gjøre justeringer i regelverket dersom dette blir et omfattende problem.

SPØRSMÅL NR. 2298**Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 24. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Det pågår og er planlagt store investeringer innen samferdselssektoren de neste årene.

Hva var andelen av offentlige oppdrag til utbygging innen vei, jernbane og kystverk som gikk til norske bedrifter i 2017, 2018 og 2019?

Svar:

Oversikten under viser antall utbyggingskontrakter som Statens vegvesen, Kystverket, Nye Veier AS og Bane NOR SF har inngått i 2017, 2018 og 2019, og hvor mange av disse som er inngått med norske leverandører.

Virksomhet	2017		2018		2019	
	Norske leverandører	Totalt	Norske leverandører	Totalt	Norske leverandører	Totalt
Kystverket	1	2	3	4	4	7
Statens vegvesen	150	155	166	171	146	147
Nye Veier AS	4	4	2	3	3	4
Bane NOR SF	39	40	64	73	49	52

SPØRSMÅL NR. 2299

Innlevert 14. august 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 26. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Finner statsråden det akseptabelt at Andrea Bruun Eivik og andre i samme situasjon som henne må vente over tre år på å få behandlet sin sak hos Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage), og hva vil han foreta seg for å redusere saksbehandlingstiden og forhindre at enkeltmennesker blir offer for byråkratiske prosesser, slik at de kommer seg videre i livet?

BEGRUNNELSE:

31. juli 2017 klaget Andrea Bruun Eivik på vedtak fra Norsk pasientskadeerstatning (NPE). Etter undertegnedes vurdering fremstår det åpenbart at hun har krav på erstatning etter å ha blitt utsatt for feilbehandling av helsetjenesten. Det har nå snart gått tre år siden saken ble registrert hos Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage). I følge Helseklages siste brev vil saken tidligst bli ferdig behandlet til neste år. Jeg viser for øvrig til omtale av saken i Harstad Tidende 14. august 2020.

Under oppsummeres behandlingen av Andrea Bruun Eivik så langt hos Norsk Pasientskadeerstatning (NPE) og Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage):

23.05.16: Skademelding ble sendt til NPE.

02.06.16: Brev fra NPE om at saken er mottatt. NPE igangsatte innhenting av dokumentasjon.

14.07.17: Vedtak fra NPE. Avslag.

31.07.17: Klage på vedtak fra advokat Leiros til NPE.

29.09.17: Saken ble sendt til klageinstansen Helseklage.

24.10.17: Første brev fra Helseklage. «Gjennomsnittlig saksbehandlingstid er rundt 17 måneder.»

07.12.18: Forespørsel fra Leiros om status i saksbehandlingen.

13.12.18: Brev fra Helseklage: «.. stor sannsynlighet for at det vil påløpe ytterligere 8 måneder.»

16.08.19: Brev til Helseklage fra advokat Leiros: Ny forespørsel om status.

29.08.19: Svar fra Helseklage. «Foreløpig er saken dessverre ikke tildelt en saksbehandler.»

28.09.19: Brev fra Helseklage: Orientering om forlenget saksbehandlingstid. «Vi forventer å ha behandlet saken innen ytterligere 8 måneder fra dagens dato.»

05.05.20: Brev fra Helseklage: Orientering om forlenget saksbehandlingstid. «Ny sannsynlig saksbehandlingstid er åtte måneder fra dagens dato.»

Svar:

I utgangspunktet synes jeg at det ikke er akseptabelt at noen må vente over tre år på å få behandlet sin sak hos Nasjonalt klageorgan for helsetjenesten (Helseklage). Det må imidlertid tilføyes at Helseklage nå har gjennomført en fusjons- og flytteprosess til Bergen.

Etaten har gjort en meget god jobb med å bygge opp en helt ny virksomhet med høy faglig standard. Helseklage har rekruttert og lært opp over 110 nye medarbeidere.

Saksavviklingen var rekordhøy i 2019. Kun i 2014 var den høyere, men det var et spesielt år fordi etaten måtte få en tilleggsbevilgning for å opprettholde aktiviteten og unngå en budsjettoverskridelse.

Norsk pasientskadeerstatning (NPE) og Helseklage, herunder tidligere Pasientskadenemnda, har over mange år arbeidet med tiltak for å effektivisere saksbehandlingen og redusere saksbehandlingstidene. De viktigste tiltakene har vært knyttet til intern organisering, spesialisering av funksjoner, og utvikling av nye rutiner som bidrar til raskere saksflyt internt og eksternt i dialogen med skadevolder og medisinsk sakkyndige. Gjennom etatsstyringen har departementet god dialog med partene om utviklingen i bl.a. saksbehandlingstider og produktiviteten. Virksomhetene har også med jevne mellomrom fått styrket sine økonomiske rammer for å kunne håndtere vekst i antall nye saker.

Utfordringen i dag er at det har bygget seg opp restanser under fusjons- og flytteprosessen. Det tar tid å lære opp nye medarbeidere. Saksavviklingen ble også lavere enn antatt bl.a. som følge av at svært mange medarbeidere gikk i fødselspermisjoner. I perioder var rundt 30 % av saksbehandlerne i permisjoner. Økt saksavvikling i NPE fører til at Helseklage mottar flere klagesaker.

Gjennom styringsdialogen med Helseklage og NPE har partene identifisert aktuelle tiltak som kan bidra til raskere saksbehandling. Departementet er også kjent med at Riksrevisjonen er i ferd med å fullføre en revisjon av saksbehandlingstidene i NPE og Helseklage. Departementet vil nå ha et eget oppfølgingsprosjekt med de to virksomhetene for å avklare hvilke tiltak som på kort og mellomlang sikt kan gjennomføres for å redusere saksbehandlingstidene. Jeg vil også vurdere behovet for en styrking av de økonomiske rammene til Helseklage.

SPØRSMÅL NR. 2300**Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 26. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Utstedergodtgjørelsen er fastsatt til en fast andel av innkrevede bompenger.

Hvordan kan da effektivitetsgevinsten fra kommersielle utstedere kunne tilfalle bilistene?

Svar:

Kostnadene knyttet til utføring av utstedertjenester ligger i dag i bompengeselskapene. Det er naturlig å legge til grunn at det er visse stordriftsfordeler knyttet til utstedervirksomhet. Eventuell effektivitetsgevinst fra kommersielle utstedere vil tilfalle bilistene all den tid utstedergodtgjørelsen er lavere enn kostnaden bompengeselskapene selv ville ha hatt ved utføring av utstederoppgaver.

SPØRSMÅL NR. 2301**Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 24. august 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Åtte barn under fem år døde i Al-Hol leiren i Syria mellom 6. og 10. august, melder Redd Barna.

Hvilke tiltak gjør norske myndigheter for å sikre at barn av norske statsborgere i Al-Hol, og den nærliggende Roj-leiren, ikke blir en del av dødsstatistikken?

BEGRUNNELSE:

Fire norske kvinner med fire små barn sitter fortsatt i syriske leire, til tross for at både FN og kurdiske myndigheter har bedt opprinnelsesland ta ansvar for sine borgere. Redd Barna melder nå at situasjonen i leirene er verre enn noen gang, og at de norske barna står i reell fare for å dø.

På bare få dager har åtte barn dødd, noe som har ført til at dødeligheten blant barn under fem år er tre ganger så høy i den perioden som den har vært hittil i år. To av barna var irakiske, ett var syrisk, og minst tre hadde en annen nasjonalitet. Dødsfallene kobles til hjertesvikt, indre blødninger og alvorlig underernæring, skriver Redd Barna i en pressemelding.

Det er stor mangel på medisinsk hjelp, og to av tre klinikker i leiren er stengt. Covid-19, med tilhørende restriksjoner og karantenetiltak, gjør en allerede prekær situasjon enda verre.

Svar:

Jeg er svært bekymret for barna som befinner seg i syriske leire. Disse barna lever under vanskelige omstendigheter. Ingen barn burde vokse opp under slike forhold. Barne-dødsfallene i Al-Hol-leiren er tragiske og understreker det akutte behovet for å legge til rette for styrket grensekryssende bistand til denne delen av Syria. Norge støtter de sentrale FN-aktørene, Røde Kors / Røde Halvmåne-bevegelsen og frivillige organisasjoner som Redd Barna, som leverer livsnødvendig humanitær bistand som matvarer, helse og psykososial støtte. Feltsykehuset som med norsk støtte ble opprettet av Norges Røde Kors og som nå driftes av Den internasjonale Røde Kors komiteen (ICRC, som også mottar norsk støtte) og Syria Røde Halvmåne spiller en helt sentral rolle i arbeidet for å sikre barn i Al-Hol akutt helsehjelp. Norge vil vurdere ytterligere humanitære tilskudd til våre partnere som jobber med beskyttelse av de mest sårbare i området. Jeg vil understreke at humanitær bistand blir gitt i henhold til de humanitære prinsippene og som sådan ikke er spesifikt rettet inn mot barn av norske statsborgere.

Regjeringen er bekymret for barn av norske borgere som befinner seg i leire i Syria. Derfor hentet norske myndigheter i juni i fjor fem foreldreløse norske barn som hadde vært i leiren Al-Hol i Syria, i tillegg til at et norsk barn sammen med sin mor og ett søsken fikk forlate leiren

og reise til Norge i januar i år. Begge sakene var ekstraordinære og ble gjennomført på et tydelig humanitært grunnlag.

Foreldre har ansvar for egne barn, også i utlandet. Foreldrene har også rett til å bestemme hvor et barn skal bo eller oppholde seg. Utenriktjenesten kan ikke hente barn fra utlandet i strid med dette. Dette gjelder uavhengig av årsak til at barnet befinner seg i utlandet. Dette innebærer at for barn som er i følge med sine foreldre, må disse samtykke til at utenriktjenesten eventuelt bistår med utreise for barna. De gjenværende norske kvinnene som er i leire i Syria har ikke bedt norske myndigheter om bistand til å returnere til Norge. Jeg viser for øvrig til tidligere svar om

foreldreansvar og konsulær bistand til barn, blant annet i svar på skriftlig spørsmål fra representanten selv, datert 23. mai, 25. september og 7. oktober 2019.

Norske myndigheter har tidligere oppfordret de som er i området og som ønsker konsulær bistand til å etablere kontakt med utenriktjenesten, gjerne gjennom internasjonale humanitære organisasjoner som er til stede i leirene. Pårørende i Norge eller andre som har informasjon om barn av norske fremmedkrigere som befinner seg i leire i Syria eller Irak kan også kontakte utenriktjenesten slik at vi blir kjent med barnas situasjon. Sakene vil bli vurdert og fulgt opp konkret i hvert enkelt tilfelle.

SPØRSMÅL NR. 2302

Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud

Besvart 21. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

På hvilken måte vil statsråden sørge for at Bergen fengsel kan videreføre prosjektet med aktiviseringsteam, for på denne måten å bekjempe uønsket og ulovlig isolasjon av innsatte?

BEGRUNNELSE:

De omfattende skadevirkningene av isolasjon er godt dokumentert. Isolasjon i fengsel bør begrenses mest mulig for å forhindre at innsatte påføres skade. Bergen fengsel har fått gjentagende kritikk fra Sivilombudsmannen, CPT og tilsynsrådet, for bruken av isolasjon. Tilsvarende kritikk er også rettet mot mange andre fengsler i Norge. Årsaken til at for mange innsatte i Bergen fengsel har vært mye isolert er sammensatt. Mye av forklaringen tillegges en vanskelig ressursituasjon, og en økende gruppe innsatte med psykiske lidelser og andre særlige behov. Omstillingsarbeid i kriminalomsorgen i forbindelse med nedleggelse av Bergen fengsel avdeling Osterøy, medførte at Bergen fengsel for en periode hadde flere tilgjengelige ansatte enn normalt. Bemanningssituasjonen gjorde det mulig å etablere et team som kunne jobbe målrettet med isolasjonsproblematikken på avdeling A. Aktiviseringsstatistikken viser en markant økning i aktiviseringen ved avdeling A i prosjektperioden, og antall innsatte med mindre enn to timer fellesskap er redusert. Gjennomsnittet for perioden viser at 16 innsatte daglig er gitt en aktivitet i regi av teamet, de fleste over to timer.

Bergen fengsel ser at tilførsel av ressurser, gjennom aktiviseringsteam som Team-A, er helt avgjørende for å lykkes i arbeidet med å følge opp psykisk syke innsatte og redusere omfanget av isolasjon. Teamet vil ha en årlig kostnad på 4,5 mill. kroner, dette er en kostnad Bergen fengsel ikke greier innenfor dagens økonomiske ramme. I statsbudsjettet for 2020 ble det tilført 2 mill. kroner for å starte opp aktiviseringsteam i Bergen fengsel, i tillegg til at dette ikke dekker de reelle kostnadene har det heller ikke blitt gitt en skriftlig forsikring eller garanti om at ny midler til oppstart og videreføring vil bli gitt. Det er heller ikke avklart hvilken rolle spesialhelsetjenesten skal ha, noe som er viktig for å lykkes med arbeidet med isolerte og psykisk syke innsatte. Bergen fengsel mangler også tilrettelagt areal for å tilby innsatte ved avdeling A tilstrekkelig fellesskap.

Kriminalomsorgens egen arbeidsgruppe rund isolasjon anbefalte i sin rapport fra mai 2019, at det måtte etableres aktiviseringsteam i flere av de store fengslene.

Svar:

Kriminalomsorgen skal begrense bruken av isolasjon og motvirke isolasjonsskader hos innsatte som av ulike årsaker, i perioder, isoleres.

Isolasjon er primært en utfordring i fengsler med høyt sikkerhetsnivå, hvor enkelte enheter har lokaler som er lite egnet for fellesskap blant innsatte. Regjeringen har derfor satset på etablering av nye fengselsbygg, herunder

nytt fengsel i Agder. Et annet viktig tiltak er etablering av en nasjonal forsterket fellesskapsavdeling for psykisk syke innsatte ved Ila fengsel og forvaringsanstalt.

Spørsmål om videreføring av aktiviseringsteamet ved Bergen fengsel er et budsjettspørsmål, og jeg vil komme tilbake til saken på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 2303

Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud

Besvart 21. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

På hvilken måte vil statsråden sikre et godt soningstilbud for kvinner i Bergensområdet?

BEGRUNNELSE:

Soningstilbudet for kvinner på Vestlandet er svært svakt og har vært det over tid. Verre ble det da soningstilbudet ved avdeling Osterøy ble lagt ned av regjeringa. I forbindelse med korona-pandemien ble det ytterligere foreslått å utsette oppstarten av kvinnesoning ved avdeling D i Bergen fengsel, dette ville i så fall bety at det ikke ville være et soningstilbud på lavere sikkerhet for kvinner på Vestlandet. Nå er likevel avdeling D gjenåpnet som soningstilbud for domfelte kvinner på lavt sikkerhetsnivå. Et permanent soningstilbud for kvinner på Vestlandet er likevel ikke etablert. Kriminalomsorgens egen strategi for kvinner slår fast at kvinner ikke bør sone i samme fengsel som menn. Det er etter representantens forståelse svært uheldig at den lenge etterspurte KVUen for Vestlandet fremdeles ikke er lagt frem for stortinget, slik at stortinget kan forholde seg til eventuelle planer for denne sårbare gruppen og for kriminalomsorgen ellers på Vestlandet.

Det har lenge vært hevdet at internasjonale konvensjoner vedrørende kvinnelige innsatte ikke er fulgt. Dette synet er støttet av Sivilombudsmannen, CPT og likestillingsombudet. Kritikken går blant annet ut på at kvinnelige domfelte diskrimineres i dagens system og situasjon.

For at kvinner skal ha et godt innhold ved den åpne avdelingen, var det behov for både bygningsmessige utbedringer og styrket bemanning. Etter representantens erfaring er fengslet kun gitt 3,5 mill. til oppstartskostnader, noe som ikke sikrer midler til den bemanningen avdelingen trenger for å gi kvinnene det tilbudet de bør ha.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å sikre trygge og likeverdige forhold for kvinner som soner straff, og har gjennomført

flere tiltak for å bedre forholdene for kvinnelige innsatte. Ett av disse har vært at departementet samtykket til å omgjøre Bergen fengsel avdeling D til en avdeling med lavere sikkerhetsnivå for kvinner med totalt 18 plasser. På grunn av covid-19 ble dessverre etableringen forsinket, men Kriminalomsorgsdirektoratet (KDI) har opplyst at den tas i bruk i løpet av august i år. Avdelingen skal være et permanent tilbud på lavere sikkerhetsnivå for kvinner.

KDI opplyser i tilknytning til etableringen at det er et tilfredsstillende antall plasser for kvinner på Vestlandet etter etableringen av den nye avdelingen.

Som jeg opplyste i svar av 8. juni 2020 på skriftlig spørsmål nr. 1784 fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vil rapportene fra konseptvalgutredningen og kvalitetssikringen av straffegjennomføringskapasiteten på Vestlandet bli offentliggjort i løpet av kort tid.

Når det gjelder eventuelle tiltak på Vestlandet eller andre steder, vil jeg komme tilbake til dette på egnet måte i de årlige budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 2304**Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Petter Eide****Besvart 21. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvilke konkrete virkemidler har justisministeren foretatt for fysisk å sikre muslimske menigheter og moskeer, og er justisministeren villig til å sette av øremerkede midler til fysiske sikringstiltak rettet mot denne type objekt?

BEGRUNNELSE:

På bakgrunn av PST sin nasjonale trusselvurdering for 2020 er det ventet en økning i høyreekstremisme i Norge. PST viser her til at trusselen fra de høyreekstremer først og fremst kommer fra enkeltpersoner. Videre at et eventuelt terrorangrep sannsynligvis vil rettes mot samlingssteder for muslimer eller ikke-vestlige innvandrere. Terrorangrep internasjonalt og i Norge viser at det er personer med vilje og gjennomføringsevne som ønsker å ramme denne type objekt. Utfallet kan være dramatisk og mange liv vil kunne gå tapt. Under en fredagsbønn kan det være 300-400 personer samlet i bygningene. Et angrep mot en moske vil kunne medføre at mange menneskeliv vil kunne bli skadet og drept. Justisdepartementet har bevilget 5 mill. kroner til en tilskuddsordning som skal dekke sikringstiltak for tros- og livssynsamfunn. Deler av disse midlene skal også brukes til å oppdatere, oversette og formidle relevant veiledningsmaterieell fra justissektoren. Fordeelingen på de aktuelle midlene er generelle og upresis. Det fremkommer ikke hvilke konkrete sikringstiltak regjeringen har planlagt med mål om å forhindre trusselen vi står

overfor, med mulige angrep mot moskeer og muslimske menigheter i fremtiden.

Svar:

Regjeringen foreslo i revidert nasjonalbudsjett for 2020 (Prop. 117 S) at det bevilges 5 mill. kroner til en tilskuddsordning for sikringstiltak for tros- og livssynsamfunn, videre at deler av midlene skal brukes til å oppdatere, oversette og formidle relevant veiledningsmaterieell fra justissektoren.

Forslaget har bakgrunn i PSTs nasjonale trusselvurdering for 2020, der det vises til at trusselen fra høyreekstremer i Norge har utviklet seg i en negativ retning. PST viser her til at trusselen fra de høyreekstremer først og fremst kommer fra enkeltpersoner. Videre at et eventuelt terrorangrep sannsynligvis vil rettes mot samlingssteder for muslimer eller ikke-vestlige innvandrere. Denne vurderingen er fremdeles gjeldende i PSTs oppdaterte trusselvurdering av 19. juni 2020.

Regjeringens forslag ble vedtatt av Stortinget 19. juni 2020. Hvordan tilskuddsordningen skal forvaltes vil bli avklart i løpet av høsten 2020. Når dette er avklart, vil tilskuddsordningen bli offentliggjort på hensiktsmessig måte. Tros- og livssynsamfunn vil ut fra egne vurderinger om tilstanden for sine samlingssteder, selv måtte søke om støtte til konkrete sikringstiltak.

SPØRSMÅL NR. 2305**Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Det er viktig å ha praktiske, effektive og rasjonelle tiltak mot spredning av corona-viruset. Skjenkestoppen kl. 24:00 har i den sammenheng problematiske sider. Den er et stort inngrep i både næringsfriheten og den personlige friheten, og fører i tillegg til konsentrasjon av menneskemengder kl 24:00.

Vil statsråden vurdere å utvide skjenketidene?

BEGRUNNELSE:

Tall fra Folkehelseinstituttet gir oss god informasjon om hvor tiltak bør settes inn. Det er etter Frps mening viktig med full åpenhet om smittetilfeller og årsaker. Det er også

viktig at tiltakene ikke blir for drakoniske, slik at de i for stor grad hemmer folks trivsel og går ut over arbeidsplasser og lønnsomhet.

Svar:

Den siste tidens smitteøkning flere steder i Norge har vist oss hvor fort situasjonen kan endre seg og vi har derfor sett det nødvendig å bremse den videre lettelsen av tiltak og samtidig stramme inn. Vi tar nå sikte på en revurdering av situasjonen første uken i september, men kan heller ikke utelukke at vi må stramme inn ytterligere før den tid.

Vi må være forberedt på at pandemien kan bli langvarig, og at vi må leve med covid-19 som en folkehelsestrussel lenge. Vi må være forberedt på å vurdere situasjonen fortløpende og innføre de til enhver tid nødvendige tiltak. I situasjoner hvor det er lite smitte i samfunnet vil det være lettelse og færre tiltak, mens det i situasjoner hvor det er økende smitte være behov for flere og mer inngripende tiltak for å unngå ytterligere smittespredning.

Folkehelseinstituttet skriver i sin siste risikovurdering fra 14. august at gjennom sommeren har flere aviser og kommuneleger meldt at det er utfordrende å få serveringssteder og publikum til å følge smittevernradene på slike steder. Det virker som om det er vanskelig å opprettholde avstandsreglene i deler av serveringsbransjen, særlig på puber og nattklubber og andre steder der alkohol er hovedinnholdet på menyen. Det ser ut til at publikum glemmer rådene, og «forglemmelsen» blir gjerne verre utover kvelden. Politiet i flere kommuner har observert det samme.

Mindre inngripende tiltak som god hygiene i befolkningen, i tillegg til nødvendig behandling av smittede, opprettholdes gjennom hele pandemien. Andre tiltak må

tilpasses og vurderes ut fra en helhetsvurdering av tiltakenes positive og negative effekter, inkludert en vurdering av pandemiens omfang, kapasitet i helse- og omsorgstjenesten, tiltakenes samfunnsøkonomiske kostnad, tilgjengelig kunnskap og tilgang på vaksiner og andre legemidler.

Virksomheter og samfunnsfunksjoner som er pålagt stengt eller forbudt i henhold til covid-19-forskriften, vil gradvis og kontrollert bli gjenåpnet ved forskriftsendring når forholdene ligger til rette for det. Ved justering av tiltak prioriteres først tiltak som retter seg mot barn, deretter tiltak som retter seg mot arbeidslivet, før øvrige tiltak.

Smittevernloven stiller krav som skal sikre at tiltakene ikke er mer inngripende og ikke varer lenger enn nødvendig. Alle tiltakene i covid-19-forskriften som er hjemlet i smittevernloven skal vurderes opp mot vilkårene i smittevernloven § 1-5. Dette innebærer at tiltak må ha en klar medisinskfaglig begrunnelse, være nødvendig av hensyn til smittevernet og fremstå tjenlig etter en helhetsvurdering. Det skal videre legges vekt på frivillig medvirkning.

Regjeringen har lagt til grunn i sin strategi fra 7. mai at vi sammen, kontrollert og over tid skal avløse de mest inngripende tiltakene med økt testing, smitteoppsporing og isolering. Kontroll innebærer at sykdomsbyrden er lav og at antall pasienter er håndterbart for helse- og omsorgstjenesten, selv om antall syke periodevis kan øke og variere mellom geografiske områder.

Vi må være forberedt på justeringer for at vi skal kunne beholde kontrollen. I likhet med WHO legger vi til grunn at håndteringen av pandemien skal ivareta helse, redusere forstyrrelser i samfunnet og beskytte økonomien. For å oppnå dette må planen være dynamisk, og tiltakene må justeres i tråd med utviklingen av både pandemien og kunnskap.

SPØRSMÅL NR. 2306

Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lørbrekke

Besvart 24. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hva regner statsråden om u hensiktsmessige konsekvenser av karenperioden i AAP?

BEGRUNNELSE:

Viser til spørsmål nr. 2238/2020 hvor spørsmålet ikke kan anses besvart.

Svar:

I begrunnelsen for spørsmålet viser representanten til svar på spørsmål nr. 2238/ 2020 der spørsmålet ikke anses besvart.

Det ble iverksatt en rekke regelendringer for arbeidsavklaringspenger fra 2018. Endringene i regelverket må vurderes samlet sett opp mot de ønskede konsekvens-

ne. Det overordnede målet med regelendringene var å få raskere avklaring og økt overgang til arbeid gjennom mer aktivitet og tett oppfølging i stønadsløpet. Som jeg skrev i svaret på spørsmål nr. 2238/2020 er det slik at alle typer regelendringer også kan medføre utilsiktede eller uønskede konsekvenser. Dette må balanseres og konsekvensene vurderes samlet, og det gir derfor lite mening å på forhånd definere hva som er hensiktsmessige eller uhensiktsmessige konsekvenser av hver enkelt regelendring.

Regelendringene har som kjent virkning fra ulike tidspunkt, og dermed kommer også virkningene av regelendringene over tid. Jeg mener det er viktig å få på plass et dekkende og bredt grunnlag for å vurdere effektene av endringene, herunder innføring av karenperioden, og forsikrer representanten om at ev. utilsiktede virkninger også vil ha en sentral plass i vurderingen.

SPØRSMÅL NR. 2307

Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 26. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Det er viktig å ha praktiske, effektive og rasjonelle tiltak mot spredning av corona-viruset. Tiltak og reglementer må legges til rette for best mulig smittevern, og samtidig være til minst mulig ulempe for borgerne. Frp er tilhenger av fraværsgrensen i videregående skole, men vil understreke at denne må kunne praktiseres fleksibelt i situasjoner der det er snakk om karantene på grunn av frykt for corona-smitte etc.

Vil statsråden legge til rette for en fleksibel praktisering av fraværsgrensen?

de elevene som er i karantene, isolasjon, har milde symptomer på covid-19 eller er syke, ikke trenger å få sitt fravær dokumentert av lege eller annen sakkynndig. Det vil være tilstrekkelig at elevene legger frem foreldrebeholdelse eller egenmelding for de elevene som er over 18 år.

Dette er midlertidige regler, som i første omgang gjelder fra i dag og er planlagt å vare ut oktober. Vi vurderer fortløpende om det er behov for å forlenge de midlertidige reglene, eventuelt om det er behov for andre justeringer.

BEGRUNNELSE:

«Veileder om smittevern for ungdomsskole og videregående skole under covid-19 utbruddet 2020» understreket at det i internater der elever bor og lever tett på hverandre, kan være spesielt stor fare for smittespredning. Mange av elevene på internatskoler har lang reisevei hjem, og det er derfor særlig viktig med praktiske smittevernsreguleringer og fleksible ordninger på disse skolene.

Svar:

Jeg er opptatt av at vi må ha et regelverk som er tilpasset den situasjonen vi er i. Det er viktig at elever som ikke skal møte på skolen på grunn av for eksempel karantene eller milde symptomer på covid-19, faktisk holder seg hjemme.

Vi har derfor gjort midlertidige endringer i regelverket som blant annet gjør reglene om fraværsgrensen mer fleksible i denne spesielle perioden. En av de endringene vi har gjort, er å gi midlertidig unntak fra dokumentasjonskravet for fravær av helsegrunner. Dette innebærer at

SPØRSMÅL NR. 2308**Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Solfrid Lerbrekk****Besvart 25. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Mener statsråden at det er rimelig at personer som mottar pleiepenger, sykepenger, uføretrygd eller AAP skal få disse ytelsene redusert hvis de også mottar omsorgsstønad for særlig tyngende omsorgsarbeid?

BEGRUNNELSE:

Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon (FFO) driver et Rettighetssenter som gir gratis retts hjelp til funksjonshemmede og kronisk syke. Rettighetssenteret får jevnlig spørsmål om omsorgsstønad og hvilken innvirkning det har på ytelsene pleiepenger, sykepenger, uføretrygd eller AAP.

Pleiepenger, sykepenger, uføretrygd og AAP er alle ytelser som skal kompensere for inntektsbortfall. En ytelse mottagere av disse stønadene kan ha i tillegg hvis de har særlig tyngende omsorgsarbeid er den kommunale ytelsen omsorgsstønad. Omsorgsstønad er en ytelse en kan motta hvis en har særlig tyngende omsorgsarbeid og utfører oppgaver som ellers måtte vært utført av kommunen. Hovedformålet med omsorgsstønad er å bidra til best mulig omsorg for de som trenger hjelp i dagliglivet og gjøre det mulig for private omsorgsytere å kunne utføre omsorgsarbeider. Ordningen med omsorgsstønad gjelder både gifte og andre frivillige omsorgsytere uten omsorgsplikt og foreldre som har omsorgsplikt for sine mindreårige barn.

Personer i arbeid kan ha omsorgsstønad ved siden av full jobb. Det vil være tilfelle der hvor de har ekstra omsorgsoppgaver som må utføres utenom arbeidstid. De vil da motta både lønn og omsorgsstønad. For personer som av ulike grunner ikke er i arbeid, men som i stedet for lønn mottar pleiepenger, sykepenger, uføretrygd eller AAP er dette annerledes. Da kommer omsorgsstønaden til fradrag i de nevnte ytelsene. Mener statsråden at det er rimelig at det skal være et slikt skille mellom arbeidstakere og mottakere av stønader fra Nav.

Et eksempel på en situasjon hvor en kan motta omsorgsstønad er følgende:

Per og Kari har et barn på 12 år med alvorlig CP. Barnet sitter i rullestol, har dårlig språk og trenger bistand til det meste. Om morgenen bytter Per og Kari på hvem som tar morgenstellet og gjør barnet klart til drosjen kommer for å hente barnet og kjøre det til skolen. Den som ikke tar morgenstellet drar tidlig på jobb for å kunne være hjemme når barnet kommer tilbake etter endt dag i skole og SFO. Den som ikke lager middag på ettermiddagen er sammen

med barnet. På kvelden prøver de også bytte på hvem som tar kveldsstellet. Den andre må gjøre husarbeid, handle og lignende. Det er snakk om store omsorgsoppgaver utover det andre foreldre til barn på 12 år har.

Svar:

Pleiepenger, sykepenger, uføretrygd og arbeidsavklaringspenger er ytelser som skal erstatte inntektstap for personer som helt eller delvis er forhindret fra å arbeide i korte eller lange perioder. Ytelsene beregnes med utgangspunkt i nåværende arbeidsevne og inntekt sett i forhold til den inntekten den enkelte hadde før situasjonen som utløser rett til den aktuelle ytelsen oppsto.

Omsorgsstønad er en kommunal, økonomisk kompensasjon til personer som utfører omsorgsoppgaver som ellers ville vært utført av kommunen. Omsorgsstønad er pensjonsgivende og skattepliktig inntekt, og blir ansett som lønn. Den ytes til en bestemt person, og timene og inntekten ikke kan fordeles mellom ektefeller eller andre familiemedlemmer.

En person som mottok omsorgsstønad før vedkommende fikk innvilget en søknad om pleiepenger, sykepenger, uføretrygd eller arbeidsavklaringspenger vil få omsorgsstønaden tatt med i beregningsgrunnlaget for disse ytelsene, på samme måte som tidligere arbeidsinntekt. Tilsvarende vil mottak av omsorgsstønad eller arbeidsinntekt samtidig med disse ytelsene, bidra til å redusere det inntektstapet som pleiepenger, sykepenger, uføretrygd eller arbeidsavklaringspenger skal erstatte.

I begrunnelsen for spørsmålet viser representant Lerbrekk til at personer som er i arbeid har mulighet til å tilpasse arbeidstiden og omsorgsoppgavene, og dermed motta omsorgsstønad uten at det får negative konsekvenser for arbeidsinntekten. Det er imidlertid en vesentlig forskjell mellom arbeidsinntekt og ytelser fra folketrygden. Arbeidsinntekt er avtalt lønn mellom arbeidsgiver og arbeidstaker for et bestemt arbeid. Avtalen påvirkes ikke av hva den ansatte gjør utenom arbeidstid, eller av andre inntekter arbeidstakeren måtte ha. Det er derfor rimelig at personer som er i arbeid kan motta omsorgsstønad for omsorgsarbeid de gjør uten at det får konsekvenser for lønnen.

Pleiepenger, sykepenger, uføretrygd og arbeidsavklaringspenger er inntektserstatningsordninger som skal sikre at personer som ikke kan arbeide, har en viss inntekt. Ettersom omsorgsstønad er pensjonsgivende inntekt, er ikke inntekten eller inntektsevnen helt borte når

en person mottar slik stønad. Dette tas det hensyn til på samme måte som om personen hadde hatt andre inntekter i kombinasjon med de nevnte folketrygdytelsene. Det er imidlertid ulike regler for beregning av de ulike ytelsene.

Sykepenger og pleiepenger beregnes på samme måte. Omsorgsstønad fra kommunen er pensjonsgivende frilansinntekt og skal tas med ved beregning av grunnlaget for disse ytelsene. Dette gjelder selv om omsorgsstønad løper samtidig med mottak av disse ytelsene. Etter folketrygdloven § 8-10 andre ledd kan ikke sykepengegrunnlaget overstige 6 ganger folketrygdens grunnbeløp (6G). Disse ytelsene beregnes derfor slik: når samlet inntekt fra arbeidsforholdet (pleiepenger/sykepenger) og omsorgsstønad ikke overstiger 6G, får man sykepenger/pleiepenger basert på inntekten i arbeidsforholdet. Hvis samlet inntekt overstiger 6G, vil en person som har andre inntekter (f.eks. omsorgsstønad) samtidig som vedkommende mottar pleiepenger eller sykepenger, få ytelsen redusert.

Når uføretrygd innvilges til personer som fortsatt har inntektsevne, vil uføretrygden graderes. Da fastsettes det

også en inntekt etter uførhet. Dette beløpet settes på bakgrunn av opplysninger søkeren gir om fremtidig inntekt. Inntekt etter uførhet blir en del av personens inntektsgrense. Inntektsgrensen består av den enkeltes inntekt etter uførhet og 40 prosent av folketrygdens grunnbeløp per kalenderår.

Hovedregelen etter folketrygdloven § 12-14 er at all pensjonsgivende inntekt medfører reduksjon av uføretrygd. Omsorgsstønad fra kommunen er pensjonsgivende inntekt.

Arbeidsavklaringspenger skal reduseres for lønnet arbeid, jf. folketrygdloven § 11-23. Omsorgsstønad fra kommunen er pensjonsgivende arbeidsinntekt, og time-ene man får betalt for skal føres på meldekortet. Arbeidsavklaringspengene skal da reduseres med utgangspunkt i timene som er oppgitt. Omsorgsstønad skal føres i den perioden arbeidet har blitt utført, selv om utbetalingen av omsorgsstønad kommer senere.

Etter min vurdering viser gjennomgangen ovenfor hvorfor det er rimelig at mottak av omsorgsstønad fører til at ytelser som skal erstatte inntektstap blir redusert.

SPØRSMÅL NR. 2309

Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil helseministeren lytte til ordførerne på Haugalandet og sikre at Haugesund sykehus får analysekapasitet (PCR-maskin) slik at en slipper å sende testprøver på covid-19 unødvendig lange avstander?

BEGRUNNELSE:

Haugalandet har i høst opplevd en oppblomstring av covid-19, og kommunene i regionen har økt testkapasiteten. Flaskehalsen i beredskapen nå er analysekapasiteten, der testprøver må sendes unødvendig lange avstander for analyse. Haugesund sykehus bør få utstyret til å kunne gjennomføre analyser slik at en får raskere svar på testprøvene.

Svar:

De regionale helseforetakene ble i foretaksmøte i april bedt om å legge til rette for økt testkapasitet bl.a. gjennom utvidet laboratoriekapasitet. Vi har nå en stående

laboratoriekapasitet til å kunne analysere prøver fra om lag 1,5 pst. av befolkningen hver uke. Folkehelseinstituttet har anslått at det kan oppstå behov for å kunne teste inntil 5 pst. av befolkningen hver uke. Vi har derfor bygget en beredskap for raskt å kunne analysere så mange prøver i uken dersom det skulle bli nødvendig.

Den samlede laboratoriekapasiteten fremkommer ved at vi bruker tilgjengelig kapasitet der vi har den. En stor del av den samlede kapasiteten er derfor konsentrert til storkapasitetslaboratoriene som er lokalisert ved landets seks universitetssykehus, herunder Stavanger universitetssjukehus og Haukeland universitetssjukehus. Dette er gjort i tråd med faglige råd, tilgjengelige personell, kompetanse og utstyr. Kapasiteten på analyse av koronatestere ved sykehuset i Haugesund er først og fremst bygd opp for sykehusets behov for analyse av prøver fra innlagte pasienter. En god del prøver må derfor sendes til Bergen og Stavanger for analyse.

Jeg har forstått det slik at prøvesvarene for pasienter på Haugalandet i enkelte tilfeller har tatt for lang tid. Det er selvsagt ikke bra; hverken for den som venter på svaret

eller for næringslivet. Helse Vest undersøker hvorfor dette har skjedd og skal rydde opp i dette. Det er ikke nødvendigvis slik at det er den fysiske transportavstanden mellom prøvetakingssted og laboratorium som er grunnen. Det kan også skyldes andre forhold. Jeg vil legge til at transport av prøver til bl.a. universitetssykehusene er en velprøvet logistikk som gjennomføres hver dag, også for andre prøver enn korona-prøver. Den som er testet vil finne svaret på analysen på helsenorge.no.

Helse Fonna har bestilt en maskin som skal øke analysekapasiteten lokalt. Maskinen ble bestilt på våren og skal etter planen være på plass i midten av september. Dette vil gjøre at flere prøver kan analyseres lokalt, herunder minske tiden som går med til transport av prøver. Ved behov skal da Haugesund sjukehus kunne analysere tester av opp til 1,5 pst. av befolkningen i området. Hvis det oppstår behov for testing av flere enn dette per uke vil prøvene fremdeles måtte sendes til storkapasitetslaboratoriene.

SPØRSMÅL NR. 2310

Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 25. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Statens vegvesen har sagt opp kontrakten med den spanske leverandøren av innkrevningssystemet for bompenger i Ryfast. Innkrevningen er allerede forsinket med mange måneder. Dette vil føre til økte utgifter i form av renter og kontraktsinngåelse av ny leverandør. Dette vil føre til at utgiftene må dekkes inn av noen, enten i form av økte bompenger, eller en ekstraordinær statlig bevilgning.

Hvem skal, etter samferdselsministerens mening, belastes disse utgiftene?

Statens vegvesen har sagt opp kontrakten med den spanske leverandøren av innkrevningssystemet for prosjektet. Dette omfatter flere forhold, både forhold knyttet til avtaleverket for bompengelinnevingen og økonomien i prosjektet.

Jeg vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte om denne saken.

Svar:

Avtalen som regulerer ansvarsforholdene for bompengeprojektet Ryfast er fra 2013 og inngått i tråd med tidligere ordning. For Ryfast er det derfor Statens vegvesen som har ansvaret for å anskaffe innkrevingsutstyret. I henhold til denne avtalen kan bompengeselskapet kreve erstatning fra Statens vegvesen for renter og administrative kostnader ved forsinket ferdigstilling av innkrevingsutstyret. Det er derfor staten som må betale for eventuelle kostnader som følger av forsinkelsene.

Jeg vil også opplyse om at etter ny ordning for bompengesektoren er det nå bompengeselskapene som har ansvaret for å anskaffe eget vegkantutstyr. Innkrevningen kan starte når utstyret er godkjent av Statens vegvesen. Utsatt innkreving, som følge av manglende godkjenning, vil etter det nye avtaleverket være bompengeselskapets ansvar.

Samferdselsdepartementet er nå i gang med å gjennomgå situasjonen for Ryfast-prosjektet som følger av at

SPØRSMÅL NR. 2311**Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Siv Jensen****Besvart 25. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvordan vil regjeringen legge til rette for at personer med dårlig økonomi får tilgang til munnbind og dermed får samme mulighet til å følge anbefalingene om smittevern?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har fra og med mandag 14. august anbefalt munnbind for reisende med kollektivtrafikk i, til og fra Oslo og i Indre Østfold – når en ikke kan opprettholde 1 meters avstand til andre. Økt etterspørsel har ført til at prisen på munnbind har steget kraftig under corona-pandemien, og stykkprisen for ett munnbind er gjerne over ti kroner. Munnbindene skal også bare brukes en gang før de kastes. En person vil dermed raskt bruke et tosifret antall munnbind i løpet av en uke. For en familie kan antallet munnbind man forbruker fort bli meget stort.

Lavinntektsfamilier, minstepensjonister og studenter er alle grupper som dette kan utgjøre en krevende merkostnad for.

Resultatet kan bli at disse ikke tar seg råd til å kjøpe munnbind, eller bruker munnbindene lenger enn anbefalt, begge deler er selvsagt uheldig. En utdeling av gratis munnbind bør kunne gjøres enkelt gjennom eksempelvis hjelpemiddelsentralene.

Svar:

De grunnleggende smittevernrådene er å holde seg hjemme når man er syk, vaske hendene godt, holde avstand på 1 meter eller mer og teste seg hvis man har symptomer.

Bruk av munnbind er ikke et generelt råd for hele befolkningen og det kan ikke erstatte avstand på 1 meter eller mer.

Regjeringen anbefalte at folk i Oslo kommune og bo- og arbeidsmarkedsregionen Indre Østfold bruker munnbind i kollektivtrafikken når det er fullt og umulig å holde én meter avstand. Anbefalingen gjelder i første omgang fra 17.8.2020 og i 14 dager og har sammenheng med økt smitte i disse områdene og fare for trengsel.

Det legges opp til at det er den enkeltes ansvar å skaffe munnbind til personlig bruk.

Reisende kan bruke medisinske munnbind og tøy-munnbind som kan kjøpes på apoteket. Tøymunnbind kan vaskes og brukes mange ganger, og vil være et rimeligere og mer miljøvennlig alternativ enn medisinske munnbind som må kastes etter en gangs bruk.

Tøymunnbind kan også kjøpes andre steder eller sys hjemme. Helsedirektoratet har i dag publisert informasjon om hvordan man enkelt kan sy munnbind som beskytter i kollektivtrafikken, bl.a. Standard Norge sin beskrivelse av hvordan tøymunnbind bør være og kan lages. Som en del av planleggingen av økt behov for bruk av munnbind arbeider Helsedirektoratet sammen med aktuelle aktører både organisatoriske og logistiske forhold, blant annet hvordan sikre god tilgjengelighet til munnbind.

SPØRSMÅL NR. 2312**Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug****Besvart 25. august 2020 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Dersom man hadde korrigert bistandsbudsjettet i RNB, basert på endring i BNI.

Hvor stor ville endringen vært i kroner, og foreligger det nå oppdatert anslag for BNI med utviklingen etter RNB?

Svar:

I Revidert nasjonalbudsjett 2020 ble bruttonasjonalinntekt (BNI) for 2020 anslått til 3 486 mrd. kroner. Dersom dette BNI-anslaget hadde vært utgangspunkt for bistandsbudsjettet for 2020, ville bistandsbudsjettet blitt redusert med drøyt 4,5 mrd. kroner. Det understrekes at det er

uvanlig stor usikkerhet om anslagene på BNI i RNB 2020. Etablert praksis for oppfyllelse av målet om å bevilge 1 pst. av BNI til bistand innebærer at det er BNI-anslaget fra Nasjonalbudsjettet som legges til grunn.

Regjeringen vil legge frem nye anslag for BNI i 2020 og 2021 i Nasjonalbudsjettet 2021.

SPØRSMÅL NR. 2313

Innlevert 17. august 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 25. august 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hvilke effekt de iverksatte tiltakene har på opplevelsibransjen, og om de etablerte tilskuddsordningene er tilgjengelig for bransjen?

BEGRUNNELSE:

Jeg har fått tilbakemeldinger om at tivoli opplever reduserte inntekter som følge av korona-pandemien, og det etterspørres bransjens mulighet for å benytte seg av etablerte støtteordninger.

Viser til skriftlig spørsmål (Dokument nr. 15:1420 (2019-2020)). Her skriver statsråden at hun vil følge situasjonen i opplevelsibransjen tett den neste tiden, og vurdere løpende om iverksatte tiltak har ønsket og tilstrekkelig effekt på bransjens virksomheter.

Svar:

Opplevelsibransjen dekker et bredt spekter av virksomheter, fra museer og kulturaktører til familieparker, tivoli og tilbydere av aktiviteter som hundekjøring og hvalsafari. Menon

Economics anslår i en studie fra april 2020 at om lag 2500 virksomheter tilbyr ulike aktiviteter og kulturopplevelser i Norge i dag.

Omsetningen i bransjen har blitt kraftig redusert av koronavirusutbruddet og de påfølgende smitteverntiltakene. Aktiviteten har imidlertid tatt seg gradvis opp, parallelt med gjenåpningen av samfunnet og muligheten for å gjennomføre stadig større arrangementer.

De fleste opplevelsbedrifter har i sommer operert med redusert kapasitet pga.

smitteverntiltak, som setter krav til avstand mellom kundene og begrenser deltakerantall på arrangementer.

Større virksomheter som fornøylesparker, badeanlegg, museer mv.

melder likevel om god etterspørsel, da de har nordmenn som sitt hovedmarked. De mindre aktivitetsbedriftene er i en mer utsatt situasjon, da mange har bygd sin forretningsmodell og rettet sine produkter mot det internasjonale markedet, (f.eks. ribturer, fisketurisme, gårdsturisme, samiske reiselivsaktiviteter). I dette segmentet av opplevelsibransjen har ikke etterspørselen fra norske gjester kunnet kompensere for bortfallet av utenlandske turister, f.eks. fra cruisetrafikken, og det meldes om at omsetningssvikten har vært markant.

Mange av opplevelsbedriftene har hatt nytte av myndighetenes støtteordninger ifm. koronasituasjonen.

Tiltak rettet mot arbeidslivet har hatt god effekt, som følge av at opplevelsibransjen har mange ansatte og store lønnskostnader. Endringene i permitteringsregelverket antas å ha begrenset omfanget av oppsigelser i bransjen.

Mange i opplevelsibransjen har også tilgang til kompensasjonsordningen for bedrifter med stort omsetningsfall (kontantstøtteordningen). Offentlig tilgjengelig informasjon fra Skatteetaten viser at bedrifter i næringskategorien "kulturell virksomhet, underholdning og fritidsaktiviteter" hadde fått utbetalt 424 millioner kroner fra ordningen (t.o.m. uke 30). Dette inkluderte også fire tivoli. Kompensasjonsordningen dekker blant annet kostnader til dyrefor og dyrepass, noe som bedrifter som akvarier og hundekjøring har nytte av.

Det er videre opprettet en tilskuddsordning for lovpålagte vedlikeholdsutgifter i enkelte reiselivsbedrifter med stort omsetningsfall, som alpinanlegg, tivoli og fornøylesparker. Det er satt av 250 mill. til ordningen, som skal bidra til at disse bedriftene har midler til å finansiere nødvendig vedlikehold, sikre forsvarlig drift av anleggene og ivareta de besøkendes sikkerhet, tross omsetningssvikt.

For opplevelsesbedriftene i kultur- og idrettssektoren kom kompensasjonsordninger ifm. avlyste eller utsatte arrangementer som følge av covid-19 på plass allerede i mars.

Regjeringen har varslet at den vil foreslå å videreføre disse utover høsten. Ordningene antas å ha bidratt til at flere i opplevelsesbransjen overlever krisen, og til at kvaliteten og omfanget av arrangementer kommer raskere tilbake når større samlinger igjen tillates.

Opplevelsesbransjen har også tilgang til den nye tilskuddsordningen for omstilling og bedriftsutvikling i reiselivet. De 250 millioner kronene som er satt av til ordningen i 2020, skal bidra til at reiselivsbedrifter kan tilpasse

seg smitteverntiltak og endringer i markedet som følge av virusutbruddet. Ordningen skal gi bedrifter med stort omsetningsfall insentiv til å gjennomføre utviklingsprosjekter, til tross for likviditetsutfordringer. Søknadsrunden til ordningen er ennå ikke avsluttet, og jeg vil oppfordre også opplevelsesbedrifter til å benytte seg av ordningen til å utvikle sin bedrift for fremtiden.

Opplevelsesbransjen er den delen av reiselivsnæringen som har hatt høyest vekst de siste årene. Bransjen gir et viktig tilbud til både lokalbefolkning og tilreisende, og regjeringen har allerede tatt grep for å sikre at bredden i dette tilbudet kan opprettholdes post-korona. Det vil være vår målsetting også i det videre.

SPØRSMÅL NR. 2314

Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 26. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden sikre at alle som har hatt koronaviruset får god behandling og oppfølging i etterkant uavhengig av hvor i landet man bor?

BEGRUNNELSE:

Det har denne uken blitt satt et nødvendig søkelys på mangelfull nasjonal plan for oppfølging av personer som sliter med senskader av koronaviruset. Helse Sør-Øst er den eneste helseregionen som har en plan for pasienter med slike senskader. Helse Sør-Øst er landets største regionale helseforetak, og har 3 millioner innbyggere som tilhører dette helseforetaket. Det betyr at nærmere 2,5 millioner innbyggere ellers i Norge ikke har tilgang til en plan for pasienter med senskader etter koronaviruset. Det mener spørsmålsstiller er alvorlig.

Lungekomplikasjoner og nevrologiske symptomer er blant alvorlige senskader, men også problemer med kognitive utfordringer, redusert fysisk yteevne og angst og depresjon trekkes frem.

Det skal ikke være slik at det er postadressen som avgjør om man får god oppfølging i etterkant av smitte eller ikke.

Svar:

Per 21. august 2020 har til sammen 1017 pasienter vært innlagt i sykehus, hvorav 231 i intensivhet, på grunn

av covid-19. Alle pasienter som har behov for rehabilitering og oppfølging etter innleggelse skal få et slikt tilbud. Jeg vet at det pågår stor aktivitet både i sykehusene og i kommunene landet over for å følge opp koronasmittede. Regjeringen har styrket sykehusene med 6,6 milliarder kroner. Det skal sikre at sykehusene kan dekke økte kostnader som følge av koronautbruddet og trappe opp igjen til en mer normal pasientbehandling.

Mange av pasientene som blir smittet og som gjennomgår covid-19-sykdom vil heldigvis ikke ha behov for kontakt med helse- og omsorgstjenestene da sykdommen forløper relativt ukomplisert. I sin siste statusrapport om covid-19 fra 14. august i år anslår Folkehelseinstituttet at rundt to prosent av alle smittede vil ha behov for sykehusinnleggelse, og at om lag en fjerdedel av de innlagte vil ha behov for mekanisk pustehjelp. For disse pasientene er det utviklet tilbud om rehabilitering, både i kommuner, i offentlige og private sykehus og i rehabiliteringsinstitusjoner.

Det er riktig at Fagråd for rehabilitering i Helse Sør-Øst på kort tid har laget en faglig rapport om rehabilitering av pasienter med covid-19. Rapporten bygger på et pasientforløp for covid 19 som er utviklet ved Sykehuset i Vestfold, og det er også lagt til grunn erfaringer og tilgjengelig forskning fra inn- og utland. Rapporten dekker alle faser av rehabiliteringsforløpet, fra intensivoppholdet og til senfasen i kommunen. Fagrådet skriver i sin rapport, som også representanten Listhaug refererer til, at for de dårligste pasientene kan sykdommen gi både lungekom-

plikasjoner, kognitive utfordringer, redusert fysisk yteevne, nevrologiske symptomer og psykiske plager som angst og depresjon. Videre skriver de at dette i stor grad er kjennetegn og problemstillinger som også opptrer hos andre pasienter som har vært igjennom intensivbehandling. Selv om covid-19 er en ny sykdom for helse- og omsorgstjenesten, er altså pasienter med redusert helse etter intensivbehandling ingen ny utfordring. Oppfølgingen er tverrfaglig og inkluderer flere fagfelt.

Det er ikke slik at det ikke finnes noen plan for oppfølging av pasienter med senskader etter covid-19 i de andre regionale helseforetakene utenom Helse Sør-Øst. Helseforetakene er klar over de langsiktige behovene og utfordringene som kan oppstå etter gjennomgått covid 19. Helse Sør-Øst har delt rapporten om rehabilitering av pasienter med covid-19 med de øvrige regionene og distribuert til helseforetakene, slik at den kan brukes aktivt i det lokale planleggingsarbeidet. Det er vanlig å bruke ulike typer utredningsarbeid på tvers av de regionale helseforetakene, slik at tilsvarende arbeid ikke gjøres flere ganger.

Selv om det ikke etablert et særskilt behandlingstilbud for covid-19-pasienter, får pasientene et faglig tilbud ut fra sine individuelle behov. Pasienter med mild sykdom blir fulgt opp av primærhelsetjenesten. Også pasienter som har vært innlagt på vanlig sengepost, uten intensivopphold, blir etter innleggelsen fulgt opp av primærhelsetjenesten på lik linje med andre pasienter med luftveisinfeksjon uten underliggende lungesykdom.

Helse Midt-Norge vurderer å etablere et regionalt tilbud med spesialisert rehabilitering for multitraumepasienter, som også kan tilpasses andre pasientgrupper som har gjennomgått langvarig intensivbehandling, herunder covid-19. I Helse Nord er det inngått avtale med to private rehabiliteringsinstitusjoner i regionen for pasienter etter covid-19-sykdom, spesielt med tanke på å forebygge eventuelle kapasitetsutfordringer innenfor rehabilitering. I Helse Vest skal den regionale planen for habilitering og rehabilitering revideres, og det er presisert at kartlegging av behov og tilbud til alvorlig syke covid-19-pasienter skal tas inn i revisjonen.

Kunnskap om langtidsfølger av intensivbehandling generelt og etter akutt lungesviktsyndrom er relevant for covid-19-pasienter. Folkehelseinstituttet har fått i oppdrag fra regjeringen å utarbeide et program for å dekke akutte kunnskapsbehov i forbindelse med koronaepidemien, Nasjonalt kunnskapsprogram for covid-19. Et av de syv prioriterte spørsmålene er om hvordan tjenestene best kan hjelpe pasienter med covid-19.

Samtidig jobber Helsedirektoratet med å utvikle faglige råd for oppfølging og rehabilitering av pasienter med covid-19. Det er flere pågående studier både i Norge og i utlandet knyttet til det videre forløpet for pasienter med covid-19. Hvis ny forskning viser spesielle utfordringer innen rehabilitering hvor vi i dag ikke har et tilstrekkelig tilbud, er det naturlig å vurdere spesifikke tiltak i samarbeid med fagpersoner i helsetjenesten.

SPØRSMÅL NR. 2315

Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Torgeir Knag Fylkesnes

Besvart 24. august 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Stortinget vedtok i Dokument 8:108 LS (2017–2018) at "regjeringen utrede og sende på høring forslag om endring i lov om registrering av regjeringsmedlemmers verv og økonomiske interesser. Herunder opplysningsplikt for statsråder og statssekretærer til å registrere sine tidligere oppdragsgivere og oppdragenes innhold der vedkommende, de siste to år før tiltredelse, har arbeidet med å fremme politiske eller næringsmessige interesser."

Snart to år har gått, hvorfor har ikke lovforslaget blitt sendt på høring?

BEGRUNNELSE:

Saken var spesiell ettersom daværende femte visepresident, Abid Raja, i løpet av behandlingen snudde i saken, i strid med eget partiprogram, og dermed sørget for at loven ikke ble vedtatt. Han var betrygget av at regjeringen ville sende saken på høring og utrede forholdet grundig.

Svar:

Departementet satte høsten 2019 ned en arbeidsgruppe som skal utrede forslaget til endring i lov om registrering av regjeringsmedlemmers verv og økonomiske interes-

ser. Arbeidsgruppen ledes av Regjeringsadvokaten og har medlemmer fra Justis- og beredskapsdepartementet og Kommunal- og moderniseringsdepartementet. Gruppen er gitt en frist på inntil ett år til å levere sin utredning.

Departementet vil komme tilbake til Stortinget med saken på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 2316

Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 26. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Mener ministeren at retten til gratis videregående opplæring blir godt nok ivaretatt i dette eksemplet fra Avis Nordland og de tre jentene fra Hamarøy og er en økning i borteboerstipendet en sak ministeren vil ta med seg i sitt videre arbeid nå ifm statsbudsjettarbeidet regjeringen holder på med?

BEGRUNNELSE:

I følge § 3-1 i opplæringsloven har alle under 24 år rett til gratis opplæring i offentlig grunnskole og videregående. I dagens AN (<https://www.an.no/sara-18-anna-17-og-aileen-17-gar-hardt-ut-det-bli-feil-og-urettferdig/s/5-4-1248498?access=granted>) forteller tre jenter fra Hamarøy hvordan de måtte flytte til Bodø for å gå på "sine" linjer på videregående og hva dette har medført økonomisk for dem og familiene deres. Borteboerstipendet dekker ikke til husleia engang. Bodø er blant byene i Norge med høyest hybelpriser og med mange elever som trenger hybler går prisene opp.

Jentene forteller videre om at de nå vurderer å skaffe seg jobb for å få råd til skolegang på videregående som jo skal være gratis.

I følge lånekassen fikk en borteboer under 19 år som gikk på videregående utdanning 4 060 kr pr. mnd. i 1989. Det tilsvarer 7 823 kr i 2019, ifølge konsumprisindeksen.

Svar:

Hovedregelen er at videregående opplæring skal være gratis. Dette innebærer at fylkeskommunen normalt ikke kan ta betaling fra eleven eller dennes foreldre for utgifter fylkeskommunen har i forbindelse med opplæringen. Fylkeskommunen har også plikt til å holde elevene med lærebøker og andre læremidler og digitalt utstyr. Utgifter som ikke er knyttet til opplæringen, for eksempel utgifter til klær, mat og bolig, faller utenfor gratisprinsippet. Å

dekke slike utgifter er i utgangspunktet noe som hører til forsørgeransvaret.

Selv om elever i videregående opplæring ikke får dekket utgifter til losji, følger det av opplæringsloven § 7-2 at fylkeskommunen skal hjelpe elever med å skaffe et sted å bo dersom eleven velger innlosjering på grunn av lang eller vanskelig skolevei. Bestemmelsen pålegger også fylkeskommunen å bygge elevboliger dersom det ikke er mulig å skaffe bolig på annen måte.

Vi kommer ikke utenom at både bokostnader og skoletilbud varierer fra sted til sted i landet. Noen steder er det svært høye bolig- og leiepriser, men et stort utvalg av videregående skoler. Andre steder kan det være billigere å bo, men desto lengre vei til aktuelle skoler. Jeg har stor respekt for at det kan være krevende, både økonomisk og personlig, å måtte flytte på hybel for å gå på den videregående skolen man ønsker å gå på.

Elever i videregående opplæring har mulighet til å få støtte fra Lånekassen. Den nåværende utdanningsstøtteordningen for elever i videregående opplæring ble innført i skoleåret 2003–2004 og er basert på prinsippet om foreldrenes ansvar for å forsørge barna sine så lenge de går på videregående skole, jf. barneloven § 68. Dette innebærer at det er foreldrene som skal dekke utgifter til levekostnader, selv om barnet ikke bor i foreldrehjemmet. De ulike stipendtypene elevene har rett til mens de tar videregående opplæring, som for eksempel borteboerstipend og inntektsavhengig stipend, er derfor ment som et supplement til foreldreøkonomien.

Satsene for lån og stipend i Lånekassen reguleres årlig i henhold til forventet prisvekst. En eventuell økning av satsene utover prisveksten er noe regjeringen eventuelt vil komme tilbake til i de årlige statsbudsjettene.

Jeg synes at saken om de tre jentene fra Hamarøy, viser uheldige sider ved dagens ordning for elever som er borteboere. Det er uheldig at elever skal være avhengig av hjelp fra foreldre eller skaffe seg en deltidsjobb for å gå på

videregående skole. Jeg vil derfor ta med meg denne problemstillingen i vårt videre arbeid.

SPØRSMÅL NR. 2317

Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 24. august 2020 av barne- og familieminister Ida Lindtveit Røse

Spørsmål:

Hvordan mener statsråden kvinner kan få makt og innflytelse i tros- og livssynssamfunn og mener statsråden det er et viktig politisk mål at kvinner skal ha innflytelse på linje med menn i tros og livssynssamfunn?

BEGRUNNELSE:

Aftenposten skrev en sak fredag i forrige uke om hvordan kvinner ikke fikk delta på ekstraordinært årsmøte i et trossamfunn i Oslo. Arbeiderpartiet har i denne stortingsperioden fremmet en rekke forslag for å øke likestillingen i tros- og livssynssamfunn i Norge. regjeringen har stemt ned disse forslagene.

Svar:

Det er viktig at kvinner har innflytelse, og deltar aktivt der beslutningene tas i tros- og livssynssamfunn. Jeg mener imidlertid at et krav om kjønnsrepresentasjon ikke er det riktige virkemiddelet for å oppnå bedre likestilling i tros- og livssynssamfunn.

Staten er forpliktet til å treffe egnede tiltak for å endre eller oppheve eksisterende lover, forskrifter, sedvaner og praksis som diskriminerer kvinner, jf. Kvinne-diskrimineringskonvensjonen (KDK). KDK pålegger staten en særlig forpliktelse til å igangsette alle egnede tiltak for å bedre kvinners stilling – også i trossamfunnene. Men staten er ikke forpliktet til bestemte tiltak.

I forbindelse med arbeidet med ny trossamfunnslov (ikrafttredelse 1. januar 2021) vurderte departementet egnede tiltak for å stimulere til likestillingsarbeid i trossamfunnene. Departementet avholdt innspillmøter og høringsrunder der det ble foreslått ulike virkemidler. Et fellestrekk ved forslagene var at de bygget på en forståelse av at likestillingsarbeid fungerer best der hvor det er vilje til endring, og at likestilling oppnås best ved målrettede tiltak som støtter opp om det interne engasjementet som allerede finnes i tros- og livssynssamfunnene.

Likestillings- og diskrimineringsloven gjelder også for tros- og livssynssamfunn. Tros- og livssynssamfunnene kan heller ikke nekte kvinner å delta i samfunnets aktiviteter hvis ikke de kan grunngi det teologisk. Samtidig kan et lovkrav om kjønnsrepresentasjon i styrende organer medføre et uforholdsmessig stort inngrep i tros- og livssynssamfunns religionsfrihet. I tillegg er det også praktiske hensyn som kan tale imot. Samfunnene har ulike styringsstrukturer og ulik størrelse. Et lovkrav kan virke mot sin hensikt, enten ved at det opprettes pro forma-styrer for å oppfylle lovens krav, eller ved at trossamfunnene velger å ikke motta tilskudd for å kunne drive etter egen overbevisning. Det siste vil medføre mindre åpenhet om trossamfunnenes virksomhet, noe som igjen kan føre til mindre likestilling i tros- og livssynssamfunnene.

Ny trossamfunnslov krever at tros- og livssynssamfunn årlig rapporterer på likestilling, herunder både om tilstand og tiltak når det gjelder kjønnsrepresentasjon, og på tilgang til aktiviteter på alle grunnlag, og særlig kjønn og seksuell orientering, jf. § 7. Et slikt rapporteringskrav vil bidra til bevisstgjøring omkring likestillings spørsmål i tros- og livssynssamfunn.

SPØRSMÅL NR. 2318**Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 25. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil ministeren se på forskriften om fri havneleie for norske og utenlandske orlogsfartøy, og er ministeren villig til å se på en endring i kommunenes mulighet til å ta havneleie for utenlandske orlogsfartøy, hvis ikke hva er så ministerens begrunnelse for dette?

BEGRUNNELSE:

I Andøy kommune i Nordland anløper ofte orlogsfartøyer, norske og utenlandske, og med utrangerte målfartøyer i forbindelse med testing av missiler.

Havne- og farvannsloven § 36 gir kommunen adgang til å finansiere bestemte offentlige oppgaver etter loven med farvannsavgift. Farvannsavgiften tilsvarer det som tidligere ble betegnet som anløpsavgift, men loven angir nå uttømmende hva som kan finansieres med farvannsavgift. (15. jan. 2020).

I dag er det en unntagelse fra forskrift om kommunens beregning og innkreving § 3: Unntatt fra plikt til å betale farvannsavgift er: c) norske og utenlandske orlogsfartøy

For en liten Nordlandskommune vil en endring av denne forskriften til "norske operative orlogsfartøy" ha stor økonomisk betydning.

Ved store øvelser belegges havner med fartøyer, både operative norske og utenlandske, men også såkalte "målfartøy". Pr. i dag er Tromsø kommune tvunget til å ta imot atomdrevne fartøy mot sin vilje.

Det er i forskriften ikke lagt et skille mellom nasjonalitet. Alle verdens nasjoner har dermed adgang til fri havneleie i norske havner. Lokalt mener man at denne tjenesten kun bør tilbys norske fartøy.

Svar:

En havn kan prise sine havnetjenester til brukere av havnen, ut fra alminnelige regler om prisfastsettelse for næringslivet. Havne- og farvannsloven har dermed ingen regler som hindrer havnen i å ta betalt for utenlandske orlogsfartøys havneanløp.

Norske og utenlandske orlogsfartøy er imidlertid unntatt fra plikten til å betale farvannsavgift, jf. forskrift 11. desember 2019 nr. 1838 om kommunenes beregning og innkreving av farvannsavgift (farvannsavgiftsforskriften) § 3 andre ledd bokstav c. Farvannsavgiften er en avgift som kommunene kan velge å kreve inn, for å finansiere kostnader de har til å utføre enkelte oppgaver i farvannet

som kommunen er pålagt gjennom havne- og farvannsloven. Farvannsavgiften er ikke en avgift som skal dekke havnens kostnader knyttet til havnevirksomhet. Slike kostnader kan som nevnt dekkes gjennom vederlag.

De fartøyene som er unntatt fra plikten til å betale farvannsavgift, er fartøy som har samfunnsfunksjoner som kommer samfunnet til gode, også kystkommunene, se nevnte bestemmelse i farvannsavgiftsforskriften bokstav a til g. Norske og utenlandske orlogsfartøy er her likestilt av hensyn til forsvarssamarbeid med allierte. Alliert aktivitet og tilstedeværelse i Norge er ønskelig fordi det underbygger NATO-alliansen og det sikkerhetspolitiske samarbeidet vi har med våre allierte. Det er derfor viktig å legge til rette for at allierte styrker kan øve og trene i Norge uten å måtte betale for å kunne bruke farvannet. Det er i farvannsavgiftsforskriften ikke lagt et skille mellom nasjonalitet, men norske myndigheter har full suverenitet over hvilke utenlandske statsfartøy som skal komme inn til Norge for å anløpe havn. Dette følger av forskrift 2. mai 1997 nr. 396 om adgang til og opphold på norsk territorium under fredsforhold for fremmede militære og sivile statsfartøyer.

SPØRSMÅL NR. 2319**Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 26. august 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hvorfor sentrale aktører er utelatt fra innspillrunden, samt hvorfor den juridiske vurderingen fra Wiersholm datert 19. februar ikke er sendt med som vedlegg til mottakerne av forespørselen?

BEGRUNNELSE:

Det vises til undertegnede tidligere spørsmål knyttet til endret ansvarsforhold som en følge av eventuelle endringer i Plan- og bygningsloven § 2-3. Undertegnede er gjort kjent med at departementet har iverksatt en ekstra innspillrunde hvor enkelte aktører er bedt om å komme med sine vurderinger. Undertegnede merker seg at de største aktørene, eksempelvis Telenor, Telia/Get, og ICE, ikke er bedt om innspill. Noe som fremstår merkelig all den tid de vil være direkte berørt som følge av eventuelt endrede ansvarsforhold.

Undertegnede har videre merket seg at departementet har valgt å legge ved et brev fra advokatselskapet Wiersholm. Det er imidlertid forunderlig at departementet ikke har valgt å legge ved det mest relevante brevet - datert 19. februar - som var bakgrunnen for mitt forrige spørsmål på temaet, men et eldre og mer generelt brev.

Det er bra at departementet endelig ser ut til å ville utrede dette nærmere, men det fremstår underlig at ikke store aktører som blir direkte berørt er bedt om innspill, samt at den vedlagte informasjon ikke er det mest utfyllende vurdering fra advokatselskapet Wiersholm.

Svar:

Jeg viser også til representanten Bård Hoksrud sitt tidligere spørsmål nr. 1516 om denne saken. Med bakgrunn i departementets arbeid med forskrift til plan- og bygningsloven § 2-3 om dokumentasjon mv. av ledninger i grunnen, ønsket departementet å innhente synspunkter på spørsmålet om eventuelle endrede ansvarsforhold fra relevante ledningsaktører. Departementet sendte i den forbindelse en forespørsel til Byggenæringens landsforening (BNL), Energi Norge, Geomatikkbedriftene, IKT-Norge, KS-Bedrift, Maskinentreprenørenes forbund (MEF), NELFO, Norsk Fjernvarme og Rådgivende ingeniørers forening (RIF).

Alle de nevnte organisasjonene er medlemmer i Samarbeidsforum for ledninger i grunnen, som er et nasjonalt forum for relevante bransjeforeninger og myndigheter med interesse for samordning av ledninger og annen

infrastruktur i grunnen. Departementet la til grunn at organisasjonene ville kontakte sine medlemmer i den utstrekning de mente det var behov for det. Jeg nevner for ordens skyld at både Telenor, Telia/Get og ICE er medlemmer hos IKT-Norge. Det har ikke vært tanken å legge opp til noen ny bred høring. I den type utsjekkingsrunder som det er snakk om her, var departementets vurdering at det ikke var hensiktsmessig å tilskrive berørte enkeltvirksomheter direkte. Det ville ikke bare gjelde de nevnte tre telekommunikasjonsaktørene, men et betydelig antall andre ledningseiere og ledningsleggende virksomheter, bl.a. kommunene, energiverk og maskinentreprenører. Departementet valgte derfor å sende forespørselen til interesseorganisasjonene.

Målet med utsjekkingen var å få belyst synspunktet som kom fra Geomatikk AS i deres høringssvar 3. januar 2020 vedrørende ansvarsforhold, der de viste til den rettslige vurderingen som de hadde fått utført av advokatfirmaet Wiersholm, datert 20. desember 2019. Tillegget datert 10. februar, som til dels gjentok samme synspunkter, ble ikke tatt med. På bakgrunn av spørsmålet fra stortingsrepresentanten Hoksrud, vil jeg sørge for at departementet ettersender tillegget til informasjon til deltakerne i utsjekkingsrunden.

SPØRSMÅL NR. 2320**Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 25. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden ta konkrete grep for å redusere kostnadene for pendlerne som rammes av bompengekostnadene?

BEGRUNNELSE:

Denne måneden begynte bompengerekravet i Løten.

De vedtatte satsene på 43 kroner på den nye riksvegen og 32 kroner på den gamle vil ramme lokalbefolkningen hardt. Spesielt hardt rammer det alle som pendler og bruker bilen til jobb. Fra før av har regjeringen kuttet i pendlerfradraget, noe som gjør situasjonen enda vanskeligere.

Senterpartiet har i Stortinget foreslått at alle eventuelle kostnadsreduksjoner i prosjektet rv. 3/rv. 25 skal komme bilistene til gode gjennom reduserte bompenger.

Svar:

Regjeringen arbeider med å redusere bompengebelastningen for trafikantene generelt sett, jf. bl.a. bompengeavtalen fra 2019 der staten vil stille med store midler nettopp for å dempe bompengebelastningen. Videre arbeides det også med å gjøre bompengerekravet mest mulig effektivt slik at de innkrevde midlene blir brukt til formå-

let. I tillegg ble takstsystemet lagt om for noen år tilbake, jf. Prop. 1 S Tillegg 2 (2015-2016) der det ble innført en generell rabatt på 20 prosent for kjøretøy i takstgruppe 1 som er utstyrt med elektronisk brikke og gyldig avtale. Dette var et grep som kommer pendlere til gode, og jeg viser også til ordningen med å sette et passeringstak pr. måned.

Videre vil pendlerne også omfattes av tilskuddsordningen for reduserte bompenger på riksveier utenfor byområdene som gir en generell reduksjon i bompengetakstene.

Når det gjelder prosjektet rv 3/25 som representanten viser til i sin begrunnelse, så er også dette prosjektet omfattet av den omtalte tilskuddsordningen. Gjennomsnittstaksten er dermed 10 % lavere enn det som var forutsatt Prop. 45 S (2016-2017). I tråd med Innlandet fylkeskommunes ønske er innkrevingen i bomstasjon på sidevei utsett til 1.1.2021. I bompengeavtalen fra 2019 er det videre lagt til grunn et tilskudd på 200 mill. kr til reduksjon av bompengebelastningen for dette prosjektet, i tråd med føring fra Stortinget i forbindelse med behandlingen av Prop. 114 S (2018-2019), jf. Innst. 391 S (2018-2019). Dette vil bli vurdert i forbindelse med statsbudsjettet for 2021, jf. Prop. 1 S (2019-2020).

SPØRSMÅL NR. 2321**Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 25. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Når kan de 67 000 som fortsatt venter på dagpenger, forvente å få ferdigbehandlet sine søknader og ha pengene på konto?

BEGRUNNELSE:

438 000 personer har søkt dagpenger under koronakrisa, og de fleste søkte i mars og april. Før sommeren uttalte statsråden at Nav regnet med å være à jour med utbeta-

linger i slutten av juli, og at etaten er bedt om å iverksette tiltak for å holde saksbehandlingstiden kort. I en sak av Klassekampen tirsdag 18.08 fremkommer det at 67 000 personer fremdeles venter på å få behandlet sine dagpengesøknader. Folk har måttet vente i månedsvis på pengene sine, og mange har gått gjennom sommeren i uvisshet. Nå ser vi på nytt en oppblomstring av smitte. Det er viktig at Nav nå er rustet til å både håndtere det som kan møte oss på nytt, og sikre at de som har krav på utbetalinger får dette snarest.

Svar:

Etaten prioriterer nå behandling av søknader om dagpenger fra ledige slik at de som ikke har arbeid å gå tilbake til får sine ytelser utbetalt. I tillegg prioriteres de som fortsatt er permittert, dvs. ikke kommet raskt tilbake i jobb. I følge Arbeids- og velferdsetaten hadde de ved utløpet av juli ordinær saksbehandlingstid for ledige.

Av de 67 000 som representanten viser til, er det 37 000 som tidligere i sommer fikk beskjed om at sakene deres har fått utsatt behandling. Disse sakene gjelder i all hovedsak personer som allerede er tilbake i jobb. Arbeids- og velferdsetaten har informert meg om at disse sakene sannsynligvis vil bli behandlet i september. Av de resterende 30 000 utgjør om lag 20 000 eldre saker som forventes ferdig behandlet i august. Øvrige 10 000 utgjør nye saker som er under behandling.

Arbeidsmengden i Arbeids- og velferdsetaten har vært enorm denne våren, blant annet på grunn av kraftig vekst i antallet søknader om dagpenger, samt nye ordninger som skulle utvikles og igangsettes. Og koronakrisen er langt fra over. Jeg har hele tiden vært tydelig på at det er knyttet stor usikkerhet til anslagene om saksbehandlingstiden i Arbeids- og velferdsetaten i forbindelse med koronasituasjonen. Jeg understreker usikkerheten som fortsatt ligger der.

Vi så tidlig at det ville bli lang saksbehandlingstid for dagpenger til permitterte og arbeidsledige. Det er derfor etablert en egen forskuddsordning for dem som venter på å få behandlet søknaden sin om dagpenger. Denne gir på en enkel måte inntektssikring for dem som har krav på dagpenger, men ikke får behandlet søknaden iht. normal saksbehandlingstid.

SPØRSMÅL NR. 2322

Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 25. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Mener statsråden dagens situasjon på flyruta Røros-Oslo bidrar til å sikre et godt kollektivtilbud i distrikts-Norge, og at samferdselsdepartementet som innkjøper får det produktet de betaler for?

BEGRUNNELSE:

Den siste tiden har det vært en rekke kanselleringer og forsinkelser av avganger på flyruten mellom Røros og Oslo. En god del av kanselleringene skyldes morgentåke på Røros lufthavn, og det faktum at operatøren Air Leap har fått tillatelse av samferdselsdepartementet til å sammenkoble FOT-ruta Røros-Oslo med den kommersielle ruta Ørland-Oslo. Denne sammenkoblingen ble i utgangspunktet gitt for en begrenset periode, og det er derfor oppsiktsvekkende at flyoperatøren likevel selger flybilletter med denne sammenkoblingen frem til januar 2021. Dette medfører at flyet ikke står nattparkert på Røros, men tar av fra Ørland på morgenen med mellomlanding på Røros før Oslo. Lokal politisk ledelse og luftfartsmyndighet på Røros har i lang tid advart mot at dette kom til å bli en stor utfordring, siden de har erfaring med morgentåkeproblematikk på enkelte tider av året, der landing kan være krevende mens take-off likevel er fullt mulig.

I uke 33 var det forsinkelser på grunn av tåke mandag, tirsdag og torsdag.

Fredag i uke 33 var flyet svært sent inn til Røros, og til min overraskelse har jeg fått vite at de da gikk fra Ørland til Røros, med retur til Ørland, og så til Gardermoen. Dette angivelig for at flyet ble for tungt til å ta av fra Røros med passasjerer fra både Røros og Ørland, og medførte store forsinkelser for passasjerer fra Røros til Oslo.

Så langt i uke 34 har samtlige morgenavganger mellom Røros og Oslo kansellert på grunn av tåkeproblematikk i tillegg til en ettermiddagskansellering på grunn av tekniske problemer.

Alt overnevnte, i tillegg til at man med dagens operatør ikke kan kjøpe gjennomgående flybilletter, ikke sjekke inn på automat på Gardermoen eller på nett, gjør at lokalbefolkning og lokalt næringsliv nå opplever et flytilbud som er markant mye dårligere enn hva man bør kunne forvente av ei statsfinansiert flyrute.

Ved utlysning av konkurranse om drift av regionale flyruter i Sør-Norge uttalte daværende samferdselsminister Jon Georg Dale følgende:

«Det regionale flytilbudet er ein viktig del av det nasjonale transporttilbudet i Noreg og for kollektivtilbudet i distrikta. Gjennom utlysinga av ny konkurranse om drift av regionale flyruter i Sør-Noreg sikrar regjeringa eit godt tilbud til flypassasjerane.»

Svar:

Luftfarten er nå inne i en svært krevende periode som følge av covid-19-utbruddet. I en tid med redusert etterspørsel etter flyreiser aksepterte Samferdselsdepartementet at operatøren Air Leap kunne fly FOT-ruten Røros–Oslo og den kommersielle ruten Ørland–Oslo i kombinasjon, til tross for at setekapasitetskravet i avtalen med Samferdselsdepartementet da ikke ble oppfylt. Dette er for å avhjelpe situasjonen for operatøren, samt imøtekomme Forsvarets og Ørland-samfunnets uttalte behov.

Grunnet at smittevernveilederen til Folkehelseinstituttet i en periode begrenset antallet salgbare seter i flyene foreslo operatøren senere å sette inne et større fly enn det som ligger til grunn for avtalen. Nå som flyselskapene igjen kan selge alle setene i flyene, medfører det at Air Leap

fortsatt kan kombinere de aktuelle rutene og likevel opprettholde det avtalefestede setekapasitetskravet på ruten Røros–Oslo. Samferdselsdepartementet har inntil videre akseptert en slik løsning. Generelt er det i flyruteavtalene åpnet for å kombinere kjøpsruter og kommersielle ruter, og det ligger ingen føringer for hvor flyene skal nattparke-

res. Jeg har forståelse for at siste ukes forsinkelser og kanselleringer har påvirket opplevelsen av flytilbudet på Røros i negativ retning. Samtidig er det vanskelig å forutse trafikkutviklingen i den situasjonen vi er i nå. Jeg vil fortløpende vurdere om situasjon tilsier endringer i statens krav til organiseringen av rutedriften på ruten mellom Røros og Oslo.

SPØRSMÅL NR. 2323

Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 25. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva er status i arbeidet med å endre reglene for maksimalhastighet for bilkjøring med tilhenger med brems?

BEGRUNNELSE:

Som svar på skriftlig spørsmål nr. 22 (2019-2020) fra undertegnede uttalte daværende samferdselsminister Jon Georg Dale blant annet:

«I samband med dette har direktoratet ønskt å greie ut om det er mogleg å innføra 100 km/t som maksimal fart for køyring med tilhengjarar som er godkjente for dette (såkalla Tempo 100-ordning). Slike tilhengjarar vil i så fall kunne køyrast i inntil 100 km/t, under føresetnad av at dei er utstyrte med dekk dimensjonerte for dette.

Vegdirektoratet har fått i oppdrag å utarbeide og sende på høring forslag til regelverksendringar basert på denne vurderinga. Direktoratet har som mål å sende forslaget til endringar på høring innan komande årsskifte.»

Svar:

Jeg har fått opplyst at Statens vegvesen har foretatt en innledende vurdering av saken. Denne kartleggingen har vist at arbeidet generelt er langt mer komplekst og omfattende enn først antatt.

I tråd med Utredningsinstruksens krav og føringer må en rekke forhold, både tekniske, administrative og trafikk-sikkerhetsmessige, utredes og tas stilling til før økt hastighet kan tillates. I en tid med omorganisering av etaten og andre omfattende oppgaver, har det foreløpig ikke vært mulig å ferdigstille denne saken.

Samferdselsdepartementet har bedt Statens vegvesen om å prioritere arbeidet med Tempo 100 denne høsten. Jeg har nå fått forsikringer om at nødvendige forskriftsendringer vil være klart for å sendes på høring innen utløpet av 2020, med potensiell ikrafttredelse våren 2021.

SPØRSMÅL NR. 2324**Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 26. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Mange bussjåfører og tillitsvalgte forteller at de ikke føler seg trygge i busser som slett ikke er robuste og kollisjonssikre. De tillitsvalgte sier at det har blitt jobbet i lang tid for å få gjennomslag for at kollisjonssikkerhet skal være et krav som kommer inn i norsk standard for busser (som det visstnok er for trailere), men det har ikke skjedd.

Er statsråden bekymret for dette, og vil han ta grep for å endre norsk standard, eventuelt innføre regelverk som sikrer at fylkeskommunale anbud krever kollisjonssikre busser?

BEGRUNNELSE:

Flere ulykker med bybusser de siste årene har vist hvor dårlig sikret denne typen kjøretøy er mot kollisjoner, se nest på Sørås i Bergen i juni. Det finnes sikrere busser på markedet, men nesten ingen kollektivselskap er villige til å betale de ekstra tusenlappene det koster å sikre sjåfør og passasjerer.

Det ligger i anbudssystemets natur at alle operatører vil gjøre billigst mulig innkjøp av bussmateriell så lenge det er innenfor kravene. Om det i anbudene ikke stilles krav til kollisjonssikkerhet, så blir det heller ikke kjøpt inn busser som er kollisjonssikre. Dermed blir alt som fremmer sikkerhet for sjåfør og kollisjonssikkerhet, ekstrautstyr og ikke standardutstyr på norske busser og er dermed fordyrende.

De tillitsvalgte sier at det finnes sikrere busser hos produsentene, men at de ikke blir prioritert å bygge eller prioritert i innkjøp når det ikke er disse bussene som er i norsk standard.

Det ble nettopp utlyst anbud på kollektivtrafikken i Trøndelag (utenom Stor-Trondheim). Til sjåførenes store skuffelse og frustrasjon oppdaget de at AtB ikke la inn krav om mer kollisjonssikre busser, trygge sjåførplasser, trygvere speilplassering osv.

Svar:

Alle busser i Norge skal oppfylle felleseuropeiske bestemmelser, og vi er i henhold til EØS-avtalen forpliktet til å akseptere busser som er godkjent i henhold til disse kravene. De internasjonale kravene til kollisjonssikkerhet i andre kjøretøy er stadig blitt styrket, men vi har beklageligvis ikke sett den samme utviklingen når det gjelder buss.

Dette synliggjøres i rapporten til Statens havarikommisjon (SHT), om den tragiske møteulykken mellom to

busser i Ullensaker i 2017. Rapporten ble lagt frem juni 2019. SHT fremmet her to sikkerhetstilrådninger som Samferdselsdepartementet og Statens vegvesen følger opp:

- Sikkerhetstilråding nr. 2019/09T: Statens havarikommisjon for transport tilrår at Statens vegvesen i samarbeid med finske trafikkmyndigheter og andre nordiske land på nytt fremmer et forslag til World Forum for Harmonization of Vehicle Regulations (UNECE-GRSG, WP.29) om forbedrede krav til kollisjonssikkerhet for fører i busser.
- Sikkerhetstilråding nr. 2019/10T: Statens havarikommisjon for transport tilrår Statens vegvesen å vurdere bruk av nasjonale forskrifter som grunnlag for å heve kollisjonssikkerheten i buss i løyvepliktig transport i Norge

Som ledd i oppfølgingen av tilråding nr. 2019/09T, har Statens vegvesen tatt initiativ til strengere internasjonale krav til kollisjonssikkerhet i buss, men har dessverre så langt ikke nådd frem. I dette arbeidet har det også vært dialog med finske myndigheter. I den nye sikkerhetsforordningen (EU) 2019/2144 som skal tre i kraft fra 5. juli 2022 vil det bli krav om automatiske nødbremser (AEBS) på buss - som vil kunne redusere energiforløpet i en kollisjon. Det er likevel dessverre slik at sjåførplassen i buss ikke har fått større forbedringer når det gjelder tekniske krav til bussens konstruksjon.

Statens vegvesen fortsetter sitt arbeid for styrkede internasjonale krav, men vi vil samtidig vurdere vårt handlingsrom for strengere krav på nasjonalt plan. På oppdrag fra Samferdselsdepartementet vil derfor Statens vegvesen i løpet av 2020 vurdere om det kan innføres nasjonale krav til ekstra beskyttelse for fører som en del av bussens konstruksjon, der bussen går i såkalt løyvepliktig transport. Dette følger også opp havarikommisjonens sikkerhetstilråding nr. 2019/10T, som vist til over.

Det er viktig å huske at gjeldende tekniske krav for buss er minimumskrav, slik at det ved kjøp av transporttjenester kan stilles krav om at det skal bygges inn ekstra sikkerhet for fører. Det er fylkeskommunene som eventuelt må stille slike krav i anbudene de utlyser. Jeg registrerer, og syns det er svært positivt, at enkelte fylker nå har begynt å tilrettelegge for bedre minimumssikkerhet på buss gjennom anbudsrunder. Det er samtidig potensielle for større bevissthet rundt dette i mange fylker.

SPØRSMÅL NR. 2325**Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 28. august 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Skipsverft har stor betydning for å videreutvikle lav-utslipps løsninger og ønsker å investere i landstrøm for å gi et bedre tilbud til skip som er til reparasjon. Det vil også redusere støyen betydelig for verftet og lokalsamfunn. Skipsverftene bruker sin egenkapital til ta store deler av risikoen ved oppdrag og har lite rom for å ta hele investering i ladestrøm. Enova gir ikke støtte til havner/kaier for fartøy til reparasjon.

Vil ministeren sørge for å endre retningslinjene slik at skipsverft kan søke støtte til ladestrøm?

Svar:

Grøn skipsfart er ei av regjeringa sine viktigaste satsingar i arbeidet for utsleppskutt og grøn konkurransekraft. Vi er no inne i ei stor omstilling. Ambisjonen er å halvere utsleppa frå innanriks skipsfart innan 2030.

Enova er eit av våre viktigaste klimaverkemiddel og har dei seinare åra hatt monaleg aktivitet retta mot innovasjon og utsleppsreduksjonar i maritim sektor. Stønad til etablering av landstraum har vore og er eit av satsingsområda deira. Enova har tildelt stønad til om lag 100 slike prosjekt på til saman over 650 millionar kroner. Det blir som følge av denne stønaden stadig vanlegare for skip å kople seg til landstraum når dei ligg til kai.

Verft med kaianlegg som anløpast av ordinær skipstrafikk kan søke Enova om stønad til å etablere landstraum. Enova støttar ikkje etablering av landstraum for skip i opplag, eller skip under reparasjon og bygging. Enova sine ordningar skal medverke til ein varig marknadsendring, kor tiltak og teknologiar på sikt skal stå på eigne bein utan stønad.

Enova vurderer at stønad til landstraum ved verft retta mot skip i opplag, eller skip under reparasjon og bygging, ikkje vil medverke til ein varig endring i etterspurnad etter landstraum fordi slike skip ikkje må installere landstraumssystem for å bruke landstraum. Dei har praksis for å kople straumen direkte på skipet si tavle. Viss det er nok effekt tilgjengeleg på land, trengs det svært avgrensa infrastruktur for å tilby straum til skipa.

Enova vurderer vidare at verft som etablerer landstraum vil få høg brukstid av anlegget og at investeringa har relativt låg risiko og gode moglegheiter for å vere lønnsam. Enova prioriterer etablering av landstraum i hamner som tenar ordinær skipstrafikk. Låg brukstid ved etablering vil i ein overgangsperiode vere ein risiko for desse

hamnene. Enova støttar ikkje tiltak som er lønsame utan stønad.

Klima- og miljødepartementet styrer Enova på eit overordna nivå. Dette skjer hovudsakeleg gjennom fire-årige avtalar om forvaltninga av midlane frå Klima- og energifondet. Innanfor rammene av avtalen har Enova stor fagleg fridom til å prioritere mellom område, utvikle program og tildele stønad sånn at midlane som er stilt til rådvelde utnyttast mest mogleg effektivt.

Den faglege fridomen gjennom overordna styring er viktig for at Enova skal kunne tilpasse sine program etter marknaden og teknologien sånn at vi får mest mogleg klima- og energiløysingar for pengane. Eg meiner det er viktig å halde fast på denne måten å styre Enova på. Øyremerking og detaljstyring gjer Enova mindre fleksibel og går ut over deira moglegheit til å prioritere innsatsen der kor moglegheitene for å påverke utviklinga er størst.

Eg oppmodar aktørar om å halde fram med å ha kontakt med Enova. Det er viktig for Enova å få gode innspel frå aktørar i marknaden.

SPØRSMÅL NR. 2326**Innlevert 18. august 2020 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen****Besvart 28. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Fredag 14. august 2020 gikk regjeringen, ved statsminister Erna Solberg og helseminister Bent Høie, ut med en oppfordring til kollektivreisende, blant annet til og fra Oslo, om bruk av munnbind, for å beskytte medpassasjerer mot potensiell smitte.

Hvilke tiltak har samferdselsministeren iverksatt for å sørge for at oppfordringen fra regjeringen blir tatt til følge, eller mener statsråden at en oppfordring til kollektivpassasjerer uten konkret oppfølging, er nok i en situasjon der smittetallene stiger?

BEGRUNNELSE:

Bakgrunnen for spørsmålet er følgende: Som dagpendler mellom Drammen og Oslo, har jeg lojalt fulgt regjeringens oppfordring om å unngå å reise i rush-tiden, bruke hjemmekontor så mye som mulig, men i dag måtte jeg reise med 15.31 fra National til Drammen. Det var ingen hyggelig opplevelse. Det var for mange passasjerer til å holde 1 meters avstand. Veldig få brukte munnbind. Det var ikke personale fra Vy til stede for å sørge for overholdelse av reglene - enten med munnbind, eller ved å be passasjerer vente på neste tog.

Jeg har registrert at Vy etter de nye anbefalingene, har sagt offentlig at de har bestilt munnbind til sitt personale. Jeg har enda til gode å se en konduktør med munnbind. Den eneste jeg har sett, er en konduktør på Flytoget.

Regjeringens oppfordring om behovet for munnbind er overlatt til hver og én å vurdere. Det virker lite tillitvekkende. Det burde vel helle vært et pålegg for i det hele tatt å kunne stige på.

Svar:

Regjeringen kom 14. august med en anbefaling om bruk av munnbind på kollektivtransport i Oslo og til/fra Oslo, samt i Indre Østfold. Anbefalingen er i denne omgang avgrenset til å gjelde i to uker.

I likhet med helsemyndighetene vil jeg understreke viktigheten av å holde avstand for å forebygge smitte. Bruk av munnbind erstatter ikke anbefalingen om å holde en meters avstand, og det er derfor behov for å opprettholde et redusert trykk på kollektivtransporten.

Arbeidsgivere har en sentral rolle i arbeidet med å bidra til å minimere eller fordele belastningen i tid på kollektivtransporten. Arbeidsgivere må derfor planlegge for at antall ansatte som reiser med kollektivtransport i rush-

tiden i befolkningstette områder, halveres sammenlignet med normalsituasjonen. Tilrettelegging for hjemmekontor og spredning av de reisende til tider utenfor rushtiden der det er mulig, er viktige tiltak for å redusere belastningen på kollektivtransporten.

Som representanten tar opp, er det flere steder vanskelig å opprettholde en meters avstand om bord på kollektive transportmidler, særlig i rushtiden. Kollektivtransportssystemet er åpent, og bortsett fra at man må ha gyldig billett, kan alle ferdes der. Smittevern rådene gjelder oss alle, og ansvaret for å følge dem, hviler på hver og en av oss. Ansvaret for å ta på seg munnbind på kollektive transportmidler når avstanden blir mindre enn en meter, hviler også på den enkelte. Med den smittesituasjonen vi har i dag, er det ikke aktuelt å forby reiser for personer uten munnbind. Mange hensyn skal veies opp mot hverandre, herunder de reisendes behov for å reise.

De enkelte kollektivselskapene og operatørene må også vurdere hva som vil være en god måte å sørge for at smittevernet overholdes. Dette er det anbefaling om i veilederen om smittevern i kollektivtransporten. Helseledelse gjennomførte et informasjonsmøte med kollektivselskapene 20. august for å redegjøre for hvordan bruk av munnbind i Oslo og andre smittevernstiltak kan implementeres i revidert smittevernsvileder for offentlig kommunikasjon. Togoperatørene fikk invitasjon til møtet og har mulighet til å komme med sine innspill. Helseledelse vil konsolidere innspillene og utarbeide revidert smittevernsvileder. Jernbanedirektoratet vil følge opp denne overfor togoperatørene, som igjen må utarbeide tiltaksplaner for å sikre tilstrekkelig smittevern om bord i tog. Jernbanedirektoratet vil følge opp i dialogen med togoperatørene.

Det er imidlertid fortsatt myndighetenes og mitt råd at den enkelte selv vurderer nødvendigheten av å gjennomføre reisen. Det er da viktig at de som kan la være å reise velger det, slik at de som må reise kan gjøre det på en trygg måte.

SPØRSMÅL NR. 2327**Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 28. august 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Hva gjør forsknings- og høyere utdanningsministeren for å sikre at IB-elever i år konkurrerer på like vilkår med andre avgangselever ved norske videregående skoler?

BEGRUNNELSE:

Mens elever ved vanlige linjer denne våren fikk et vitnemål basert på standpunktkarakterer, har elever ved 41 IB-linjer på norske videregående skoler over det ganske land blitt utsatt for den ene vitnemåleksperimentet etter det andre. Først satte IBs internasjonale ledelse statistiske beregnede karakterer, før de trakk dette tilbake til fordel for en karakterberegning som i sin helhet er basert på elevenes særoppgave-karakterer (såkalte Internal Assessment, IA). Disse karakterene utgjør normalt bare 15–30 prosent av den endelige vitnemålkarakteren i hvert fag og gir et snevert bilde av IB-elevenes kvalifikasjoner. Det nærmeste IB-elevene kommer standpunktkarakterer, er Predicted Grades, som er satt av den enkelte faglærer og basert på elevens prestasjoner over flere år.

Det er åpenbart at selv om IB nå har endret metode slik at noen elevers resultat er bedret, så fortsetter Datatilsynets undersøkelser, og fremdeles framstår også den nye metoden som ulovlig i henhold til den europeiske personvernforordningen GDPR – noe det ventelig vil ta lang tid å få endelig avklart. Internasjonalt har også den nye metoden vakt stor forundring.

Likebehandling er et grunnleggende prinsipp for all norsk forvaltningspraksis. Når alle andre norske elever fra videregående skoler i år kan søke opptak til høyere utdanning med sine standpunktkarakterer framstår forskjellsbehandlingen av IB-elever som svært urimelig.

Svar:

International Baccalaureate (IB) er en egen form for videregående opplæring som følger opplæring bestemt av den internasjonale stiftelsen The International Baccalaureate (IBO). I Norge kan fylkeskommunale videregående skoler og skoler godkjent etter friskoleloven § 2-1 andre ledd bokstav c, tilby IB. I tillegg er det også enkelte private videregående skoler som ikke er godkjent etter utdanningslovgivningen som tilbyr IB. Det er en forutsetning at den enkelte skole søker og får godkjent IB-tilbudet av IBO om å få opprette et slikt tilbud.

IBO besluttet tidlig i vår å avlyse alle eksamener for alle sine elever over hele verden pga. koronasituasjonen.

IB-elever har dermed ikke fått fastsatt karakterer på vanlig måte denne våren. Karakterene er fastsatt på samme måte for IB-elever over hele verden og elevenes Diploma eller Certificate er utstedt av IBO.

IBO offentliggjorde mandag 17. august 2020 at organisasjonen etter nye vurderinger har besluttet å endre karakterene på utstedte diplomer fra våren 2020 for mange av årets avgangselever. Jeg har bedt Unit om å gå i dialog med universiteter og høyskoler for å vurdere om de har kapasitet til å ta opp de aktuelle IB-elevene med ny dokumentasjon denne høsten. Dersom disse søkerne ville kommet inn med sitt nye vitnemål i hovedopptaket skal de få tilbud om studieplass. Hvis ikke universitetet eller høyskolen kan tilby studieplass fra i høst, skal disse få en reservert plass ved neste mulige opptak. Ingen som allereide har fått en studieplass vil miste denne.

Departementet er kjent med at Datatilsynet har henvendt seg til IBO om metoden IBO har brukt for fastsetting av karakterer i år og at tilsynet har sendt forhåndsvarsel til IBO om at det legger opp til å treffe vedtak om at IB-karakterene må rettes. Datatilsynet må eventuelt selv svare for korrespondansen mellom dem og IBO.

Jeg forstår at usikkerheten omkring hvilke metoder IBO har brukt for fastsetting av karakterer har skapt en uheldig og frustrerende situasjon for dem det gjelder. Norske utdanningsmyndigheter kan ikke endre eller sette til side gyldige vitnemål eller diplom, og kan derfor ikke bruke Predicted Grade (PG) alene som grunnlag for opptak.

SPØRSMÅL NR. 2328**Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 28. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Vi kjenner til et konkret tilfelle der kommunen veiledet barnehagen feil om regnskapsførsel/BASIL, og om hva som kunne avsettes som styrking av egenkapital og hva som kunne tas ut som lønn for eier/styrer. I ettertid åpnet barnehagemyndigheten økonomitilsyn av barnehagen, hvor barnehagen da ble straffet for å ha fulgt veiledningen den fikk fra kommunen selv.

Mener statsråden det er riktig at barnehagen skal bli straffet for å ha fulgt veiledning, og hva mener statsråden kan gjøres for å motvirke tilfeller som dette?

BEGRUNNELSE:

Barnehagelovens §8 pålegger kommunene å veilede barnehagene slik at de drives i samsvar med gjeldende regelverk. Vi er kjent med tilfeller der barnehager er veiledet feil av barnehagemyndigheten i kommunen.

Svar:

Det følger av barnehageloven § 9 at det er fylkesmannen som fører tilsyn med lovligheten av kommunens oppfyllelse av plikter som barnehagemyndighet, herunder barnehageloven § 8 om veiledning og § 16 om tilsyn. Departementet går ikke inn i enkeltsaker, og jeg ønsker derfor ikke å kommentere det konkrete innholdet i saken du viser til. Derfor begrenser jeg meg til å omtale det generelle ansvaret kommunen har på dette området.

Kommunen er lokal barnehagemyndighet, jf. barnehageloven § 8. I tråd med dette skal kommunen gi veiledning og påse at barnehagene drives i samsvar med gjeldende regelverk. I vurderingen av hvordan av kommunen skal ivareta dette ansvaret, må det tas hensyn til hvilke virkemidler kommunen som barnehagemyndighet har. Kommunen kan bruke godkjenning av nye barnehager, veiledning og tilsyn med eksisterende barnehager som virkemidler for å påse at barnehagene etterlever regelverket, jf. barnehageloven §§ 8, 10, 11 og 16.

Kommunen må vurdere hvilke av de tildelte virkemidlene det er hensiktsmessig å bruke i ulike tilfeller. Barnehagemyndigheten har samtidig ikke ansvaret for at barnehageeierne oppfyller sine plikter. Brudd på regelverket i en barnehage vil derfor ikke nødvendigvis innebære at kommunen ikke har oppfylt sine plikter. Dette beror på en konkret vurdering.

Samtidig vil jeg vise til Prop. 96 L (2019-2020) Endringer i folkehøyskoleloven, barnehageloven, vok-

senopplæringsloven m.m. (samleproposisjon), som ble behandlet av Stortinget i vår. I tråd med departementets forslag, vil det opprettes et nasjonalt tilsyn for økonomiske forhold i private barnehager. Bakgrunnen for dette er blant annet at det er behov for et mer spesialisert tilsyn med de økonomiske forholdene for de private aktørene. Det økonomiske tilsynet blir stadig mer komplekst, i tråd med utviklingen i sektoren.

Også veiledningsansvaret for dette regelverket vil overføres til det nasjonale tilsynet, som bygges opp i Utdanningsdirektoratet. Som omtalt i proposisjonen, vil jeg gi det nasjonale tilsynet i oppdrag å utarbeide en statlig veileder om regelverket om bruk av offentlige midler og foreldrebetaling. Den nasjonale tilsynsmyndigheten vil i lys av sitt ansvar få svært god kunnskap om og praktiske erfaringer med regelverket. Dette mener jeg vil utgjøre et godt grunnlag for å gi god og målrettet veiledning til de aktørene som har behov for dette.

SPØRSMÅL NR. 2329**Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar****Besvart 28. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Frp er opptatt av åpenhet om skoleresultater, slik at målrettede tiltak kan settes inn. SSB har statistikk over grunnskolepoeng for de som avsluttet grunnskolen fordelt på innvandringskategori og kjønn, men ikke på landbakgrunn. Dette er uheldig, da erfaring fra bl.a. Danmark viser at det er store ulikheter i resultater fordelt på landbakgrunn. Det er store ulikheter mellom de ulike landene innen SSBs innvandringskategorier.

Kan statsråden sørge for at det blir utarbeidet statistikk over karakterer basert på landbakgrunn?

Svar:

Kunnskapsdepartementet innhenter jevnlig statistikk om hvordan det går med barn, unge og voksne i utdannings-systemet, fra barnehage til høyere utdanning, og departementet følger utviklingen nøye.

Statistikk over grunnskolepoeng etter landbakgrunn inngår ikke i karakterstatistikken som årlig publiseres i SSBs statistikkbank. SSB har imidlertid publisert statis-

tikk over grunnskolepoeng etter landbakgrunn i flere rapporter som undersøker hvordan det går med innvandrerbefolkningen i Norge. Et eksempel på dette er i rapporten "Norskfødte med innvandrerforeldre – hvordan går det med dem?" (<https://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/norskfodte-med-innvandrerforeldre-hvordan-gar-det-med-dem>), som SSB utarbeidet på oppdrag fra Kunnskapsdepartementet i 2019.

Det er store forskjeller på hvilke forutsetninger og erfaringer elever med innvandrerbakgrunn har når de begynner i norsk skole. Noen er født i Norge og behersker norsk og ett eller flere andre språk. Andre er kommet som innvandrere med flyktningbakgrunn sent i skoleløpet og har begrenset med skolegang. Vi vet også at det er en relativt sterk sammenheng mellom foreldres utdanning og elevenes prestasjoner. Jeg er enig med representanten i at det er viktig med åpenhet om skoleresultater, men jeg mener også at det er viktig at statistikken presenteres innenfor en kontekst som muliggjør en god analyse av resultatene.

SPØRSMÅL NR. 2330**Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 26. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

I Stortinget i mai opplyste statsråden at det var forventet at alle skulle fått dagpenger i løpet av juli. Nå nærmere vi oss slutten av august og det opplyses at det fortsatt er 67 000 som ikke har fått beregnet dagpenger.

Hvor mange av disse kommer fra EØS-land, og hvilke type bedrifter er de permittert fra?

Svar:

Av de 67 000 personene som per 17. august ikke hadde fått saksbehandlet sin søknad om dagpenger, har Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyst at om lag 16 000 av disse er

borgere av et annet EØS-land. Fordelt på land er det flest fra Polen, Litauen og Sverige som venter på å få sin sak behandlet, noe som er naturlig da vi har flest arbeidsinnvandrere fra disse EØS-landene. Blant de 67 000 finner vi en stor gruppe på om lag 37 000 personer som ikke lenger er permitterte, men tilbake i jobb.

Blant de ubehandlede sakene er følgende bransjer de største: bygg og anlegg (om lag 5000), forretningsmessig tjenesteyting, dvs. bedrifter som leverer tjenester til det øvrige næringslivet (om lag 4500), industri (om lag 2500) samt overnattings- og serveringsvirksomhet (om lag 2 500).

SPØRSMÅL NR. 2331**Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 28. august 2020 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Mens mange oljeselskap skrur ned verdien av sine olje- og gassreserver og senker prognosene for framtidig oljepris, forventer Equinor at oljeprisen etter 2030 skal holde seg rundt 80 dollar fatet. De innrømmer selv at dette er en oljepris som er i strid med IEAs 2 graders scenario og også Equinors eget 2 graders scenario.

Hvilken framtidig oljepris vil regjeringen legge seg på når den skal behandle søknader om nye olje- og gassprosjekt?

BEGRUNNELSE:

Equinor er mer optimistisk til oljeprisen enn flere andre oljeselskaper, ifølge tenketanken Carbon Tracker Initiative. BP har skrevet ned verdier med opptil 171 milliarder kroner, etter å ha redusert sine langsiktige oljeprisutsikter med 27 prosent til 55 dollar fatet i perioden 2021–2050. Flere europeiske oljeselskap har den siste tiden nedjustert sine prisanslag og skrevet ned verdier. En av grunnene er at de ønsker å være i tråd med Paris-avtalen. I desember sa spanske Repsol at det ville skrive ned verdier for 4,8 milliarder euro, etter å ha laget nye prisanslag i tråd med klimaavtalen fra Paris.

Blant europeiske oljeselskaper er det nå norske Equinor som har det mest optimistiske synet på oljeprisen fremover. Det viser en oversikt fra tenketanken Carbon Tracker Initiative, som jobber for omstilling i energisektoren. Equinor venter en oljepris på 77 dollar fatet i 2025 og 80 dollar fatet i 2030.

Til sammenligning legger Aker BP til grunn en oljepris på 65 dollar fatet etter 2024, ifølge selskapets seneste kvartalsrapport.

Forventninger om en høy oljepris kan føre til at det foretas investeringer som blir ulønnsomme fordi oljeprisen blir lavere. Forventninger om en for høy oljepris vil også svekke investeringene i fornybar energi siden penge- ne i stedet går til olje/ gassprosjekt.

Svar:

Forvaltningen av petroleumssektoren bygger på de samme prinsippene som forvaltningen av annen næringsvirksomhet i Norge. Dette betyr at myndighetene regulerer sektoren ved å sette helhetlige, klare og forutsigbare rammer. Aktørene i næringen, som har mest kunnskap, kompetanse og informasjon om muligheter og utfordringer i sine prosjekter, utfører og har ansvar for den daglige ope-

rasjonelle aktiviteten innen leting, utbygging, drift og avslutning. Herunder å utrede og ta investeringsbeslutning, samt gjennomføre utbygginger. At dette ansvaret ligger hos selskapene er både viktig og riktig.

I forbindelse med planleggingen av en utbygging gjør også operatøren, på vegne av rettighetshavergruppen, lønnsomhetsvurderinger. Partnerne har en viktig rolle i å etterse operatørens planleggingsarbeid. En ev. investeringsbeslutning tas i hvert enkelt selskap i rettighetshavergruppen og stemmes over i interessentskapet. Hvis en rettighetshavergruppe mener de har et lønnsomt utbyggingsprosjekt og det fattes en investeringsbeslutning, skal det utarbeides en plan for utbygging og drift (PUD) som skal godkjennes av myndighetene. Departementet tar imot og behandler disse planene som skal utarbeides i henhold til en veileder utgitt av myndighetene.

Når et selskap skal ta en investeringsbeslutning, gjøres det basert på et bredt beslutningsgrunnlag. Dette omfatter prosjektøkonomiberegninger for selskapet. Hvert enkelt oljeselskap har etablert kriterier for krav prosjekter må oppfylle for at de skal investere i det. Dette inkluderer alltid kriterier til lønnsomhet, herunder robusthet for sentrale usikkerhetsparametre i investeringsgrunnlaget – som olje- og gasspriser, investeringskostnader, driftskostnader og gjennomføringstid. Typisk vektlegges balansepris, det vil si hvor lav oljeprisen i kan være samtidig som prosjektet forblir lønnsomt, tungt i et selskaps totalvurdering av en investering. Selskapene vektlegger således også mulighetene for lavere priser og/eller høyere driftskostnader hvis det skulle følge av eksempelvis nasjonale og globale klimatililtak (klimarisiko) i sine beslutninger.

At balansepris vektlegges av mange selskaper vises også på hvilke prosjekter som gjennomføres. Balanseprisen på godkjente prosjekter i perioden 2018 til juni 2020 på norsk sokkel var i gjennomsnitt om lag 30 USD/fat, vesentlig lavere enn forventede priser fremover.

En del av myndighetenes behandling av en PUD er at Oljedirektoratet gjør egne vurderinger av om prosjektet er samfunnsøkonomisk lønnsomt og robust. Vurderingene tar utgangspunkt i prosjektinformasjon fra rettighetshaverne slik den fremgår av PUD. Det gjøres vurderinger av undergrunnen, utbyggingsløsning og prosjektgjennomføring, samt områdevurderinger. Sensitivitetsberegninger for prosjektets lønnsomhet som blant annet inkluderer ulike utfall for olje- og gasspriser og driftskostnader fremover blir gjort som en del av robusthetsvurderingen. Balansepris og internrente beregnes. Vurderingen av lønnsomheten når myndighetene behandler utbyggings-

planer er derfor ikke basert på en fremtidig oljepris, men er en totalvurdering av den gitte utbyggingens lønnsomhet og robusthet knyttet til de usikkerheter den står overfor.

Det har alltid vært, og vil alltid være, usikkerhetsmomenter knyttet til investeringsprosjekter. Det skyldes at alle investeringsbeslutninger, også på norsk kontinen-

talsokkel, tas under usikkerhet. Næringen er satt opp for å håndtere dette totale risikobildet på en god måte. Det gjelder også for nye utbygginger på norsk sokkel. Hvor lønnsom en enkelt utbygging faktisk blir, vil avhenge av blant annet prisen på den oljen og gassen som produseres i levetiden og hvor mye ressurser som blir realisert før nedstengning.

SPØRSMÅL NR. 2332

Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 27. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

På et tidligere spørsmål fra Sp om tidshorizonten for å etablere ny fagskole for brann- og redningspersonell, svarte Justisdepartementet at Statsbygg skal vurdere behovet for ny infrastruktur før en mulig fremdriftsplan kan utarbeides.

Når ventes det at Statsbygg er ferdig med forprosjektet og vurderingene?

BEGRUNNELSE:

Ny fagskole for brann- og redningspersonell er etterlengtet og etterspurt, og det er viktig at det ikke tar for lang tid før byggingen kommer i gang. Jeg viser til Finansdepartementets tidligere svar på spørsmål fra Sp om tidshorizonten:

Spørsmålet er forelagt Justis- og beredskapsdepartementet, som har gitt følgende svar:

«Regjeringen vil styrke brannutdanningen gjennom å etablere en ny fagskole for brann- og redningspersonell ved Norges brannskole i Tjeldsund kommune. Det er behov for ny infrastruktur ved Norges brannskole før fagskolen kan starte opp. Arbeidet med ny infrastruktur vil følge retningslinjene for statlige byggeprosjekter. Statsbygg gjennomfører nå et såkalt forprosjekt og nødvendige vurderinger i tilknytning til bygging av ny infrastruktur. Disse vurderingene er nødvendige for å kunne angi nærmere økonomiske forutsetninger for byggeprosjektet og for å kunne utarbeide en mulig framdriftsplan. Den videre etableringen av fagskolen vil avhenge av de årlige budsjettprosessene.»

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet mottok 1. juli 2020 Statsbyggs endelige forprosjektrapport for bygging av ny infrastruktur ved Norges brannskole i Tjeldsund kommu-

ne. Rapporten er til vurdering i departementet. Den videre etableringen av ny fagskole for utdanning av brann- og redningspersonell vil avhenge av de årlige budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 2333**Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 24. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Kan samferdselsministeren forsikre at han ikkje vil endre strukturen på dei regionale lufthamnene utan at initiativet til strukturendringar kjem frå regionane sjølve og vil han auke kjøp av flyruter frå Widerøe for å oppretthalde det viktige kollektivtilbodet kortbanenettet utgjør for store deler av kyst-Noreg?

GRUNNGJEVING:

Eit såkalla ekspertutval har tilrådd at fleire regionale lufthamner vert lagde ned og sentraliserte til større og meir «konkurransedyktige» lufthamner. Det vert gjort eit poeng av at lufthamnene ikkje går med overskot. Det gjer heller ikkje togtilbodet i Noreg. Dessutan vart desse lufthamnene bygde for å skape utvikling og vekst i distrikta, noko som i neste omgang har vist seg å vere lønsamt for samfunnet.

Svar:

Det er ikkje på regjeringa sin agenda å leggje ned regionale lufthamner. Regionale lufthamner er ein føresetnad for eit svært viktig kollektivtilbod for folk i distrikta. Dei regionale lufthamnene legg dessutan godt til rette for å utvikle og ta i bruk elektriske fly framtida.

Luftfarten er inne i ei alvorleg krise og det har derfor vore viktig for regjeringa å setje inn tiltak for å sikre flytilbod over heile landet. Sida 25. mars har Samferdselsdepartementet kjøpt eit minstetilbod av flyruter. Inneverande avtale varer ut september. Samstundes ser vi ei usikker marknadssituasjon også i tida som kjem.

Luftfart er som kollektivtilbod å rekne i store delar av Noreg, og det skal vere godt anten ein bur midt i Oslo eller i Vesterålen. Eit for dårleg tilbod på kortbanenettet bekymrar meg og eg vil følgje situasjonen tett vidare. Regjeringa vurderer fortløpande kva for tiltak og verkemiddel som er best eigna for å sikre eit godt regionalt og nasjonalt flytilbod, både i næraste framtid og på lengre sikt.

SPØRSMÅL NR. 2334**Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 25. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Eg viser til mitt førre spørsmål til statsråden om temaet, og spør på nytt:

I lys av nye rutekutt på strekninga Ørsta/Volda-Oslo, vil regjeringa no gjeninnføre statleg kjøp eller ta andre grep for å betre situasjonen, eller vil ein akseptere at rute-tilbodet for privatpersonar og næringsliv i ein viktig region blir stadig dårlegare?

GRUNNGJEVING:

Eg viser til Dokument nr. 15:996 (2019-2020). Widerøe har varsla nye rutekutt i pressemelding 19.august, desse kuttane skal gjelde frå 1.oktober.

Svar:

Luftfarten er no inne i ei svært krevjande periode som følge av covid-19-situasjonen. Etterspørselen etter personreiser

med fly har falle betydeleg, i tråd med blant anna helsefaglege råd om redusert reiseaktivitet. I denne perioden har regjeringa sørgt for å oppretthalde eit minstetilbod av flyruter, på strekningar kor det midlertidig ikkje har vore grunnlag for kommersiell drift. Flyruta Ørsta/Volda–Oslo har vore inkludert i det statleg støtta minstetilbodet.

Samferdselsdepartementet sine inneverande avtaler med flyselskapa endar 30. september. Samstundes ser vi ei usikker marknadssituasjon også i tida som kjem. Eg har

registrert at Widerøe denne uka har varsla kutt i sitt tilbod frå 1.oktober. Tilbudet på kortbanenettet er svært viktig for folk i distriktane og er mange plasser som kollektivtilbod å rekne. Eit for dårleg tilbod på desse strekningane bekymrer meg. Regjeringa vurderer derfor fortløpande kva for tiltak og verkemiddel som er best eigna for å sikre eit godt regionalt og nasjonalt flytilbod, både i næraste framtid og på lengre sikt.

SPØRSMÅL NR. 2335

Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 27. august 2020 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Kan forsvarsministeren leggje fram ei oversikt over talet på soldatar og besette stillingar i kvart HV-distrikt, per dags dato?

Svar:

Heimevernet har ei dekningsgrad på 90,43 prosent i styrkestrukturen som er på om lag 40 000 soldatar. Forsvaret

arbeider kontinuerleg med å fylle opp styrkestrykturen med riktig kompetanse. Dette gjeld både for personell frå fyrstegongstenesta og heimevernsbefal. Styrkestruktur-tala på soldatar og besette stillingar i dei einskilde HV-distrikta er gradert informasjon. Dersom representanten ønskjer det, kan tala sendast på anna eigna måte.

SPØRSMÅL NR. 2336

Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen

Besvart 27. august 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Hvor store er de samlede tapene med følgeeffekter for hvert prosentpoeng reduksjon i andelen av folk i arbeidsfør alder som er i arbeid?

BEGRUNNELSE:

Ber om at svaret oppgis henholdsvis som anslag for norsk økonomi som helhet og den samlede negative virkningen på statsbudsjettet.

Svar:

Tabell 1 tar utgangspunkt i beregninger fra Perspektivmeldingen 2017 og viser utslag i inndeckningsbehovet av at sysselsettingen, målt som andel av befolkningen, reduseres med hhv. 1, 2, 3, 5 og 10 prosentenheter frem mot 2060 sammenliknet med basisforløpet i Perspektivmeldingen. Utslagene er anslått med utgangspunkt i de beregnede effektene av økt sysselsetting i perspektivmeldingen, men ved små utslag vil effektene være symmetriske.

Tabell 1 Endringer i sysselsettingsandelen og endringer i inndekningsbehovet

Endring i sysselsettingen, målt som andel av befolkningen i 2060 i forhold til basisforløpet i PM17	Endringer i inndekningsbehovet i offentlige finanser, målt som andel av BNP for Fastlands-Norge
-1 prosentenheter	-0,6
-2 prosentenheter	-1,1
-3 prosentenheter	-1,7
-5 prosentenheter	-2,8
-10 prosentenheter	-5,6

Beregningene viser videre at en reduksjon i sysselsettingsandelen med 1 prosentenheter reduserer BNP for Fastlands-Norge med 1,9 pst.

SPØRSMÅL NR. 2337

Innlevert 19. august 2020 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 25. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Stortinget vedtok i 2018 å styrke ordningen med brukerplass innen hjelpemiddelformidlingen.

Hvor mange har brukerplass nå i forhold til i 2018 i de ulike fylkene, og hva gjør statsråden og Nav sentralt for å gjøre ordningen kjent for brukerne og sikre at ordningen praktiseres etter nasjonale retningslinjer, slik at funksjonshemmede selv kan avgjøre om man vil bruke leverandør eller hjelpemiddelsentralen ved f.eks. reparasjoner?

BEGRUNNELSE:

Henvendelser fra funksjonshemmedes organisasjoner kan tyde på at Stortingets vedtak under behandlingen av dok. 8:57 S (2017-2018) når det gjelder brukerplass, ikke er fulgt godt nok opp. Stortingets vedtak i denne saken sa blant annet at ordningen med brukerplass innen hjelpemiddelformidlingen skulle styrkes for å korte ned saksbehandlingstiden og bedre brukervedvirkningen, og at brukerplass skal være en del av tilbudet ved alle hjelpemiddelsentraler.

Hervikutvalget utredet hjelpemiddelområdet, jf. rapporten «En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling», februar 2017. Utvalget pekte på at hjelpemiddelsentralene i liten grad satser på brukerplassordningen, at det gis lite informasjon til hjelpemiddelbrukerne og at det kan virke som om ordningen bevisst underprioriteres av flere hjelpemiddelsentraler. Dette var noe av bakgrunnen for Stortingets vedtak.

I ettertid har Nav i samarbeid med funksjonshemmedes organisasjoner utviklet informasjonsmaterieell på nav.no. For å vite om ordningen nå er bedre kjent og når fram til målgruppen, er det behov for tall som viser utviklingen av antall personer som har brukerplass. Erfaringer fra de funksjonshemmede selv, viser at funksjonshemmede fortsatt utsettes for overformynderi og holdninger som gjør at man ikke selv kan bestemme samarbeidspart, slik brukerplassen forutsetter. Dette gjelder særlig bruk av leverandørene for å få reparert hjelpemidler. Dette reiser spørsmål om i hvilken grad hjelpemiddelsentralene aktivt vil fremme brukerplassordningen, slik at funksjonshemmede selv kan velge samarbeidspart og avgjøre hva som er den enkleste veien til en god løsning.

Svar:

Arbeids- og velferdsdirektoratet har gitt meg tilbakemelding om at det ikke foreligger sikker og sammenlignbar statistikk over antall brukere med brukerplass i dag og i 2018, bl.a. som følge av at Arbeids- og velferdsetaten ikke har sikre data for registrerte brukerplass i 2018.

Brukerplassordningen inngår som en del av tilbudet ved alle hjelpemiddelsentralene. Arbeids- og velferdsetaten har igangsatt et arbeid sammen med brukerorganisasjonene for å fornye og revitalisere brukerplassordningen. Arbeids- og velferdsetaten besluttet sammen med brukerorganisasjonene at informasjonen til brukerne og samhandlere om ordningen med brukerplass skulle oppdateres og gjøres lettere tilgjengelig. Jeg viser også til omtalen i

Prop. 1 S (2019–2020) av brukerpasordningen under rapportering av anmodningsvedtaket nr. 432 (2017–2018).

Jeg er kjent med at informasjonsmaterialet, som ble utviklet i samarbeid med bruker-organisasjonene, ble publisert på www.nav.no og etatens intranett i februar 2020. Den etterfølgende situasjonen knyttet til korona-pandemien har påvirket virksomheten til hjelpemiddelsentralene, herunder kapasiteten til å gjennomføre aktiviteter for å markedsføre ordningen med brukerpas. Jeg legger til grunn at denne aktiviteten tar seg opp når situasjonen normaliserer seg.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst at styringsenheten for hjelpemiddelsentralene vil be om rele-

vant informasjon, som f.eks. antall registrerte brukerpas og tiltak for å informere om ordningen, i forbindelse med sin styringsdialog med hjelpemiddelsentralene. Departementet vil følge med på dette i den løpende styringsdialogen med Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Arbeids- og velferdsetaten opplyser at de har fokus på aktiviteter og tiltak for å sikre at brukere og samhandlere, dvs. fagpersoner som bistår brukerne, eksempelvis kommunalt ansatte ergoterapeuter, er kjent med ordningen med brukerpas og på denne måten sikre at brukerne får en reell valgmulighet.

SPØRSMÅL NR. 2338

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Tore Storehaug

Besvart 27. august 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Som ein del av tiltaka for å bevare kysttorsken i sør varsla regjeringa i mars 2019 ein 20% auke i jaktkvotane på steinkobbe i Østfold, Vestfold og Telemark.

Når vil dette tiltaket iverksettast?

GRUNNGJEVING:

I forskrift om jakt på kystsel i 2020 er kvotane ikkje auka. Tiltaket vil hjelpe med å senke predatorpresset og med det bidra til eit styrka livsgrunnlag for kysttorsken.

Svar:

Nærings- og fiskeridepartementet har vedtatt forvaltningsplaner for våre to kystselarter, havert og steinkobbe. Steinkobbene skal etter forvaltningsplanen kunne telles til samlet 7000 dyr i hårfellingssesongen i august. Dette nivået er kalt "målnivået". Steinkobbene forvaltes fylkesvis, og målnivået for Østfold, Vestfold og Telemark er henholdsvis 310, 240 og 160 dyr. Bestandene ved siste telling var henholdsvis 337, 292 og 175 dyr.

Nåværende kvoter er basert på vitenskapelige anbefalinger fra Havforskningsinstituttet. Etter forvaltningsplanen heter det også at:

"Fiskeridepartementet vil derfor legge metoden med en alderstrukturert modell til grunn for forvaltning av steinkobbe i kommende femårsperiode. Forvaltningen vil deretter bli jus-

tert i henhold til ny informasjon om selbestandenes utvikling og forholdet til blant annet fiskeriene og fiskeressursene."

Som en del av spesielle tiltak for å bevare kysttorsken i sør ble det blant annet besluttet å øke kystselkvoten med 20 prosent i området i 2019. Etter min oppfatning må dette tiltaket sees som en ekstrakvote i 2019 i forbindelse med innfasing av tiltakene i Oslofjordområdet og sørover for å bedre situasjonen for kysttorsken i sør.

En nyere undersøkelse ved Universitetet i Agder viste at torsk utgjør mindre enn tre prosent av dietten til sel. Selv om sel ikke beiter i nevneverdig grad på kysttorsk, virker den likevel å være en konkurrent til føden, noe som utgjør en indirekte påvirkning.

Når det gjelder oppdatert vitenskapelig kunnskap om selbestanden, så viser jeg til at dagens kvotetilråding er basert på utviklingen av de stedegne norske kystselbestandene. Merking av fem steinkobber med GPS/GSM-merker høsten 2019 viste imidlertid utveksling mellom norske og svenske (Bohuslän) områder. Utenom yngle- og hårfellingstiden i juni-august er det derfor sannsynlig med tilstrømning av dyr til Østfold, Vestfold og Telemark fra de langt større svenske og danske selkoloniene. Ved merking av flere dyr kan en få bedre kunnskap om omfanget av slik utveksling av dyr mellom områder, noe som kan være grunnlag for å endre kvoteanbefalingene. Dette må forvaltningen eventuelt komme tilbake til.

Det kan også legges til at i en periode på 2000-tallet ble kvotene satt for høyt. Som følge av dette gikk bestanden av steinkobbe ned og arten ble listet som sårbar på

Artsdatabankens Rødliste. Etter 2010 har kvotene fulgt de vitenskapelige tilrådningene, og bestanden har stabilisert seg på det politisk fastsatte målnivået. Arten ble derfor fjernet fra Rødlisten ved revisjonen i 2015.

Alle hensyn tatt i betraktning ser jeg ikke grunnlag for å øke kvotene for 2020, ut over det som er fastsatt.

SPØRSMÅL NR. 2339

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 31. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

En advokat, og anbudsekspert, sa til Aftenposten 20. august at det virker som om direktoratet for e-helse har latt PwC-konsulentene skreddersy en konkurranse verdt 75 millioner kroner, som PwC selv vant. Direktoratet viser til en rapport de selv har skrevet der de renvasker seg selv.

Støtter statsråden konklusjonene e-helsedirektoratet har kommet fram til; mener han at det vi har sett her er god praksis for et statlig direktorat, og hva vil han gjøre for å rydde opp?

BEGRUNNELSE:

E-helsedirektoratet får bevilgninger på 900 millioner, og har ansvaret for å løse en svært viktig oppgave, nemlig å sikre gode digitale løsninger til helsevesenet. Prestisjeprosjektet Akson, der kommunene vil få betydelige kostnader, har fått svært hard kritikk fra en rekke aktører.

Konsulentbruken i direktoratet er urovekkende høy, og samrøret mellom private aktører som kan tjene stort på kontrakter må ta på det høyeste alvor.

Svar:

Jeg har bedt Direktoratet for e-helse om å gjøre rede for bruk av konsulenter, inkludert utviklingen over tid, konsulentenes rolle i prosjekter og rutiner i forbindelse med anskaffelser. Direktoratet leverte sin vurdering 17. august.

Direktoratet for e-helse ble etablert for å bygge opp et sterkt fagmiljø på e-helseområdet. Selv om direktoratet har bygget opp kompetanse på dette området, er det også behov for konsulentbistand. Siden opprettelsen i 2016 har direktoratet hatt en bevisst strategi med å sette sammen tverrfaglige team bestående av både egne ansatte og innleide, timeførende konsulenter for å løse oppdrag. Direktoratet opplyser i sin rapport at andelen innleide timeførende konsulenter har utgjort fra om lag 20 til 30 prosent målt i årsverk i perioden 2016–2019. Direktoratets konsu-

lentbruk har steget underveis, men den ser så langt ut til å ha blitt noe redusert etter at store utviklingsoppgaver ble overført til Norsk Helsenett SF fra 1. januar 2020.

Det er store ambisjoner på e-helseområdet og flere prosjekter er under planlegging og gjennomføring. For å lykkes i dette arbeidet, er det viktig med tilgang på nødvendig kapasitet og kompetanse. Her kan bruk av konsulenter være et riktig og viktig supplement for å sikre spisskompetanse og fleksibilitet. Jeg er opptatt av at direktoratet finner den riktige balansen mellom innleide konsulenter og faste ansatte, og vil følge opp dette framover.

Direktoratet kan ikke se å ha brutt reglene for offentlige anskaffelser ved avrop på rammeavtalene for IKT-konsulenttjenester. Når det gjelder den konkrete kontrakten med PwC, som representanten viser til, opplyser direktoratet i sin rapport at dette var et avrop på en eksisterende rammeavtale. Kostnadsrammen var estimert til mellom 15 mill. kroner og 25 mill. kroner ekskl. mva. Maksimal totalverdi for avtalen, inkludert opsjoner, ble estimert til 75 mill. kroner ekskl. mva. Konkurransen ble lyst ut og håndtert i tråd med direktoratets rutiner. Tilbudsfristen på åtte dager ble vurdert som tilstrekkelig fordi dokumentasjonskravene var enkle (CV-er og en bekreftelse på at de kunne levere kompetanse innenfor hele tjenesteområdet rammeavtalen omfattet), samt at det lå en viss fleksibilitet i det at de innleide ressursene skulle bidra i ulike faser. Rammeavtalene bestemmer at tilbudsfrist normalt skal settes til 10 dager, og aldri kortere enn tre dager. Normalfristen på 10 dager er basert på erfaring og tilbakemelding fra leverandører på de tidligere rammeavtalene. Ifølge direktoratet ble konkurransedokumentene utformet av interne ressurser, og ikke innleide konsulenter.

Det er ikke klaget på tildelingen. Direktoratet har kontaktet de leverandørene som omfattes av rammeavtalen. Direktoratet skriver følgende om leverandørens tilbakemelding:

”Tidsfristen på åtte dager (torsdag 8.11 – fredag 16.11 kl.

1200) ble i seg selv vurdert som tilstrekkelig. Leverandørene oppga at det var mer vesentlig om direktoratet gjorde det de kunne for utjevne konkurransefortrinnet leverandøren som allerede var inne i prosjektet hadde. Det kunne eksempelvis vært arrangert en tilbudskonferanse i forkant. Flere leverandører oppga at de var fornøyde med at avrop som hovedregel behandles raskt på begge sider og at Leverandøren selv tar ansvar for å be om utsettelse av tilbudsfrist dersom dette vurderes som avgjørende for å levere et godt nok tilbud.

Leverandørene oppfattet det som etterrettelig og god praksis at direktoratet opplyste at konsulenter var inne i prosjektet fra før. Leverandørene oppga at de var positive til at det etterspørres team.”

Departementet har på denne bakgrunn ikke nå holdpunkter for at regelverket for offentlige anskaffelser er brutt i forbindelse med den konkrete avtalen, men vil se nærmere på dette.

Det er likevel rom for flere forbedringer i rutinen for anskaffelser og konsulentbruk. Direktoratet har selv pekt på følgende forbedringspunkter, blant annet etter dialog med de leverandørene som det er inngått rammeavtale med:

”Direktoratet skal vurdere endringer i rutinen for å styrke konkurransen mellom leverandørene ved avrop på rammeavtalene for IKT-konsulenttjenester.

Direktoratet skal gjøre det lettere å identifisere om ressurser i prosjekter og team er innleide.

Direktoratet skal i enda større grad besette sentrale roller i programmer og prosjekter med egne ansatte der det er mulig og hensiktsmessig.”

Jeg er opptatt av at direktoratet nå gjør forbedringer i både anskaffelsespraksis og rutiner for hvordan de benytter konsulenter i sitt arbeid, og vil følge opp dette framover.

SPØRSMÅL NR. 2340

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 25. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hvorfor praksisen med kontroll ved grensen er endret?

BEGRUNNELSE:

Gjennom media fremkommer det at politiet ikke lenger har kontroll på hvem som har krysset grensen til Sverige, og at det ikke registreres hvem som kommer fra «røde soner» og har karantene. Mangel på registrering vanskelig gjør kontroll dersom karantene ikke overholdes.

Det er viktig å hindre import av smitte og at karantenebestemmelser overholdes.

Svar:

Politiet er en sentral bidragsyter i å følge opp smittevernsreglene, også på grensene. Som tiltak for å begrense videre spredning av Covid-19 har det siden 16. mars i år vært gjennomført midlertidig personkontroll på alle Norges indre grenser. Politiets oppgave i gjennomføringen av tiltaket er både å håndheve det til enhver tid gjeldende regelverket for hvem som har anledning til å reise inn i Norge, samtidig som politiet skal informere og veilede de reisende om karanteneplikten og gjennomføringen av denne.

Jeg er enig med representant Bjørnebekk-Waagen i at det er viktig å hindre import av smitte og at karantenebestemmelsene overholdes. Plikten til å oppholde seg i karantene følger imidlertid direkte av karanteneforskriften, og pålegges derfor ikke den enkelte reisende av politiet. Politiet registrerer heller ikke reisende som må i karantene etter innreise til Norge. Det ville vært svært ressurskrevende og utfordrende i praksis å systematisk fulgt opp en slik registrering.

Karantenerregelverket er langt på vei tillitsbasert, men det kan medføre straff dersom man ikke overholder karanteneplikten. Politiet håndhever brudd på karanteneplikten når dette avdekkes, noe som er gjort i en rekke tilfeller. Utlendinger som ikke overholder karanteneplikten vil også kunne bortvises fra riket.

SPØRSMÅL NR. 2341**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Åshild Bruun-Gundersen****Besvart 27. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Stiller statsministeren seg bak en praksis som tillater statsrådene å feilinformere Stortinget, og hva mener statsministeren om at helseministeren har feilinformert Stortinget to ganger på to måneder i saken om pasienter som har fått sin helsejournal publisert på hjemmesidene til offentlige sykehus?

BEGRUNNELSE:

I juni informerte helseministeren om at alle personer som var berørt av journallekkasjen ved OUS hadde fått beskjed. I sitt svar til undertegnede i et tidligere skriftlig spørsmål, skrev helseministeren at:

«Oslo Universitetssykehus har fulgt opp denne saken både i henhold til tilsynsmyndighetene og de berørte pasientene».

Det medførte ikke riktighet, da flere av de berørte pasientene fremdeles ikke var informert.

Sykehuset har blant annet lagt ut ekstremt sensitiv informasjon om en kvinne som søkte om svangerskapsavbrudd. Kvinnen har selv uttalt til NRK at:

«(...) om eg hadde ein valdeleg partnar eller ekspartnar, så hadde det vore utruleg kritisk for meg (...) Det at dei ikkje har klart å handtere det, er heilt vilt»

Dette ble likevel ikke siste gang helseministeren feilinformerte stortingsrepresentanter om manglende varsling av pasienter som hadde fått helseopplysninger lagt ut på nett. I oktober 2017 publiserte Sykehuset Innlandet en postliste over inngående og utgående brev som inneholdt sensitive opplysninger. Pasientene som var berørt av denne lekkasjen fikk først informasjon om dette i sommer. I en orientering Høie sendte til fire stortingsrepresentanter i august, blant annet til undertegnede, feilinformerte han om at sykehuset varslet de som skulle varsles for nesten tre år siden. Statsråden skrev i sitt brev at «hendelsen i 2017 ble på vanlig måte registrert i helseforetakets avvikssystem for videre oppfølging. Datatilsynet eller Fylkeslegen ble varslet og de berørte ble kontaktet». Det stemmer altså ikke, og med andre ord er det andre gangen på kort tid at helseministeren feilinformerte Stortinget i disse alvorlige sakene.

I et parlamentarisk system er det få ting som er mer alvorlig i en demokratisk kontekst enn en statsråd som feilinformerer Stortinget, og det gjentatte ganger i samme tema. Spørsmålsstiller mener det er alvorlig at det ikke tas mer på alvor, og ønsker et svar fra statsministeren på om

Stortinget kan forvente ytterligere feilinformering av helseministeren i disse sakene.

Svar:

Det er ukjent for meg at pasienter har fått sin helsejournal publisert på hjemmesidene til offentlig sykehus. Etter det jeg forstår viser representanten til hendelser ved Oslo universitetssykehus HF, Universitetssykehuset i Nord Norge HF, Sykehuset Østfold HF og Sykehuset Innlandet HF, hvor enkelte pasienters navn og/eller fødselsnummer ved en feil er gjort tilgjengelige i foretakenes postlister sammen med navn på avdeling i sykehuset. Dette er opplysninger som gir en pekepinn på type behandling eller sykdom og vil kunne innebære brudd på taushetsplikten.

Jeg ser alvorlig på disse hendelsene og at eksisterende rutiner ikke var tilstrekkelige for å hindre dette. Jeg viser for øvrig til mine brev til Stortinget av 19. juni, 24. juni, 14. juli, 30. juli og 13. august om hendelsene.

Det er avgjørende at befolkningen har tillit til helse-tjenestens håndtering av pasientopplysninger og at det er åpenhet om eventuelle avvik. Helseforetakene har fulgt opp disse sakene, både mot tilsynsmyndigheter og de berørte pasientene. Foretakene har også tatt lærdom av sakene og endret rutine for å ivareta personvern og informasjonssikkerhet bedre.

Det er uheldig at representanten ikke fikk korrekt informasjon med en gang. Jeg er opptatt av å være åpen og til enhver tid å gi raske og korrekte svar. Det er ikke ønskelig å måtte korrigere informasjonen gitt til Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 2342**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 28. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Kan statsråden bistå med å fremskaffe regnskap 2019 for samtlige organisasjoner som mottar «Tilskott til drift av nasjonale ressursmiljø på integreringsfeltet» under kap. 291, post 71 i statsbudsjettet for 2020?

Svar:

Regnskap for 2019 for organisasjonene som mottar støtte over tilskudd til drift av nasjonale ressursmiljø på integre-

ringsfeltet på kap. 291, post 71 i 2020 er vedlagt. Jeg gjør oppmerksom på at det foreløpig ikke foreligger et revisor-godkjent regnskap fra Innvandrernes landsorganisasjon (INLO) for 2019. IMDi har derfor orientert INLO om at det ovennevnte danner grunnlag for å kreve tilbakebetaling av tilskuddet for 2019 og har stanset utbetaling av tilskudd for 2. termin 2020.

Vedlegg til svar:

<https://www.stortinget.no/globalassets/pdf/dokumentserien/2019-2020/dok15-201920-2342-vedlegg.pdf>

SPØRSMÅL NR. 2343**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 28. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

I den bydelen i Oslo med høyest smittetall, har noen foreldre organisert felles kjøreordning for å unngå kollektivtransport til skolen. For å unngå kjøring i rushtiden, var skolen innstilt på at deler av skolearbeidet kunne gjøres hjemme. Nå viser det seg at dette ikke er mulig, fordi Udir. har knyttet opplæringsplikten på gult smittenivå til fysisk tilstedeværelse.

Vil statsråden ta initiativ til å endre reglene slik at skolen lokalt kan finne praktiske og fleksible løsninger som både ivaretar elevenes sikkerhet og opplæringsplikten?

Svar:

Jeg kan ikke vurdere enkeltsaker, men vil kommentere generelt hvilke regler som gjelder for opplæring hjemme og på skolen.

Det er fortsatt opplæringsloven med forskrifter som regulerer rammene for opplæringen, inkludert elevenes rettigheter. Hovedregelen i opplæringsloven er at elevene skal få opplæringen på skolen, inndelt i grupper. De midlertidige reglene som er fastsatt for å avhjelpe konsekvensene av utbruddet av covid-19, åpner for at opplæringen i noen tilfeller kan gjennomføres ved at elevene får opplæ-

ring hjemme. Reglene er utformet slik at de bare åpner for annen organisering så langt det er nødvendig på grunn av smitteverntiltak.

Jeg mener at det beste for barn og unge er å gå på skolen, ikke bare for læring, men også for elevenes sosiale liv. Skolen er et sted der barn og unge blir sett og får utvikle seg, leke og lære innenfor trygge rammer.

Det er utarbeidet veiledere om smittevern i skolen med råd og føringer om hvilke smitteverntiltak som bør innføres i smittesituasjoner på grønt, gult og rødt tiltaksnivå (trafikklysmoell). På grønt og gult nivå kan elevene få opplæring i de vanlige klassene og ta busser og andre transportmidler til og fra skolen. Rådene for gult og grønt nivå er såpass lite begrensende at det normalt ikke vil være behov for avvik fra opplæringsloven med forskrifter. Regelverket skal da følges fullt ut, og elevene skal få opplæring på skolen.

Elever som er avhengig av skoleskyss, må få den skoleskyssen de trenger for å komme seg til og fra skolen. Elever som skal til og fra skolen skal prioriteres framfor andre reisende, og reisende oppfordres til å ta hensyn til dette. Elever kan sitte/stå sammen på kollektivtransport, men bør i størst mulig grad holde avstand til andre reisende.

Elever i ungdomsskole og videregående bør følge gjeldende anbefaling for bruk av munnbind på kollektivtransport i den aktuelle kommunen. Hvis skoleskyss foregår på egne busser der det ikke er andre passasjerer, er det ikke nødvendig å bruke munnbind.

Ved rødt nivå er det råd og føringer om mer inngripende smitteverntiltak, som opplæring i mindre grupper og avstandskrav på transport til og fra skolen. Slike tiltak kan gjøre det nødvendig å organisere opplæringen anner-

ledes enn ellers, og det kan være nødvendig at elevene i slike perioder får noe av opplæringen hjemme.

De midlertidige reglene er dermed fleksible ved at de åpner for at skolen kan gi elevene opplæringen hjemme når dette er nødvendig av smittevernhensyn. Jeg kan ikke se at det er grunn for å åpne for at elevene ikke skal få opplæring på skolen i større omfang enn det som er nødvendig for å ivareta hensynet til smittevern. Jeg mener derfor det ikke er behov for å endre reglene.

SPØRSMÅL NR. 2344

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim

Besvart 26. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden beskrive hvordan man ved nettbaserte løsninger klarer å gjennomføre en like sikker uttaksprosess som tidligere?

BEGRUNNELSE:

Som kjent har mottak av kvoteflyktninger blitt satt på vent under korona-pandemien. Det er mange grunner til dette. Denne uken meldt UDI at 5 familier vil komme og at det er igangsatt uttaksintervjuer på nett.

Uttaket av kvoteflyktninger er en omfattende og svært viktig prosess. Det er meget viktig at det gjøres grundige undersøkelser for å sørge for at de rette personene blir valgt ut. Dersom denne jobben ikke gjøres grundig, kan det ha store negative konsekvenser og personer som aldri burde få kommet til Norge, kan likevel få komme. Vanligvis reiser et omfattende tverrfaglig team ut for å gjennomføre uttak. Det handler om grundig bakgrunnssjekk, id-kontroll, intervjuer og forberedende samtaler. Det er ikke uvanlig at personer av forskjellige årsaker velges bort eller selv trekker seg i denne prosessen, noe som viser at en grundig prosess er svært viktig. Denne omfattende jobben later til å være umulig å erstatte med nettbaserte løsninger.

Svar:

Det er Utlendingsdirektoratet (UDI) som har ansvaret for å koordinere det operative arbeidet med utvelgelsen av overføringsflyktninger og det er de som fatter vedtak i enkeltsakene. UDI har bidratt med innspill til dette svaret.

Hovedmetoden for utvelgelse av overføringsflyktninger er normalt uttakskommisjoner der UDI, Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi), Politiets utlendingsenhet (PU) og i noen tilfeller Politiets sikkerhetstjeneste (PST) gjennomfører intervjuer av flyktningene i aktuelle vertsland. Norge har imidlertid i alle år hatt en mindre delkvote for flyktninger som oppholder seg i land man ikke sender uttakskommisjoner til. Disse sakene behandles på dokumentbasis, uten at det foretas egne intervjuer.

Som følge av koronapandemien har det vært nødvendig å vurdere alternative løsninger for gjennomføring av intervjuer slik at gjenbosettingsarbeidet ikke stopper helt opp. Det kunne vært mulig å behandle sakene uten noe intervju, men det har ikke vært ønskelig å ha en slik tilnærming som hovedmetode, selv med pandemisituasjonen. Så lenge det ikke er mulig å foreta intervjuer i vertslandene pga. pandemien, vil fjernintervjuer måtte være hovedmetoden for utvelgelsen av overføringsflyktninger.

Nettbaserte intervjuer kan bare foretas dersom det er gode og sikre internettforbindelser til det aktuelle vertslandet. Om så ikke er tilfelle, er det ikke forsvarlig med fjernintervju.

Intervjuet utgjør én del av den totale saksbehandlingsprosessen. I motsetning til asylsøkere som kommer til Norge, har UDI allerede mye informasjon om flyktningenes identitet, dokumenter de er i besittelse av, familienettverk og behov for beskyttelse før det er aktuelt å foreta intervjuer. Denne informasjonen ligger i saksoversendelsen fra FNs Høykommissær for flyktninger (UNHCR), eller de andre instansene som kan fremme søknader for overføringsflyktninger. Dette innebærer at søkerne allerede har vært gjennom minst en runde med utvelgelse før det er aktuelt med intervju.

Den tverrfaglige forberedelsen som skjer før det besluttes hvem som skal innkalles til intervju er den samme, uavhengig av om intervjuet skal skje ved fysisk oppmøte eller på nett. Dette vil være den andre runden med utvelgelse som søkerne må igjennom før intervju.

Ved nettbaserte løsninger gjennomfører UDI og IMDi separate intervjuer med ulikt fokus. Dersom UDI, etter tett dialog med UNHCR, intervjuet og tilbakemelding fra samarbeidsinstansene, mener saken ikke er tilstrekkelig opplyst når det gjelder beskyttelsesbehov, identitet eller sikkerhet, blir søknaden avslått.

Fordi det er færre muligheter til å gjennomføre enkelte typer kontroll ved fjernintervju, regner UDI med at

man ved enkelte porteføljer vil få en større avslagsprosent enn hva som ville vært tilfelle om intervjuet ble gjennomført ved fysisk oppmøte. Fokuset på sikkerhet og kvalitet på informasjonsinnhenting er like stor som før pandemien inntraff.

Norge samarbeider tett med UNHCR og deltar i samarbeidsfora i regi av Europakommisjonen og EUs asylbyrå (EASO) om gjenbosetting av flyktninger generelt samt om dette arbeidet under koronapandemien spesielt. Alle gjenbosettingslandene står overfor de samme utfordringene. Det er viktig å lære av hverandres erfaringer og i fellesskap søke å få til best mulig oppgaveløsning i en svært krevende situasjon.

SPØRSMÅL NR. 2345

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 27. august 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva vil kulturministeren gjøre for å imøtekomme innspillene fra eventbransjen, vil det bli iverksatt strakstiltak for å unngå massekonkurser, og vil kulturministeren ta initiativ til å inkludere eventbransjen i forskriften slik aktører innenfor lys, lyd, bilde og rigg, management, booking og filmdistributører er definert inn som underleverandører?

BEGRUNNELSE:

Eventbransjen er hardt rammet grunnet koronarestriksjonene. Det er en alvorlig krise og det varsles om massive nedleggelse hvis ikke målrettet krisehjelp kommer raskt på plass snarest. Bransjen består av om lag 800 selskaper og sysselsetter mer enn 30 000 mennesker årlig. Kompensasjonsordningen for kulturarrangementer som ble utvidet til å gjelde underleverandører, treffer ikke eventbransjen da de ikke er definert inn i forskriften. Denne uken har representanter fra bransjen hatt møte med næringsminister og representanter fra Kulturdepartement. De har kommet med konkrete innspill til regjeringen om hvordan avhjelpe den kritiske situasjonen de står i.

Svar:

Som kulturminister har jeg et særlig ansvar for å sikre at vi har et levende kulturliv både under og etter covid-19-pandemien. Tiltakene som er iverksatt fra Kulturdepartementets side har en kulturpolitisk begrunnelse, og er etablert

i tillegg til de brede ordningene som skal hjelpe enkeltpersoner og bedrifter i ulike næringer som nå står i svært vanskelig økonomisk situasjon som følge av pandemien.

Kompensasjonsordningen for kultursektoren har hatt som formål å avhjelpe kultursektoren og ivareta nødvendig infrastruktur for å kunne nå kulturpolitiske mål. Regjeringen setter nå av ytterligere 900 mill. kroner til en stimuleringsordning i kultursektoren som skal gjelde fra 1. oktober og til å videreføre den eksisterende kompensasjonsordningen ut året. I likhet med tidligere ordninger må jeg ta forbehold om Stortingets tilslutning og ESAs godkjenning av både stimuleringsordningen og endringene i kompensasjonsordningen.

Stimuleringsordningen skal bidra til at det kan gjennomføres kulturarrangementer over hele landet på tross av antallsbegrensninger, avstandskrav og andre smittevern hensyn. Jeg tror at ordningen kan "sette i gang hjulene" og bidra til at flere kunstnere og underleverandører i kultursektoren går fra inaktivitet til aktivitet. Ved å stimulere til mer aktivitet vil det ha ringvirkninger i verdikjeden. Ordningen vil være avgrenset til kulturarrangementer som er åpne for allmenheten. Målet er få til et best mulig kulturtilbud for hele befolkningen i hele landet.

Mange av underleverandørene i eventbransjen leverer også tjenester til kulturarrangementer. Det betyr at dersom et eventbyrå produserer eller leverer tjenester til et kulturarrangement som er åpent for allmenheten, vil de kunne omfattes av den nye stimuleringsordningen. I tillegg kan en rekke av underleverandørene få dekket 50

% av sine tap og merutgifter forbundet med avlyste kulturarrangement gjennom kompensasjonsordningen ut året.

SPØRSMÅL NR. 2346

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 28. august 2020 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til at NAV kan leie inn studenter eller private selskaper for å få raskere saksbehandling?

BEGRUNNELSE:

Over 37 000 mennesker venter på utbetalinger av dagpenger fra NAV. Alle forstår at landet er i en ekstraordinær situasjon, men for den enkelte som ikke har inntekt er situasjonen ekstra kritisk. For å få raskere saksbehandlingstid i NAV nå med en gang, men også for å ta eventuelle fremtidige «topper» som følge av korona og ringvirkningene bør NAV leie inn studenter og private selskaper som kan bistå i saksbehandlingen.

Svar:

Etaten prioriterer nå behandling av søknader om dagpenger fra ledige slik at de som ikke har arbeid å gå tilbake til, får sine ytelser utbetalt. I tillegg prioriteres de som fortsatt er permittert, dvs. ikke kommet raskt tilbake i jobb. Ifølge Arbeids- og velferdsetaten hadde de ved utløpet av juli ordinær saksbehandlingstid for ledige.

Regjeringen har gjennom de forslagene som Stortinget har sluttet seg til, sørget for at det er bevilget midler til etaten bl.a. for å rekruttere tilstrekkelig bemanning. Arbeids- og velferdsetaten har midlertidig blitt styrket med 900 mill. kroner i 2020. I tillegg til et forventet antall nyansettelser på om lag 650 høsten 2020, har det også vært gjennomført omprioriteringer av bemanning internt i etaten. Behandling av søknader om ytelser, og særskilt dagpenger, krever betydelig grad av kompetanse knyttet til saksbehandling, regelverk og IT-systemene som benyttes. Det tar tid å bygge opp slik kompetanse hos medarbeidere som rekrutteres. Hvem og hvor mange Arbeids- og velferdsetaten ansetter, er en beslutning etaten må ta. Min forventning er at etaten løser sine oppgaver så effektivt og hensiktsmessig som mulig gitt den krevende situasjonen. Men det er ingenting i veien for at Arbeids- og vel-

ferdsetaten også kan ansette studenter eller bruke private selskaper dersom etaten mener det er formålstjenlig.

Arbeidsmengden i Arbeids- og velferdsetaten har vært enorm denne våren, blant annet på grunn av kraftig vekst i antallet søknader om dagpenger, samt nye ordninger som skulle utvikles og igangsettes. Og koronapandemien er langt fra over. Jeg har hele tiden vært tydelig på at det er knyttet stor usikkerhet til anslagene på saksbehandlingstiden i Arbeids- og velferdsetaten i forbindelse med koronasituasjonen. Jeg understreker usikkerheten som fortsatt ligger der.

Vi så tidlig at det ville bli lang saksbehandlingstid for dagpenger til permitterte og arbeidsledige. Det er derfor etablert en egen forskuddsordning for dem som venter på å få behandlet søknaden sin om dagpenger. Denne gir på en enkel måte inntektssikring for dem som har krav på dagpenger, men ikke får behandlet søknaden iht. normal saksbehandlingstid.

SPØRSMÅL NR. 2347**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 1. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Kan statsråden gi en oppdatert sammenstilling av kostnadene for utbygging av ny E8 inn til Tromsø for henholdsvis østre og vestre trasé, dersom man for østre trasé legger til grunn tilsvarende ivaretagelse av kulturminner som for vestre og tar ut tiltak det ikke lenger er behov for, samt klargjøre hvilken trasé som raskest kan ferdigstilles dersom man legger til grunn full finansiering og oppstart i forbindelse med statsbudsjettet for 2021?

BEGRUNNELSE:

I Nordlys 10. august 2020 kunne man lese at det i forbindelse med arbeidet med reguleringsplan for ny E8 fra Sørbotn til Laukslett (vestre trasé), har blitt avdekket kulturminner Statens vegvesen tidligere ikke har vært kjent med. Nærmere bestemt fangstgroper som vil havne i veitraseen.

I forbindelse med planlegging av E8 etter østre trase ble tilsvarende kulturminner særlig ivare tatt ved tiltak som bidro til å fordyre denne traseen betydelig, blant annet ved krav om bygging av bru over fangstgroper. Hvis det ikke er behov for slike fordyrende tiltak på vestsiden, er det vanskelig å forstå hvorfor det er nødvendig på østsiden. Samtidig er det heller ikke lenger behov for støyvold mot Eiscat, da det er besluttet at sistnevnte skal flyttes til Skibotn.

I sum betyr dette at dersom man legger til grunn samme ivaretagelse av kulturminner for østre trasé som for vestre, og tar ut tiltak som det ikke lenger er behov for, vil østre trasé bli vesentlig rimeligere. Samtidig er det flere forhold som taler for at utbygging av vestre trasé vil bli vesentlig mer kostnadskrevenne enn først antatt.

Svar:

Statens vegvesen og Nye Veier AS ble sommeren 2018 ble bedt om å vurdere og optimalisere kostnadene for E8 Sørbotn-Laukslett, østre trase. Bakgrunnen for dette var at kostnadsoverslaget for østre trase lå betydelig over rammen i Nasjonal Transportplan og styringsmålet for prosjektet på 2 200 mill. 2017-kr. Statens vegvesen og Nye Veier leverte sin rapport i oktober 2018. I rapporten er det også gjort en sammenlikning mellom østre og vestre trase. Kostnadene for østre trase ble beregnet til 2 330 mill. 2017-kr (2 486 mill. 2019-kr) etter optimaliseringstiltak. For vestre trase ble kostnadene beregnet til 1 850 mill. 2017-kr (1 974 mill. 2019-kr). I tillegg framgår det av rap-

porten at østre trase vil ha negativ nytte for trafikantene mens vestre trase vil ha en stor positiv nytte.

I planen for østre trase inngikk ikke spesielle avbøtende tiltak for å ivareta kulturminner, som for eksempel bru over fangstgroper. Slike tiltak er dermed heller ikke inkludert i kostnadene for østre trase. I kostnadene for østre trase var det tatt med en voll for å skjerme Eiscat-anlegget for lyspåvirkning. Denne vollen var tenkt bygd opp av overskuddsmasser med et lystett gjerde på toppen. Ekstrakostnadene er knyttet til det lystette gjerdet og er beregnet til om lag 3 mill. kr.

Samferdselsdepartementet besluttet i fjor at E8 Sørbotn-Laukslett skal gjennomføres uten bompengefinansiering og langs vestre trase. Statens vegvesen har derfor fortsatt sitt planarbeid med utgangspunkt i vestre trase. Det er derfor ikke gjennomført kostnadsberegninger som sammenlikner østre og vestre trase siden Statens vegvesen og Nye Veier AS leverte sin rapport i 2018. Ut fra de signaler vegvesenet har mottatt fra berørte myndigheter forventes det ikke noen vesentlige kostnadsøkninger som følge av behovet for å ivareta fangstgroper for vestre trase.

Statens vegvesen har underveis i planprosessen gjennomført nye kostnadsberegninger for vestre trase. Med bakgrunn i disse fastsatte Samferdselsdepartementet høsten 2019 styringsmål for prosjektet E8 Sørbotn-Laukslett, vestre trase, på 1890 mill. 2019-kr. Dvs. vesentlig under kostnadsoverslaget for østre trase. Dette er også godt under kostnadsanslaget som er lagt til grunn i inneværende Nasjonal transportplan.

Når det gjelder spørsmålet om sammenlikning av forventet ferdigstillelse vil jeg vise til at en reguleringsplan for østre trase ev. må sendes ut på ny høring før politisk behandling. Det betyr i så fall at det vil ta 6-9 måneder før en slik plan kan vedtas. Østre trase vil også ha om lag ett års lengre byggetid. Alt i alt vil det si at ferdigstillelse av østre trase ville ha tatt om lag mellom halvannet til to år lengre tid enn vestre trase. Det foreligger nå en vedtatt reguleringsplan for vestre trase gjennom Tromsø kommunes vedtak 26. august 2020.

SPØRSMÅL NR. 2348**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes****Besvart 28. august 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Koronapandemien satt søkelys på mangelen på smittevern- og testutstyr. Flere kommuner ble nødt til å skaffe smittevernutstyr, til det som karakteriseres som overprising. Munnbind-prisene som har skutt i været, har også gjort muligheten til å kjøpe munnbind til et økonomisk spørsmål.

Har Konkurransetilsynet, med bakgrunn i sitt samfunnsoppdrag og §11 i Konkurranseloven om utilbørlig utnyttelse av dominerende stilling, sett på om enkelte produsenter og importører/distributører av smittevern-utstyr, munnbind og annet kommer inn under denne paragraf, og har det blitt vurdert andre tiltak for å hindre overprising?

Svar:

Som følge av utbruddet av covid-19 har etterspørselen etter produkter som håndsprit og munnbind hatt en sterk økning, sammenliknet med situasjonen før virusutbruddet. Dette gjelder også internasjonalt. Som følge av den plutselige etterspørselsøkningen har det blitt knapphet på disse produktene, og prisene har økt. Etterspørselen etter munnbind har imidlertid variert med befolkningens opplevde smitterisiko og ved signaler om hvorvidt det vil bli generelle eller mer begrensede påbud eller anbefalinger om munnbind fra myndighetene.

Konkurransetilsynets samfunnsoppdrag er å bidra til effektiv ressursbruk gjennom å fremme konkurranse, til fordel både for forbrukerne og næringslivet. Hovedmålet er at aktørene i næringslivet etterlever konkurransereguleringene, fordi dette er en av forutsetningene for velfungerende markeder. For å oppnå dette har tilsynet flere virkemidler, blant annet konkurranseloven § 11 som sier at utilbørlig utnyttelse av dominerende stilling er forbudt, slik representanten Moxnes viser til i sitt spørsmål. Konkurranseloven § 10 forbyr konkurransebegrensende samarbeid mellom to eller flere aktører.

I tillegg til forbudene i konkurranseloven har konkurransemyndighetene hjemler i pristiltaksloven som mer direkte retter seg mot prisfastsettelsen. Etter § 1 kan det fattes vedtak om maksimalpriser, minstepriser, prisstopp, prisberegninger, rabatter, maksimalavanser, leverings- og betalingsvilkår og andre bestemmelser om priser, fortjenester og forretningsvilkår. Det kan også vedtas meldeplikt om endringer i disse. I tillegg forbyr pristiltaksloven § 2 urimelige priser og forretningsvilkår. Loven gir derfor

anledning både til prisregulering og til å gripe inn mot urimelige priser i det enkelte tilfelle.

Prisregulering er et inngripende tiltak som kan ha utilsiktede konsekvenser, og myndighetene bør være varsomme med å ta i bruk et slikt tiltak. Økte priser på noen produkter som følge av at etterspørselen har økt dramatisk vil måtte påregnes i en overgangsperiode frem til tilbudet har tilpasset seg etterspørselen. Høye priser på munnbind er negativt for forbrukerne, men økte priser stimulerer også normalt til økte leveranser av munnbind, noe som presser prisene nedover igjen og virker positivt for forbrukerne og samfunnet. I et marked med flere leverandører kan forbrukere orientere seg om prisene hos ulike selgere og velge å kjøpe der munnbind er billigst, noe som kan føre til økt priskonkurranse på munnbind. Regulering av prisen kan dempe denne priskonkurransen, og i verste fall kan et pristak gi mangel på munnbind, fordi produsenter av munnbind finner det lønnsomt å levere til andre land til en høyere pris.

Konkurransetilsynet følger situasjonen nøye. Tilsynet har nedsatt en egen arbeidsgruppe som fortløpende vurderer prisutviklingen i ulike markeder i lys av covid-19-pandemien, og om pristiltaksloven kan komme til anvendelse. Siden mai har tilsynet kartlagt prisutviklingen på munnbind gjennom bruk av åpne kilder.

I august sendte Konkurransetilsynet pålegg om å opplyse om prisutviklingen på munnbind fra 1. januar 2019 til i dag til de tre landsdekkende apotekene samt to av de største godkjente rene nettapotekene. Pålegget omfatter apotekenes innkjøpspriser og utsalgspriser. Dette vil gi mer omfattende og sikrere tall for prisutviklingen. En slik henvendelse kan etter min vurdering også ha en preventiv effekt overfor eventuelle aktører som vurderer å utnytte markedsrett til å sette opp prisene.

Innhentet informasjon har så langt ikke gitt indikasjoner på at nivået eller utviklingen er slik at det er nødvendig å gripe inn fra myndighetenes side. Konkurransetilsynet analyserer imidlertid fortsatt prisene fra den omfattende informasjonsinnhenting, og vurderingene kan derfor endres.

SPØRSMÅL NR. 2349**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal****Besvart 28. august 2020 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hvilke tiltak mener statsråden må iverksettes for å avhjelpe situasjonen og ikke minst når kommer tiltakene?

BEGRUNNELSE:

Norsk reiseliv er inne i en dramatisk situasjon der kompetanse, arbeidsplasser og sunne bedrifter bygget opp gjennom mange år kan gå tapt hvis ikke regjeringen handler nå.

Reiselivet har lagt bak seg en sommer med nesten utelukkende norske gjester. Nedgangen i overnattingsdøgn er ifølge SSB på 45 % for landet under ett i juni med store variasjoner. For juli har noen regioner hatt omsetning på linje med tidligere år, men når nordmenn nå har avsluttet sin ferie er markedene for næringa i praksis stengt. Det er utenlandske turister som har vært kundene i skuldersesongen og den nordlyssesongen vi nå skulle gått inn i. Næringsministeren har sagt at regjeringen vil komme med tiltak etter sommeren. For det meste av reiselivet er sommersesongen i praksis over uten at reiselivet har fått noen krisetiltak slik vi har sett for kultur og idrett. Store deler av næringen står i fare for å bli borte uten ytterligere tiltak. Dette vil ramme distriktene spesielt hardt, der mange små aktører har arbeidet over lang tid for å legge til rette for lønnsomme reiselivsbedrifter. Arbeiderpartiet mener det er behov for betydelige og målrettede tiltak for å avhjelpe reiselivet.

Svar:

Jeg følger utviklingen i reiselivsnæringen nøye, både gjennom kontakt med reiselivets organisasjoner og gjennom direkte kontakt med enkeltbedrifter i næringen. Reiselivsnæringen mistet mye av kundegrunnet da smitteverntiltakene ble innført, og har siden vært i en utfordrende situasjon. En del reisemål har lagt bak seg en relativt god sommer, men flere sliter. Nå ser vi antydning til hvordan høsten kan bli med tanke på spredning av covid-19-smitte og behov for reiserestriksjoner. Det er lite som tyder på at det vil komme veldig mange utenlandske gjester til Norge i høst.

Reiselivsnæringen er en av næringene som er hardest rammet av smitteverntiltakene som er iverksatt, og derfor har regjeringen stilt til disposisjon midler for å hjelpe reiselivsnæringen gjennom krisen. Kompensasjonsordningen, lønnstilskudd og utvidet permitteringsordning har vært viktig for reiselivet. Regjeringen har også stilt til disposisjon midler for å hjelpe reiselivsnæringen til å omstille seg. Reiselivsnæringen er kreativ og markedsorientert, og har tidligere vist at omstilling er mulig og at den evner å gjøre dette på en god måte.

Regjeringen vurderer fortløpende behovet for smitteverntiltak, hvordan disse påvirker næringslivet og eventuelle tiltak for kompensasjon og omstilling. I dette arbeidet er vi opptatt av at kommende tiltak skal være målrettede, og ha god effekt på både kort og lang sikt.

Vi ser at reiselivet har behov som regjeringen må møte også for høsten 2020. Derfor planlegger vi nå for en proposisjon som vil komme tidlig på høsten.

SPØRSMÅL NR. 2350**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Åsunn Lyngedal****Besvart 28. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hvordan har fergeprisen på E6 Bognes - Skarberget, riksvei 827 Drag - Kjøpsvik og RV 85 Bognes -Lødingen utviklet seg fra 2013 til i dag?

BEGRUNNELSE:

Oppmerksomheten rundt bompenger har vært høy i perioden, for nordlandsbilisten er fergeprisene av tilsvarende betydning. Fergeprisene har variert i perioden, og er en

stor utgift for mange i Nordland. Tilgangen til rabatt har vært avhengig av evnen til å betale et forskudd på 3500 per personbil.

Det bes om at alle endringer som er gjort i perioden synliggjøres, med og uten rabatt.

Svar:

Prisfastsettelsen på ferjesambandene E6 Bognes - Skarberget, rv. 827 Drag - Kjøpsvik og rv. 85 Bognes -Lødingen har hele perioden tatt utgangspunkt i de nasjonale ferjetakstregulativene Riksregulativet for ferjetakster eller AutoPASS-regulativet for ferjetakster. Det er likevel viktig å merke seg at takstutviklingen i perioden 2013 til 2020 både er knyttet til generelle takstvedtak, som årlig takstøkning i statsbudsjettet og økt merverdiavgift, og til sambandsspesifikke forhold som endring av takstsonetilhørighet og overgang til AutoPASS-regulativ uten passasjerbetaling.

For noen år er flere av disse forholdene sammenfallende og gir derfor ekstra store utslag. I forbindelse med ny kontraktsperiode f.o.m. 2018 ble f.eks. sonetilhørigheten for Drag - Kjøpsvik og Bognes - Skarberget hevet med to takstsoner samtidig som sambandene gikk over til å bruke AutoPASS-regulativ for ferjetakster (uten personbetaling). Heving av takstsonene er midlertidige og skal reverseres ved ny kontraktsperiode gjeldende fra 1.12.2022. Da vil takstene gå ned.

Bortfall av personbetalingen i AutoPASS-regulativet for ferjetakster er til en viss grad kompensert ved økning av kjøretøybetalingen. Dette gir økte ferjekostnader for kjøretøy med fører uten passasjerer og reduserte ferjekostnader for kjøretøy med fører og flere passasjerer. En

sammenligning av kostnader ved Riksregulativet for ferjetakster og AutoPASS-regulativet for ferjetakster krever altså at pris for ev. passasjerer og pris for kjøretøy, ses i sammenheng.

Takståret 2020 har vært spesielt i og med innføring av covid19-tiltak i ferjebilletteringen:

- Smitteforebyggende tiltak:

- o Forbud mot kontaktbasert billettering fra 15.03.2020. Konsekvensen var gratisperiode 15.03.- 05.04.2020 for reisende som skulle betale med kontanter, bankkort eller AutoPASS-ferjekort.

- o Innføring av kjennemerkeregistrering fra 06.04.2020 for alle tre sambandene

- o Overgang til AutoPASS-regulativ på Bognes – Lødingen fra 06.04.2020

- Økonomisk lettende tiltak for trafikant:

- o 20% takstreduksjon fra 01.04.-30.06.2020

- o Redusert mva-sats til 6% fra 01.04.-31.10.2020

- o Krav til forskudd for å oppnå rabatt redusert til en tredjedel, fra 06.04.-30.06.2020

På grunn av den relativt kompliserte taksthistorikken i 2020 tar i tabellene nedenfor taksthistorikken fra 2013 og fram til 01.01.2020.

For å synliggjøre den sammensatte utviklingen, vises eksempler med 1 voksen passasjer, en bil på 5,5 m inkl. fører og en bil på 18 m inkl. fører for de tre aktuelle riksvegferjesambandene. Alle priser i takstregulativene er avrundet til hele kroner.

Bognes Skarberget	Parameter som påvirker taksregulering			Resultat i kr og %						
	Takst-soner	Valgt regulativ	Vedtatt justering	Mva	Voksen passasjer	Endr.	Bil 5,5m	Endr.	Bil 18 m	Endr.
2013	8	Riksregulativ		8 %	35		95		658	
2014	8	Riksregulativ	3,5 %	8 %	36	2,86 %	98	3,16 %	681	3,50 %
2015	8	Riksregulativ	4,1 %	8 %	37	2,78 %	102	4,08 %	709	4,11 %
2016	8	Riksregulativ	2,9 %	10 %	39	5,41 %	107	4,90 %	743	4,80 %
2017	8	Riksregulativ	7,8 %	10 %	42	7,69 %	115	7,48 %	801	7,81 %
2018	10	Autopassregulativ	2,4 %	12 %	0		179	55,65 %	954	19,10 %
2019	10	Autopassregulativ	2,7 %	12 %	0		184	2,79 %	980	2,73 %
01.01.2020*	10	Autopassregulativ	3,2 %	12 %	0		190	3,26 %	1011	3,16 %

*se egen kommentar om billetteringstiltak for våren 2020 i forbindelse med covid-19, jf. ovenfor

Drag - Kjøp- svik	Parameter som påvirker taksregulering				Resultat i kr og %					
	Takst-soner	Valgt regulativ	Vedtatt justering	Mva	Voksen passasjer	Endr.	Bil 5,5m	Endr.	Bil 18 m	Endr.
2013	15	Riksregulativ		8 %	46		137		842	
2014	15	Riksregulativ	3,5 %	8 %	47	2,17 %	142	3,65 %	871	3,44 %
2015	15	Riksregulativ	4,1 %	8 %	49	4,26 %	148	4,23 %	907	4,13 %
2016	15	Riksregulativ	2,9 %	10 %	52	6,12 %	155	4,73 %	950	4,74 %
2017	15	Riksregulativ	7,8 %	10 %	56	7,69 %	167	7,74 %	1024	7,79 %
2018	17	Autopassregulativ	2,4 %	12 %	0		250	49,70 %	1212	18,36 %
2019	17	Autopassregulativ	2,7 %	12 %	0		257	2,80 %	1244	2,64 %
01.01.2020	17	Autopassregulativ	3,2 %	12 %	0		265	3,11 %	1284	3,22 %

*se egen kommentar om billetteringstiltak for våren 2020 i forbindelse med covid-19, jf. ovenfor

Bognes - Lø- dingen	Parameter som påvirker taksregulering				Resultat i kr og %					
	Takst-soner	Valgt regulativ	Vedtatt justering	Mva	Voksen passasjer	Endr.	Bil 5,5m	Endr.	Bil 18 m	Endr.
2013	24	Riksregulativ		8 %	60		193		1083	
2014	24	Riksregulativ	3,5 %	8 %	62	3,33 %	199	3,11 %	1121	3,51 %
2015	24	Riksregulativ	4,1 %	8 %	65	4,84 %	208	4,52 %	1167	4,10 %
2016	24	Riksregulativ	2,9 %	10 %	68	4,62 %	218	4,81 %	1223	4,80 %
2017	24	Riksregulativ	7,8 %	10 %	73	7,35 %	235	7,80 %	1319	7,85 %
2018	24	Riksregulativ	2,4 %	12 %	76	4,11 %	245	4,26 %	1375	4,25 %
2019	24	Riksregulativ	2,7 %	12 %	78	2,63 %	251	2,45 %	1412	2,69 %
01.01.2020	24	Riksregulativ	3,2 %	12 %	81	3,85 %	259	3,19 %	1457	3,19 %

*se egen kommentar om billetteringstiltak, inkl. overgang til AutoPASS-regulativ, for våren 2020 i forbindelse med covid-19, jf. ovenfor

Utvikling i krav til forskudd for å oppnå rabatt

Krav til minimumssats for påfyll av forskudd for å oppnå rabatt har normalt blitt justert i takt med den årlige prisstigningen. Unntaket var for 2017 da det ble besluttet at kravet skulle stå uendret.

År	Klasse 1	Klasse 2	Klasse 3
2013	3000	11900	22500
2014	3100	12300	23300
2015	3200	12800	24300
2016	3300	13200	25000
2017	3300	13200	25000
2018	3400	13500	25600
2019	3500	13900	26300
2020*	3600	14300	27100

*For 2020 ble forskuddet midlertidig redusert til en tredjedel i perioden 06.04.-30.06.2020, jf. ovenfor.

Utvikling av rabatt ved forskottsbetaling

Rabattutviklingen har for perioden vært slik:

Ra- batt-type	Storbrukerkort for <u>bedrift</u>	Verdikort for <u>person</u>	AutoPASS-ferjekonto for <u>bedrift</u> AutoPASS-ferjekort AutoPASS-brikke	AutoPASS-ferjekonto for <u>person</u> AutoPASS-ferjekort AutoPASS-brikke
	Etterfaktura og de- positum	Forskudd i kort	Forskudd på sentral konto	Forskudd på sentral konto
2013	30 %	50 %	-	-
2014	30 %	50 %	-	-
2015	40 %	50 %	-	-
2016	40 %	50 %	-	-
2017	40 %	50 %	-	-
2018	40 %	50 %	-	-
2019	40 %	50 %	40 %	50 %
2020	-	-	40%	50 %

SPØRSMÅL NR. 2351

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 31. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan sikres nok kapasitet for å teste asymptomatiske innreisende personer fra gule land, og har disse rett på gratis koronatest i kommunene?

BEGRUNNELSE:

Det meldes om usikkerhet vedrørende finansiering av koronatester fra asymptomatiske innreisende personer som kommer til Norge fra gule land. Kommuner har fått informasjon om at denne gruppen ikke har krav på gratis koronatest i kommunen, selv om de har krav på det ved ankomst til flyplasser og fergehavner. Dersom målsettingen er at flest mulig skal teste seg for å holde god kontroll med smitten er det hensiktsmessig å tilby gratis test til denne gruppen, også i kommunene. Egenbetaling for slike tester gir økt byråkrati til fakturering, og kan hindre at folk tester seg. Det meldes også om at mange velger å ikke teste seg ved innreisehavner pga. lite kapasitet og ventetid.

Svar:

Helsedirektoratet har opprettet kontakt med relevante kommuner for å etablere teststasjoner der reisende kommer til Norge fra utlandet. Helsedirektoratet har vurdert trafikkmengde og muligheten for praktisk gjennomføring

av testing ved grenseovergangene. Det planlegges etablering av 21 teststasjoner i 17 kommuner. Mange teststasjoner er etablert og innen utgangen av uke 35 vil det være tilbud om test ved grensepassering på 20 steder. Siste teststasjon skal være på plass i begynnelsen av uke 36. Jeg vil komme tilbake til Stortinget med forslag til dekning av utgifter til etablering og drift av driftsstasjonene.

Testing er frivilling for de reisende. Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet har utarbeidet følgende kriterier for testing ved testasjonene:

”Norske helsemyndigheter anbefaler at de som har symptomer eller mistenker at de har vært i kontakt med smitte, og de som har vært i røde land lar seg teste for covid-19 når de kommer til Norge.”

Dette innebærer at det heller ikke ved grensene anbefales testing av alle asymptomatiske innreisende fra gule land. Personer med symptomer, som mistenker smitte etter kontakt eller har vært i et område med høy smitte, bør la seg teste.

Gitt gjeldende testkriterier, vil testingen være gratis for dem som lar seg teste. Dette gjelder enten de testes ved grensen eller i kommunene. Kommunene har rett til refusjon for testing fra HELFO fordi det er en målrettet testing av personer som har økt risiko for å ha en alvorlig allmennfarlig smittsom sykdom.

Verken test ved grensen eller testing ved de ordinære kommunale teststedene gjennomføres som massetesting av alle, uansett tilstand, slik som ved screening. Folkehelseinstituttets kriterier for testing, ved de ordinære kommunale teststasjonene er nå:

1. Alle med akutt luftveisinfeksjon eller andre symptomer på covid-19.

2. Alle som har vært utsatt for smitte med covid-19, enten som nærkontakt eller etter reise i land eller region med høy forekomst de siste 10 dagene.
3. Andre grupper etter vurdering av lege.
4. Alle som selv mistenker at de er smittet av covid-19, bør få anledning til å teste seg.

SPØRSMÅL NR. 2352

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 27. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Når skal landets kommuner få tilgang til spytt-testing for å teste for koronasmitte på en mer kostnadseffektiv måte – slik at kommunene kan realisere målet om teste 5 % av innbyggerne ukentlig, og for å redusere presset på omdisponeringer av personell fra andre viktige helsetjenester?

BEGRUNNELSE:

Spyttprøver vil gjøre det mulig å teste langt flere med mindre bruk av smittevernutstyr og helsepersonell. I et svar på skriftlig spørsmål (26.05.2020) erkjenner statsråden at personell som brukes til prøvetaking og smittesporing er knappe ressurser – og at det allerede på dette tidspunktet var til vurdering om spyttprøver kunne erstatte penselprøver av nese og svelg som testmetode i kommunene – hvorpå det ble bekreftet at mulighetene var positive. I tillegg til god dokumentasjon om spytt-tester har det blitt gjennomført pilotprosjektet i Oslo kommune som viser positive resultater.

Det er svært viktig at regjeringen bidrar med å effektivisere koronatestingen i kommunene og at dette ikke dras ut i tid, da en avventing av å få i gang spytt-tester kan få negative konsekvenser for sårbare grupper og kapasiteten i tjenestene. Flere medier melder nå om helsepersonell som er bekymret for at de ikke får prioritere arbeidet med sårbare grupper fordi de må omdisponeres for å bidra til å nå regjeringens mål til testing.

Svar:

Helsedirektoratet følger nøye med på oppfølgingen av TISK-strategien. De fleste kommuner klarer å overholde Helsedirektoratets krav til testkapasitet. Det er i de store kommunene utfordringene har vært størst. Derfor ba Hel-

sedirektoratet alle kommuner med over 20.000 innbyggere rapportere til Fylkesmennene om sin testkapasitet per 18.8. Rapporteringen viste at mangelfull testkapasitet i det vesentlige var en utfordring begrenset til våre største byer. Utfordringer for å nå 5 prosent kapasitet er tilgang til personell og logistikk knytte til prøve-taking, forsendelse av prøver mm. Helsedirektoratet oppga videre at det arbeides i hele landet for å bedre testkapasiteten. Helsedirektoratet følger som nevnt utviklingen tett.

Kommunal- og regionalministeren og jeg hadde 20. august møte med de store kommunene, noen spesielt berørte kommuner og KS om TISK. Mitt inntrykk fra møtet er at alle kommunene nå gjør en stor innsats for å nå målet om å kunne teste 5 prosent av befolkningen i løpet av en uke. I møte var det viktig å trygge kommunene på at regjeringen vil kompensere kommunene for deres covid-19 relaterte kostnader og understreke betydningen av at kommunene ikke baserer test- og sporingsaktiviteten på å kun omdisponere personell fra egne helse- og omsorgstjenester, men også rekrutterer eget personell til dette. Helsedirektoratet redegjorde i møte for flere muligheter for å sikre tilstrekkelig tilgang på personell til disse oppgavene.

Utfordringene med testing vil bli vesentlige forbedret ved bruk av spyttprøver. Spyttprøver er pilotert i Oslo kommune i uke 26. I etterkant av dette har mikrobiologisk laboratorium ved Oslo Universitetssykehus HF og Først Medisinske Laboratorium AS fortsatt med å validere spyttprøver. Samlet sett er resultatene fra piloten og valideringen positive, men det er avdekket en noe lavere sensitivitet på spyttprøvene sammenlignet med de dype nese- og halsprøvene. Det planlegges derfor en ny pilot der nytt spyttutstyr skal prøves ut. Dette utstyret er under anskaffelse. Videre må logistikken og brukervennligheten av det nye utstyret prøves ut. Det er viktig at pasientsikkerheten ivaretas ved innføring av en ny metode, som spyttprøver

er. Pilot 2 vil gjennomføres i løpet av september/oktober etter at nødvendig utstyr er anskaffet. Etter at denne Pilo-

ten er gjennomført, vil vi ha et godt nok grunnlag for å ta en beslutning om spyttprøver skal innføres, i hele landet.

SPØRSMÅL NR. 2353

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag

Besvart 31. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan skal personell uten helsefaglig bakgrunn rekrutteres og læres trygt opp i arbeidet med testing, og skal disse ha en bestemt organiseringsform og varighet som en del av beredskapen?

BEGRUNNELSE:

Målet om å teste 5 % av innbyggerne i kommunene ukentlig har nå blitt understreket av statsråden. Statsråden har gjort det klart at det åpnes for å bruke personell uten helsefaglig bakgrunn til testing under tilsyn fra personer med helsefaglig kompetanse for å nå dette målet. Det er viktig at kommunene får forutsigbar informasjon om det som kan anses som nye styringssignaler fra statsråden slik at de på en trygg måte kan øke testkapasiteten uten å omdisponere en for stor andel av sitt helsepersonell fra andre deler av helsetjenesten, samtidig som forsvarlig testvirksomhet ivaretas.

Svar:

I arbeidet med å gjennomføre testing og andre tiltak i forbindelse med Covid 19 har det vært behov for å benytte personell som ikke er autorisert helsepersonell. Kommunene ble informert om muligheter og rammer for å benytte medhjelpere i brev av 19.08.2020. Her skriver Helsedirektoratet:

”Helsedirektoratet erfarer at mange kommuner gir tilbakemelding om knapphet på personell-ressurser til å gjennomføre prøvetaking i det omfanget som er skissert (1,5 % - 5 %). Derfor vil vi tydeliggjøre at også annet helsepersonell enn leger og sykepleiere kan ta virusprøver fra nese og hals. Hvis dette er en uvant oppgave, skal god veiledning gis i forkant, og god oppfølging underveis. Vi anerkjenner at mange kommuner alt er godt i gang med dette arbeidet.

Helsepersonelloven legger til rette for å benytte personell til andre, nye oppgaver enn det som er tradisjonelt

vanlig. Forutsetningen er at de har fått opplæring slik at forsvarligheten ivaretas. Flere paragrafer i helsepersonelloven omtaler bruk av personellets kompetanse og forsvarlighet. §5 omtaler bruk av medhjelpere. Der fremgår det også at annet personell som ikke er autorisert helsepersonell, også kan tildeles bestemte oppgaver.”

Det er kommunenes ansvar, som arbeidsgiver i dette tilfellet, å sørge for at dette skjer på en forsvarlig måte. I neste instans er det medisinsk ansvarlig ved stedet som må vurdere forsvarligheten, og er pliktig å si fra dersom en mener at den ufaglærte ikke har tilstrekkelig kompetanse til å utøve testen forsvarlig.

De som blir opplært som medhjelpere skal arbeide i den organisasjonen den er opplært i. Det skal ikke være en egen organisasjon av medhjelpere på siden av kommunen eller helseforetaket.

Når det gjelder opplæring har FHI og Helsedirektoratet utarbeidet opplæringsprogram til bruk for opplæring. Opplæringsprogrammene kan søkes opp på FHIs og Helsedirektoratets nettsider. Her er det egne underpunkter rettet mot opplæring av personell uten helsefaglig bakgrunn (<https://www.helsedirektoratet.no/veiledere/koronavirus/opplaeringsressurser>). Kommunene er gjort oppmerksom på dette gjennom møter med Fylkesmannen.

SPØRSMÅL NR. 2354**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken****Besvart 28. august 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Kan statsråden garantere at kommunene blir kompensert for ekstrakostnader knyttet til test-virksomhet, og vil det fra regjeringen tas initiativ til å kunne gjennomføre oppgaveglidning mellom kommuner og forvaltningsnivåer slik at nasjonens samlede ressurser utnyttes på en optimal måte?

BEGRUNNELSE:

Kostnadene ved realisering av målet om å teste 5% av innbyggerne sine per uke er betydelig for kommunene. Kostnaden for en koronatest i for eksempel Oslo kommune er i dag ca. kr. 500. 5% av Norges befolkning er 270.000 innbyggere. Den årlige kostnaden for å ha en stående beredskap for å teste 270.000 i uken blir da omlag 7 milliarder på årsbasis for kommunesektoren. I tillegg kommer økte statlige refusjoner fra HELFO systemet som også er offentlige kostnader – og det vil også påløpe flere mrd. i ekstrakostnader til smitteoppsporing og oppfølgingsarbeid.

Svar:

Regjeringen har fra første dag av pandemien vært helt klar på at vi skal stille opp for kommunesektoren. De foreløpige anslagene av hvordan koronasituasjonen slår inn i kommuneøkonomien, er imidlertid usikre, og situasjonen kan endre seg raskt. Regjeringen følger situasjonen

nøye, og vi har sammen med KS satt ned arbeidsgruppe, som skal kartlegge hvilke konsekvenser koronakrisen har for kommuneøkonomien. Vurderingene fra arbeidsgruppen vil bli viktige for å vurdere ytterligere tiltak rettet mot kommunene.

Stortinget har i sitt anmodningsvedtak nr. 718 (2019-2020) av 17. juni 2020 bedt om at regjeringen i tilknytning til nysalderingen av statsbudsjettet for 2020 vurderer behovet for kompensasjon til kommunesektoren i lys av ny informasjon både om merutgifter og inntektsbortfall i kommunesektoren, utvikling i skatteinngang og lønns- og prisutvikling. Regjeringen vil følge opp dette anmodningsvedtaket. I den vurderingen vil regjeringen følge opp og legge til grunn Stortingets anmodningsvedtak nr. 414 (2019-2020) av 19. mars 2020, som sier at kommunene og fylkeskommunene skal kompenseres for urimelige virkninger av skattesvikt, inntektsbortfall og merutgifter i forbindelse med håndteringen av smittesituasjonen og endret økonomisk utvikling siden vedtatt statsbudsjett. Kommunenes merutgifter for å teste for koronasmitte vil naturligvis inngå i en slik vurdering, og regjeringen tar sikte på å dekke alle nødvendige kostnader i kommunesektoren knyttet til testing og smittesporing og særskilte smittevernstiltak i 2020 og 2021.

Det er ikke tatt initiativ til å gjennomføre oppgaveglidning mellom kommuner og forvaltningsnivåer knyttet til håndteringen av covid-19.

SPØRSMÅL NR. 2355**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 27. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Mener helseministeren at kommunene skal ha en stående beredskap for å kunne teste 5 % av sine innbyggere i uken, og i så fall fra hvilken dato?

BEGRUNNELSE:

Målet om å teste 5 % av innbyggerne i kommunene ukentlig har blitt understreket av statsråden, på både pressekonferanse og i møter med kommunene 20. august.

Svar:

Den smittevernfarende vurderingen er at det ikke er aktuelt å teste 5 prosent av befolkningen til enhver tid. Helse- og omsorgsdepartementet har informert kommunene og laboratoriene om at de er forventet å kunne teste opp mot 5 prosent av

befolkningen per uke ved økt smitte i ekstra-ordinær situasjon og ikke konstant. Kommunene må ha en beredskap for å minst øke kapasiteten til 5 prosent når dette er nødvendig.

SPØRSMÅL NR. 2356**Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 27. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Når kan vi forvente å få en effektiv og trygg digital måte å spore nærkontakter på slik vi ser er etablert i andre land (f.eks. Danmark og Tyskland)?

BEGRUNNELSE:

Sporingsarbeidet i kommunene i forbindelse med covid-19 pandemien er svært komplekst og ressurskrevende. Smittestoppp-appen som regjeringen lanserte (16.04.2020) skulle redusere tiden som brukes på smittesporing. Forsøket med denne digitale sporingen ble mislykket, noe som har fått store konsekvenser for kommunene og som krever enorme ressurser og kapasitet. Det er i realiteten kommunene som nå kompenseres for dette og det er et stort behov for at en vellykket digital smittesporing kommer i gang.

Svar:

Representanten tar opp et viktig spørsmål om bruk av digital smittesporing i bekjempelsen av Covid-19. Jeg er enig i at digital smittesporing vil kunne være viktig for å effektivisere smittevernsarbeidet lokalt og nasjonalt.

Et av tiltakene som ble igangsatt for å bidra til å forebygge og motvirke overføring av SARS-CoV-2 viruset var digital smittesporing og utvikling av applikasjonen Smittestopp.

Applikasjonen ble lansert 16. april med formål å bidra til rask oppsporing av mulige smittede og følge med på smitteutbredelse og effekt av smitteverntiltak på befolkningsnivå, jf. forskrift om digital smittesporing og epidemikontroll (fastsatt ved Kgl. res. 27. mars 2020). Planen var en trinnvis innføring før iverksettelse av nasjonal automatisert varsling.

Som følge av at Datatilsynet i brev av 12. juni varslet om vedtak om midlertidig forbud mot å behandle personopplysninger i applikasjonen har Folkehelseinstituttet valgt å stanse innsamling av data, slette alle personopplysninger og deaktivere applikasjonen 16. juni. Den 6. juli fattet Datatilsynet vedtak om midlertidig forbud mot å behandle personopplysninger knyttet til Smittestopp. Datatilsynets begrunnelse er at applikasjonen ikke står i forhold til personverninngrepet. Folkehelseinstituttet har ikke påklaget vedtaket fra Datatilsynet.

Etter at den norske Smittestopp-applikasjonen ble lansert, har flere land tatt i bruk det såkalte Exposure Notifications Framework fra Apple og Google for å utvikle lokale og nasjonale smittesporingsapplikasjoner. Jeg har derfor bedt Folkehelseinstituttet, sammen med Direktoratet for e-helse, om å gjøre en hurtigutredning av mulighetene som ligger i dette rammeverket, sett opp mot andre alternativer. Folkehelseinstituttet skal vurdere nytteverdi, tidsplan og økonomiske konsekvenser av de ulike alternativene. Som del av utredningen, vil Folkehelseinstituttet vurdere hvordan applikasjonen kan samspille med øvrig smittevernarbeid nasjonalt og i kommunene. Som representanten også viser til, er det viktig at eventuell digital smittesporing bidrar til å avlaste smittevernsarbeidet i kommunene.

Utredningen skal basere seg på erfaringer fra andre land. Folkehelseinstituttet opplyser om at de er i gang med å etablere kontakt med helsemyndighetene i Tyskland og Danmark for å høste av deres erfaringer med digital smittesporing. Folkehelseinstituttet vil også vurdere hvordan en eventuell norsk applikasjon kan koples til EUs knutepunkt for nasjonale smittesporingsapplikasjoner. Det vil muliggjøre grensekryssende digital smittesporing.

Trygghet er et viktig stikkord i representantens spørsmål. Jeg er helt enig i at det er viktig at det jobbes aktivt for å redusere sårbarhet i den løsningen som eventuelt

velges. Folkehelseinstituttet vil involvere Nasjonal sikkerhetsmyndighet, Norsk Helsennett SF og andre relevante aktører i utredningen slik at vi kan være trygge på at sik-

kerhetsspørsmål blir ivaretatt i den videre utviklingen av Smittestopp applikasjonen.

SPØRSMÅL NR. 2357

Innlevert 20. august 2020 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 1. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Kommer det utvidede retningslinjer for å føre logg over hvem som er tilstede på større samlingssteder?

BEGRUNNELSE:

Flere samlingssteder fører logg over hvem som har vært tilstede samtidig (fly, skip, treningsstudioer, frisører, idretts- og kulturarrangementer, o.a.), men mange samlingssteder fører ikke slik logg (f.eks; restauranter og skjenkesteder), noe som er med på å komplisere kommunens sporingsarbeid i en allerede presset situasjon.

Svar:

Covid-19-forskriften § 13 bestemmer at arrangøren av arrangementer på offentlig sted og i leide eller lånte lokaler og arealer skal ha oversikt over hvem som er til stede, for å kunne bistå kommunen ved en eventuell senere smitteoppsporing. Dersom det for å finne tilbake til deltakerne, er nødvendig å nedtegne en egen oversikt over de tilstedeværende med kontaktopplysninger, skal oversikten oppbevares på en forsvarlig måte og slettes etter 10 dager. Arrangøren skal informere de som er til stede om det nedtegnes en egen oversikt.

Det er ikke planer om utvidede retningslinjer for å føre oversikt over hvem som er på større samlingssteder. Helsedirektoratet vurderer jevnlig behovet for å justere covid-19-forskriften og oppdatere veiledning. Helsedirektoratet har hittil ikke foreslått at restauranter og skjenkesteder skal føre oversikt over de som er til stede.

Helsedirektoratet vurderte 20. mai d.å. at det ut fra smittesituasjonen den gang ikke var forholdsmessig å innføre et nasjonalt krav om at serveringssteder som ikke serverer mat har oversikt over hvem som har vært til stede.

Jeg ser behov for en ny vurdering av dette i forbindelse med den fornyede vurderingen av bestemmelsene om skjenkestopp. Helsedirektoratet har derfor fått i oppdrag

å vurdere om det er hensiktsmessig og forholdsmessig å innføre krav om at serveringsstedene skal holde oversikt over de som er til stede etter et bestemt tidspunkt, at stedene skal ha en ordning for at de tilstedeværende kan velge å legge igjen kontaktinformasjon eller en forskriftsregulering av at kommuner med høyt smittetrykk kan pålegge serveringssteder å holde slik oversikt.

SPØRSMÅL NR. 2358**Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 1. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Mener statsråden det er riktig at bruken av helikopter, som er et meget effektivt hjelpemiddel, og helt vanlig til mange slike like formål ellers i landet skal vurderes så forskjellig fra område til område i Norge og vil statsråden bidra til en mer enhetlig praksis?

BEGRUNNELSE:

I et fjellområde mellom Sør-Fron og Stor-Elvdal er det gitt fellingstillatelse for uttak en av ulv som har gjort skade.

Kommune og nasjonalparkstyret har gitt tillatelse til bruk av motorisert ferdsl for transport av jegere med utstyr inn til de egnede buer for overnatting i fjellet. For å effektivisere jakten har Sør-Fron kommune bedt om å få bruke helikopter og å involvere personell fra Statens Naturoppsyn (SNO) i jakten. Dette har de fått avslag på.

Bruk av helikopter er benyttet tidligere av Statens naturoppsyn til uttak av skadegjørende ulv og jerv, samt til flytting levende av bjørn. Det er også vanlig å bruke helikopter til bedøvelse og merking av ulv, bjørn og jerv. I tillegg benyttes dette normalt i stor utbredelse til bedøvelse og merking av villrein i forskningsøyemed. SNO benytter også helikopter til felling/uttak av jerv i vestnorske områder. I samme tilstøtende områder har SNO tidligere benyttet helikopter til uttak av ulv. Det gikk raskt og hindret at det var jaktlag i området over lang tid.

Svar:

Innleiingsvis vil eg vise til at spørsmålet gjeld ei sak der Miljødirektoratet har gjeve avslag på ein søknad om bruk av helikopter under skadefelling av ulv. Avslaget på bruk av helikopter er klagt på til Klima- og miljødepartementet. Eg vil ikkje uttale meg om denne konkrete saka før klagga er avgjort. Eg vil likevel, på generelt grunnlag, si noko om bruk av helikopter i rovviltforvaltninga og då spesielt under fellingsforsøk.

Eg er einig i at helikopter er eit effektivt verktøy i nokre tilfelle i forvaltninga av rovvilt, slik som for eksempel under overvaking av jerv eller ved skadefellingsforsøk under vinter eller vår i område med gode forhold for sporing i snø. På generelt grunnlag er bruk av helikopter derimot eit lite eigna verkemiddel ved fellingsforsøk på barmark.

Bruk av helikopter under skadefelling har vore oppe til vurdering tidlegare. I mars 2010 leverte ei arbeidsgruppe bestående av mellom anna representantar frå fellingslag i Hedmark, aktuelle beitelag og landbruksor-

ganisasjonar i Hedmark, Statens naturoppsyn (SNO) og Fylkesmannen i Hedmark ein rapport om effektivisering av skadefelling av rovvilt i Hedmark. I denne rapporten vart det konkludert ut frå tidlegare erfaringar at bruk av helikopter i skogsområde under fellingsforsøk på barmark ikkje var noko eigna hjelpemiddel, og at det derfor var unødvendig bruk av ressursar.

I 2019 utarbeidde ei arbeidsgruppe ei rettleiing for gjennomføring av fellingsoppdrag. Rettleiinga er laga ut frå dei erfaringane både SNO og kommunale fellingsleiarar har gjort seg over mange år. Eg meiner det er viktig at lokale fellingslag legg rettleiinga til grunn for gjennomføring av fellingsforsøk.

I denne rettleiinga går det tydeleg fram at bruk av helikopter ved skadefellingsforsøk er lite effektivt på sumaren. Dette går fram av rettleiinga:

”Løvedekke og undervegetasjon denne tiden på året fører til dårlig sikt fra luften. Dyr beveger seg også gjerne i tettere vegetasjon, særlig på dagtid. Det kreves dermed mye trening for å bli god på å observere dyr fra helikopter, men det vil likevel være vanskelig å oppdage dyrene i barmarksesongen også for de med omfattende erfaring. Dersom dyret oppdages er det en vanskelig utfordring å klare å følge med og eventuelt styre dyret ut mot en åpen plass, slik at ett sikkert skudd mot dyret er mulig.”

Vidare går det fram at:

”SNO sine fellingsledere har lang erfaring med ulike situasjoner og virkemidler. Deres erfaring viser at helikopter gir lav sannsynlighet for å oppdage dyret og at det er lav sannsynlighet for at en slik observasjon fører til en reell skuddsjanse. De konkluderer med at helikopter i de absolutt fleste tilfeller er et uegnet virkemiddel i barmarksesongen, både i forhold til kostnader og effektivitet.”

Eg er klar over at fellingsforsøk av rovdyr på barmark kan vere svært krevjande. Det er likevel slik at det finns mykje god kompetanse hjå fellingslaga. Fellingslaget kan også be om bistand frå SNO. Dei har profesjonell kompetanse på dette området.

SPØRSMÅL NR. 2359**Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 28. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil samferdselsministeren ta initiativ til å la Flytoget frakte lokale pendlere mellom sine stasjoner i Oslo og Viken, eksempelvis i egne dedikerte vogner, med den intensjon om å gi reisende flere avganger og et bedre kollektivtilbud for å gjøre det mer attraktivt å velge toget?

BEGRUNNELSE:

Daglig reiser flere titalls tusen passasjerer med tog mellom Lillestrøm, Oslo, Bærum, Asker og Drammen, og årlig utgjør dette flere millioner påstigninger. Denne linjen trafikkeres av både VY og Flytoget, men sistnevnte har kun lov å frakte passasjerer som reiser til/fra Oslo lufthavn Gardermoen.

Konkurransen mellom VY og Flytoget til Gardermoen har gitt flyplassreisende flere avganger og et bedre kollektivtilbud. Dersom man lar Flytoget også frakte pendlere og passasjerer som ikke skal til flyplassen, eksempelvis ved egne dedikerte vogner for lokale reisende, vil det gi innbyggerne i hovedstadsområdet flere muligheter og et bedre tilbud som kan føre til at flere velger toget.

Svar:

Et godt, fungerende bo- og arbeidsmarked i Oslo-regionen har høy politisk prioritet. Et kapasitetssterkt og effektivt togtilbud er en viktig forutsetning for å lykkes i dette arbeidet. Transportkapasiteten på reiser inn og ut av Oslo sentrum vil øke med ny rutemodell R2027 – med tiltak som foreslått i Nasjonal transportplan 2018-29 – og flere nye togsett, men kapasitetsøkningen vil ikke være like stor som den forventede veksten i passasjerer. Dette vil føre til fullere tog enn i dag, spesielt inn til og gjennom Oslo i de timene de fleste reiser. Beregningsåret for disse analysene er 2030, men det kan forventes at utfordringene oppstår før dette, og tiltar i omfang fram til kapasiteten økes.

Dette er bakgrunnen for Samferdselsdepartementets bestilling og Jernbanedirektoratets rapport «Integrering av tilbringertjenesten til Oslo lufthavn med det øvrige togtilbudet», som stortingsrepresentanten viser til. Direktoratets anbefaling er på kort sikt, dvs. frem til Flytogets konsesjon utløper i 2028, en delvis integrering ved at Flytoget bes om å utvikle forslag og konsepter for hvordan kapasiteten i deres tog best kan benyttes for å lette trengselen i det øvrige togtilbudet. Eksempler på slike konsepter kan være dedikerte vogner for lokalt reisende, som stortingsrepresentanten er inne på i sitt spørsmål. På mel-

lomlang sikt anbefales det å integrere tilbringertjenesten til Oslo lufthavn med det øvrige togtilbudet. På lang sikt anbefales det å bygge nytt Oslo-nav for jernbanen i tråd med framdriftsplanen skissert i KVVU Oslo-navet og NTP 2018-2029.

Selv om direktoratet anbefaler en delvis og full integrering på kort og mellomlang sikt, er rapporten tydelig på dilemmaene: En integrering av flytogtilbudet i øvrig togtrafikk vil på den ene siden gi økt kapasitet, bedre mobilitet for alle reisende og kan være lønnsomt for samfunnet. På den annen side vet vi at de reisende med Flytoget setter stor pris dette tilbudet, noe som er en viktig årsak til at kollektivandelen av reisende til Oslo lufthavn er svært høy. Videre er Flytoget lønnsomt, og selve driften gir, i et normalår, et utbytte til staten.

Jernbanedirektoratet gjennomfører nå en tilleggsutredning som skal se nærmere på tiltak som kan gi rom for en forbedring i den totale kapasiteten på reiser inn og ut av Oslo sentrum for alle togbrukere, samtidig som tilbringertjenesten opprettholdes som et eget og tilstrekkelig attraktivt togtilbud. Denne utredningen forventes klar i løpet av september i år.

Flytoget ble opprettet som en dedikert tilbringertjeneste av Stortinget, den gang Oslos hovedflyplass ble lagt til Gardermoen. Det var viktig at Flytoget var det raskeste og mest punktlige toget, som ble skreddersydd de flyreisendes behov. Stortinget sa det bare skulle ta 19 minutter, og at det skulle være en egen Flytogterminal både på Oslo S og Oslo Lufthavn. En analyse utført av Urbanet i 2018, bestilt av Jernbanedirektoratet, slår fast at det er viktig å opprettholde et skreddersydd tilbringertilbud til og fra Oslo Lufthavn. Rapporten advarer mot å integrere tilbringertjenesten og det ordinære rutetilbudet, fordi man da vil få et gjennomsnittstilbud som ikke vil treffe de som velger Flytoget på grunn av høy standard, frekvens og kort reisetid. Konsekvensen vil bli at flere velger bil til flyplassen.

Flytoget opplyser at togene er tilrettelagt for høy hastighet, med trykkabin på samme måte som et fly, og har derfor smalere dører som går opp og igjen saktere enn vanlige pendlertog. Dersom Flytoget for eksempel åpnet bakerste vogn for pendlere mellom Drammen og Skøyen (på Nationaltheatret og Oslo S blir det uansett ofte fullt av flyreisende i rushtid), så vil dette kunne føre til lengre venting på stasjonene, når folk både skal gå av og på toget. Dette vil kunne gi klart dårligere punktlighet for Flytoget. Risikoen for dårligere punktlighet gjør at Flytoget er svært skeptiske til å åpne dørene for samtidig av- og påstigning

på alle stasjoner, også om man reserverer en vogn i togsettet for lokal-reisende. Flytoget opplyser at togsettene er

doble i dag, og at det dermed ikke er mulig å koble på flere togsett.

SPØRSMÅL NR. 2360

Spørsmålet ble trukket.

SPØRSMÅL NR. 2361

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 1. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for at ALS-pasienter og pårørende får en bedre oppfølging, og ser statsråden behov for et nasjonalt senter slik ALS Norge beskriver?

BEGRUNNELSE:

ALS er en alvorlig sykdom. Dessverre er det en økning i antall pasienter som får denne sykdom og pasientene blir stadig yngre. I Norge er det i gj.snitt 400 mennesker som lever med denne diagnose. Nærhet og samvær med sine nærmeste er viktig for denne pasientgruppen. ALS Norge ser behovet for et nasjonalt ALS-senter som kan ivareta pasientgruppen gjennom hele sykdomsforløpet, samt pårørende. Være en samarbeidspartner med spesialisthelsetjenesten og rådgi kommunehelsetjenesten. ALS Norge har et stort nettverk og samarbeider på tvers med ALS-forskere i Norge, Norden og 17 land i EU for ALS. Danmark etablerte sitt ALS senter for en stund siden og har god erfaring.

Svar:

Jeg er enig med representanten om at ALS er en svært alvorlig sykdom, og er opptatt av at pasienter og pårørende møtes av kompetente helsepersonell. I tillegg er det viktig at pasienter og pårørende får medvirke til å forbedre tilbudet til personer med ALS. Nettopp derfor fikk Helsedirektoratet i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett i 2019

et oppdrag om å nedsette en arbeidsgruppe som skulle komme med forslag til tiltak for å forbedre tjenestene til personer med ALS. Helsedirektoratet leverte rapporten "Bedre kvalitet og sammenheng i tjenestene til personer som får ALS-diagnose" i desember 2019. Rapporten pekte på ulike tiltak og aktuelle virkemidler som kan gi bedre kvalitet og sammenheng i tjenestene til personer med ALS. På bakgrunn av rapporten ble Helsedirektoratet bedt om å konkretisere tiltak som kan gjennomføres på kort sikt, og tiltak som kan gjennomføres på noe lengre sikt. Blant de foreslåtte tiltakene er utarbeidelse av nasjonale faglige råd til helse- og omsorgstjenestene, opplæringsmaterieell om ALS til ansatte og beslutningstakere i tjenestene og publisering av informasjon om ALS på helsenorge.no. På grunn av situasjonen med covid-19 er Helsedirektoratet blitt forsinket med arbeidet.

I oppdragsdokumentet til de regionale helseforetakene for 2020 har jeg bedt Helse Midt Norge om å etablere nye kvalitetsregistre i tråd med "Plan for prioriterte fagområder for utvikling av nye medisinske kvalitetsregistre", herunder innenfor nevrologi som omfatter motornevro sykdommer som ALS.

Regjeringen har styrket arbeidet innen behandling og forskning innen hjernesykdommer. I tillegg til en nasjonal hjernehelsestrategi, ble det første forskningssenteret for klinisk behandling av hjernesykdommer, Neuro-SysMed, etablert i 2019. Neuro-SysMed mottar øremerkede midler fra Forskningsrådet, 160 millioner over en åtteårsperiode, og vil ha stor betydning for forskning innen hjerne-helseområdet de neste årene. ALS er blant de prioriterte

tilstandene. I tillegg øremerker departementet midler til forskning gjennom Norges forskningsråd og de regionale helseforetakene. Gjennom disse midlene finansieres også forskning på ALS.

Pasientforeningene gjør en svært viktig innsats som jeg setter stor pris på. Det finnes flere pasientforeninger for ALS som ønsker støtte til ulike prosjekter. ALS Norge ønsker å etablere et nasjonalt ALS-senter. Det er et ambisiøst prosjekt som har som mål å være et bindeledd til spesialisthelsetjenesten samt til hjemkommunen der den ALS-syke bor, og å følge opp slik at alt blir tilrettelagt for pasienten og familien, inkludert muligheten for opphold ved senteret. ALS Norge har skissert behov for økonomisk driftstøtte i en periode på tre år over statsbudsjettet, omtrent 35 millioner kroner per år, totalt 105 millioner kroner.

Samtidig har en annen pasientforening, Alltid Litt Sterkere, tatt initiativ til å etablere et nytt tilbud til ALS-pa-

sienter, et "ALS-hjem" som et alternativ til eksisterende kommunale omsorgstilbud, med både faste plasser og avlastningsplasser for kortere eller lengre perioder, samt kompetanseutvikling. Til tross for noe ulik tilnærming har prosjektene flere likheter og adresserer mange av de samme problemstillingene.

I Danmark er Rehabiliteringscenter for Muskelsvind (RCFM) en offentlig finansiert institusjon som dekker et vidt spekter av nevrologiske diagnoser, ikke bare ALS, og som først og fremst arbeider med rehabilitering, men også forskning, rådgivning og undervisning.

I Norge er det de regionale helseforetakene som søker Helsedirektoratet om oppretting av nasjonale tjenester/sentre. Brukerorganisasjoner, fagmiljøer og andre kan anmode de regionale helseforetakene om å søke om opprettelse eller endring av nasjonale tjenester/sentre. De regionale helseforetakene må samordne og prioritere søknadene ut i fra nasjonale behov.

SPØRSMÅL NR. 2362

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Masud Gharahkhani

Besvart 28. august 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sikre et byråkrati som spiller på lag med lokale aktører, og ikke et regime med innsigelser som kun tenker standardisering fremfor lokal kunnskap og lokaldemokratiet?

BEGRUNNELSE:

Drammen skisenter er en av Drammens viktigste turistdestinasjoner. De siste årene har det blitt et helårsanlegg med heisbasert sykling og moderne klatrepark. Nå melder skisenteret selv at fremtiden og selve livsgrunnlaget til skisenteret er i fare. Årsaken er at kapasiteten til snøproduksjon ikke er tilstrekkelig med dagens vannforsyning og med de stadig klimaforandringene. I dag baserer den seg utelukkende på tjernet Gamledammen, og der er det ikke nok vann til å sikre kunstsnøen i kuldeperioder. Derfor vil de sikre seg en ekstra buffer ved å lage et nytt tjern på en myr som ligger om lag 200 meter fra toppstasjonen. Det politiske flertallet i Drammen støttet disse planene, men fylkesmannen har lagt ned innsigelser. Drammen Skisenter har søkt om dispensasjon fra reguleringsplanen.

For meg er dette et tydelig eksempel på et topp-byråkrati uten lokal kjennskap. Dette oppleves som et topp-

byråkrati som vil stikke kjepper i hjulene med viktig aktør som er opptatt av tilbud til barn og unge, lokalmiljøet og lokale arbeidsplasser. Vi må ha et byråkrati som spiller på lag med lokaldemokratiet og lokale ildsjeler. Ikke et topp byråkrati som viser mangel på samarbeid og lokal kunnskap.

Klagen fra fylkesmannen skal nå opp til politisk behandling i Drammen. Om politikerne avviser klagen og opprettholder sitt vedtak, vil den gå videre til Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Svar:

I regjeringens politiske plattform fremgår det at regjeringen vil legge stor vekt på lokaldemokratiet i plan- og bygningssaker, samtidig som viktige nasjonale hensyn skal ivaretas. Kommunal- og moderniseringsdepartementet sendte i vår på høring forslag til endring i plan- og bygningssaker § 19-2 om dispensasjon, med frist for innspill 1. september. I forslaget tydeliggjøres det at kommunen ikke kan dispensere hvis hensynet til nasjonale og regionale hensyn blir vesentlig tilsidesatt. Samtidig foreslås det å gi kommunene større handlingsrom i saker hvor temaet for dispensasjon kun er av lokalpolitisk art. Dette vil styr-

ke kommunestyrets frie skjønn i slike saker. Jeg viser også til endringene i forvaltningsloven § 34, som trådte i kraft 1. januar 2018. Der fremgår det at der statlig organ er klageinstans for vedtak truffet av en kommune eller fylkeskommune, skal klageinstansen legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det frie skjønn.

I brev til fylkesmennene 3. september 2019, minner daværende kommunal- og moderniseringsminister Monica Mæland om at det skal vises stor varsomhet med å overprøve kommunestyrets politiske skjønn i lokale forhold. Dette gjelder både når fylkesmannen opptrer som faginstans ved medvirkning og innsigelser i planlegging

eller det vurderes klage på kommunale vedtak, og som klageinstans ved behandling av klagesaker. Jeg er opptatt av at innsigelser til kommunale planer bare fremmes der det er nødvendig for å ivareta nasjonale eller vesentlige regionale interesser. Kommunene og innsigelsesmyndighetene finner heldigvis gode avveininger mellom nasjonale og lokale interesser og hensyn i de aller fleste plansakene.

Den nevnte saken i Drammen gjelder en klage fra Fylkesmannen i Oslo og Viken på kommunens vedtak om å gi dispensasjon fra en reguleringsplan. Ettersom denne klagen ikke er ferdig behandlet finner jeg det ikke riktig å kommentere denne konkrete saken.

SPØRSMÅL NR. 2363

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 1. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvilke grep vil ta regjeringen for å bedre sikkerheten på Riksvei 13 i Suldal etter sommerens tre ras, og er det aktuelt å framskynde byggingen av ny tunnel på strekningen?

BEGRUNNELSE:

8. august gikk et nytt jordskred på Riksvei 13 i Suldal i Rogaland. Strekningen har lenge vært kjent som svært rasfarlig, og ble i 2018 kåret som Norges tredje farligste vei. Bare i sommer har det gått tre ras på veien, og strekningen er så farlig at Vegvesenet kvier seg for å sette opp fanggjerd av frykt for arbeidernes sikkerhet under montering av gjerdet.

Riksvei 13 har blitt en stadig viktigere trafikkåre etter åpningen av Sandsfjord bru i 2015 og Ryfylketunnelen i desember 2019. Strekningen er også en spektakulær reise, og har stort potensial for å tiltrekke seg turister. Nettopp derfor haster det å få sikret veien på en skikkelig.

I Nasjonal Transportplan ligger det inne midler til utbedring av strekningen med alternativ trasé. Løsningen innebærer blant annet en ny tunnel mellom Lovraeidet og Rødsliane. Men midlene til rassikring og tunnel ligger ikke inne i NTP før til 2024. Det betyr at risikoen for nye ras vil være svært stor i området også de neste fire årene. En framskynding av utbedringsarbeidene framstår derfor som eneste måte å gardere seg mot at liv settes i fare på strekningen framover.

Svar:

Som samferdselsminister tar jeg rasutfordringene på norske veier på største alvor, og jeg har stor forståelse for den usikkerheten som befolkningen rundt rasutsatte områder opplever. Å ikke kunne kjenne seg trygg, når man kjører til jobb eller sender barna med skolebussen, er dessverre hverdagen for mange familier landet rundt. I sommer har Riksvei 13 i Suldal hatt tre ras, som har forsterket denne usikkerheten for lokalbefolkningen og forbireisende. Jeg har selv snakket med beboere i området.

Tiltak på rasutsatte områder følger både en finansieringsplan og en prioriteringsplan, som regjeringen er opptatt av å følge opp. I tillegg har regjeringen denne våren bevilget ytterligere midler til utbedringer og vedlikehold langs vegnettet. Dette gir heldigvis mulighet for å forsure mindre skredssikringstiltak på rv 13 i Suldal i form av overvåkning, rensking, bolting og fangnett. Statens vegvesen opplyser overfor meg at de nå er i gang med sikring av skredområdet. Fangnett vil bli montert ca. primo oktober 2020. Rensk blir utført før montering av fangnett.

Skredutsatte punkt på vegnettet kategoriseres i klassene høy, middels og lav ut fra en vurdering av skredproblemet, trafikkforhold og stengninger. På strekningen Lovraeidet-Rødsliane i Suldal kommune er det beskrevet fire skredpunkt, to i kategorien høy og to i kategorien middels. Ut over dette har Suldal kommune flere skredpunkt i kategorien lav. Skredpunktet Rødsliane er skredpunktet i Rogaland med høyest skredfaktor.

Som kjent pågår regjeringens arbeid med å utarbeide stortingsmeldingen om NTP 2022-2033. Foreløpig er det

for tidlig å si hvilke vegstreknings som vil bli prioritert etter 2022, inkludert det som gjelder rasutsatte strekninger.

SPØRSMÅL NR. 2364

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Kari Elisabeth Kaski

Besvart 18. september 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Etter å ha bestilt en juridisk betenkning om Finansdepartementets instruksjonsadgang overfor Norges Bank fra advokatfirmaet Arntzen de Besche, bestilte departementet en tilsvarende betenkning fra lovavdelingen i Justisdepartementet.

Hvor mye betalte departementet Arntzen de Besche for oppdraget, og synes statsråden dette var vel anvendte midler?

Svar:

Betenkningen fra Arntzen de Besche Advokatfirma AS kostet 199 375 kroner. Den omhandler vurderinger av om opplysningsplikten som påhviler Norges Bank om saker av viktighet (sentralbankloven § 1-6), omfatter forhold knyttet til bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland (SPU), herunder ved ansettelse av daglig leder av

NBIM. I tillegg omhandler den juridiske vurderinger av om overordnede statsorganer har rettslig adgang til å instruere hovedstyret i Norges Bank i dets arbeid med å ansette daglig leder av bankens forvaltning av SPU, herunder i avtaleforholdet mellom Norges Bank og leder av NBIM (sentralbankloven § 2-13).

Både rettskildebruken og vurderingene som gjøres i betenkningen vil være nyttig i Finansdepartementets arbeid med å se på om det er læringspunkter for departementet, herunder om blant annet rammene for Finansdepartementets involvering i Norges Banks ansettelsesprosess er hensiktsmessige og hvordan både lovtekst og forarbeider kan klargjøres. Min vurdering er at kostnadene forbundet med betenkningen er vel anvendte midler. Vurderingen gjelder uavhengig av at Finansdepartementet har mottatt en uttalelse fra Justis- og beredskapsdepartementets lovavdeling (sentralbankloven § 2-13) som også vil inngå i grunnlaget for departementets videre arbeid.

SPØRSMÅL NR. 2365

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 28. august 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Skolene er i år påført ekstrautgifter som følge av koronasituasjonen. Parallelt skal skolene iverksette fagfornyelsen, der innkjøp av nye læremidler vil være en stor utgift. Charlottenlund barneskole i Trondheim risikerer å måtte kutte lærerstillinger pga. av ekstraordinære koronautgifter. Situasjonen er tilsvarende i andre kommuner.

Vil statsråden garantere at ingen skoler må kutte i lærerstillinger som følge av koronautgifter, samt sikre at alle grunn- og videregående skoler kan kjøpe inn læremidler tilpasset fagfornyelsen?

Svar:

Innføring av nye læreplaner høsten 2020 blir den største endringen i skolen siden Kunnskapsløftet og er en viktig satsing for regjeringen. I statsbudsjettet for 2020 ble det bevilget til sammen 250 mill. kroner til utskifting av læremidler i forbindelse med fagfornyelsen. Av dette er 170 mill. kroner knyttet til merutgifter kommunene har til innkjøp av læremidler til fagfornyelsen. Tilskuddet for læremidler til fagfornyelsen må også sees i sammenheng med regjeringens satsing på digitale læremidler i Den teknologiske skolesekken.

Koronakrisen har store konsekvenser for norsk økonomi og rammer alle næringer og sektorer over hele landet, også kommunene og skolene våre. Gjennom hele koronakrisen har regjeringen vært tydelige på at vi skal stille opp for kommunesektoren. Det har regjeringen allerede gjort gjennom flere økonomiske tiltakspakker, og det vil vi fortsette å gjøre.

Hva gjelder skolene spesielt er det bevilget 400 mill. kroner i en tiltakspakke til å bedre situasjonen for sårbare barn og unge i forbindelse med virusutbruddet. Av midlene i tiltakspakken, gikk 170 mill. kroner til en tilskuddsordning til kommunene, fylkeskommunene og friskolene for at sårbare elever skal kunne ta igjen tapt progresjon på skolen i forbindelse med virusutbruddet. I tillegg er det bevilget 140 mill. kroner til digitaliseringstiltak i skolen, der 60 mill. kroner gikk til å styrke innkjøp av digitale læ-

remidler gjennom Den teknologiske skolesekken og 80 mill. kroner skulle støtte kommunene i å gjennomføre digital hjemmeundervisning.

Staten skal som sagt stille opp for kommunesektoren ved å kompensere for merutgifter og mindreinntekter knyttet til virusutbruddet. Jeg forutsetter at kommunene er vel kjent med dette, og sørger for at skolene får tilstrekkelige budsjetter til å håndtere ekstraavgifter knyttet til virusutbruddet. Men siden koronakrisen ikke er over, og det fortsatt er behov for ekstraordinære smitteverntiltak, er det vanskelig å vite nøyaktig hvor mye det er snakk om totalt. Regjeringen har etablert en arbeidsgruppe med blant annet KS som skal se grundig på kommuneøkonomien og hvordan koronakrisen påvirker kommunene. Arbeidsgruppen er i gang med å innhente informasjon om merutgifter og mindreinntekter innenfor ulike sektorer, inkludert skolesektoren.

Høsten 2020 blir annerledes enn planlagt og skolene vil være berørt av virusutbruddet dette skoleåret. Samtidig har skoler og kommuner forberedt seg på fagfornyelsen i lang tid. Dette kombinert med koronatiltakene som allerede er iverksatt og det klare signalet som er gitt om at kommunene skal kompenseres for virkninger av virusutbruddet, mener jeg det er lagt godt til rette for skolene å innføre fagfornyelsen uten at det går på bekostning av lærerstillinger eller lignende kutt.

SPØRSMÅL NR. 2366

Innlevert 25. august 2020 av stortingsrepresentant Hadia Tajik

Besvart 31. august 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Kva ser finansministaren at han burde gjort annleis i tida etter at han var informert om valet av ny leiar for NBIM 28. februar, dersom han hadde lagt rett lovtolking frå lovavdelinga til grunn i sin kontakt med Norges Bank frå fyrste stund?

GRUNNGJEVING:

I svar på spørsmål frå meg sjølv, i Dokument nr. 15:2243 (2019-2020), skriv finansministaren at han i telefonsamtale med sentralbanksjefen den 28. mars starta med å «utrykke en viss bekymring». I svar på spørsmål fra representanten Sivert Bjørnstad (Frp), jfr. Dokument nr.

15:2251 (2019-2020) legg finansministaren til grunn ei svært avgrensa forståing av kva adgang han har til å instruere Norges Bank.

Viser så til:

«Tolkningsuttalelse om sentralbankloven § 2-3, rettslig adgang til å instruere Norges Bank ved ansettelse av daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland» av 20.08.20 frå Lovavdelinga i justisdepartementet, som mellom anna slår fast at det «vil antakelig være adgang til å gi generelle instruksjer, også om de vil ha betydning for det konkrete ansettelsesforholdet.»

Svar:

Jeg er glad for at Norges Banks hovedstyre og Nicolai Tangen nå har kommet frem til en løsning som, etter min vurdering, følger opp finanskomiteens bekymringer og tydelige føringer i Innst. 398 S (2019-2020), jf. Dokument 9:1 (2019-2020).

Innledningsvis ønsker jeg å redegjøre for min oppfølging av komiteens innstilling. I møte 21. august 2020 med leder av Norges Banks hovedstyre understreket jeg alvorret i saken og situasjonen, men også at det er hovedstyret som har ansvar for å ansette daglig leder av bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland. Jeg sa videre at det er mitt ansvar å bidra til at de føringer som finanskomiteen har kommet med følges opp, men at det er Norges Bank som må komme opp med løsningen.

I møte 24. august 2020 redegjorde hovedstyrets leder for de endringene Nicolai Tangen og hovedstyret i møte samme dag hadde blitt enige om med sikte på å imøtekomme finanskomiteens føringer. Hovedstyrets leder understreket at løsningen skal bidra til å sikre bred tillit og stabile rammevilkår for styringen av NBIM (Norges Bank Investment Management) fremover.

Hovedstyret har i brev 24. august 2020 til Finansdepartementet gjort nærmere rede for løsningen. Fra brevet refereres følgende:

«Hovedstyret har på sitt møte i dag sluttet seg til følgende endringer i arbeidsavtalen med Nicolai Tangen:

- Nicolai Tangens eierandel og utbytterettigheter i AKO Capital LLP overføres med endelig og ugjenkallelig virkning til den veldedige stiftelsen AKO Foundation 1. januar 2021 eller tidligere, gitt at nødvendige tillatelser fra britiske myndigheter foreligger.

- Nicolai Tangens forvaltningsavtale med Gabler Investment AS endres, slik at hans investeringer i fond avvikles og midlene plasseres i bankinnskudd.

Sentralbanksjefen har fått fullmakt til å godkjenne nødvendige endringer i avtaler og erklæringer som er avgitt til Norges Bank i forbindelse med arbeidsavtalen med Nicolai Tangen.»

Om gjennomføring skriver banken:

«For å sikre en forsvarlig gjennomføring av avtaler mv. som Tangen har inngått i forbindelse med opprettelsen av DSHN, vil overdragelsen av eierskapet i AKO Capital LLP til AKO Foundation finne sted 1. januar 2021 eller tidligere, gitt at nødvendige tillatelser fra britiske myndigheter foreligger. Frem til da løper den eksisterende avtalen med Tangen, der eierinteressene i AKO Capital LLP administreres av DSHN med Erik Keiserud som uavhengig tillitsmann. Det er viktig å understreke at også

under denne avtalen vil alle eierinntekter DSHN mottar fra AKO Capital gå uavkortet til AKO Foundation.

Det legges til grunn at AKO Foundation vil utøve stemmerettighetene i AKO Capital LLP gjennom et styre med et flertall av personer som er uavhengige (ikke nærstående) av Nicolai Tangen. Eksisterende erklæringer knyttet til begrensning av informasjon mv. mellom Tangen og AKO-systemet videreføres så langt det er mulig og hensiktsmessig.

Tangens personlige fondsandeler, som nå forvaltes av Gabler Investment A/S, ventes å være solgt innen 1. oktober. Den eksisterende avtalen med Gabler Investment A/S vil løpe så lenge det er nødvendig og hensiktsmessig.

Nicolai Tangen vil tiltre som planlagt 1. september.»

Dette er en sak som har utviklet seg gradvis over flere måneder. Jeg har gjennom hele prosessen vært opptatt av å opptre ryddig og respektere de formelle rammene og rollene som gjelder. Det har jeg gjort i tråd med det som har vært Finansdepartementets forståelse av sentralbankloven.

Lovfestingen av at hovedstyret skal ansette daglig leder av NBIM var i tråd med forslaget fra utvalget som hadde vurdert sentralbankloven (NOU 2017: 13) og regjeringens forslag i Meld. St. 7 (2018-2019) om ny sentralbanklov. Bakgrunnen for dette var den praksis som hadde eksistert så lenge Norges Bank har hatt oppgaven med å forvalte fondet. Før den nye sentralbankloven trådte i kraft 1. januar 2020, hadde Norges Bank valgt en intern organisering som medførte at det var hovedstyret, og ikke sentralbanksjefen i rollen som daglig leder av Norges Bank, som utpekte daglig leder av NBIM. Lederen rapporterte også direkte til hovedstyret.

Finansdepartementets intensjon da det utformet forslaget i lovproposisjonen var at hovedstyret skulle ha eneansvaret for å ansette daglig leder for bankens forvaltning av Statens pensjonsfond utland. Et slikt eneansvar for å ansette daglig leder er også hovedregelen for aksjeselskaper og Folketrygdfondet som forvalter Statens pensjonsfond Norge.

Generelt er det et viktig styringsprinsipp at ansvar og myndighet følger hverandre. Mandatet for forvaltningen av Statens pensjonsfond utland pålegger Norges Bank å søke høyest mulig avkastning etter kostnader, innenfor de rammer som gjelder for forvaltningen.

Dersom Norges Bank skal kunne holdes ansvarlig for resultatene i forvaltningen av fondet, bør den derfor selv kunne velge sitt mannskap. For å sikre dette la Finansdepartementet, i forbindelse med utarbeidelse av ny sen-

tralbanklov, vekt på at det rettslige handlingsrommet til å ansette daglig leder må være tilstrekkelig stort. Dette er også bakgrunnen for at det er utformet en «bør-regel» i forarbeidene til sentralbankloven, Prop. 97 L (2018-2019) Lov om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) punkt 6.4, hvor det blant annet heter at Finansdepartementet «...bør bli orientert om aktuelle kandidater...», og at departementets synspunkter om kvalifikasjonskrav er omtalt som «innspill». Intensjonen var at Norges Banks hovedstyre skulle vurdere om og på hvilken måte eventuelle innspill fra departementet skulle hensyntas slik at det formelle ansvaret for ansettelsen ikke skulle forskyves.

De siste ukene har det vist seg at det er ulike syn på hvordan sentralbankloven skal forstås når det gjelder instruksjonsadgangen ved ansettelse av daglig leder av NBIM. Jeg viser her særlig til Lovavdelingens vurderinger som skisserer at det rettslige handlingsrommet kan være noe større enn Finansdepartementet har lagt til grunn, og det som var Finansdepartementets intensjon da loven ble utformet.

Samtidig tegner heller ikke Lovavdelingens utredning et tydelig bilde av hvor grensen for instruksjonsadgang går. Som det heter i utredningen:

«Sentralbankloven § 2-13 medfører trolig visse begrensninger i departementets adgang til å instruere Norges Bank ved ansettelse av daglig leder av NBIM. Det er imidlertid gode holdepunkter for at sentralbankloven § 2-13 ikke generelt avskjærer muligheten for å instruere Norges Banks hovedstyre ved ansettelse av daglig leder av NBIM.»

Dersom departementet hadde hatt som siktemål at departementet skulle hatt instruksjonsadgang i ansettelsen, ville det vært påkrevd med prosedyrer for informasjonsutveksling som hadde muliggjort vurderinger av eventuell bruk av instruksjon. Prosedyrene som er beskrevet i lovproposisjonen, er både utilstrekkelige og uegnede for et slikt formål.

Uavhengig av departementets rettslige handlingsrom knyttet til ansettelse av daglig leder av NBIM, er det viktig at ansvars- og rolledelingen er godt tilpasset både departementets rolle som eier og Norges Bank i rollen som statens kapitalforvalter, og at Norges Bank har et tilstrekkelig rettslig handlingsrom for å kunne utøve oppgaven den er pålagt på en god måte.

Det vil være svært høye skranker for Finansdepartementet å skulle instruere på en måte som innskrenker bankens handlingsrom. I dette tilfellet måtte jeg også tatt hensyn til at en instruksjon også kunne reist spørsmål om fortsatt tillit til sentralbankledelsen og hovedstyret, og dermed skapt en alvorlig og utilsiktet situasjon. Jeg har derfor ikke grunnlag for å si om denne saken hadde vært håndtert vesentlig annerledes, dersom Lovavdelingens tolkning hadde foreligget tidligere.

For ordens skyld gjør jeg oppmerksom på at Finansdepartementet 28. februar ble orientert om aktuelle kandidater, og at det da ikke var avgjort hvilke beslutninger

Norges Bank ville fatte – verken hva gjelder valg av kandidat eller vilkår for ansettelsen.

Det er imidlertid et viktig spørsmål representanten Tajik reiser. Det er alltid nyttig å gå gjennom prosesser i ettertid og vurdere hva som eventuelt kunne vært gjort annerledes og bedre. Det gjelder også denne saken.

En uke før Lovavdelingens uttalelse forelå, varslet jeg at jeg ville ta initiativ til en gjennomgang for å se om det er læringspunkter for Finansdepartementet. Det er første gang hovedstyret ansetter ny leder for NBIM etter at den nye sentralbankloven trådte i kraft. Debatten som har fulgt har satt søkelys på problemstillinger det vil være naturlig å se nærmere på. Jeg mener det er behov for å vurdere om rammene for Finansdepartementets involvering er hensiktsmessige. Det bør også vurderes hvordan både lovtekst og forarbeider kan klargjøres.

I dette arbeidet må vi gjøre oss opp en mening om hensikten med loven bør være den samme som Finansdepartementet hadde da lovforslaget ble utformet, eller om det er grunn til å gjøre justeringer i lys av erfaringene vi nå har gjort oss. Lovavdelingens vurderinger vil være viktige i dette arbeidet, men det viktigste er selvfølgelig at lovteksten tydelig gjenspeiler det som er hensikten med loven.

SPØRSMÅL NR. 2367**Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 1. september 2020 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

I følge avisa Klassekampen har det de siste 15 årene vært begått 3528 lovbrudd fra oljeselskapene. Det er snakk om 404 større kjemikalieutslipp og 88 større oljeutslipp. 10 av lovbruddene er ifølge avisen anmeldt av myndighetene.

I hvor mange av utslippstillatelsene som er brutt, har myndighetene etter bruddene, endret tillatelsene og gitt lov til større utslipp?

Svar:

Eg har førelagt spørsmålet for Miljødirektoratet. Miljødirektoratet opplyser at dei ikkje har statistikk over talet på endringar av løyve etter brot på vilkår, slik det her er bedt om. Informasjonen finnast i enkeltdokument som det vil ta betydeleg tid å stille saman, noko som ikkje har vore mogleg gitt fristen for å svare på dette spørsmålet. Eg vil likevel beskriva korleis slike tilfelle blir handterte for å gi eit bilde av saka. Eg har også fått opplyst at Miljødirektoratet planlegg å endra rapporteringskrava, slik at desse brota lettare kan samanstillast i framtida.

Dei ulovlege utsleppa frå petroleumsvirksemda til havs dei seinare åra skuldast i dei aller fleste tilfella uhellshendingar. At det har skjett eit utilsikta utslepp på grunn av menneskeleg feil, utstyrssvikt, prosedyrefeil o.l. medfører at utsleppet normalt ikkje vil vare. Slike utslepp vil då vera eit avvik som blir rapportert, avviksbehandlast og rettest opp. Det er ikkje aktuelt å søkje om endring i løyve i desse tilfella.

I dei tilfella Miljødirektoratet får søknader om endring av løyve, gjeld dette i hovudsak endring i tillate utslepp frå produksjon på grunn av endringar i produksjonsforholda. Til dømes kan auka mengder produsert vatn eller at nye brønnar settast i produksjon gi problem i vassreinseanlegget og gi behov for større mengder eller andre typar kjemikaliar. Som det går fram av forureiningslova, skal Miljødirektoratet då vurdere om fordelane den som forureinar eller andre får av at vilkår blir lempa på eller oppheva, er vesentleg større enn dei skadane eller ulempene det vil føre til for miljøet. Miljødirektoratet vurderer mellom anna om kravet kan møtast ved å innføra tiltak som ikkje har urimelege kostnader målt opp mot nytten som kan oppnåast, eller om det i staden er grunn til å gi særskilt unntak frå kravet eller endra løyve etter forureiningslova. Miljødirektoratet vurderer vidare om unntaket eller endringa skal vera mellombels, og vil ofte krevja jamlege vurderingar av om ny teknologi eller andre nye forhold gjer det mogleg å møta kravet.

Det finst eit fåtal eksempel på lekkasjar frå verksemda som har vist seg utfordrande å stanse umiddelbart. Utstyr som må skiftast ut kan ha lang bestillingstid og reparasjonar kan krevja eigne fartøy som også har bestillingstid. Reparasjonar kan òg vera ver-avhengige. Operatørane skal i slike tilfelle gjera ei vurdering av om det er forsvarleg å halda oppe produksjonen eller aktiviteten med ein vedvarande lekkasje, og må i så fall søkje om auka utslepp i den perioden det gjeld. Miljødirektoratet må då gjere den same vurderinga etter forureiningslova som nemnd ovanfor.

Eg vil understreke at ulovlege utslepp uansett aldri vil bli lovleggjort i etterkant. Desse blir følgde opp av Miljødirektoratet, der reaksjonane avheng av kor alvorlege utsleppa er.

Til slutt vil eg gjenta at alle ulovlege utslepp frå petroleumsvirksemda er uønskte og bør unngåast. Regjeringa planlegg gjennom meldinga (Meld. St. 19 (2019–2020) Miljøkriminalitet) som er lagt fram for Stortinget å styrkje innsatsen mot miljøkriminalitet nasjonalt og internasjonalt. Det gjeld også miljøkriminaliteten i petroleumsvirksemda.

SPØRSMÅL NR. 2368**Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 31. august 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad****Spørsmål:**

Hva konkret skal statsråden gjøre for å sikre oppfølgingen av anmodningsvedtaket om å øke de ideelle tilbydernes andel i barnevernet til 40 pst. innen 2025?

BEGRUNNELSE:

Departementet har hatt på høring rammevilkår for private tjenesteytere i barnevernet. I innledningskapitlet står bl.a. «ideelle aktører er en viktig del av velferdssamfunnet og utgjør et viktig alternativ til både det offentlige og det kommersielle tilbudet.» Man anerkjenner med andre ord at ideelle aktører er viktige bidragsytere. I 2018 vedtok et stortingsflertall sammen med Krf, at det skal sikres langsiktige og løpende avtaler med ideelle tilbydere av institusjonsplasser som fører til at andelen ideelle øker til om lag 40 pst. innen 2025. To år etter at stortinget vedtok å øke de ideelle tilbydernes andel mangler det fortsatt en konkret opptrappingsplan. Høringsdokumentet har videre svært lite fokus på hvordan regjeringen skal følge opp stortingets vedtak.

Svar:

Vi har lange tradisjoner for bruk av ideelle aktører i den norske velferden, også i barnevernet. Ideelle aktører i barnevernet har høy kompetanse, et stort faglig engasjement

og lang erfaring, og de er derfor viktige samarbeidspartnere for det offentlige barnevernet.

Regjeringen ønsker å styrke ideell sektor, og i 2019 videreførte vi derfor samarbeidsavtalen med ideelle leverandører om helse- og sosialtjenester. I februar 2020 ble det forskriftsfestet i forskrift om offentlige anskaffelser at oppdragsgivere kan reservere retten til å delta i konkurranser om helse- og sosialtjenester til ideelle organisasjoner.

Videre ble det ved årsskiftet 2019–2020 gjennomført en konkurranse om plasser i private sentre for foreldre og barn, reservert for ideelle aktører. Avtalene gjelder ut året, med mulighet for forlengelse i inntil to år. Jeg vil også understreke at Bufdir i 2020 er bedt om å prioritere ideelle institusjonsplasser fremfor kommersielle, der dette lar seg gjøre faglig og økonomisk.

Bufdir har fått i oppdrag å i løpet av høsten 2020 utarbeide en konkret strategi for hvordan anmodningsvedtaket kan gjennomføres på en best mulig måte. Det er viktig at både de faglige og de økonomiske konsekvensene vurderes nøye, ikke minst for å unngå utilsiktede konsekvenser, for eksempel for de barna som allerede bor på institusjoner som kan bli berørt av endringene. Dette er et viktig arbeid som har høy prioritet. Når regjeringen har vurdert et konkret opplegg vil jeg komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 2369**Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 27. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kan statsråden bekrefte at antall politistasjoner- og lensmannskontor som ble besluttet av Justisdepartementet i 2017 ligger fast, eller kan politimestrene endre på antall geografiske driftsenheter og antall lensmannskontor- og politistasjoner (tjenestesteder) innenfor eget politidistrikt?

BEGRUNNELSE:

I spørretimen den 20. mai ble statsråden spurt om de endringer i politidistriktets struktur som politimesteren i Troms har varslet kommunene om i inneværende år. Statsråden svarte da:

«Det er ikke opp til den enkelte politimester å bestemme sin egen geografiske struktur. Det er besluttet. (...) Dette er ikke gjenstand for egen beslutning i noe politidistrikt.»

Senterpartiet er kjent med at prosessen i Troms fortsetter til tross for statsrådets uttalelse i Stortinget. Det samme rapporteres fra Vest, Trøndelag og Oslo politidistrikt.

Svar:

Jeg viser til mitt på svar på representantens spørsmål 2289 og til mitt svar på representant Sandra Borchs spørsmål 790.

Politimesteren har ansvar for å disponere ressursene og innrette organiseringen slik at det enkelte politidistrikt løser samfunnsoppdraget, herunder behovet for nærhet, best mulig. Lensmannskontorer og politistasjoner bidrar til nærhet mellom innbyggerne og politiet, men er ikke eneste virkemiddel for å komme nært folk. Eksempelvis kan mobile enheter, ny teknologi og nye arbeidsprosesser bidra til større nærhet.

I forbindelse med reformen ble det besluttet at det skal være 225 tjenestesteder. Den geografiske plasseringen av tjenestestedene skal være slik at minst 90 pst. av innbyggerne i hvert distrikt maksimalt har 45 minutters kjøretid til nærmeste tjenestested.

Politidistriktene er, jf. forliket som ble inngått i Stortinget om reformen, organisert i to nivåer, med politimesteren som øverste leder og de funksjonelle og geografiske driftsenhetene på nivået under. Geografiske driftsenheter kan omfatte flere tjenestesteder som inngår i et vaksamarbeid.

Regjeringen ønsker en mer mobil og fleksibel tjenestestedstruktur. Antall tjenestesteder skal i utgangspunktet beholdes på dagens nivå de kommende årene. Unntak kan være aktuelt der det er lokal tilslutning til sammenheng eller annen endring.

SPØRSMÅL NR. 2370

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 31. august 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

Kan regjeringen akseptere at brukere i krise- og incestsenteret i Follo må betale opphold som er dobbelt av Statens egne satser?

BEGRUNNELSE:

Krisesentre skal være lavterskeltilbud for alle som trenger det. Mange voldutsatte opplever økonomisk kontroll, og har ofte ingen egen økonomi.

16 % av brukere står i jobb på landsgjennomsnittet. I krise- og incestsenteret i Follo står 52 % av brukere i jobb. Jeg er bekymret over at krise- og incestsenteret i Follo ikke treffer mange av de sårbare.

Svar:

Personer som opplever vold i nære relasjoner skal få god hjelp og oppfølging. Kommunene har ansvar for et helhetlig arbeid mot vold i nære relasjoner og å gi et krisesentertilbud. Krisesentrene skal være et tilgjengelig lavterskeltilbud for personer utsatt for vold i nære relasjoner. Krisesentertilbudet skal være gratis, og det skal ikke kreves egenandel, med unntak av utgifter til mat til kostpris.

Krisesenterloven gjelder for alle kommunale krisesentertilbud. Gjennom krisesenterloven er det etablert et system for å sikre at loven etterlevs. Kommunene skal selv føre internkontroll med krisesentertilbudet. Videre fører fylkesmennene tilsyn med krisesentertilbudet etter krisesenterloven. Samlet sett mener jeg kontrollsystemene er med å sikre at loven følges.

Fylkesmannen i Oslo og Viken opprettet 14.03.19 tilsynssak mot Krise- og incestsenteret i Follo IKS, blant annet om dekning av mat til kostpris ved opphold på krisesenter. Fylkesmannen konkluderte med at de ikke har grunnlag for å kunne fastslå at summen går utover det som er lovlig i henhold til prinsippet om at tilbudet skal være gratis.

Representanten spør om regjeringen kan akseptere at satsene ved Follo krisesenter er dobbelt av statens egne satser. Det eksisterer imidlertid ingen statlige satser for utgifter til mat i krisesentertilbudet. Forarbeidene til loven, Ot.prp. nr. 96 (2008-2009), sier at "Det skal ikke krevjast eigendel for tenesta, med unntak av eventuelle utgifter til mat til kostpris." Dette utgangspunktet fra 2009 gjelder fortsatt. Jeg mener at formuleringen må ses i sammenheng med at krisesentertilbudet skal være et lavterskeltilbud. I tillegg er det, som representanten viser til, et

problem at mange voldsutsatte også opplever økonomisk kontroll eller ikke har selvstendig økonomi. I den grad bruker ikke selv kan dekke utgifter til kost ved det kommunale krisesenteret, vil NAV måtte vurdere om bruker har rett på støtte. Krise- og incestsenteret i Follo opplyser

at de hjelper brukere som ikke har egen inntekt med å søke støtte fra NAV. At brukerne må dekke mat til kostpris skal ikke være et hinder for å oppsøke krisesentertilbudet. De som ikke har mulighet til å betale kostpris for mat skal få hjelp til dette.

SPØRSMÅL NR. 2371

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård

Besvart 2. september 2020 av barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad

Spørsmål:

På feil grunnlag har fedre mistet uerstattelig tid med sine barn og store summer i foreldrepenger.

Hva gjør statsråden for å finne alle som er berørt, vil de som er rammet få etterbetalt foreldrepengene de har krav på, pluss kompensasjon for ekstra utgifter, og kan statsråden forsikre om at Nav nå er satt i stand til å fange opp og følge opp kjennelser mot egen praksis i Trygderetten etter stadig nye skandaler?

BEGRUNNELSE:

Aftenposten avslører 20.08.20 at Nav har gitt fedre, og kanskje medmødre, avslag på foreldrepenger på feil grunnlag. Trygderetten har i flere kjennelser gått imot Navs praksis uten at denne har blitt endret. Fedre har mistet verdifull og uerstattelig tid med sine barn. Familier som uventet har fått avslag på foreldrepenger har måttet ta opp lån for å finansiere ulønnet permisjon, derfor er den økonomiske belastningen for familiene enda større en kun de tapte foreldrepengene.

Svar:

Jeg vil innledningsvis understreke at det er alvorlig at Arbeids- og velferdsetaten i noen tilfeller feilaktig har gitt avslag på søknader om foreldrepenger. Det har ført til at fedre har mistet foreldrepengerrettigheter og verdifull tid sammen med barnet sitt. For meg har oppfølging av denne saken høy prioritet.

Arbeids- og sosialdepartementet og Barne- og familiedepartementet fikk den 18. august i år en første orientering fra Arbeids- og velferdsdirektoratet om at det var avdekket feilaktig praksis i enkelte saker. Etter dette har det vært flere møter og omfattende dialog mellom departementene og direktoratet.

Arbeids- og velferdsetaten har allerede lagt om sine rutiner i fedrekvotesaker der inntektsmelding fra arbeidsgiver mangler. Nav vil i saker som gjelder foreldrepenger bli bedre til å utrede sakene. Generelt er det slik at bestemmelsen i folketrygdloven § 21-3 innebærer at søkeren plikter å gi de opplysninger og dokumenter som er nødvendige for at Nav kan treffe vedtak. Søkerens medvirknings- og dokumentasjonsplikt fritar likevel ikke Nav fra utredningsplikten. Det kan i utredningen for eksempel være aktuelt at etaten purrer på arbeidsgiver eller forsøke å løse saken på annen måte. Der etaten mottar søknad om foreldrepenger, og fristen for å søke isolert sett har gått ut, vil etaten undersøke om forelderen tidligere har søkt i tide og fått avslag på uriktig grunnlag. I så fall vil søknaden bli vurdert på nytt ut fra det første søknadstidspunktet.

Arbeids- og velferdsetaten arbeider nå med å få en oversikt over hvor mange og hvem som er berørt, slik at etaten kan få ut informasjon til foreldrene og vurdere tidligere avslag på nytt. Etaten gjør det den kan for å finne saker der forelderen har fått et avslag på grunn av manglende inntektsopplysninger fra arbeidsgiver. Etaten har også lagt ut informasjon på nav.no og på Facebook-siden Nav Foreldrepenger. Her blir foreldre som tror de kan være berørt, oppfordret til å ta kontakt.

Etaten vil vurdere saker der det er gitt avslag på nytt. I noen tilfeller kan vedtakene omgjøres og etaten kan innvilge foreldrepenger. I andre tilfeller kan det være aktuelt å vurdere erstatning overfor foreldre som har hatt et dokumentert økonomisk tap. I hvilken grad dette vil være aktuelt, vurderes nå av Arbeids- og velferdsetaten.

Når det gjelder oppfølging av kjennelser fra Trygderetten, opplyser Arbeids- og velferdsdirektoratet at NAV har lagt om praksis i tråd med kjennelsene i disse sakene. Videre opplyser Arbeids og velferdsdirektoratet at NAV Klageinstans som ankemotpart får tilsendt alle kjennelser, og registrerer disse hos seg. NAV har en egen rutine for å sørge for at NAV Klageinstans raskt løfter viktige

kjennelser til direktoratet. Direktoratet gjør da en vurdering av om det er behov for praksisendring eller behov for å avklare rettstilstanden gjennom en anke til lagmannsretten. I tillegg har NAV Klageinstans interne rutiner for å følge opp kjennelser fra Trygderetten, som helt nylig er revidert. I den forbindelse er det også laget en momentliste som skal være til hjelp for å plukke ut de viktigste og mest relevante kjennelsene. I tillegg har Trygderetten lagt opp til at fra 1. januar 2021 skal alle kjennelser publiseres i Lovdata, og de blir på denne måten allment tilgjengelig.

Barne- og familiedepartementet samarbeider her med Arbeids- og sosialdepartementet som har det overordnede etatsstyringsansvaret for Arbeids- og velferdsetaten. Departementene vil sammen følge Arbeids- og velferdsetatens oppfølging av saken tett. I prinsipielle saker der Arbeids- og velferdsdirektoratet ser behov for å legge om praksis, skal saken legges frem for ansvarlig departement.

SPØRSMÅL NR. 2372

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 26. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Dersom identitetstvil i en utlendingssak dreier seg om relasjon mellom foreldre og barn, er det da noen tilfeller der det er legitimt for utlendingsmyndighetene å nekte å foreta en slik test, slik at fakta kan legges til grunn i saken?

Svar:

DNA-testing kan benyttes i alle saker etter utlendingsloven hvor en slik test er «nødvendig» for å fastslå om en fa-

milierelasjonen er reell. DNA-testing kan benyttes også i saker hvor det ikke foreligger en søknad, slik som i saker om utvisning og tilbakekall. Nødvendighetsvilkåret innebærer imidlertid at det må være sentralt for saksavgjørelsen om familierelasjonen eksisterer eller ikke. Det er opp til Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda å vurdere relevansen av en eventuell DNA-test, og om vilkårene for å pålegge en slik er tilstede. Dette er en vurdering utlendingsmyndighetene gjør blant annet på bakgrunn av de øvrige opplysningene i saken.

SPØRSMÅL NR. 2373

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 31. august 2020 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Flere frivillige organisasjoner melder om at gresk kystvakt utsetter flyktninger for ny livsfare ved å plassere dem i små

gummibåter og dytte dem tilbake mot den tyrkiske kysten.

Hva gjør norske myndigheter for å få klarhet i fakta i saken, og hvis dette medfører riktighet, hvilke reaksjoner

vil Norge bruke for å få slutt på en slik livsfarlig og konvensjonsstridig praksis?

Svar:

Alle land har rett til å kontrollere og beskytte sine grenser innenfor rammene av internasjonal lov og folkerettslige forpliktelser. Håndtering av migrasjon er et nasjonalt ansvar for greske myndigheter. Hellas har hatt høyt press mot sine grenser, og har bidratt til kontroll av Schengens yttergrense.

Situasjonen med organisert menneskesmugling fra Tyrkia og inn til Hellas har vært og er et betydelig problem, særlig for de menneskene som blir utnyttet av denne kyniske kriminaliteten.

Vi er bekymret over rapportene om at flyktninger utsettes for fare og vises tilbake fra Hellas til Tyrkia. Vi forventer at alle europeiske land følger folkerettslige prinsipper og forpliktelser også i sin håndtering av migrasjon. I likhet med EUs innenrikskommissær Ylva Johansson opp-

fordrer vi Hellas til å granske hendelsene disse rapportene omtaler, og vi vil ta dette opp med greske myndigheter.

Norge står sammen med Europakommisjonen og FNs høykommissær for flyktninger i kravet om undersøkelser av de faktiske forholdene i Hellas og vil konsultere nært med europeiske partnere i den videre oppfølgingen.

Hellas har i en årrekke tatt imot et stort antall asylsøkere og flyktninger. Norge bidro i 2016 og 2017 frivillig til EUs midlertidige relokiseringsordning. Til sammen ble 1509 asylsøkere fra Hellas og Italia relokalisert til Norge. 693 av asylsøkerne ble relokalisert fra Hellas. Norge opprettholdt måltallet sitt, mens mange andre EU-land ikke gjorde det. Det er viktig at EU etablerer en permanent og forpliktende mekanisme, hvor alle land bidrar.

Norge har gjennom EØS-midlene hjulpet Hellas med å både bygge administrativ kapasitet til å håndtere denne pågangen, men også for å hjelpe med særlig sårbare grupper som mindreårige asylsøkere. Dette er et viktig arbeid for å vise solidaritet med land som står i første linje når det gjelder håndtering av migrasjon. Vi vil fortsette denne innsatsen.

SPØRSMÅL NR. 2374

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 2. september 2020 av barne- og familieminister Kjell Inge Røed

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for å hindre at foreldre mister fedrekvoten på grunn av forhold som skyldes dårlig kommunikasjon mellom NAV og arbeidsgiver?

BEGRUNNELSE:

Aftenposten har avslørt at et ukjent antall har mistet fedrekvoten på feil grunnlag. Dersom arbeidsgiver ikke sender inn informasjon til NAV i tide, kan NAV fjerne retten til foreldrepermisjon, selv om dette ikke skyldes foreldrene.

Spørsmålsstiller mener dette vil kunne skape et skille mellom fedre som har råd til å bli hjemme med barna sine uten lønn en periode, og de som lever i en situasjon der hver krone teller. Denne nye NAV-skandalen skaper et klasseskille blant barnefedre. Fremskrittspartiet mener vi bør ha ordninger som gjør at foreldrene selv velger hvem som skal ta ut foreldrepermisjon. Det er likevel åpenbart at det ikke stimulerer fedre til å ta ut mer permisjon når de møtes av svikt i systemet.

Undertegnede mener der er uetisk at familier i verste fall må sette seg i gjeld for at fedrene skal kunne tilbringe tid med sine barn.

Spørsmålsstiller reagerer videre sterkt på at fedre er blitt urettferdig behandlet i denne saken, og at dette kan bli en bekymring for fedre som ønsker å være mer sammen med sine barn.

Det bør bekymre alle som er opptatt av barns rettigheter at barna kan være fratatt muligheten til å være sammen med og få tilknytning til fedre som har ønsket å ha denne tiden med barna sine.

Alle kort bør på bordet i denne saken, og det er antagelig store mørketall utover de sakene Aftenposten har avdekket.

Svar:

Jeg vil innledningsvis understreke at det er alvorlig at Arbeids- og velferdsetaten i noen tilfeller feilaktig har gitt avslag på søknader om foreldrepenger. Det har ført til at fedre har mistet foreldrepengerettigheter og verdifull tid

sammen med barnet sitt. For meg har oppfølging av denne saken ha høy prioritet.

Arbeids- og sosialdepartementet og Barne- og familiedepartementet fikk den 18. august i år en første orientering fra Arbeids- og velferdsdirektoratet om at det var avdekket feilaktig praksis i enkelte saker. Etter dette har det vært flere møter og omfattende dialog mellom departementene og direktoratet.

Arbeids- og velferdsetaten har allerede lagt om sine rutiner i fedrekvotesaker der inntektsmelding fra arbeidsgiver mangler. Nav vil i saker som gjelder foreldrepenge bli bedre til å utrede sakene. Generelt er det slik at bestemmelsen i folketryktdloven § 21-3 innebærer at søkeren plikter å gi de opplysninger og dokumenter som er nødvendige for at Nav kan treffe vedtak. Søkerens medvirknings- og dokumentasjonsplikt fritar likevel ikke Nav fra utredningsplikten. Det kan i utredningen for eksempel være aktuelt at etaten purrer på arbeidsgiver eller forsøke å løse saken på annen måte. Der etaten mottar søknad om foreldrepenger, og fristen for å søke isolert sett har gått

ut, vil etaten undersøke om forelderen tidligere har søkt i tide og fått avslag på uriktig grunnlag. I så fall vil søknaden bli vurdert på nytt ut fra det første søknadstidspunktet.

Arbeids- og velferdsetaten arbeider nå med å få en oversikt over hvor mange og hvem som er berørt, slik at etaten kan få ut informasjon til foreldrene og vurdere tidligere avslag på nytt. Etaten gjør det den kan for å finne saker der forelderen har fått et avslag på grunn av manglende inntektsopplysninger fra arbeidsgiver. Etaten har også lagt ut informasjon på nav.no og på Facebook-siden Nav Foreldrepenger. Her blir foreldre som tror de kan være berørt, oppfordret til å ta kontakt.

Barne- og familiedepartementet samarbeider her med Arbeids- og sosialdepartementet som har det overordnede etatsstyringsansvaret for Arbeids- og velferdsetaten. Departementene vil sammen følge Arbeids- og velferdsetatens oppfølging av saken tett. I prinsipielle saker der Arbeids- og velferdsdirektoratet ser behov for å legge om praksis, skal saken legges frem for ansvarlig departement.

SPØRSMÅL NR. 2375

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 31. august 2020 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Er statsråden enig i at det må reguleres og bygges mer boliger og vil han sørge for at fylkesmennene også passer på dette perspektivet om de skal uttale seg om kommunale planer?

BEGRUNNELSE:

Prisveksten i boligmarkedet skyldes i hovedsak at det reguleres og bygges for lite boliger. Det er av nasjonal interesse at det bygges nok boliger til en riktig pris for folk flest. Derfor er det et paradoks at når staten sin representant i fylkene blander seg inn i lokale arealspørsmål handler det ofte om stoppe planer og si NEI fremfor å heller sørge for at det reguleres og bygges nok boliger og sies JA.

Svar:

Regjeringens mål i boligpolitikken er at så mange som ønsker det, skal få anledning til å eie sin egen bolig. Det er mange faktorer som påvirker tempoet på boligbyggingen

og boligprisutviklingen – og dermed folks mulighet til å kjøpe seg en bolig.

Jeg er enig med representanten i at det er en nasjonal interesse at det bygges for folk flest. Vi har derfor de senere årene gjennomført en rekke forenklinger i plan- og bygningsloven for å gjøre det lettere og raskere å regulere til bygging av nye boliger. I tillegg har regjeringen fremmet forslag som gjør det rimeligere å bygge. Arbeidet har gitt resultater. I perioden fra 2016 til 2019 ble det igangsatt nærmere 135 000 boliger i Norge – det vil si 33 700 boliger i gjennomsnitt per år, noe som er det høyeste siden 80-tallet.

Det er kommunene som har ansvar for å sette av tilstrekkelige arealer til boligformål, innenfor rammene av øvrig nasjonal politikk, og avveie arealbruken mot andre viktige samfunnshensyn. Fylkesmannen har ansvar for å følge opp vedtak, mål og retningslinjer fra Stortinget og regjeringen, og skal formidle nasjonal politikk til lokalt nivå.

De statlige planretningslinjene for samordnet bolig-, areal- og transportplanlegging fra 2014 er tydelige på at planleggingen skal legge til rette for tilstrekkelig bolig-

bygging i områder med press på boligmarkedet. Det skal legges vekt på gode regionale løsninger på tvers av kommunegrensene. I by- og tettstedsområder og rundt kollektivknutepunkter bør det legges særlig vekt på høy arealutnyttelse, fortetting og transformasjon. I de største byene våre, er det fortsatt stort potensial for fortetting i sentrum. Planretningslinjene er fulgt opp i de nasjonale forventningene til regional og kommunal planlegging, som regjeringen la frem i 2019. Det forventes at fylkeskommunene og kommunene i sin planlegging legger til rette for høy arealutnyttelse i byområder gjennom fortetting og transformasjon. Dette er også sentrale hensyn i arbeidet med byvekstavtaler.

Ovennevnte føringer i planretningslinjene og de nasjonale forventningene må både kommunene, fylkeskommunene, fylkesmannen og andre myndigheter forholde seg til. De er presisert i de årlige tildelingsbrevene til

fylkesmennene. Innsigelsessakene som behandles i Kommunal- og moderniseringsdepartementet, gjelder ofte arealer til boligformål. Departementet har siden regjeringsskiftet gitt kommunene helt eller delvis medhold i 81 % av innsigelsessakene. I disse sakene ser vi at kommunene gjennomgående setter av betydelig mer arealer til boligformål enn det behovet tilsier. Dette er ønskelig blant annet for å sikre fleksibilitet og markedstilpasning, men må også avveies mot andre interesser og hensyn. Hovedinntrykket er at innsigelser, enten de er fremmet av fylkesmannen eller andre myndigheter, har betydning for hvilke arealer som settes av til boligformål, men ikke for den samlede tilgangen på slike arealer.

Kommunene over hele landet er interessert i vekst og utvikling, og ser verdien av å legge til rette for ny boligbygging. Som forvalter av nasjonal politikk skal også fylkesmannen ivareta dette hensynet.

SPØRSMÅL NR. 2376

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 31. august 2020 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Vil distriktsministeren ta initiativ til å endre forskriften slik at den ikke blir distriktsfiendtlig?

BEGRUNNELSE:

Distriktsministeren uttaler til Kommunal-rapport denne uken at flere vil flytte til distriktet som konsekvens av koronasituasjonen. Skal folk flytte til distriktet er tilgang på bolig selvsagt avgjørende faktor. Boliglånsforskriften er i situasjoner der byggekostnaden er høyere enn verdien på boligen slik at man opplever et enda høyere egenkapitalkrav. Dette fremstår som distriktsfiendtlig og en terskel for at folk kan bygge nye hus i distriktene.

Svar:

Regjeringen vil legge til rette for at folk skal kunne bo der de ønsker. Tilgang på egnede boliger er viktig for den enkelte livskvalitet, utvikling av næringslivet, og muligheten til å levere gode velferdstjenester. Derfor er jeg, som distrikts- og digitaliseringsminister, opptatt av at finansieringen av nye boliger fungerer godt i hele landet.

Som Finansdepartementet har redegjort for bl.a. i de årlige finansmarkedsmeldingene til Stortinget, har de

fleste finansielle kriser, både internasjonalt og i Norge, oppstått etter perioder med sterk vekst i formuespriser og rask oppbygging av gjeld. For å bidra til en mer bærekraftig utvikling i husholdningenes gjeld, har regjeringen siden 2015 satt rammer for bankenes utlånspraksis. Slike rammer har vært nødvendig på grunn av sårbarheten i husholdningenes høye gjeld utgjør i det norske finansielle systemet.

Ved lån til nye boliger i distriktsområder hvor det er liten likviditet i boligmarkedet, kan det være en utfordring for låntaker at boligens forventede markedsverdi er lavere enn byggekostnaden. Bankene vil i slike tilfeller ofte kreve at låntaker stiller med mer egenkapital eller tilleggssikkerhet i form av pant eller garanti, slik at banken får tilstrekkelig sikkerhet for lånet.

Boliglånsforskriften setter grenser for hvor stort et lån kan være i forhold til boligens markedsverdi (maksimal belåningsgrad). Samtidig gir forskriften bankene fleksibilitet ved at en andel av utlånene hvert kvartal kan være lån som ikke oppfyller alle kravene i forskriften, herunder kravet til belåningsgrad. Boliglånsforskriften er derfor ikke til hinder for at en bank kan innvilge et lån selv om byggekostnaden er høyere enn forventet markedsverdi. Utenfor Oslo kan inntil 10 prosent av en banks innvilgede lån hvert kvartal være lån som ikke oppfyller alle kravene

i forskriften. I Oslo er fleksibilitetskvoten 8 prosent. For å styrke bankenes mulighet til å hjelpe sine kunder gjennom en krevende periode, besluttet Finansdepartementet 23. mars å øke fleksibilitetskvotene midlertidig til 20 prosent i andre kvartal 2020. De økte fleksibilitetskvotene har senere blitt videreført også i tredje kvartal.

I vår dialog med Husbanken har det kommet frem at private banker i ulik grad finansierer nye boliger i distriktene. Dette markedet synes å dekkes primært av lokale sparebanker, som ofte har som en del av sin strategi å bi-

dra til utvikling av lokalsamfunnet. I tillegg ligger det muligheter i Husbankens låneordninger for å ta distriktpolitiske hensyn når det er behov for det. Regjeringen vil be Husbanken gjøre disse hensynene mer kjent og styrke kunnskapen om hvordan de praktiseres. Husbanken skal også ha dialog og forpliktende samarbeid om sine virkemidler med ulike boligaktører, som kommuner og utbygere. Jeg mener derfor at vi har gode tiltak, som legger til rette for boligbygging også i distriktskommuner.

SPØRSMÅL NR. 2377

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Petter Eide

Besvart 27. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Hva vil statsråden konkret gjøre for å styrke Økokrims arbeid mot alvorlig miljøkriminalitet, og deler statsråden det synspunkt at flere av lovbruddene bør anmeldes?

BEGRUNNELSE:

I følge avisa Klassekampen har det de siste 15 årene vært rapportert 3528 lovbrudd fra oljeselskapene. Av disse er det snakk om 404 større kjemikalieutslipp og 88 større oljeutslipp. Kun 10 anmeldelser er levert av myndighetene. Vi frykter dette gjør at selskap med store ressurser fortsetter som før og ser de kan få tilgivelse for sine lovbrudd og kanskje til og med tillatelse til økte utslipp etter et lovbrudd. I Klassekampen 19.08.20 sier leder for avdelingen for miljøkriminalitet i Økokrim, Hans Tore Høviskeland at han tror flere anmeldelser vil ha en disiplinerende effekt og lede til bedre sikkerhet på sokkelen. I regjeringens Stortingsmelding om miljøkriminalitet, Meld. St.19 står det skrevet at regjeringen vil sikre at ØKOKRIM, som spissorgan for bekjempelse av miljøkriminalitet, har kompetanse og ressurser til å utføre sine oppgaver på en forsvarlig måte.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet fordeler ikke budsjettene til de enkelte politidistrikter og særorganer. På grunnlag av Stortingets budsjettvedtak får Politidirektoratet tildelt bevilgning og fastsatt mål gjennom det årlige tildelingsbrevet fra Justis- og beredskapsdepartementet.

Det er Politidirektoratets ansvar å disponere rammene i tråd med de mål og forutsetninger som er fastsatt.

Anmeldelse av lovbrudd er del av straffesaksbehandlingen, og det er påtalemyndighetens ansvar å følge opp i tråd med riksadvokatens prioriteringer og føringer. Alvorlig miljøkriminalitet er blant de sakstyper som er prioritert av riksadvokaten i mål- og prioriteringsrundskrivnet for 2020.

SPØRSMÅL NR. 2378**Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 31. august 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil helseministeren gripe inn ovanfor dei regionale helseforetaka og syte før ein endra kommunikasjonspraksis slik at generell og ikkje-personsensitiv informasjon av samfunnsmessig karakter kan og bør formidlast til pressa og offentlegheita?

GRUNNGJEVING:

Sturla Dyregrov har i Bergens Tidende omtalt det som oppfattast som eit kommunikasjonsproblem ved Haukeland universitetssykehus, der sjukehuset kommunikasjonsavdeling ikkje forstår verdien av å samarbeide med mediene for å formidle viktig folkeopplysning, spesielt under koronapandemien. Helse Vest viser på si side til teieplikta og personvernomsyn, og har til dømes nekta å oppgi om den første pasienten innlagt med korona var heimehøyrende i Vestland fylke, eller oppgi kjønn, alder, tilstand, eller om pasienten hadde vore i utlandet. Høgres helsepolitiske talsperson Sveinung Stensland, støttar i BT kritikken frå Dyregrov, medan Helse Vest og Haukeland Universitetssjukehus sine kommunikasjonsdirektørar ikkje vil stille til intervju men skriv lesarbreve der dei held fast på sin praksis.

Spørsmålet er om helseministeren støttar den mediestrategien og praksisen som Helse Vest og andre helseforetak har lagt på seg på, eller om helseministeren vil gripe inn og syte før at praksisen vert endra slik at ikkje-teiepliktig og samfunnsnyttig informasjon, spesielt i krisesituasjonar som ein pandemi, både skal tillatast og tilstrebast.

Svar:

Representanten Toppe tar opp et viktig tema som har blitt aktualisert i forbindelse med koronapandemien. Generelt vil jeg si at helseforetakene bør ha et godt samarbeid med media og tilstrebe åpenhet rundt spørsmål som har offentlighetens interesse. Jeg har samtidig stor forståelse for at de i helsetjenesten må være sikre på at de overholder taushetsplikten og personvern hensyn.

Helseforetakene må selv vurdere hvordan de på best mulig måte følger opp sitt lovpålagte ansvar knyttet til taushetsplikt og personvern, og samtidig ivaretar offentlighetens behov for informasjon. Dette er både en viktig og tidvis også vanskelig balansegang.

I forbindelse med dette konkrete spørsmålet har departementet innhentet en orientering fra Helse Vest

RHF. De opplyser at helseforetakene i Helse Vest har stor respekt for media sin rolle, og at de tilstreber å følge den samme informasjonspraksisen som andre sykehus i landet når det gjelder informasjon om pasienter under koronapandemien. Det er stor forståelse for sykehusenes informasjonsansvar, og de bidrar gjerne og ofte med generell og ikke-personsensitiv informasjon.

Sykehusene har fortløpende informert om innlagte covid19-pasienter. Ansvar mellom de ulike aktørene for å utgi informasjon under pandemien er avklart. Folkehelseinstituttet og Helsedirektoratet informerer hyppig offentligheten på et overordnet plan og gir ut nasjonale rapporter. Helseforetakene supplerer med informasjon om blant annet tallet på innlagte pasienter i sykehusene, antall pasienter som får intensivbehandling og antall pasienter i respirator. Dette er også i tråd oppfordringen som ble gitt av Helsedirektoratet i mars i år om å gi god informasjon, så langt det ikke er mulig å identifisere pasienter. På samme måte gir kommunene informasjon relatert til smitte, smittesporing, testing og andre forhold de har et særskilt ansvar for.

God og kvalitetssikret informasjon fra helsetjenesten er selvfølgelig viktig, ikke minst for å unngå spekulasjoner og falske nyheter som kan spre seg raskt, og skape frykt og usikkerhet i befolkningen. Jeg har registrert at Helse Vest RHF la om sin policy på dette området i 2019, etter at de tidligere hadde en mer liberal linje med hensyn til å gi ut informasjon med opplysninger om pasienter.

Jeg registrerer at det er noe ulikt syn på dagens kommunikasjonspraksis. Jeg vil samtidig understreke viktigheten av at helseforetakene bidrar med opplysninger til offentligheten, i den grad dette kan gjøres innenfor rammen av deres taushetsplikt og hensynet til personvern. Det er helseforetakene som må forestå de konkrete avgjørelsene og stå rettslig ansvarlig for vurderingene. Det er dessuten slik at hvis noen ber om innsyn i dokumenter og ikke får det, så er departementet klageorgan for avgjørelser fattet i helseforetakene. Dette er måten departementet kan overprøve foretakets konkrete vurdering. Vi kan ikke instruere foretakene i innsynssaker.

SPØRSMÅL NR. 2379**Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 31. august 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Har regjeringen endret syn på om matkultur er del av kulturbegrepet og vil kulturministeren sørge for at også matfestivalene ivaretas av kompensasjonsordningene?

BEGRUNNELSE:

Gladmatfestivalen ble etablert i 1998 og er Norges største matfestival og et utstillingsvindu for matproduksjon, gastronomi og matkultur. Festivalen samler opptil 250 000 besøkende i løpet av fire dager og får stor oppmerksomhet både regionalt og nasjonalt. Målet er å fremme publikums interesse for mat og matkultur.

Gladmatfestivalen og andre matfestivaler som Trøndersk Matfestival, Bryggerifestivalen og Bergen Matfestival er viktige festivaler som fremmer den norske matkulturen. Som resten av festival-Norge ble også disse rammet av myndighetenes forbud mot arrangement og har ikke kunnet arrangere festival som normalt i 2020. Likevel velger regjeringen å holde dem utenfor kompensasjonsordningen for kulturarrangører, tilsynelatende fordi de ikke er kultur «nok»,

I forordet til regjeringens strategi for kultur og reiseliv fra 2019 skriver daværende kultur- og likestillingsminister Trine Skei Grande og daværende næringsminister Torbjørn Røe Isaksen at:

«Noreg er landet for Nidarosdomen, Kardemomme by og trolske Peer Gynt-opplevingar, blanda med det råaste innanfor nordisk matkultur. Alt dette og mykje meir gjer Noreg til eit unikt lite land i ei stor verd. Vi blir aldri billigast, men vi skal skapa og tilby dei beste kulturopplevingane til alle som vil ha.»

Det virker underlig at regjeringen i 2019 anerkjenner matkultur som kultur, men i 2020 likevel velger å ekskludere matfestivalene fra kompensasjonsordningene for kulturarrangører.

Svar:

Matfestivaler er viktige arenaer for matproduksjon, gastronomi og matkultur – både for oss som bor i Norge og turister som kommer på besøk. Kulturbegrepet er vidt og kan forstås på flere måter. Mat er også kultur og matfestivalene tilbyr et mangfold av smaker og råvarer, norske og internasjonale, og er et vindu for mangfoldet i Norge.

Kompensasjonsordningen på kulturfeltet har til formål å kompensere tap av billettinntekter ved avlysning eller utsettelse av arrangementer i kultursektoren som følge av pålegg eller råd gitt av myndighetene i forbindelse med COVID-19-utbruddet. Ordningen kompenserer også merkostnader ved utsettelse av arrangementer. Ordningen omfatter arrangører som i hovedsak formidler eller gjør kunst og kultur tilgjengelig for allmennheten og det er et sektorielt kulturbegrep som ligger til grunn for innretningen på ordningen.

SPØRSMÅL NR. 2380**Innlevert 23. august 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 2. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden løse situasjonen på RV 13 Rødsliane på ein like effektiv måte som rassikring ved RV 13 Tysdalsvatnet (Svotunnelen) blei løyst under førre regjering?

GRUNNGJEVING:

Sidan regjeringsskiftet i 2013 har distriktsvegen RV 13 frå Tau og vidare innover Ryfylke fått lite merksemd og løyvingar frå stortingsfleirtalet.

For nokre år sidan oppstod det ein akutt rassituasjon ved Tysdalsvatnet. Det skjedde ei tragisk dødsulykke. Re-

gjeringa tok då tak i saka og ny tunnel kom på plass på rekordtid.

No er det ein akutt rassituasjon på RV13 Rødsliane. Det er akutt behov for å komme i gang med rassikringsprosjektet. Håpet er at statsråden kan lære noko av den handlekrafta som ble vist då Svtunnelen blei vedteken og bygd.

Svar:

stor forståing for den utryggleiken som befolkninga rundt rasutsette område opplever. Å ikkje kunne kjenne seg trygg, når ein køyrer til jobb eller sender barna med skulebussen, er dessverre kvardagen for mange familiar landa rundt. I sommar har Riksvei 13 i Suldal hatt tre ras, som har forsterka denne utryggleiken for lokalsamfunnet og forbireisande. Eg har sjølv snakka med bebuarar i området.

Tiltak på rasutsette område følgjer både ein finansieringsplan og ein prioriteringsplan, som regjeringa er oppteken av å følgje opp. I tillegg har regjeringa denne våren

løyvt ytterlegare midlar til utbetringar og vedlikehald langs vegnettet. Dette gir heldigvis høve for å forsere mindre skredssikringstiltak på rv 13 i Suldal i form av overvaking, reinsking, bolting og fangnett. Statens vegvesen opplyser overfor meg at dei no er i gong med sikring av skredområdet. Fangnett vil bli montert ca. primo oktober 2020. Reinsk blir utført før montering av fangnett.

Skredutsette punkt på vegnettet blir kategoriserte i klassene høg, middels og låg ut frå ei vurdering av skredproblemet, trafikkforhold og stengningar. På strekninga Lovraeidet-Rødsliane i Suldal kommune er det skildra fire skredpunkt, to i kategorien høg og to i kategorien middels. Ut over dette har Suldal kommune fleire skredpunkt i kategorien låg. Skredpunktet Rødsliane er skredpunktet i Rogaland med høgast skredfaktor.

Som kjend, går regjeringa sitt arbeid med å utarbeide stortingsmeldinga om NTP 2022-2033 føre. Førebels er det for tidleg å seie kva vegstrekningar som vil bli prioriterte etter 2022, inkludert det som gjeld rasutsette strekningar.

SPØRSMÅL NR. 2381

Innlevert 23. august 2020 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 28. august 2020 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Meiner statsråden det er krise i reiselivsnæringa i Noreg, og kva økonomiske tiltak vil statsråden ta initiativ til for å hjelpa næringa som følgje av Koronasituasjonen?

Svar:

Det er ingen tvil om at delar av reiselivet er i ei krise og i ein alvorleg situasjon som me må bu oss på kjem til å vare framover. Difor har eg oppmoda bransjen til å omstille seg og til å tilpasse seg den nye kvardagen. Regjeringa har stilt til disposisjon midlar for å avhjelpe situasjonen og for å hjelpe reiselivet med denne omstillinga. Reiselivsnæringa er kreativ og marknadsorientert, og har tidlegare vist at omstilling er mogeleg og at ho evnar å gjera det på ein god måte.

Eg følger utviklinga i reiselivsnæringa nøye, både gjennom kontakt med organisasjonane i reiselivet og gjennom direkte kontakt med verksemder i næringa. Reiselivsnæringa er ein av næringane som er hardast råka av

lågare etterspørsel og mindre reising som følgje av koronapandemien og smitteverntiltaka som er sett inn som fylgje av denne. Reiselivsnæringa mista mykje av kundegrunnlaget då smitteverntiltaka vart innført, og har sidan vore i ein utfordrande situasjon. Nokre reisemål har lagt bak seg ein relativt god sommar, men fleire slit. Nå ser vi teikn til korleis hausten kan bli med tanke på spreiding av covid-19-smitte og trong for reiserestriksjonar. Det er lite som tyder på at det vil kome veldig mange utanlandske gjestar til Noreg i haust.

Regjeringa har stilt til disposisjon midlar for å hjelpe næringa gjennom krisa. I tillegg til omstillingsordninga har vi etablert kompensasjonsordning og lønstilskot, samt utvida permitteringsordninga. Alle desse tiltaka har vore viktige for reiselivet.

Regjeringa vurderer fortløpande trong for smitteverntiltak, korleis dei verker på næringslivet og eventuelle tiltak for kompensasjon og omstilling. Vi jobbar derfor kontinuerleg med avbøtande tiltak for bedriftene og vurderer samstundes behovet for nye hjelpetiltak for reiselivet framover. I arbeidet er vi opptekne av at koman-

de hjelpetiltak for reiselivet skal være målretta, og ha god effekt på både kort og lang sikt.

Vi ser at reiselivet har behov som regjeringa må møte også for hausten 2020. Derfor planlegg vi for ein proposisjon som vil komme tidleg på hausten.

SPØRSMÅL NR. 2382

Innlevert 21. august 2020 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 31. august 2020 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Havbruksnæringen er en relativt ung kystnæring som har vokst raskt. Det er store forventninger til videre vekst, sysselsetting og verdiskaping. En god balanse mellom store aktører og et mangfold av små og mellomstore, ofte familieeide selskap er viktig for innovasjon og bærekraftig vekst. Det er også et mål å opprettholde en stor andel norsk eierskap. I år ble en liten andel av veksten solgt til fastpris og resten på auksjon, som favoriserer de økonomisk sterkeste aktører.

Hva mener ministeren om utviklingen etter auksjonen?

Svar:

Det er trafikkløssystemet som legger rammene for vekst i oppdrettsnæringen. Annet hvert år vurderes den miljømessige situasjonen i hvert av de 13 produksjonsområdene langs den norske kysten, og det fattes en beslutning om hvorvidt produksjonskapasiteten bør økes, stå i ro eller justeres ned. Er den miljømessige situasjonen god, kan kapasiteten økes med 6 pst. Den veksten vi kan tildele, er derfor knapp. Tillatelser til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret gir en beskyttet rett til å produsere oppdrettslaks. Denne retten er svært verdifull, og måten vi tildeler tillatelsene på, har mye å si for næringens videre utvikling.

Regjeringen er opptatt av å legge til rette for størst mulig verdiskaping i havbruksnæringen. Et overordnet hensyn i tildelingsrunden har derfor vært å legge til rette for at næringsaktørene med størst betalingsvillighet for nye tillatelser kan bli tildelt en tilsvarende andel av tillatelsene. Det må legges til grunn at aktørene med høyest betalingsvillighet også er de som kan skape størst verdier av tillatelsene.

I tillegg er auksjoner generelt sett gode tildelingsmekanismer fordi de er effektive og transparente og fordi tildelingene følger av objektive, lett etterprøvbare kriterier. Det er ikke enkelt for selgeren å på forhånd vite hvem

som har høyest betalingsvillighet for tillatelsene. Med en god innretning gir auksjonen budgiverne mulighet og insentiver til å by på tillatelser i samsvar med den enkeltes preferanser. Det legger igjen til rette for tillatelsene blir tildelt de aktørene som kan skape størst verdier av dem. En velfungerende auksjon legger også til rette for at staten på vegne av fellesskapet henter inn en stor del av verdien av tillatelsene som tildeles.

Norsk oppdrettsnæring består av et spenn av ulike aktører. Det er i overkant av 100 ulike selskaper som har kommersielle matfisktillatelser til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret i sjø. Det finnes store børsnoterte selskaper og relativt sett mindre, unoterte selskaper. I utforming av auksjonen har det vært et mål for Nærings- og fiskeridepartementet at alle aktører som i utgangspunktet er interessert i å delta i en konkurranse om nye tillatelser, velger å delta i auksjonen. Det har vært spesielt viktig at også mindre aktører, som kan ha et mindre administrativt apparat enn de større aktørene, skal ønske å delta i auksjonen. Om deres betalingsvillighet er større enn andre aktørers, har det vært et mål at de skal kunne vinne fram i konkurransen om tillatelsene.

Jeg mener at resultatene fra årets auksjon viser at vi har lyktes med dette. I auksjonen kjøpte de små og mellomstore oppdretterne en relativt sett større andel av kapasiteten som var til salgs, enn andelen de hadde før auksjonen. Det betyr at de små og mellomstore oppdretterne har vokst seg relativt sett større, målt i forhold til de største oppdretterne. Også i auksjonen i 2018 kjøpte de største oppdretterne en mindre andel av den tilgjengelige veksten enn de hadde før auksjonen.

Jeg deler oppfatningen om at det er viktig å ha en variert eierstruktur i norsk oppdrettsnæring. Det er derfor jeg med glede konstaterer at tildelingsrundene både i 2018 og 2020 viser at auksjoner kan være en god tildelingsform også for de små og mellomstore aktørene i næringen.

SPØRSMÅL NR. 2383**Innlevert 22. august 2020 av stortingsrepresentant Terje Halleland****Besvart 27. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for når offentligheten vil få tilgang til konseptvalgutredning for straffegjennomføringskapasiteten på Vestlandet, som ble overlevert til justis- og beredskapsdepartementet i april 2019?

BEGRUNNELSE:

KDI fikk i 2017 i oppdrag av Justis- og beredskapsdepartementet å utarbeide en utredning av alternative konsepter for fornying av straffegjennomføringskapasitet i Rogaland, Vestland og Møre og Romsdal. KVVU for straffegjennomføringskapasiteten på Vestlandet ble levert til Justis- og beredskapsdepartementet i april 2019, og skulle deretter kvalitetssikret. I februar 2019 uttalte daværende justisminister Tor Mikkel Wara i skriftlig spørsmål til Stortinget at KVVU for Vestlandet var planlagt ferdig kvalitetssikret i løpet av 2019. Når vi nå skriver august 2020, er utredningen fortsatt ikke presentert for offentligheten.

SPØRSMÅL NR. 2384**Innlevert 23. august 2020 av stortingsrepresentant Willfred Nordlund****Besvart 27. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Er regjeringen fornøyd med at responstiden når liv og helse teller i Nordland er økt for politiet siden 2016 og hva er regjeringens forklaring?

BEGRUNNELSE:

Det vises til tall for responstid (50 % og 80 %) publisert på politiet.no

Svar:

Siden 2015 har det blitt satt krav til responstid på nasjonalt nivå. Dette har vært viktig for å sikre økt oppmerksomhet fra politiets ledelse nasjonalt og i politidistriktene

Svar:

Departementet ga i juni 2017 Kriminalomsorgsdirektoratet (KDI) i oppdrag å gjennomføre en konseptvalgutredning (KVVU) for straffegjennomførings- og varetekstkapasiteten på Vestlandet. Utredningen omfatter fylkene Rogaland, Vestland og Møre og Romsdal. Konseptvalgutredningen ble ferdigstilt i april 2019 og har deretter blitt kvalitetssikret (KS1). Kvalitetssikringen ble ferdigstilt i februar i år.

Som jeg opplyste i svar av 8. juni 2020 på skriftlig spørsmål nr. 1784 fra stortingsrepresentant Ruth Grung, og i svar av 21. august 2020 på spørsmål nr. 2303 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Maria Aasen-Svensrud, vil rapportene fra konseptvalgutredningen og kvalitetssikringen av straffegjennomføringskapasiteten på Vestlandet bli offentliggjort i løpet av kort tid.

om politiets responstider. Politidirektoratet setter videre krav til politidistriktene.

På nasjonalt nivå er kravet til responstid hvor det bor 20 000 eller flere innbyggere 11 minutter. Dette kravet innfrir politiet i første tertial i 2020. I tettsteder hvor det bor mellom 2000 og 20 000 innbyggere er kravet til responstid 19 minutter. Politiet brukte i første tertial i år 20 minutter. For tettsteder med færre enn 2000 innbyggere er kravet til responstid 30 minutter. I første tertial 2020 brukte politiet 32 minutter. Tallene viser at politiet er nær ved å innfri de nasjonale kravene i alle kategorier.

Departementet er kjent med at Nordland politidistrikt ikke når kravene slik de er satt fra Politidirektoratet. Kravet til responstid er opprettholdt på samme nivå som for 2019, og i første tertial var avvirket hhv 6 minutter, 2 minutter og 7 minutter. Politiet jobber systematisk med

å forbedre responstidsresultatene i de områder hvor man ikke når kravene. Krav og resultater for Nordland politi-

distrikt følges opp i styringsdialogen mellom Politidirektoratet og distriktet.

SPØRSMÅL NR. 2385

Innlevert 23. august 2020 av stortingsrepresentant Hanne Dyveke Søttar

Besvart 1. september 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Kunnskapsdepartementet har ved flere anledninger slått fast at foreldre i samfunnskritiske funksjoner har krav på fulltids barnehagetilbud fra kommunen. Det slås også fast at retten til fulltids plass, for denne gruppen, skal gå foran beslutning om redusert åpningstid. Likevel ser vi fortsatt at det i enkelte kommuner ikke tilbys dette og at enkelte kommuner selv gjør en vurdering på hva som er samfunnskritisk personell.

Hva vil statsråden gjøre for å påse at dette kravet etterfølges alle landets kommuner?

BEGRUNNELSE:

I enkelte kommuner er det fortsatt redusert åpningstider i barnehagene, gjerne med 2-3 timer reduksjon pr dag. Dette skaper store problemer for mange foreldre, som både må bruke feriedager og/eller reduksjon i arbeidstid, og lønn, for å få en arbeidsdag tilpasset barnehagens åpningstider.

I tillegg er det kommuner som heller ikke tilbyr samfunnskritisk personell fulltids barnehageplass. Dette innebærer blant annet at leger, sykepleiere, farmasøyter etc. ikke får gjort jobben sin, fullt ut.

Kunnskapsdepartementet har selv konkludert, i svarbrev til fylkesmannen i Oslo og Viken:

«I forskrift om midlertidige tilpasninger i lovgivningen om barnehage som følge av Covid 19 er det fastsatt at barnehageeier skal sørge for at barn som er omfattet av unntak i vedtak og forskrifter etter smittevernloven, får et tilbud i barnehagen.»

«Reglene må samlet forstås slik at barn med særlige behov og barn som har minst én foresatt i samfunnskritisk funksjon mv. skal ha tilbud i barnehagen selv om barnehagene av smittehensyn driver redusert. Hvis den reduserte åpningstiden i barnehagen gjør at formålet med unntaket i covid 19 forskriften ikke oppnås, skal barnehagene tilby barnet opphold utover den åpningstiden de har lagt opp til. Retten til plass og formålet om å sikre tilbud til barn med særlige behov og barnepass for foreldre i samfunnskritiske funksjoner vil gå foran beslutninger om redusert åpningstid.»

Vi har vært i en unormal situasjon lenge. Da er det særlig viktig at vi kan stole på at kjerneopp gavene fungerer som de skal. I covid-forskriftene var kravet til kommunene klart; har man samfunnskritisk funksjon skal man være sikret fulltids barnehageplass.

Svar:

Utgangspunktet er at alle barnehager nå skal gi et ordinært tilbud til alle barnehagebarn. Barnehageeier kan imidlertid redusere åpningstider eller antall barn som er tilstede samtidig, dersom det er nødvendig for å oppfylle kravene til smittevern faglig forsvarlig drift, jf. covid-19-forskriften § 12b.

Det er viktig at ansatte i kritiske samfunnsfunksjoner får jobbet som vanlig under utbruddet av covid-19. Vi har derfor fastsatt midlertidige regler som skal sikre at reduserte åpningstider i barnehager, ikke går på bekostning av slike kritiske samfunnsfunksjoner. Det følger av forskrift at hvis barnehagene reduserer åpningstiden, skal de likevel tilby barn av foreldre med kritisk samfunnsfunksjon opphold utover den åpningstiden de har lagt opp til. Hvor omfattende tilbud barn til foreldre i kritiske samfunnsfunksjoner mv. skal ha, må vurderes ut fra foreldrenes behov for barnepass for å kunne ivareta funksjonen. Det tilbudet barnet normalt har i barnehagen, vil utgjøre en ytre ramme for hvor omfattende tilbudet kan være. Barn av foreldre i kritiske samfunnsfunksjoner mv. skal normalt ha et fulltidstilbud.

Hva som anses som kritisk samfunnsfunksjon er angitt nærmere i forskrift og i informasjon fra Justis- og beredskapsdepartementet på regjeringen.no. Den enkelte barnehageeier må ta utgangspunkt i dette når den skal foreta en vurdering av den enkelte person som ber om utvidet tilbud på grunn av samfunns- eller virksomhetsfunksjon. Mitt inntrykk er at barnehagene har håndtert denne krevende situasjonen på en god måte og strukket seg langt for å gi et tilbud til dem som trenger det mest.

Dersom kravene som er fastsatt i lov og forskrift ikke overholdes, er det en sak som kan tas opp med fylkesman-

nen. Fylkesmannen er statens representant i fylket og har ansvar for å følge opp vedtak, mål og retningslinjer fra Stortinget og regjeringen. Jeg vil også følge nøye med på

om det er behov for ytterligere informasjon om regelverket på dette området.

SPØRSMÅL NR. 2386

Innlevert 23. august 2020 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 3. september 2020 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Er statsråden tilfreds med NVE sitt arbeid for å sikre kostnadskontroll og kost/nytte vurderinger når de i praksis setter nettleien selskapene kan ta av forbrukerne?

BEGRUNNELSE:

Til tross for lave strømpriser opplever mange forbrukere at den totale strømregningen er høy, grunnet nivået på nettleien. Nettleien skal dekke utbygging, drift og vedlikehold av strømmettet. Siden forbrukerne ikke har alternativer er det viktig med en god kostnadskontroll og kost/nytte vurderinger. NVE avgjør i praksis nivået gjennom at de bestemmer inntektsrammen for nettselskapene.

Svar:

Strømmettet er et naturlig monopol, og det er derfor ikke åpnet for konkurranse innen nettvirksomheten. For å hindre at nettselskapene utnytter sin monopolstilling har myndighetene etablert en omfattende monopolkontroll. Formålet med reguleringen er å sikre at brukerne ikke betaler for mye for nettet, samtidig som nettinvesteringene er tilstrekkelige til å sikre kapasitet og kvalitet i nettet. Det er Reguleringsmyndigheten for energi (RME) som fastsetter årlig inntektsramme for nettselskapene. Inntektsrammereguleringen skal gi insentiver til at selskapene velger de beste løsningene til lavest mulig kostnader for kundene.

RME arbeider kontinuerlig med reguleringen for å gjøre den stadig mer treffsikker og for at den skal gi de riktige insentivene til at nettet driftes, utnyttes og utbygges på en sikker og samfunnsmessig rasjonell måte. Forbedringer av blant annet effektivitetsmodellen i reguleringen bidrar til riktigere effektivitetsmålinger og styrking av insentivene. Eksempelvis har RME justert metoden for fastsettelsen av inntektsrammen ved å øke vektleggingen av kostnadsnormen fra 60 til 70 prosent. I dag er inntektsrammen fastsatt basert på 40 prosent av selskaps egne kostnader og 60 prosent av en kostnadsnorm.

Kostnadsnormen gir insentiver til kostnadseffektivitet, og økt normandel vil styrke disse insentivene. Dette vil bidra til at nettselskapene i større grad må ta konsekvensen av ineffektive valg, og tiltaket vil dermed gjøre det enda mer lønnsomt å være effektiv. Ordningen har virkning fra 1. januar 2023.

Jeg er opptatt av at nettleien ikke blir høyere enn nødvendig. Selv om nettleien har variert noe i løpet av de siste 20 årene, ligger nettleien, justert for prisutviklingen, omtrent på samme nivå i år som i 2001. Jeg mener vi har en god inntektsrammeregulering som legger til rette for at nettselskapene velger de beste løsningene, og investerer, drifter og gjennomfører alle tiltak i nettet så kostnadseffektivt som mulig. Samtidig er det viktig og nødvendig at reguleringen jevnlig gjennomgås av RME for å vurdere om det er elementer i reguleringen som kan forbedres.

SPØRSMÅL NR. 2387**Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 3. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden lage en plan for å styrke bemanningen ved føde- og barselstilbudet, slik at vi kan opprettholde et stabilt føde- og barseltilbud gjennom pandemien?

BEGRUNNELSE:

De siste ukene har vi fått høre flere historier fra fødende ved St. Olavs hospital som opplevde at oppholdet på fødeavdelingen under pandemien har vært preget av få hender og et sterkt fokus på å få de fødende ut av sykehuset. I mars fikk helseministeren overlevert en rapport som tydelig trakk frem at bemanning i det norske fødetilbudet ikke var tilpasset antall pasienter og kvalitets- og kompetansekrav definert i Nasjonale kvalitetskrav til fødeinstitusjoner. I fjor høst leverte Riksrevisjonen en rapport som viste at Helseforetakene har store utfordringer med å rekruttere og beholde sykepleiere, spesialsykepleiere og jordmødre. Pandemien har lagt ytterligere press på et presset fødetilbud, og etter mange måneder med høy beredskap er det ikke overraskende at de opplever utfordringer.

Med høsten og en kommende influensaseson er det mulighet for at nye smitteoppblomstringer oppstår. Derfor er det avgjørende at vi allerede nå legger en plan for en bemanning som sikrer et trygt og stabilt fødetilbud gjennom hele pandemien.

Svar:

Som representanten Kjerkol viser til, mottok jeg i mars i år en rapport om endringer i fødselsomsorgen og hvilke konsekvenser det har for bemanning. Det er en god og grundig rapport om tilstanden og utfordringer i fødselsomsorgen. Rapporten understreker at Norge er et av verdens tryggeste land å føde i, men at det er en økt andel risikopasienter blant de fødende. Det stiller nye krav til kompetanse og ressurser ved fødeinstitusjonene, og Helse- og omsorgsdepartementet har fulgt opp rapporten. Helseregionene har fått i oppdrag å følge opp kompetanse- og ressursbehov som er dokumentert i rapporten, i sin utvikling av fødeinstitusjonene. Dette ble presisert i justert oppdragsdokument til de regionale helseforetakene for 2020. Helsedirektoratet har fått i oppdrag å revidere veilederen "Et trygt fødetilbud" og blant annet anbefale normtall for bemanning og kompetanse etter modell av anbefalingene i retningslinjen "Nyfødttintensivavdelinger – kompetanse og kvalitet". Jeg har også stilt krav om at

Riksrevisjonens undersøkelse og anbefalinger følges opp av helseregionene.

Covid19-utbruddet gir helsetjenesten en rekke krevende utfordringer som skal håndteres nå og framover. Det er helseforetakene som har ansvaret for å lage konkrete planer for bemanningen ved den enkelte føde- og barselavdeling. Når det gjelder utfordringene ved St. Olavs hospital i sommer, har jeg merket meg at det har vært pekt på at de ikke har kunnet leie inn utenlandske jordmorvikarer. Samtidig er de ansatte blitt pålagt flere arbeidsoppgaver som følge av at de nybakte foreldrene kun må holde seg på rommet for å redusere smittefaren.

Jeg er opptatt av at vi har arbeidsforhold på fødeinstitusjonene som legger grunnlag for å rekruttere og beholde leger, jordmødre og andre personellgrupper. At vi har fulgt opp rapporten om endringer i fødselsomsorgen midt i koronapandemien, viser at vi prioriterer dette.

SPØRSMÅL NR. 2388**Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 31. august 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Vil Regjeringen lage nasjonale retningslinjer for at sykepleierstudentene ikke mister muligheten til å fullføre utdanningen i koronatiden?

BEGRUNNELSE:

Praksisfeltet (Helse- og omsorgsdepartementet) og utdanningsinstitusjonene (Kunnskapsdepartementet) stiller krav til sykepleierstudentene. Studenter må følge fraværs grensen for å få vitnemål. Disse studentene vet at de ikke må øke smitten, så de er forsiktige hvis de har noen symptomer. Hvis de kan få vondt i halsen flere ganger i året, som er vanlig, kan de miste vitnemålet.

NTNU Ålesund har for eksempel en god løsning på å tilby studenter alternative måter som erstatter praksis slik at studentene oppnår læringsutbyttet. Det mangler nasjonale føringer på hvordan man skal løse dette, og jeg ønsker å utfordre statsråden på å samarbeide for å finne en løsning på dette.

Norge mangler i dag 6000 sykepleiere, og med den situasjonen vi står i nå med de kravene som stilles i krysningfeltet mellom KD og HOD sitt ansvarsfelt risikerer vi nå at færre sykepleierstudenter fullfører utdanningen sin. Dette har ikke samfunnet råd til, med tanke på den allerede kroniske sykepleiermangelen vi står overfor i dag.

Jeg viser til Riksrevisjonens undersøkelse av bemanningsutfordringer i helseforetakene <https://www.riksrevisjonen.no/globalassets/rapporter/no-2019-2020/bemanningsutfordringerhelseforetakene.pdf> som viser at Norge får enda verre problemer med å få nok sykepleiere i framtiden.

Universitet og høyskoler som tilbyr sykepleierutdanning har enorme forskjeller på hvordan de utdanner sykepleiere. Dette er ikke noe nytt, men under koronapandemien er det bekymringsverdig med tanke på de konsekvenser det vil ha for samfunnet dersom utdanningsinstitusjonene ikke får gjennom studentene, med høy nok kvalitet, til normert tid.

Sykepleierstudentene var raske med å stille seg disponible da koronapandemien inntraff, og nå skal de straffes. Samfunnet trenger sykepleiere, og vi trenger at sykepleierstudentene kommer seg gjennom studiet. Slik situasjonen er nå vil ikke dette gå. Vi vil hjelpe til med å komme med gode løsninger.

Svar:

Jeg er opptatt av at flest mulig studenter skal kunne fullføre studiet på normert tid. Covid-19-utbruddet har medført stor belastning på helse- og omsorgstjenestene. Arbeid og praksisstudier i helse- og omsorgstjenesten innebærer kontakt med syke og sårbare mennesker. For å ivareta sikkerheten til pasientene og minimere risikoen for helseskade, må helse- og omsorgstjenesten kontinuerlig vurdere risiko for smitte. Risikoen for kryssmitte blant ansatte eller studenter som har arbeids- eller praksisforhold flere steder inngår i denne vurderingen. Universiteter og høyskoler samarbeider med kommuner og helseforetak om gjennomføring av praksisstudier i helseinstitusjoner. Samarbeidet har blant annet som mål at praksisstudier skal kunne gjennomføres på normalt vis så langt det lar seg gjøre, innenfor rammen av forsvarlig pasientsikkerhet. Risikovurderingene og de konkrete avveiningene kan variere fra sted til sted.

Kunnskapsdepartementet (KD) fastsatte 13. mars 2020 en midlertidig forskrift om gjennomføring av utdanninger regulert av rammeplan mv. i forbindelse med utbruddet av covid-19. Situasjonen gjorde, og gjør, det utfordrende for en del universiteter og høyskoler å innfri kravene som stilles til riktig mengde og type praksis, til riktig tid. Derfor så vi behovet for å myke opp i dette uten at det går på bekostning av studentenes læringsutbytte. Forskriften bidrar til at institusjonene kan gjøre unntak fra forskrifter om rammeplaner og nasjonale retningslinjer i forbindelse med utbruddet av covid-19, så langt det er nødvendig og forsvarlig. På den måten har utdanningsinstitusjonene fått større handlingsrom. Det er opp til universitetene og høyskolene å bruke den fleksibiliteten de har fått gjennom regelendringene til å finne gode løsninger på både undervisning og praksis for sine studenter. Dette er en fleksibilitet utdanningsinstitusjonen etterspurte i vår, og fikk gjennom regelendringene. Formålet med forskriften er at studenter kan gjennomføre påbegynt utdanning uten forsinkelser.

Praksiskapasiteten vil kunne være utsatt også fremover. Helsetjenestenes mulighet til å ta imot studenter, vil påvirkes av en smittesituasjon som er vanskelig å forutse sikkert. Departementet har derfor besluttet at den midlertidige forskriften skal forlenges til 1. januar 2021. Departementet legger til grunn at unntak som iverksettes i medhold av den midlertidige forskriften, ikke skal innebære at for eksempel studenter som har hatt annen type godkjent praksis, skal måtte ta dette igjen senere i utdanningsløpet.

Fastsettelse av midlertidig forskrift var viktig for å gi institusjonene handlingsrom for å løse utfordringer knyttet til covid 19-utbruddet. KD har likevel vært tydelige på at det ikke kan gjøres unntak fra kravene i EUs yrkeskvalifikasjonsdirektiv (direktiv 2005/36/EF om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner). Direktivet regulerer blant annet timeantallet studentene må oppnå i løpet av studiet. Halvparten av sykepleierutdanningen skal være praksisstudier, det tilsvarer 2300 timer som må dokumenteres i henhold til kravene i direktivet. Institusjonene må derfor finne alternative løsninger, men samtidig sikre at kravene opprettholdes.

Jeg er opptatt av at studentene så langt det lar seg gjøre ikke blir forsinket som følge av covid 19-utbruddet. Sam-

tidig er det viktig at studentene får et fullverdig læringsutbytte, og at de er godt kvalifisert for det yrket de skal ut i når de er ferdige med utdanningen. Departementet er i tillegg opptatt av å forhindre kryssmitte blant studenter som har arbeids- eller praksisforhold flere steder.

Jeg mener at allerede eksisterende rammer tilrettelegger for at sykepleierstudentene kan gjennomføre studiet til normert tid. Jeg er også opptatt av å samarbeide med berørte parter og lytte til innspill både fra universitets- og høyskolesektoren og fra studentene. Innspillene vil bli tatt med i videre vurderinger i oppfølgingen av covid 19-utbruddet.

SPØRSMÅL NR. 2389

Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 31. august 2020 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva er årsaken til at Regjeringen har utelatt en så viktig del av kulturnæringen, og vil Regjeringen nå sørge for å kompensere denne viktige del av kulturnæringen?

BEGRUNNELSE:

Billetsalgsløsninger/tjenester som Dialog.exe for kulturhus og kinoer "blør" under pandemien. Ved starten av korona var Dialog.exe 34 ansatte fordelt på Stavanger, Haugesund, Lyngdal og Bodø. De har pr. nå 263 kulturhus, kinoer og andre arrangører som billett partnere/kunder.

Som et teknologiselskap med formidling av billetter til kino- og kulturarrangementer som kjernevirksomhet, er deres drift kraftig skadelidende av den pågående pandemien uten å bli omfattet av en kompensasjonsordning. I april og mai ble billett volumet gjennom deres plattform redusert med 90% sammenlignet med samme periode i 2019.

Overraskelsen ble stor for de da denne del av verdikjeden spesifikt ble ekskludert i den oppdaterte kulturstøtteordningen. De synes også det er vanskelig å se rasjonale bak denne ekskluderingen. Mulig en kan undre seg om det er fordi at det her er antatt at dette er internasjonale aktører som Billettservice/Ticketmaster, Ticket, Vista, mens norske aktører som de da blir oversett?

Tross permitteringer og oppsigelser har de gjennom perioden strukket strikken langt for å hjelpe kunder: ki-

noene, kulturhusene og øvrige kulturarrangører i Norge. Dette har de gjort ved å bistå med refusjoner og ved å fortløpende bygge funksjonalitet som hjelper arrangørene med å etterleve smittevernregler og -tiltak.

At de har overlevd så langt, er fordi de de siste årene har bygd opp egenkapital i selskapet istedenfor utbetaling av utbytte. Men disse midlene forsvinner fort, med det inntektstapet de opplever nå.

De har allerede mistet 12 av deres dyktige medarbeidere gjennom nedbemanning og oppsigelser.

De har en 23-årig historie hvor deres hjerte har brent for å lage tjenester og løsninger for norske kulturhus/arrangører og kinoer, som skal gi publikum en lett tilgang til billetter og en god opplevelse gjennom hele 'reisen'. Regjeringen taler varmt for at kulturnæringa skal gjennomføre arrangement og ikke avlyse. Dere inviterer til innspillskonferanse om dette tema. Her er en utfordring dere må løse slik at det er mulig å gjennomføre trygge billett kjøp og gjennomføring av kulturarr. i bygd og by.

Svar:

Svar:

Koronapandemien har skapt store utfordringer for norsk økonomi og samfunnsliv. Regjeringen har iverksatt en rekke tiltak for å redde arbeidsplasser, unngå unødige konkurser og sikre inntekter til de som mister jobben eller blir permittert. Selv om arbeidsmarkedet har blitt gradvis

bedre siden mai, og antallet permitterte har falt kraftig, er det likevel flere næringer, som reiseliv, eksporttrettet industri og flere kulturbransjer, som møter stor usikkerhet utover høsten. Derfor vil regjeringen utvide permitteringsordningen fra 26 til 52 uker, for å motvirke unødvendige oppsigelser.

Blant tiltakene er også kontanttilskudd til å dekke deler av bedriftenes faste uunngåelige kostnader, et tiltak som også Dialog exe har benyttet seg av. I tillegg til de generelle tiltakene har regjeringen styrket kunstnerstipendene og fått på plass kompensasjonsordninger for kultursektoren. I motsetning til de generelle tiltakene, er disse sektorspesifikke og kulturpolitisk begrunnet.

Så langt er det bevilget 100 millioner kroner til kunstnerpolitiske tiltak og 1,25 milliarder kroner for å kompensere for deler av inntektene som er tapt på grunn av avlysning eller stenging av arrangementer i kultursektoren som følge av myndighetspålagte smitteverntiltak. Kompensasjonsordningen kompenserer kulturarrangører for

tap av billettinntekter og merkostnader ved avlysning og utsettelse. Det legges vekt på at arrangører formidler kunst og kultur til allmennheten. Ordningen kompenserer også aktører innenfor booking, management, artister, filmdistributører, scenehus, lys, lyd og rigg når disse kan vise til tapte honorarer som følge av avlyste kulturarrangementer.

Regjeringen har nylig foreslått ytterligere 900 millioner kroner til kultursektoren. Kompensasjonsordningen for kulturarrangementer vil videreføres ut året, men trappes ned. En ny stimuleringsordning vil forsøkes etablert for å skape aktivitet i sektoren. Departementet tar sikte på å få på plass den nye ordningen fra og med 1. oktober. En stimuleringsordning vil bidra til å øke aktiviteten i kulturlivet, som igjen vil skape aktivitet hos underleverandørene, herunder også Dialog exe og andre bedrifter. Et rikt og variert kulturliv, med mangfold og bred representasjon, er en forutsetning for et velfungerende demokrati og viktige enn noen gang.

SPØRSMÅL NR. 2390

Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Nina Sandberg

Besvart 28. august 2020 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Hvor mye av studentmilliarden er utbetalt til studentene?

BEGRUNNELSE:

Studenter rammes økonomisk av koronapandemien. Mange har opplevd å bli permittert, og mulighetene for sommerjobber og deltidsjobber ble redusert som følge av pandemien.

Som del av regjeringens krisepakke fikk i mai over 235.000 studenter tilbud om å søke tilleggs lån. Stortinget la i tillegg én milliard kroner til ordningen, slik at deler av tilleggs lånet kunne omgjøres til stipend for studenter som hadde mistet inntekt på grunn av koronakrisen.

15. juni meldte Kunnskapsdepartementet at rundt 20 prosent av studentene hadde benyttet seg av tilbudet. Ifølge departementet var nærmere 1 milliard kroner blitt utbetalt gjennom krisepakken, av disse rundt 350 millioner kroner i stipend. Fristen for å søke krisehjelp ble utvidet til 30. juni.

Etter da har ikke departementet, så vidt jeg kan se, offentliggjort nye opplysninger om hvordan krisepakken til studenter er fordelt. Med det forbehold, kan det se ut til

at mesteparten av milliarden Stortinget bevilget, ikke er brukt slik at de kommer studentene til gode.

Jeg ber derfor om oversikt over hvordan krisepakken til studenter er fordelt per nå, med oversikt over tiltak og sum.

Svar:

I forbindelse med covid-19-pandemien ba Stortinget regjeringen om å finne en egen ordning gjennom Lånekassen for studenter som opplevde inntektsbortfall på grunn av pandemien. Det er normalt NAV som har ansvar for inntektssikring i Norge, men det var i vår bred enighet om at man for studentgruppen skulle vurdere en løsning gjennom Lånekassen for å avlaste NAV. Regjeringen foreslo et tilleggs lån for studenter som kunne dokumentere inntektsbortfall som følge av utbruddet av covid-19, jf. Prop. 73 S (2019-2020). Stortinget vedtok at deler av dette lånet skulle omgjøres til stipend.

Studenter som hadde nedgang i inntekt vårsemester 2020 som følge av covid-19-pandemien fikk tilbud om et tilleggs lån på 26 000 kroner. En mindre gruppe voksne elever i videregående opplæring fikk også tilbud om et til-

legglån, dette på 13 000 kroner. Alle søkere som oppfyller vilkårene for tillegglånet har rett til omgjøring av 8 000 kroner til stipend i ettertid. Frist for å søke lånet ble satt til 15. juni 2020, senere utvidet til 30. juni.

Det var ikke mulig å forutsi et presist tall på hvor mange studenter som ville benytte seg av ordningen med tillegglån, ettersom ingen har oversikt over hvor mange studenter som mistet arbeidsinntekt som følge av korona-pandemien. I beregningen som ble lagt frem for Stortinget, jf. Prop 67 S (2019-2020) la regjeringen til grunn at opptil 50 prosent av de som mottok støtte våren 2020 kunne komme til å søke tillegglånet på bakgrunn av egenerklæring om inntektsbortfall. Dette var dels basert på råd fra Lånekassen, dels basert på tall fra undersøkelser på hvor mange som arbeider ved siden av studiene.

Det var nødvendig å sette stipendsummen før studentene fikk tilgang til å søke fordi ordningen skulle være så forutsigbar som mulig, både for den enkelte og for Lånekassen.

Da Stortinget vedtok å avsette 1 mrd. kroner for at deler av tillegglånet skulle omgjøres til stipend, ble det beregnet hvor mye det ville bli basert på samme beregning av antallet søkere. Etter å ha fordelt 1 mrd. kroner på 50 prosent av de som mottok støtte våren 2020, noe som blir ca. 120 000 personer, ble det 8 000 kroner på hver. Dette utgjør 30 prosent av lånebeløpet på 26 000 kroner.

Tall fra Lånekassen viser at 47 186 studenter søkte tillegglånet. Dette utgjør om lag 20 prosent av de ca. 236 000 elever og studenter som fikk tilsendt tilbud om lånet. I tillegg til studentene har 1 955 voksne elever med ungdomsrett i videregående opplæring også søkt den innretningen på tillegglånet som de fikk tilbud om. Dette utgjør om lag 30 prosent av de voksne elevene med ungdomsrett som fikk tilbud om lånet. Totalt har det blitt betalt ut om lag 1,2 milliarder kroner. Dette innebærer at vi kun har benyttet nær 400 millioner av milliarden som Stortinget bevilget til stipend.

Ordningen med tillegglån med delvis omgjøring til stipend var ment som et målrettet tiltak for å hjelpe de som var i en vanskelig økonomisk situasjon, ikke en rett til ekstra lån for alle. At det ikke var flere studenter som søkte tillegglånet kan tyde på at det var færre enn forventet som mistet inntekt og dermed ikke oppfylte vilkårene for lånet. Det kan også bety at mange studenter klarte seg økonomisk til tross for krisen. Det var heller ingen stor økning i antall søkere etter at søknadsfristen for tillegglånet ble utvidet fra 15. juni til 30. juni.

Representanten etterspør en oversikt over hvordan krisepakken til studenter er fordelt per nå, med oversikt over tiltak og sum. Vedlagt ligger en oversikt over de tiltakene som regjeringen har gjennomført gjennom Lånekassen for elever og studenter.

Vedlegg til svar:

Tabell. 1 Oversikt over tiltak på utdanningsstøttefeltet i forbindelse med covid-19-pandemien

Tiltak	Beløp	Referanse
Utvidet søknadsfrist for lån og stipend våren 2020 fra 15. mars til 15. april, slik at tilgangen til utdanningsstøtte ble bedre.	30,3 mill. kroner	Innst. 216 S (2019–2020) og Prop. 67 S (2019–2020); Innst. 360 S (2019–2020) og Prop. 117 S (2019-2020)
Forskudd på lån og stipend for våren 2020 ble utbetalt i april for månedene mai og juni.	14,3 mill. kroner	Innst. 216 S (2019-2020) og Prop. 67 S (2019–2020)
Tillegglån til studenter og andre med nedgang i inntekt som følge av covid-19-pandemien.	38,2 mill. kroner i rentestøtte (opp til 3,1 mrd i utlån)	Innst. 216 S (2019-2020) og Prop. 67 S (2019–2020); Innst. 360 S (2019–2020) og Prop. 117 S (2019-2020)
Omgjøring av tillegglån til stipend for studenter og andre med nedgang i inntekt som følge av covid-19-pandemien.	1 mrd. kroner	Innst. 233 S (2019-2020) og Prop. 73 S (2019–2020); Innst. 360 S (2019–2020) og Prop. 117 S (2019-2020)
Opphevet inntektsgrensen for avkorting av stipend for studenter som jobber i helse- og omsorgssektoren under pandemien (til og med 31. august).	25 mill. kroner	Innst. 360 S (2019–2020) og Prop. 117 S (2019-2020)

I tillegg til tiltakene i tabell 1 ble vilkår om å være fysisk til stede på studieplassen opphevet, slik at studenter og elever i utlandet fikk beholde lån og stipend. Alle elever og studenter som hadde fått støtte som borteboer, men som måtte flytte hjem som følge av pandemien, ble reg-

net som borteboer våren 2020. Disse unntakene for elever og studenter med opptak på institusjon i utlandet er forlenget ut høsten 2020, og utbetaling av lån og stipend til reiser går som normalt. I tillegg ble unntak fra tidsrammen for antall år man kan motta lån og stipend på åtte år

innført for noen studenter som var i sitt siste semester i utlandet vår 2020.

Videre ble det gitt midlertidig unntak fra kravet om ikke å ha lønnet arbeid for de som mottar tilleggsstipend

for søkere med nedsatt funksjonsevne, dersom de tar arbeid i samfunnskritiske funksjoner.

For tilbakebetalere ble det for hele 2020 innført mulighet for ekstra betalingsutsettelse ved tilbakebetaling av utdanningslån.

SPØRSMÅL NR. 2391

Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 31. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

For få dager siden demonstrerte Sian i Bergen. Motdemonstranter forserte sperringene på Festplassen, og angrep Sian-leder Lars Thorsen med slag og spark. Både internasjonalt og nasjonalt ser vi en økende trend der voldelige demonstranter angriper politi og meningsmotstandere. Vi ser også at flere politikere på venstresiden forsvarer vold mot politi og meningsmotstandere. Politisk vold og gjentatte krenkelser av ytringsfrihet kan ikke godtas i et sivilisert demokrati.

Vil statsråden ta initiativer til å støtte og styrke politiet?

Svar:

Politiet har en viktig rolle i å beskytte den grunnlovfestede ytringsfriheten. Politiets rolle er å ivareta ro, orden og sikkerhet ved demonstrasjoner, selv om budskapene kan oppfattes sårende og krenkende for mange. Politiet skal derfor også ivareta motdemonstrasjoner slik at alle involverte får ytret sine meninger på en trygg måte. Jeg mener generelt at politiet gjør en god jobb i disse vanskelige situasjonene.

Det har det siste året vært noen demonstrasjoner som har endt i voldelige sammenstøt mellom ulike grupperinger, politiet og demonstranter. Dette er en utvikling som er veldig alvorlig og må stoppes. Den senere tiden har vi også sett at barn og unge deltar på demonstrasjonene og utsettes for fare når det utøves vold. Dette bekymrer meg, og vi må oppfordre foreldre til å følge med på hva barn og unge gjør.

Jeg vil presisere at demonstrasjoner i Norge som regel går fredelig for seg. Bare i Oslo er det rundt 6 000 arrangementer og demonstrasjoner i året, og kun et fåtall av disse krever at politiet må gripe inn for å opprettholde ro og orden. Politiets hovedtilnærming til demonstrasjoner vil

være dialog med arrangørene og eventuelle motdemonstranter i forkant for å legge til rette for at alle parter får ytret sine meninger på en trygg måte. Jeg mener at denne forebyggende tilnærmingen vil være sentral for å sikre ytringsfriheten for alle i tiden fremover.

SPØRSMÅL NR. 2392**Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Ingalill Olsen****Besvart 1. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Widerøe har meldt at de legger ned to kommersielle flyruter fra Finnmark til Tromsø, fra henholdsvis Kirkenes og Vadsø. Bakgrunnen er den vanskelige situasjonen for luftfarten. Det betyr at et dårlig flytilbud for folk fra Finnmark nå blir enda dårligere.

Hva vil samferdselsministeren gjøre for å forbedre flytilbudet i Finnmark?

Svar:

Tilbudet på kortbanenettet er svært viktig for folk i distriktene, og er mange steder som kollektivtilbud å regne. Et for dårlig tilbud på disse strekningene bekymrer meg. Covid-19-situasjonen har skapt store utfordringer for luftfarten. Samferdselsdepartementet har vært opptatt av

å sikre et minstetilbud av flyruter i hele Norge på strekninger hvor det i tiden med etterspørselsbortfall ikke har vært grunnlag for kommersiell drift. Dette skjer blant annet gjennom statlig kjøp av flyrutetjenester på tidligere kommersielle ruter, deriblant på rutene Kirkenes–Tromsø og Vadsø–Tromsø. Widerøes varslede endringer på de aktuelle rutene vil bety en reduksjon fra to til en daglige avganger fra Vadsø og Kirkenes.

Samferdselsdepartementets inneværende avtaler med flyselskapene utløper 30. september. Samtidig ser vi en usikker markedsituasjon også i tiden som kommer. Regjeringen følger utviklingen tett, og vurderer fortløpende hvilke tiltak og virkemidler som er best egnet for å sikre et godt regionalt og nasjonalt flytilbud, både i nærmeste fremtid og på lengre sikt.

SPØRSMÅL NR. 2393**Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Nils Kristen Sandtrøen****Besvart 31. august 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvordan vil den uavklarte situasjonen knyttet til politihus på Elverum påvirke politiets arbeid, tilstedeværelse lokalt og ansattes arbeidssituasjon framover?

BEGRUNNELSE:

Politiets leiekontrakt i nåværende bygg utløper i 2021. Østlendingen skrev 20. august at konkurransen om å bygge politistasjon på Elverum er avlyst. Det er nå uavklart hvor politiet skal være på Elverum de kommende årene. Målet er at politiet får lokaler med ordentlige arbeidsforhold for ansatte.

Svar:

Innlandet politidistrikt har meddelt Politidirektoratet at politiets tilstedeværelse på Elverum vil være uavhengig av hvilke lokaler distriktet leier.

Politiet vurderer to mulige strategier for politihus på Elverum, enten å lyse ut en ny konkurranse eller å løse ut opsjon på forlengelse i eksisterende lokaler.

Politiet avlyste den påbegynte konkurransen på grunn av for høyt prisnivå fra nye potensielle utleiere. Politiet har opsjon på forlengelse av eksisterende leiekontrakt på ti år.

Politiet vil nå starte prosessen med nåværende hus-eier om endringer og oppgraderinger som må gjøres for at politidistriktet kan levere best mulig tjenester til publikum og samtidig sørge for et godt arbeidsmiljø for de ansatte.

SPØRSMÅL NR. 2394**Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 31. august 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Ved behandling av bompengeneinnkrevningen på E16 Kongsvinger – Slomarka vedtok Stortinget følgende: «Regjeringen går i dialog med Innlandet fylkeskommune med intensjon om å skilte fylkesvegen over Edsberg med gjennomkjøring forbudt».

Hva er status i dette arbeidet?

Svar:

Anmodningsvedtaket det vises til ble truffet den 15. juni 2020 ved behandlingen av Prop. 95 S (2019–2020) Nokre saker om luftfart, veg og post, jf. Innst. 368 S (2019–2020). I vedtaket ber Stortinget regjeringen om å gjennomføre flere justeringer i bompengeneinnkrevningen for prosjektet E16 Kongsvinger-Slomarka. En justering av innkrevningen i

tråd med alle punktene i anmodningsvedtaket innebærer en tilnærmet permanent videreføring av dagens midlertidige prøveordning med halv bompengetakst på sidevei og fritaksordningen for beboerne ved Fulu og Galterud.

Viken og innlandet fylkeskommuner, som har stilt garanti for bompengelånet, har i forbindelse med Statens vegvesens evaluering avvist videre drift i tråd med prøveordningen, jf. vedtak truffet av Hedmark fylkesting og Akershus fylkesting 10.12.2018 og 11.2.2019.

Jeg har bedt Statens vegvesen om å ta kontakt med Innlandet og Viken fylkeskommuner på nytt for å høre hvordan de stiller seg til en justering av innkrevningen i tråd med anmodningsvedtaket truffet 15. juni 2020. Så snart jeg mottar svar fra garantistene vil vi vurdere saken og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 2395**Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Petter Eide****Besvart 1. september 2020 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvordan har justisministeren tiltenkt å sikre en effektiv og rettferdig håndtering av de gjenstående sakene fra NAV-skandalen, og hvorvidt er statsråden åpen for å utnevne en domstol som får i midlertidig oppdrag å behandle disse sakene innenfor en frist?

BEGRUNNELSE:

Myndighetenes kritikkverdige håndtering av NAV-skandalen er Norges-historiens største rettsskandale i vår tid.

I følge avisen Aftenposten 03.11.19 har Riksadvokaten identifisert 48 dommer for trygdesvindler, og sendt til Gjenopptakelseskommissjonen. I 36 av disse sakene har den dømte allerede sonet i fengsel. Hele ni måneder har gått siden granskningen startet, og fortsatt er det usikkerhet rundt hvor lenge feilen egentlig har pågått, hvor mange mennesker som har blitt rammet og hva slags erstatning ofrene vil få. Jusprofessor ved Universitetet i Bergen,

Terje Einarsen sier 19.08.20 til nettavisen i NRK at han mener det i dag er tilstrekkelig grunnlag for å avsi flere frifinnende dommer. I følge han bør myndighetene få i gang en hurtigere prosedyre. Han tror ikke EFTA-avgjørelsen myndighetene venter på kommer til å endre rettsforståelsen i betydelig grad.

Svar:

Jeg er opptatt av at de som uriktig har blitt domfelt som følge av feilpraktiseringen av folketrygdlovens oppholdskrav ved reiser i EØS-området, får en effektiv og rettferdig behandling i rettssystemet. Jeg må likevel understreke at verken påtalemyndigheten, Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker eller domstolene kan instrueres om hvordan enkeltsaker skal behandles.

I 2004 ble det opprettet et uavhengig organ for å behandle begjæringer om gjenåpning av straffesaker: Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker. Kom-

misjonen avgjør, etter begjæring fra domfelte eller påtalemyndigheten, om en domfelt skal få behandlet saken sin på nytt av domstolene.

Kommisjonen har allerede besluttet å gjenåpne 18 saker i NAV-saken. I en av sakene kommisjonen har besluttet å gjenåpne, ba Høyesterett 30. juni 2020 EFTA-domstolen om en rådgivende uttalelse. NAV-sakene er stilt i bero i påvente av rettslige avklaringer fra EFTA-domstolen og Høyesterett. I et direktiv fra setteriksadvokaten 30. juni 2020 fremgår det at det forventes en rådgivende uttalelse fra EFTA-domstolen og avgjørelse fra Høyesterett innen 9–12 måneder. Hvorvidt det er tilstrekkelig grunnlag for å avsi frifinnende dommer, er et spørsmål påtalemyndigheten, kommisjonen og domstolene må vurdere i den enkelte sak. Jeg kan ikke legge meg borti disse vurderingene.

Det er noe uklart om representanten ber meg vurdere en ordning som trer i stedet for dagens behandling i kommisjonen, eller om det bes om synspunkter på en ordning der én domstol behandler alle sakene kommisjonen beslutter å gjenåpne. Jeg bemerker derfor først at dersom spørsmålet om gjenåpning skal vurderes av en domstol, må det gis særlige regler som avviker vesentlig fra straffeprosessens system. Slike særlige regler vil neppe styrke rettssikkerheten til de domfelte og kan skape usikkerhet og svekke forutberegneligheten som ligger i dagens system. Det vil også ta tid å få forslag om slike regler fremmet for og vedtatt av Stortinget, noe som kan forsinke de pågående prosessene. Ettersom kommisjonen allerede har behandlet noen av sakene, ville det være uheldig om de øvrige sakene skulle bli behandlet på en annen måte. Slik jeg ser det, ligger det også en rettssikkerhetsgaranti i at kommisjonen behandler alle spørsmål om gjenåpning, før domstolene eventuelt behandler sakene på nytt. Kommisjonens utredningsplikt strekker seg for eksempel lenger enn plikten domstolene har til å våke over sakens opplysning. I revidert nasjonalbudsjett for 2020 ble kommisjonen bevilget 1,8 mill. kr på grunn av økt sakstilfang som følge av NAV-sakene. Jeg mener at hensynet til de domfelte taler for å behandle sakene i det etablerte gjenåpningssporet, og jeg vil understreke at jeg ikke anbefaler å etablere en særordning som er ment å tre i stedet for dagens kommisjonsordning.

Når det gjelder spørsmålet om én domstol bør behandle alle sakene som besluttet gjenåpnet, finner jeg grunn til først å redegjøre for dagens system:

Når kommisjonen har besluttet å gjenåpne en sak, sender den avgjørelsen sin til domstolene, som foretar en ny behandling av saken. Hvilken domstol som skal behandle saken, reguleres av straffeprosessloven § 400. Etter § 400 første ledd skal saken henvises til behandling ved en domstol som er sideordnet den domstolen som i siste instans har avsagt den angrepne dommen. Straffeprosessloven § 400 annet ledd bestemmer hvilken domstol kommisjonen skal sende avgjørelsen sin til og at denne

domstolen skal peke ut den domstolen som skal behandle saken på nytt.

Selv om behandling ved en sideordnet og tilgrensede domstol er lovens hovedregel, åpner straffeprosessloven § 400 annet ledd for at saken kan henvises til behandling ved en domstol som ikke har tilgrensede rettskrets når «særlige grunner taler for det». Hvorvidt særlige grunner foreligger, er et spørsmål dommeren i domstolen som skal henvises saken må vurdere. I lovens forarbeider uttales at det kan vurderes om spesielle forhold gjør det hensiktsmessig å behandle saken ved en fjernere domstol, se Ot.prp. nr. 70 (2000–2001) side 78. Forarbeidene forutsetter videre at dommeren i valget mellom flere sideordnede domstoler må kunne se hen til arbeidsbyrden ved de aktuelle domstolene, og videre at det også bør ses hen til domfeltes bosted.

Dagens system legger dermed opp til at den utpekende domstolen skal vurdere hvor det er hensiktsmessig at sakene behandles. Dagens regelverk åpner med dette for å legge alle sakene til én eller få domstoler. Jeg har tiltro til at domstolene fordeler sakene slik at de behandles så raskt som mulig. En samling av sakene i én domstol vil, slik jeg vurderer det, frata den utpekende domstolen muligheten til å vurdere hva som vil være den mest hensiktsmessige fordelingen av sakene. En slik redusert fleksibilitet vil kunne medføre en mindre effektiv og rettssikker behandling. Det vil etter mitt syn uansett ikke være tilstrekkelig at én domstol behandler sakene. At det antas å være begått feil i flere instanser, gjør at det i så fall må utpekes domstoler også for lagmannsrettene, og den domstolen som har avsagt dom i de gjenåpnede sakene, bør heller ikke behandle den samme saken på nytt.

Som det fremgår av spørsmålet, kan det tenkes gitt frister for saksbehandlingen. Dette kan gjøres for eksempel ved å lovregulere at alle saker skal være ferdigbehandlet innen en frist, eller at en sak skal være avsluttet innen en frist beregnet fra saken kom inn til instansen. Det kan også reguleres for eksempel at dommeren skal påskynde saken så mye som mulig, slik det er gjort i barneloven § 59 første ledd. Jeg ser imidlertid flere betenkeligheter ved slike reguleringer i denne saken. Fristene vil ikke kunne ta opp i seg at sakene er forskjellige og kan kreve forskjellig behandlingsform. Selv om det må forventes at Høyesterett vil bidra til rettsavklaring, må sakenes faktiske sider vurderes individuelt. Straffeprosessloven § 400 femte ledd åpner for at retten med påtalemyndighetens samtykke kan avsi frifinnende dom uten hovedforhandling. Hvorvidt det er grunnlag for å behandle sakene uten hovedforhandling, er det opp til retten i samråd med påtalemyndigheten å avgjøre. Jeg antar imidlertid at det kan være aktuelt å behandle flere av sakene skriftlig. Det vil heller ikke være enkelt å regulere hvilke saker fristen skal gjelde for, og det kan sende uheldige signaler og innebære forskjellsbehandling at bare disse sakene, i motsetning til an-

dre saker som besluttet gjenåpnet, skal behandles innen bestemte frister.

I utgangspunktet er det opp til domstolene å prioritere mellom sakene sine, men domstolenes prioriteringer styres blant annet av kravet om avgjørelse innen «rimelig tid» i EMK artikkel 6 og Grunnloven § 95. Jeg nevner også at det er i domstolenes interesse at sakene behandles ef-

fektivt og tillitvekkende, og at Stortinget har fastsatt mål for gjennomsnittlig saksbehandlingstid, se for eksempel Prop. 1 S (2019–2020) side 74 flg. Jeg mener i lys av dette at det ikke er grunn til å fastsette nærmere frister, og jeg har tiltro til at domstolene behandler sakene på en måte som ivaretar de domfeltes menneskerettigheter, herunder kravet om avgjørelse innen rimelig tid.

SPØRSMÅL NR. 2396

Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal

Besvart 2. september 2020 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad

Spørsmål:

Hva har statsråden tenkt å gjøre for å gjenopprette forbrukernes tillit til norske, økologiske produkter etter førskandalen i norsk økologisk landbruk?

BEGRUNNELSE:

Siden det 14. juni var brann i det norske produksjonsanlegget for økologisk fôr, har norske produsenter av økologiske svin- og kyllingprodukter hatt store problemer med å finne økologisk fôr. Flere produsenter har måttet betale opp mot 100 000 kroner i importavgifter for import av økologisk fôr fra utlandet. Myndighetene har gitt produsenter som ikke ønsker å ta denne tilleggsregningen for import av korrekt fôr, dispensasjon til å selge gris og kylling føret med ordinært, ikke-økologisk fôr. Resultatet er at svin- og kyllingprodukter som merkes som "økologisk", selges til norske forbrukere selv om dette er produkter som ikke lenger er økologiske.

At myndighetene forsøker å bagatellisere det faktum at mat merket som økologisk ikke lenger er økologisk undergraver hele tilliten til norsk mat og norsk landbruk. Om vi ikke kan produsere nok økologisk fôr i Norge, må regjeringen enten fjerne tollavgiftene, eller være ærlige på at maten som produseres faktisk ikke er økologisk. Noe annet er å lyve for forbrukerne.

Svar:

Det var brann hos Felleskjøpets produksjonsanlegg i Tøten 14. juli i år. Dette er det eneste anlegget i Norge hvor det produseres økologisk kraftfôr til svin og fjørfe. Mattilsynet hadde tidlig dialog med Felleskjøpet angående mulighet for å importere økologisk kraftfôr, og fikk informa-

sjon om at Felleskjøpet ikke så seg i stand til å importere økologisk kraftfôr til alle brukerne.

For å sikre at dyrene får mat og at produksjon kan opprettholdes har Mattilsynet derfor, for en begrenset periode, gitt tillatelser til enkelte fjørfe- og svineprodusenter å bruke konvensjonelt kraftfôr. Dette er helt i tråd med Økologiregelverket som åpner for slike midlertidige tillatelser i en begrenset periode i katastrofesituasjoner, og produktene kan derfor fortsatt lovlig merkes som økologisk.

Mattilsynet har per 26. august innvilget tillatelse til å benytte konvensjonelt fôr i en begrenset periode til 74 virksomheter som driver med økologisk fjørfe- og svinehold. Mattilsynet opplyser at det ikke har vært utlevert fjørfefôr med koksidiostatika (midler mot parasitter) til økologiske produsenter.

I Norge er det totalt 188 godkjente virksomheter som driver med økologisk fjørfe- og svineproduksjon. Det kan være flere årsaker til at ikke alle økologiske svine- og fjørfeprodusenter har hatt behov for å søke om tillatelse. For eksempel er det flere virksomheter som har små besetninger, og i fjørfeproduksjon har en perioder hvor det ikke er innsett, og som dermed heller ikke har produksjon. Enkelte økologiske svineprodusenter har også valgt å benytte alternative økologiske råvarer. Dette er mindre gjennomførbart for økologisk fjørfe uten å få dyreveilferdsproblemer.

Mattilsynet har fått opplyst fra Felleskjøpet at produksjonen av økologisk kraftfôr vil være i gang igjen om kort tid.

Representanten legger i sitt spørsmål til grunn at forbrukernes tillit til økologiske produkter er svekket. Jeg tror at det er forståelse blant forbrukerne for at dette har vært en akutt situasjon, og at dyrene må ha tilgang til tilpasset fôr, også når det oppstår krisesituasjoner.

Mattilsynet har informert om situasjonen på sitt nettsted, og det har vært full åpenhet i denne saken.

Representanten viser videre til at flere produsenter har betalt opp mot 100 000 kroner i importavgifter for import av økologisk fôr fra utlandet. Departementet har inn-

vilget generell tollnedsettelse til økologiske produsenter av fjørfe og svin, samt produsenter av økologisk fôr til fjørfe og svin, for å avhjelpe situasjonen frem til norskproduisert fôr igjen kommer på markedet om kort tid. Tollnedsettelsen er gitt med virkning fra 29. juli til 10. september.

SPØRSMÅL NR. 2397

Innlevert 24. august 2020 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 1. september 2020 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Kan statsråden bekrefte at Statens vegvesen igjen skal åpne for at folk kan komme og få hjelp med tjenester på trafikkstasjonene uten å ha måttet bestille time på forhånd, og når dette kan forventes å skje?

BEGRUNNELSE:

Mange som bruker Statens vegvesens trafikkstasjoner har blitt svært frustrerte etter at man nå må bestille time for å kunne få utført tjenester på trafikkstasjonene. Dette er tjenester man før fikk ordnet opp i når man reiste til trafikkstasjonene og tok det rett i skranken/ekspedisjonen. Jeg forutsetter at Statens Vegvesen, som de fleste andre av både bedrifter og offentlige kontorer, også skal tilbake til normalen ved å åpne for at folk kan komme direkte til trafikkstasjonene for å få hjelp og utført nødvendige tjenester der uten at man må bestille time på forhånd.

Svar:

I tråd med regjeringens digitaliseringsstrategi har Statens vegvesen brukt mye ressurser på å utvikle og etablere ulike digitale løsninger. Disse gir innbyggerne og næringslivet tilgang til etatens tjenester hele døgnet, og behovet for fysisk oppmøte på en trafikkstasjon er som følge av dette på mange områder kraftig redusert. Det finnes i dag digitale løsninger for både privatpersoner og yrkessjåfører, samt egne bransjeløsninger for næringslivet.

Et av målene med å etablere digitale løsninger er å få mer effektive tjenester, og samtidig en bedre tilgang til tjenestene for brukerne. For at målet skal kunne innfris, kan det ikke leveres fysiske tjenester på samme nivå som før de digitale løsningene ble innført. Det ville medført et dobbelt sett av tjenester, og vært en dårlig og lite kostnadseffektiv ressursutnyttelse. Det vil imidlertid fortsatt være mulig å få utført manuelle tjenester for de brukerne

som ikke har tilgang til det digitale. Digitaliseringsarbeidet som er gjennomført så langt, er i samsvar med ABE-reformens mål om en mer effektiv bruk av fellesskapets ressurser.

Timebestilling på Statens vegvesen sine tjenester ble i utgangspunktet innført for å sikre ivaretagelse av de nasjonale smittevernreglene, både når det gjelder antall personer som oppholder seg i venterommet samtidig og muligheten for opprettholdelse av en meters avstand mellom disse. Erfaringene fra timebestillingsløsningene viser at dette også er et nyttig verktøy som forteller hvor etterspørselen etter vegvesenets tjenester er, og gir mulighet til å styre ressursene dit behovet er størst. Timebestilling er derfor et tiltak som Statens vegvesen tar sikte på å videreføre. I enkelte tilfeller vil det oppstå uplanlagte behov som krever oppmøte på et tjenestested. Statens vegvesen vil derfor legge til rette for en kombinasjon av timebestilling og drop-in tilbud, der slike hasteoppdrag kan bli håndtert. Hovedprioriteten til de ansatte vil fremdeles være kunder med timebestilling, og drop-in kunder må regne med ventetid.

Covid-19 og usikkerheten rundt smittesituasjonen og utviklingen av denne, vil kunne medføre at det framover kan være geografiske ulikheter i de tiltak som iverksettes på trafikkstasjonene. I områder med økt smitte, kan muligheten for drop-in begrenses i perioder til smittesituasjonen er under kontroll. Disse tiltakene kan bli innført på kort varsel.

Jeg er kjent med at det dessverre er mange som opplever utfordringer med å få bestilt time, særlig når det gjelder teoriprøve. Statens vegvesen jobber med å få ned etterslepet etter nedstengningen i vår, og har gjennomført 17.000 flere teoriprøver i perioden juni-august i år, sammenlignet med tilsvarende periode i 2019. Det er likevel fortsatt stor etterspørsel mange steder og for å møte denne vil det i hele september bli gjennomført en landsomfattende "dugnad" der Statens vegvesen ved hjelp av

overtidsbruk og innleid bemanning øker teoritilbudet betraktelig. Dette gjøres både i form av økt antall dager per uke med teoritilbud på de mindre stasjonene, og det vil også bli tilbud om prøver på kvelder og helger på mange av de større stasjonene. Det er håp om å ta igjen etterslepet i løpet av september.

Det er også grunn til å merke seg at strykprosenten på teoriprøver er nærmere 40 %, og mange tar derfor teori-prøven flere ganger. Dette legger et uheldig press på kapasiteten. Jeg håper derfor at alle som venter på å få tatt teori-prøven, bruker tiden til å forberede seg godt.

SPØRSMÅL NR. 2398

Innlevert 25. august 2020 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 2. september 2020 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Skjenkestoppen kl 24.00 har flere problematiske sider. Den er et stort inngrep i både næringsfriheten og den personlige friheten, og fører i tillegg til konsentrasjon av menneskemengder kl 2400, samt økning av antall hjemmefester. Vi ser nå økt smitte, primært blant studenter, i Bergen. Det er grunn til å tro at smitteøkningen har sammenheng med skjenkestopp ved midnatt.

Har statsråden vurdert å reversere dette tiltaket?

Svar:

Flere store utbrudd etter sommeren er nå under kontroll, og vi ser at smittetallene går noe tilbake. Samtidig ser vi nye utbrudd og ved vurdering av tiltak vektlegger vi å beholde kontrollen. Vi har derfor satt de gradvise lettelsene på vent, og vil ta stilling til om smittesituasjonen tilsier at vi kan fortsette med lettelsene i løpet av de neste ukene. Dette inkluderer en ny vurdering om dette tiltaket skal videreføres, avvikles eller endres.

Vi må være forberedt på at pandemien kan bli langvarig, og at vi må leve med covid-19 som en folkehelsestrussel lenge. Vi må være forberedt på å vurdere situasjonen fortløpende og innføre de til enhver tid nødvendige tiltak. I situasjoner hvor det er lite smitte i samfunnet vil det være lettelselser og færre tiltak, mens det i situasjoner hvor det er økende smitte vil være behov for flere og mer inngripende tiltak for å unngå ytterligere smittespredning.

Folkehelseinstituttet skriver i sin siste risikovurdering fra 14. august at gjennom sommeren har flere aviser og kommuneleger meldt at det er utfordrende å få serveringssteder og publikum til å følge smittevernradene. Det virker som om det er vanskelig å opprettholde avstandsreglene i deler av serveringsbransjen, særlig på puber og nattklubber og andre steder der alkohol er hovedinnhol-

det på menyen. Det ser ut til at publikum glemmer rådene, og «forglemmelsen» blir gjerne verre utover kvelden. Politiet i flere kommuner har observert det samme.

Mindre inngripende tiltak som god hygiene i befolkningen, i tillegg til nødvendig behandling av smittede, opprettholdes gjennom hele pandemien. Andre tiltak må tilpasses og vurderes ut fra en helhetsvurdering av tiltakenes positive og negative effekter, inkludert en vurdering av pandemiens omfang, kapasitet i helse- og omsorgstjenesten, tiltakenes samfunnsøkonomiske kostnad, tilgjengelig kunnskap og tilgang på vaksiner og andre legemidler.

Virksomheter og samfunnsfunksjoner som er pålagt stengt eller forbudt i henhold til covid-19-forskriften, vil gradvis og kontrollert bli gjenåpnet ved forskriftsendring når forholdene ligger til rette for det. Ved justering av tiltak prioriteres først tiltak som retter seg mot barn, deretter tiltak som retter seg mot arbeidslivet, før øvrige tiltak.

Smittevernloven stiller krav som skal sikre at tiltakene ikke er mer inngripende og ikke varer lenger enn nødvendig. Alle tiltakene i covid-19-forskriften som er hjemlet i smittevernloven skal vurderes opp mot vilkårene i smittevernloven § 1-5. Dette innebærer at tiltak må ha en klar medisinsk faglig begrunnelse, være nødvendig av hensyn til smittevernet og fremstå tjenlig etter en helhetsvurdering. Det skal videre legges vekt på frivillig medvirkning.

Den langsiktige strategien fra 7. mai videreføres. Her har regjeringen lagt til grunn at vi sammen, kontrollert og over tid skal avløse de mest inngripende tiltakene med økt testing, smitteoppsporing og isolering. Kontroll innebærer at sykdomsbyrden er lav og at antall pasienter er håndterbart for helse- og omsorgstjenesten, selv om antall syke periodevis kan øke og variere mellom geografiske områder.

Vi må være forberedt på justeringer for at vi skal kunne beholde kontrollen. I likhet med WHO legger vi til grunn at håndteringen av pandemien skal ivareta helse,

redusere forstyrrelser i samfunnet og beskytte økonomien. For å oppnå dette må planen være dynamisk, og tiltakene må justeres i tråd med utviklingen av både pandemien og kunnskap.

SPØRSMÅL NR. 2399

Innlevert 25. august 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 1. september 2020 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Vil finansministeren forsikre seg om at Skatteetaten følger opp Kassasystemloven og tilhørende forskrift slik at kassasystemer som ikke har tilpasset seg ny lov og forskrift blir fjernet fra markedet?

BEGRUNNELSE:

Kassasystemlova trådte i kraft 1. januar 2017. Kravet var da at alle kassasystem som ble solgt eller leid ut etter denne datoen skulle følge det nye regelverket, men for å få en naturlig utskifting ble det satt opp en innkjøringsperiode på to år. Fra 1. januar 2019 er altså innkjøringsperioden over, og alle som driver med kontantsalg må følge den nye loven.

Kassasystemforskriften er gitt med hjemmel i kassasystemloven og denne forskriften angir nærmere hvilke funksjoner kassasystemene skal ha, men også hvilke funksjoner de ikke skal ha. Lovens system er for øvrig at leverandøren selv skal erklære at deres kassasystem oppfyller lovens og forskriftens krav.

Skatteetaten har i den forbindelse publisert en liste over leverandører som, basert på produkterklæringen/egenerklæringen, leverer systemer som oppfyller lovens krav.

Loven hjemler skatteetatens mulighet til å ilegge tvangsmulkt (§ 7) og overtredelsesgebyr (§ 8) til leverandører som tilbyr systemer som ikke oppfyller krav i lov og forskrift.

Den nye loven ble vedtatt for å i større grad kunne forhindre underslag. Frem til da hadde det vært få krav til funksjoner og oppbygging av kassasystemer. Noe av bakgrunnen var at Skatteetaten gjennom kontroller hadde avdekket at det var mulig å sette opp kassaapparater på en slik måte at man kunne skjule kontantsalg, noe som hadde gjort at mange næringsdrivende ikke rapporterte inn riktig omsetningstall, og dermed betalte for lite skatter og avgifter.

Aktører innen kassasystemer som har tilpasset seg kravene i lov og forskrift opplever nå at Skatteetaten i li-

ten grad følger opp og kontrollerer innmeldte forhold om aktører som ikke følger regelverket. Dette fortrenger en sunn konkurranse i markedet og kan gjøre det vanskeligere å avdekke ulovlig unngåelse av skatter og avgifter.

Svar:

Svart økonomi fører til tap av skatteinntekter og konkurransevridning for seriøse virksomheter. Regjeringen er opptatt av å krysse handlingsrommet for de useriøse aktørene. Tidligere regler og krav til kassasystem var vanskelige å kontrollere, og manglende krav til systemene skapte store utfordringer i bekjempelsen av svart økonomi ved bruk av kontanter. Regelverket trådte i kraft 1. januar 2017 for leverandører av kassasystemer med en overgangsperiode frem til 1. januar 2019, da bokføringspliktige fikk plikt til å bruke produkterklærte kassasystemer. Det nye regelverket gjør det vanskeligere å skjule kontantomsetningen ved manipulasjon av kassasystem. Skatteetaten kontrollerer både virksomheter med kontantomsetning (brukere/eiere av kasseapparat) og produsenter/systemleverandører av kassasystemer. Det følgende dekker begge grupper.

Skatteetaten benytter ulike virkemiddel for å sikre etterlevelsen av regelverk som etaten forvalter. Ved innføring av nytt regelverk legger Skatteetaten vekt på å informere og veilede skattepliktige som blir berørt av regelverket i forkant. Dette for å bidra til god etterlevelse ved ikrafttredelse av reglene. Etter innføring av nytt regelverk legges en risikovurdering til grunn ved valg av virkemiddel, hvor kontroll kan være et aktuelt tiltak. Det er viktig at Skatteetaten basert på egne vurderinger av risiko og hva som er best bruk av ressursene, velger de virkemidlene som gir god etterlevelse på det enkelte område. Det er Skatteetaten som er nærmest til å gjøre denne type vurderinger basert på fagkunnskap og hva som er best ressursanvendelse for etaten samlet sett. Dette gjelder også for regelverket om kassasystemer.

Skatteetaten følger opp kassasystemreglene og etaten har gjennomført flere aktiviteter og kontroller på området siden regelverket trådte i kraft. I 2019 opprettet Skat-

teetaten en egen webbløsning for innsending av tips. Ifølge Skatteetaten er det mottatt få tips som gjelder brudd på regelverket om kassasystemer. Mottatte tips følges opp i Skatteetaten.

I 2019 ble det gjennomført et særskilt kontrolltiltak hvor ca. 750 aktive virksomheter i kontantbransjene ble kontrollert. Gjennomgangen viste at det var ca. 13 pst. av virksomhetene i segmentet "omsetning under 10 mill. kroner", som ikke hadde innrettet seg etter kravet til å bruke produkterklært kassasystem. Som følge av kontrollen ble det ilagt bokføringspålegg med plikt til å innrette seg etter regelverket.

Skatteetaten har i perioden 2017 til 2019 gjennom kontroll og i dialog med kassasystemleverandører innhentet kunnskap på området. Etaten avdekket da om systemene som var produkterklærte oppfylte kravene i den nye kassasystemloven med tilhørende forskrifter.

Skatteetaten har som resultat av kunnskapskontrollene, utarbeidet retningslinjer for illeggelse av pålegg og bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr etter kassasystemloven.

Skatteetaten arbeider også med å integrere kontrollen av kassasystemer med etatens øvrige kontrollområder. Når skatteoppkreverne blir en del av Skatteetaten fra 1. november 2020, gir dette mulighet for at f.eks. arbeidsgiverkontroll og kontroll av kassasystemer kan ses i sammenheng. Skatteetaten har også etablert et eget miljø for å følge opp kvaliteten på kassasystemer ovenfor utviklere og leverandører. Etaten har også etablert et eget system for testinnsendinger for kassasystemer, der utviklere og leverandører får avklart om systemene tilfredsstillende utvalgte formelle krav. Dette skjer i forlengelsen av de kunnskapskontrollene og de særskilte kontrolltiltakene mot kassasystemleverandører som allerede er gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 2400

Innlevert 25. august 2020 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen

Besvart 1. september 2020 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ ovenfor fylkeskommunene og transportoperatørene for å sikre at retningslinjene i smittevernveilederen for skolen også blir overholdt på skoleskyssen?

BEGRUNNELSE:

I Bjørnafjorden kommune i Vestland fylke opplever elever fulle busser til og fra skolen, hvor det på mange reiser har vært flere ståpassasjerer. Elevene rapporterer gjennom Os og Fusaposten (25.8) at elever står «som sild i tønne» hver eneste dag, og at det er umulig å opprettholde en meters avstand i tråd med smittevernreglene.

Fusa vidaregåande skule er merket som gul sone, hvor elevene på holde avstand til andre som ikke går i samme klasse, og hvor klassene har egne lunsjtider for å unngå kontakt. Elevene reagerer på at smittevernreglene ikke blir overholdt på bussene. Det er nå startet opp en underskriftskampanje for å få flere busser til og fra Fusa vidaregåande skule.

Skyss svarer Bjørnafjorden kommune at 1-meters regelen ikke er gjeldende for skoleskyssen, men at i smittevernveilederne for skolen gjelder følgende retningslinjer:

«- Bruk av offentlig transport til og fra skolen begrenses der det er mulig.

- Ved bruk av offentlig transport, bør elevene holde avstand til andre.

- Skoleturer som innebærer tett ansamling av elever i store grupper og på offentlige transportmidler bør begrenses.»

Disse retningslinjene er per dags dato umulig å overholde. Å vente på neste buss er ikke et alternativ da det er to timer til neste buss, og den lange avstanden vanskelig gjør foreldrekjøring eller alternativ transport.

Svar:

Elevene skal få skoleskyssen som de har krav på for å komme seg til skolen og hjem igjen. Det er kommunene og fylkeskommunene som må sikre at driften av både skolene og skoleskyssen er i tråd med smittevernveilederne som er utarbeidet av Folkehelseinstituttet og Utdanningsdirektoratet.

Smittevern tiltakene i skolen er nivåinndelt etter den såkalte trafikklysmoellen. Ved gult nivå er utgangspunktet at bruken av offentlig transport bør begrenses, men mange steder i landet finnes det ikke alternativer til skolebussen. Smittevernveilederne ble før sommeren oppdatert slik at det ble praktisk mulig å gjennomføre skoleskyssen samtidig som hensynet til smittevern ivaretas.

Det følger av smittevernveilederne at elever fra samme gruppe, eller fra samme husholdning kan sitte sammen på skoleskyssen. I tillegg åpner smittevernveilederne for at det ved gult nivå kan gjøres ytterligere lempinger av smitteverntiltakene ut fra lokale vurderinger, både for egen skoleskyss og når elevene reiser kollektivt til og fra skolen. Det er lokale helsemyndigheter som gjør denne vurderingen sammen med skoleeier og ansvarlig for skyss.

Det er i hovedsak fylkeskommunene som er ansvarlig for å organisere skoleskyssen, og jeg har stor forståelse for at det er krevende og at det kan innebære økte utgifter. Kollektivtrafikken har blitt kompensert med 3,1 mrd. kroner for inntektsbortfallet som følger av pandemien og for å legge til rette for et grunnleggende transporttilbud.

Regjeringen vil arbeide videre med å analysere og vurdere de økonomiske konsekvensene av virusutbruddet for kommunesektoren og vurdere hvordan kommunesektoren kan kompenseres for ev. ytterligere virkninger av virusutbruddet.

